

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசிரோமணியாகிய

அதிவீரராமபாண்டிய மஹாராஜன்

அருளிச்செய்த

ஐமாகபுராணம்.

இஃது,

கயிலாசபரம்பரை

திருவெண்ணெய் நல்லூர் மெய்கண்ட சந்தானம்

திருமங்கலம் தேய்வராயதேசிகசுவாமிகளாதினம்

விருதுபட்டி,

பொன்னம்பலக்குருக்களவர்கள் குமாரர்

பாலய்யாவென்றும், இராமலிங்கசுவாமிகளென்றும்

வழங்குகின்ற

இராமலிங்கக்குருக்களால்

பரம்பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

ஆனூர் - எதிராஜமுதலியாரது

சென்னை குகை:

“பரிசில் ஆவ் வேல்ஸ்” அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கலானது.

1904.

Registered, Copy-right.

மா க பு ரா ண ம்.

நெம்பர்.	அத்தியாயத்தின் பெயர்கள்.	பக்கம்.
க-வது	முனிவர் சூதனைவியை அத்தியாயம்	க
உ-வது	திலீபன் வேட்டையாடிய அத்தியாயம்	௩
௩-வது	விஞ்சையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்	அ
ச-வது	மிருகசிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	௧௨
௫-வது	மிருகசிருங்கன் றவஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்	௧௫
௬-வது	சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௮
௭-வது	மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்	௨௫
அ-வது	தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	௨௯
க-வது	நரகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்	௩௩
௧௦-வது	புட்கரன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௪௫
௧௧-வது	சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்	௫௧
௧௨-வது	சாந்திபிணி புதல்வனுய்ந்த அத்தியாயம்	௫௮
௧௩-வது	மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்	௬௩
௧௪-வது	மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த அத்தியா	௭௨
௧௫-வது	கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்	௭௮
௧௬-வது	மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்	௮௨
௧௭-வது	மார்க்கண்டன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்	௮௮
௧௮-வது	தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்	௯௯
௧௯-வது	சுவிர்தன் முதலிபெற்ற அத்தியாயம்	௧௦௩
௨௦-வது	வீமனைகாதசுவிரதமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௧௦
௨௧-வது	சிவராத்திரிமகிமையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௧௩
௨௨-வது	இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்	௧௨௦
௨௩-வது	சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௨௮
௨௪-வது	சுந்தோபசந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்	௧௩௨
௨௫-வது	குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியா	௧௪௬
௨௬-வது	காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௬௦
௨௭-வது	அக்கினிபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௭௪
௨௮-வது	சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்	௧௮௮

மு க வு ரை.

புண்ணிய பூமியாகிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் வழங்கிவரும் பிரமம், பதுமம், வைணவம், சைவம், பாகவதம், நாரதீயம், மார்க்கண்டேயம், ஆக்கினேயம், பெளடிகம், பிரமகைவர்த்தம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மச்சியம், காருடம், பிரமாண்டம் என்னும் புராணங்கள் பதினெட்டனுள் இரண்டாவது புராணமாகிய பாத்மபுராணம் மிகச் சிறந்ததாயும், சகல வேதசாரமாயும், சிருட்டி காண்டம், பூமிகாண்டம், சுவர்க்ககாண்டம், பாதலகாண்டம், உத்தரகாண்டம் என ஐந்து காண்டங்களையும் ஐம் பத்தையாயிரஞ் சுலோகங்களையுமுடையதாய் விளங்குகின்றது. இதில் உலகசிருட்டியின்பொருட்டு பிரமதேவர் ஓர் பத்மத்திலே தோன்றியதையும் எல்லோருஞ்சென்று ஸ்நானஞ்செய்தற்குரிய தீர்த்தங்களையும் தரிசனஞ்செய்தற்குரிய ஆலயங்களையும் மனைவியாகவும் தாய்தந்தையர்களாகவும் குருவாகவும் உவமித்துக்கூறுவதையும் பூமிக்குமேலுள்ள வண்டங்களையும் நாகலோகங்களையும் திலீபச்சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்டமுனிவரருளிப் மாகமாசத்தீர்த்தமாடற்புண்ணியபலமும் விவரித்திருக்கிறது.

அவற்றுள் திலீபச்சக்கரவர்த்திக்கு வசிட்டமுனிவர் ருனிய மாகமாசத்தீர்த்தமாடற் புண்ணியபலகதை சிவபெருமா னுனக் கிரகத்தால் சைவசிரோமணியாகிய அதிவீரராமபாண்டியன் தமிழில் கச்சகஉ - திருவிருத்தப்பாவாக அருளிச்செய்து மாகபுராணமெனப் பெயர்கொடுத்துத் தமிழ்நாடுக்கும் பாவச்செய்தனர் என்று பெரும்பான்மையோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டாலும் வரதுங்கபாண்டியனால் இயற்றப்பட்டதென்றும் சிலருடைய அபிப்பிராயம் தோற்றப்படுகிறது. மேற்படி நூலானது அநேகமடாலயங்களிலும் அநேகம் சிவனடியார்களிடத்தும் மாகதீர்த்தமாடுங்காலங்களிலும் மற்றைப் புண்ணியகாலங்களிலும் பாராயணஞ்செய்துவரப்படுகின்றது.

அதேபிரகாரம் எமது பிதா ஸ்ரீமான்-பொன்னம்பலக்குருக்களவர்கள் வருடந்தோறும் மாகஸ்நானகாலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான சிவியவர்க்கங்கள் புடைசூழ்ந்து சிரகரங்கூப்பிக் கேட்கப் பாராயணஞ்செய்வார்கள் அக்காலங்களில் யாம் கையேடு வாசித்திருக்கின்றோம். அதுமுதல் இந்த நூலை அச்சிடவேண்டுமென்று எமக்கு முக்கிய நோக்கமிருந்தது. அதுகருதி எமது பிதாவின் அனுமதிப்பிரகாரம் மேற்படி ஒலைச்சுவடியை காகிதத்தில் சுத்தப் பிரதி செய்துவைத்திருந்தனம். அதில் அனேகம் பாடல்கள் சந்தேகத்துக்கிடமாயிருந்தது. இன்னுஞ் சில சுவடிகளை வைத்துச் சோதிக்கவேண்டுமென்று வினாவிக்கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து எமது முக்கிய நண்பர்களாகிய பால்வனம் வித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சுப்பாடொட்டியா ரவர்களும், பேறையூர் சமஸ்தான வித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சோடசாவதானம் மீனாட்சி சுந்தரஞ்செட்டியாரவர்களும் தங்கள் தங்களிடத்திலிருந்த ஏட்டுச்சுவடியை யனுப்பிவைத்தார்கள். ஆக இந்த மூன்று பிரதிகளையும் உதவியாகக்கொண்டு ஒருவாறு சுத்தபாடமாகப் புரிசோதனைசெய்து அச்சிட்டனம்.

புத்திமான்கள் இதில் ஆங்காங்கு புலப்படும் பிழைகளையேனும் சொன்னயம் பொருட்பொலிவு குறைந்துள்ளது பாடபேதங்களையேனும் அறிவிப்பாராயின் அவரது பேருதவியை நன்குமதித்து இரண்டாம்பதிப்பில் அத்திருத்தங்களை அவர் பெயரோடு விளக்கக் கருதியிருக்கின்றனம். இந்த நூலைச் சுத்தபாடம் செய்ய ஏட்டுச்சுவடி யனுப்பிவைத்த புண்ணியசீலர்களுக்கு நன்றிசெலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றனம்.

குரோதிஸ்ர
வைகாசிமீ }
விருதுபட்டி.

இராமலிங்கக்குருக்கள்,
விருதுபட்டி.

வி ள ம் ப ர ம்.

*இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்துக்கு எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதன் விலை வி. பி. சார்சு உள்பட ரூபா-1.

இப்படிக்கு.

இராமலிங்கக்குருக்கள்

விருதுபட்டி.

பா யி ர ம்.

சீருலவுசெழுங்கமலப் பூந்தவிசிற்பயிலுமறைச் செல்வனீன்ற
பாருலகின்மிசைபரவி யிசைவிரிக்கும்பரிவினர் பாற் பதமேநல்கும்
ஆருலவுசுடிலதர னுதைலம்பற்பலவுளவாங் கவற்றினோங்கு
பேருலவுமான்மியஞ்சேர்பொன்னகரினன்னகராய்ப்பிறங்குமுதூர்

வளம்பெறுமத்தமிழ்மதுரைப் பதியாண்டமீனவர்தம் மரபிற்
சார்ந்தோன், இளம்பருவ மடவியர்தம் படிவமதனெனத்திகழு
மிறையொன்னாக்க, களம்புகுந்தபினர்மீளா வணம்புரிவெஞ்சிலை
க்கரத்தன் கற்றோர்யாரும், விளம்புதனிப் பெரும்புகழான் சைவ
நெறிமுறையொழுக்கின் மேவுநல்லோன். (2)

அளப்பரியபல்கலைநூற் பெருவெள்ளங்கடந்துநிறை யறிவி
னோங்கி, வளப்பரிமுன்விலைபகர்ந்த திருக்கடவுட்பெருமானை வழி
பட்டேத்தி, அளப்பரிவின்மிகச்சிறந்து பணித்தலைவன்மணித்தலை
தாங் குலகோரன்பு, கொளப்பரிபாலனம்புரிநல் லதிவீரராமனெ
னக் குலவுமேலோன். (3)

பெரும்புவனத்திடைவதிவோர் மகப்பேறுஞ்சுகப்பேறும் பெ
ருக்காய்த்த, இரும்புவனத்திருமேனி யிறையருளுங்கனவாழ்வு
மினிதினோங்கி, விரும்புவனயாவையுமீண் டெய்தியுயர்விண்ணுடு
மேவிமுல்லை, யரும்புவனத் திளநகையார் தருமின்பநலனெளிதி
னடைவானெண்ணி. (4)

விற்புருவமடவாரி னுயர்பொருளின்வசுந்தரையின் மீக்கூர்கா
தல், அற்பமெனத்தணந்தபெருந் தவச்சுதன்முனிவர்குழா மமை
விற்கேட்பச், சொற்பயனாலனயரக நனிதெருட்டச்சிறந்துளது
னுகடீர்தொன்மைப், பற்புராணத்திருந்து வெளிப்பாடுற்றிலங்கி
யதோர் பரமகாதை. (5)

அத்தகவாம் பெருங்காதை மாகநீர்முழ்குபல னமைந்ததத்
தை, வித்தகவான்றமிழ்ப்புலமைத் தலைவர்குழாங்கொண்டாடி விய
ப்புற்றேவா, சித்தகமாமகிழ்வோங்கப் பொருட்சுவைகூட்டின்சொ
லினார் தென்சொலாலே, யொத்தகவின்விருத்தமதால் மாகபுரா
ணப்பெயரி னுரைத்தான்மன்னோ. (6)

தருமந்திரமாயெந்நாளுஞ் சலிப்பொன்றிலதாய்ச்செய்துவருந்
திருமந்திரமீநகர்க்காரைப் பேட்டைச்செழியன்மரபிலுள்ளார்
தருமந்திரவியத்துதவி தன்னான்மாகபுராணமதே
வருமந்திரமாமெனக்கொள்ள வழுவுவயகற்றிப்பதித்தனரால்.

விநாயகர் துதி.

மஞ்சரிசெருகிய கோதைமாமதன்
வெஞ்சரமெனமிளிர் விழிகொள்வேதநூற்
பஞ்சரமுறைகினி பயந்தமும்மதக்
குஞ்சரமுகனடி கும்பிட்டேத்துவாம்.

சிவபெருமான் துதி.

ஏடவிழிதழிமாலை மிந்தணிந்தபன்மால்வானோர்
தேடரிதாகித்தொண்டன் றந்தசேய்க்கரியுங்கான
வேடனுண்டுமிழ்ந்துதந்த மிச்சிலுமுண்டுபொய்யா
வீடருள்பரமன்பொற்றாள் வேண்டினிநிறைஞ்சிவாழ்வாம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் துதி.

வெஞ்சுருடனேதாருகனை வீட்டிக்கிரவுஞ்சந்தகர்த்து
மஞ்சுரரிக்கிப்பொன்னுலகை மகுடம்புனைந்துகுடியேற்றிக்
கஞ்சாசனத்தோன்றனைப்பனிரு கரத்தாற்குட்டிச்சிறைசெய்து
பஞ்சானன்னுக்குபதேசம் பகர்ந்தகுமரன்பதம்பணிவாம்.

மகாவிஷ்ணு துதி.

பங்கயத்தயனைப் பூத்துலகனைத்தும் படைத்திட வருளிமால்
வளையைச், செங்கையாலெடுத்து முகின்மழைதடுத்துத் தேவர்கட்
காரமுதிந்து, மங்கையினுருவாய்க் கருங்கலைக்கண்டு மண்ணினை
யுண்டுமிழ் மாயோன், கங்கையந்துளவங் கமழ்பதாம்புயத்தைக்
கருத்தினிலிருத்தியே தொழுவாம்.

உமையவள் துதி.

தக்கன்மகளாயவதரித்துத் தாதையியற்றுங்கொடுவேள்வி
புக்கங்கவனுமழிகவெனப் புகன்றுவரையன்மகளாகி
முக்கணுடையசிவனைமண முடித்துமுருகன்னைப்பயந்த
மைக்கணுமையாளுபயபத மலரைப்பரவிவழிபடுவாம்.

சரஸ்வதி துதி.

வெள்ளைநிறத்தஞ்சுகத்தை வெண்டரளப்பூணமயிலேவிரிஞ்சநாவி
னுள்ளிருந்தரத்தினத்தை யும்பொலாந்தொழற்கரியவொருத்திதன்
களளமிலாவடியருளக் கமலமதையகலாதகலையினுளைத் [னைக்
தெள்ளுதமிழுதவுமெந்தன் நிருத்தாயையனுதினமுஞ்சிந்தைசெய்வாம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் துதி.

பந்தமுஞ்சமண்மதமாங் களைநீங்கச்சைவநெறிப் பயிர்க
ளோங்க, செந்தமிழ்ப்பாண்டியன்சுரமுந் தீரமங்கையருக்கரசி செ

ழிப்புற்றோங்க, மந்திரியாங்குலச்சிறைதன் மனங்களிப்பீவுலகமெம்
லா மகிழ்ச்சிபொங்க, வந்ததிருச்சீர்காழி வளர்ஞானசம்பந்தன்
மலர்த்தாள்போற்றி.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் துதி.

செங்கலைமாமையாகச் செய்துதந்திடவும்பொல்லாக்
கங்குல்வாய்ப்பரவைதன்பாற் கால்சிவந்திடவுந்தாதா
யெங்கனாயகணையேவி யிருந்தமிழ்ப்பதிகம்பாடுந்
துங்கவாருரன்செய்ய துணைமலர்ப்பதங்கள்போற்றி.

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் துதி.

பொல்லாதபொய்ச்சமையச்சமண்முகர்வரவிட்டபுழைக்கையானே
கொல்லாதுவலம்புரிந்து பணிந்தேகநீற்றரையுங் குளிர்நீராகக்
கல்லாழிதனின்மிதந்து கரையேறத்திருப்பதிகங் கசிந்துபாடுஞ்
சொல்லார்மெய்த்திருநாவுக் கரையனிருகழலிணையைத் துதித்துவாழ்வாம்.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் துதி.

குருந்துநீழலி லீசன்குருவென
விருந்துமோன மிசையாதிசைத்திடப்
பொருந்திச்சோதியிற் சென்றுபுனிதமே
திருந்துவாதலூர்ச் செம்மலைப்போற்றுவாம்.

வேதவியாசர் துதி.

பராசரமாமுனிமகவைப் பரமபுருடனைநாற் பழமறையின்பிற
ப்பிடத்தைப் பலவிஞ்சைக்கிருப்பை, விராவுபுகழ்நிலையுமதை வே
தார்த்தப்பொருளை வெகுளியில்லாப்பொறையோனை விடையமறுத்
தோனைச், சுராதிபர்தங்குருவனைய தூயமனத்தோனைத் துகளறு
மெக்கலைமுழுதுந் தோய்ந்திடம்பட்டோனைத், தராதலமெண்புனித
வியா தனைப்போற்றியவன்நன் றண்ணளியெநிலையாகச் சரணவர
ண்புகுவாம்.

மாதுளமாமல ரன்னசெம்மேனியும் வாண்முகமுங்
காதெழுகண்ணுங் கனதனபாரமுங் கச்சம்பொன்னின்
ருதெழுதாமரைத் தாளுஞ்சதுர்மறைத் தோளும்பிச்சிப்
போதெழுகுளியும் வாழிநல்வாழி புராதனியே.

உ
திருச்சிற்றம்டலம்.

மா க பு ர ன ம்.

மு த ல ா வ து

முனிவர் குதனைவிஞய அத்தியாயம்.

சொபெறுமீரறு பருவஞ்சென்றிதும்
டேர்பெறுவேள்வியைப் பெரிதியற்றுவான்
வார்பெறுபழுமர வனங்கள்சுற்றிய
வேர்பெறுநமிகா ரணியத்தெலவைவாய். (க)

காசபனத்திரி பிருகுகண்ணுவன்
வாசவன்மேற்பழி வைத்தகோதம
ஞ்சறுபுலத்தியன் வசிட்டனங்கிரன்
கோசிகன்முற்கலன் குமபயோனியே. (உ)

மாதவப்பராசரன் மார்க்கண்டன்சுக
னேதமில்விபாண்டகன் மரீசியெண்ணில்சீர்.
வேதமாமுனிவரர் வெகுளிகீக்கினோர்
திதறுகுணத்தினர் திருநதுமுள்ளத்தோர் (ஈ)

அங்கமோராறுட னனந்தவேதமுந்
தங்கியபுராணமுந் தழைத்தநாவின்
மங்குவினின்னருள பொழியுமாண்பினர்
பொங்கியதருமத்தின் வடிவம்போலுவார். (ச)

ஐம்புலவிடயங்க ளனைத்துமாறறினோர்
பம்பியமும்மலப் பகையைச செற்றுளோர்
வெம்பியகாமத்தை வெறுத்தமேலவ
ரிம்பரின்மன்பதைக் கிரங்குநெஞ்சினோர். (ரு)

அடைந்தனர்பெருமக மாற்றுங்காலையின்
மீடைந்தவற்கலையின் விரித்தவேணிய
னுடைந்ததீவினையின் னுவகையுள்ளத்த
னிடைந்தவர்க்கருள்பொழி யெழின்முகத்தினுன். (சு)

கண்டிகைமாலையன் பூதிக்காப்பினன்
புண்டரமூன்றினிற் பொலிந்தநெற்றியன்
றண்டலிலவேதநூற் றருமஞ்சாரந்தவன்
மண்டலத்தறநெறி வரம்புகாட்டினேன்.

(௭)

எக்கலைக்கொகுதியு மியல்வியாதன
லக்கலைமுடிவுற வளந்தசீரியோன்
முக்கணன்றிருவருள் பெற்றுமுத்திரிற்
ரெஞ்சுநன்னிலையின் சூதனெய்தினான்.

(௮)

எய்தினன்முனிவர னிருந்தமாதவர்
துயயதாமரையடி தொழுதுகின்றலும்
பொய்தவிடுள்ளததா னிருக்கப்பொன்னினற்
செய்தமெல்லாசனஞ் சிறகநல்கினார்.

(௯)

இட்டபூந்தவிசடை யினிகினேறியே
கட்டுவார்சடைமுனி யிருந்தகாலையின்
மட்டுலாம்பங்கய வதனனோக் கருச்
சிட்டமாமுனிவர னினையசெப்பினார்.

(10)

வேறு.

அருந்தவச்சூதநின்ன லாதியாமபுராணமாய
விரிந்த நூற்பிரமம்பாற்பம வைணவம்விளங்குசைவந்
திருந்துபாகவதமிக்க பவ்மகநாரதியம்
பொருந்துமார்க்கண்டமாக்கி னேயமாம்புராணத்தோடும்.

(11)

பிரமகைவத்தஞானம் பேசியவின்கம்பின்னூந்
திரமுதுவராகத்தோடுங் காந்தம்வாமனஞ்செறிந்த
தூரமுதுகூர்மமச்சந் தாழ்வில்காளுடமுந்து
முரமுதும்பிரமாண்டத்தோ டொன்பதற்றிரண்டுங்கேட்டோம்

(12)

மற்றுளவிதிகாசத்தி லளப்பிலாவளனுங்கேட்கச்
சொற்றனையவற்றிரண்டாம் புராணமாய்ச்சொன்னபாற்பத்
துறந்தோர்செய்யுளாம்பத் தைந்தொடாயிரமுந்துய்யோ
யிற்றெனவிரித்துச்சொன்னு யவற்றினுளின்னுங்கேட்டோம்.

(13)

சிறந்ததோர்மாகமாதப் பலனெலாந்தெரித்தசுந்தை
மறநததக்காலந்தானு மடுத்ததுவழுவாவண்ண
முறைந்திடமெங்கட்கின்னு முறைதகிடவேண்டுமென்னு
வனற்றதுவர்கேட்கச்சூத னகமகிழ்ந்துரைப்பதானான்

(14)

நன்றுமா முனிவரியாரு நவையறககேட்டமாற்ற
மின்றி துறுங்கட்கோது மருத்தியாலிங்குவந்தோ
மன்றியுமாகமாத மடுத்தளத்தனனீவி
ரொன்றியேகேட்டவெல்லா முரைப்பென்னெறெடுச் சூச்சொன்னு.

தவமுனிவியாதனன்டிற நண்ணளியுடைமையானு
மவனுலகளித்துநின்ற வாநியானுசலானும்
புவனியோரெம்மைமோம புளகிதனென்பதானுஞ்
சிவனடித்தொண்டினுஞ் செப்புவனறிந்ததென்னு. (௮௬)

ஆசியுநடுவுமீறு மன்றிமற்றமலனாகிச
சோதியாய்சின்றவிசன் றுணையடி சகமலம்போற்றிச்
சீதரன்றிகிரியேந்துஞ் செங்கண்மால்சரணமபோற்றிப்
போதினான்முகத்துப்புததேள் பொலன்கழல்வணக்கஞ்செய்தே. (௮௭)

வெண்ணிறக்கமலத்தாங்கண் வீற்றிணிதிருந்தசெல்வி
புண்ணியமலர்த்தாளவாழ்த்திப் பொநிபுதத்தருவினாங்கு
துண்ணியபணைக்கைபொற்றைத் திரண்மருப்புயாந்தகுட்பக்.
கண்ணகனுவாயவெறறிக்கரிமுகுகழல்பணிந்தே (௮௮)

செனனியீதுபர்த்தகையன் நீதிலாமுனிவீர்கேண்டின்
மன்னியமாகமாத வளத்தினைககேட்டோர்சொல்வோ
ரினனிலத்தியாருமில்லை யானதையம்பவேண்டும்
பின்னைநீர்கேட்கவேண்டு மென்றவன்பேசுதுற்றான். (௮௯)

பண்டைநாட்டிலீபெனன்போன் பரிதியங்குலததுவேந்தன்
வண்டிலாமலைமார்பன் வசிட்டனைவணங்கிக்கேட்பத்
தண்டலிவதேதான்முன்னஞ்சாற்றியகாதைதன்னைக்
குண்டுகைக்கரத்தீர்கேண்மினென்றவன்சுறதுற்றான். (௯௦)

பூனவர் துநனைவியு அந்நியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௨.

இரண்டாவதுதிலீபன் வேட்டையாடிய அந்நியாயம்.

மாலைவெண்களிகையொன்றால் வையகமுழுதுங்கூச்சம்
வேலுயர்தடக்கைமன்னன் நிவீபன்செய்வேள்விமுற்றி
வாலியபுனலின்மூழ்கி மறையவராசுகூறக்
கோவியுசுலையான்வேட்ட மாடுவான் குறிக்கொண்டானே. (௯௧)

காழகக்கச்சையார்த்த மருங்கினிற் றுகைகட்டிச்
சூழிருங்கவசந்தாங்கித் தொடுகுழலவீக்கிப்
போழிளமதியின்வள்வாய்ப் பொருகணைப்புட்டில்சேர்த்தப்
பாழியம்புயத்தான்வேட்டப் பதாதியோடெழுந்துசென்றான் (உ)

தொண்டகமதிரக்கோடு மிரலையுந்துவைப்பவீண்டி
மண்டுநீர்க்கானவாற்றின் மருங்குளவனங்கடோறும்
வினாவொரடவீதோறும் வெற்பினிறறடங்கடோறும்
கண்டகநெறிகடோறும் கண்ணியும்வலையுங்கட்டி (ங)

வால்வளைத்தெழுந்துதாவி வலித்தளீப்பாசநூறிக்
கால்வளைத்தொலையோடுங் கணைசரன்னுமலியேவி
வேல்வலத்தேந் துமள்ளர் வெயில்விரிபடைகள்வீசப்
பால்வளைத்திரியல்போகும் விலங்கெலாம்பற்றியாய்த்தார் (ஈ)

குறுமுயலீரையவெற்றிக் கோளரிமுதலவாய
வுறுவவிமாக்கொள்ளலா மொன்றறவளைந்துகொன்று
மறுவறுகொற்றலேந்தன் மறப்படைவேள்ளதேதோடும்
பிறிதொருகானில்வேட்ட மாடுவான்பெயர்ந்துபோனான் (ஐ)
வேறு.

தோகைமஞ்ஞைநடமாடச் சுருமபார்மலினிசைபாடக்
கூகைகுழறிப்பாராட்டக் குபிலின்னெருகுதிமுறைகூவ
வோகையோடுமெருவை நிறைசேணினிகவியொலியெழுப்பக்
காகங்காணுமெனவூமன்கடம்பின் பிடறிகரந்துறைய (ஊ)

பெருங்கைவேழம்பிடி தேடிப் பிளிறுங் சரலும்வயப்புலிந்
னெருங்கவோடிமானினங்கள் கதறவெறிநெடுங்குரலும்
பருங்கோடழுந்தவுழுங்கேழல் பல்லததிகலியுடற்றொலியு
மொருங்கோரொலியாயெமமருங்குமுவர்நீர்க்கடலினெலியெழுப்ப

முழைகடோறுங்கோளரிகளை முகிலோடிகலியெதிர்முழங்கப்
புழைகடோறுநெடும்பாந்தள் புதுநீர்த்துறைபிற்நொலுரிப்பக்
கழைகடோறுமுத்துதிரக் கையாற்கொய்துநிஸ்த்தமைத்த
தழைகடோறுங்கினனார்தம் மகளீர்கலவிரலந்தழைய (ஆ)

தண்ணாச்செழும்புமுழையுடைந்துதாதார்தவமழைபிலிற்றும்
விண்ணாவிவயிலின்கதிர் துழையா வெறியார்கானத்திடையெய்திக்
கண்ணாம்பணியுங்குளிர்ப்பெய்தக் காகுற்கிறைவனனிபார்த்துப்
பண்ணார்கனிவாயமலரிதிறந்து படர்கான்புஞ் துசெல்லுங்கால் (அ)

திரும்புமுறிந்ததெனுகெனக் கோட்டிபுலையொன்றுவெளிப்பட்டுத்
திரும்புமுகத்தாற்பார்த்தோடிச் செல்லுஞ்செல்வைக்கண்டரசு
னரும்புங்கரும்புங்கைபுகுந்த வடல்வேளென்னவெனவெனையும்
விரும்புஞ்செய்யுங்கடிதேந்தி விரைவிற்துடர்ந்துபற்றினான் (ய)

பற்றிவினாவின்செலச்செல்லப்பதறியோடுங்கருங்கையுஞ்
சற்றுந்தாழா தறக்கடுகித்தாவி நெடுங்காளிடையகலக்
கொற்றவிறையுங்கிராதர்படைக் குழுவுமிகவேகாறளர்ந்து
முற்றுமுலர்ந்தநாவினராய் நீர்வேட்டயர்ந்துமுகங்கருத்தார் (யக)

செல்லச்செல்வவுங்குறிய பசியால்வருந்திமிகத்தேம்பி
யெல்லிற்குதிருளென்பகலில்வெயினின் றுறைப்பவிடைந்துடலங்
கொல்லிற்சுமீதியுழைமுகத்திற்குழையுமெழுக்கொத்தகங்குழைந்திட்
டல்லற்படுவார் தமமுன்னரணித்தோரோடைதோன்றிநூல் (யஉ)

தூயாமனம்போலறத்தெனின்துணைநென்றினிதாய்த்துகணிகித்
தியருளம்போலறவாழ்ந்து தெரிதற்கரிதாயிருளசெறிந்து
பேயர்மனம்போன்மீனினங்க ணறவந்தெவிட்டிப்பெரிதுகழ
நேயர்மனம்போனீரொழுக்கிற் பஞ்சாயொழுககிறைந்ததுவே (ய)

காவிலரும்பங்கயமுங்கண்னுமுகமுந்தனிகாட்டத்
தூவியன்னநடைகாட்டசு கரிவெண்சங்குகளங்காட்ட
மேவித்துகிள்களவாய்காட்டவிரைப்பூசுகைகண்முலைகாட்டும்
வாவித்திருவின்சாயலைக்கண் டரசனமதனவழிநினைந்தான் (யச)

சுழியாரோடையகத்திறங்கித் துளைந்துமுழ்கிவிடாயகற்றிக்
கூழியாவுரைவேற்கையினு முச்சுக்கலைக்கடன்கழித்துப்
பொழியாநறவமாந்திணப் புழுக்கல் பொதிசோறுடனருந்தி
யொழியாவருத்தமொத்தினிதா யொருதண்ணீறுழைந்திருந்தான் (ய)

வேலைக்குடபான்மலைப்பிடரின் வெய்யோன்றுரத்தேரொழிப்ப
மலைப்பருவமெய்துகலும் வண்டாமரையினிதழ்குவியக்
கலைக்கழு ரிடைமணந்த கரியவறுகாற்சிறுதும்பி
சோலைக்கொடிமல்லிகைப்போதின வெண்டோடுழக்கித்துயின்றனவால்

ஆயகாலமெதிர்ந்திடலு மரசனந்திக்கடன்கழித்து
மேயசிலவேட்டுவக்குழுவை விளித்திம்மெனினள்ளிருள்வாய்ப்
பாயத்தண்ணீரருந்தியிடப் பன்மாவடையுஞ்செகுத்திரென
வேயவழியின்மிகவொழியிட் டிருந்தாரிருந்தவிரும்போதில் (யக)

தேயந்தபிறையோரி ரண்டென்னத் திரமூர்புரிவெண்மருப்பிணையாற்
பாய்ந்துநிலங்கீண்டுமூதோடைப் பஞ்சாய்மூலமுதநுந்த
லாய்ந்துநிரையாய்வருகேழ லனைத்தும்பிழையாதயிலம்பாற்
சாய்ந்துமடியக்கொலைபுரிந்தார் கங்குற்பொழுதுந்தணிந்தனவால் (௧௮)

கானப்பொறிவாரணமிறைத்துக் கதிரோன்வரவைக்கடிதுணர்ந்த
மானச்சுடர்வேன்மன்னவனு மடிந்தகேழற்குவையனைத்து
மீனத்தொழில்வேட்டுவர் சுமப்பான் பணிததநகிரவியெழுமுன்னர்
தானப்பதிக்குவழிக்கொண்டு தடந்தேர்கடாவ்வுருகாலை (௧௯)

பன்னாட்குழிற்கவுண்டினைன் படர்செஞ்சடையன்மரவுரிய
ன்னனாவிற்தும்பழமறைய நயந்தநடையன் சண்டிகையன்
மன்னவொருவுந்திவினையன் வைகானகத்தினமகமபிடித்தோன்
பொன்னார்முடிவேந்தெதிரெய்தப் பெருக்கென்றவனையுத்தொழுதான்

தொழுதவேந்தன்றனக்காசி சொல்லி மரிழ்ச்சுடாகநோக்கிப்
பழுதிலலாதவிரவிஞலப் படைவேலரசேபாநடையின
யெழுதுபுகழாயிக்காலம வேட்டத்தெழுந்தவியல்பு னான்
முழுதுமுணர்ந்துமாகமதி முறை நீபுணராய்போலுமால் (௨௧)

என்றுமொழிந்தமுனிவரனை யெழிலார்திலீபன்முனியரசே
யொன்றுமுணரேன்மாகதிங்கட் பெருமையெனக்கிங்கரைத்தியென
நன்றுமொழிந்தாய்பின்னுரைக்கே னுமவேலோய்வருகுவென்று
துன்றுபுனலினமூழ்குவித்துத்தானுமூழ்கியிவைசொன்னான் (௨௨)

மாகமாதமென்பதொன்று மாயப்பிறவிக்கடல்வீழ்ந்து
சோகமானமானிடரை முத்தித்தீரத்திடுந்தோணி
வேகமானபாவவிருள் சிக்கும் விளக்கவுழ்கினர்க்கு
நாகநாடார்பெரும்பதவி நணுகவழங்குநலத்ததால் (௨௩)

இற்றைப்புல்லரிமாகதிங்கட் புனலாட்டயர்ந்தாரி தன்பலத்தைச்
சொற்றற்கெளிதோகாலமலைச் சொல்லவெனிலுன்பதிக்கேகிக்
கற்றைச்சடையானுங்கள் குலக் கடவுட்குரவன்வசிட்டனிடைக்
கொற்றச்சலையாய்கேட்டியெனக் கூறிமுனிவன்கடிதகன்றான் (௨௪)

விருத்தகாலமுனியகல விறல்வேந்தயோத்திரகரடைந்து
பரித்தவுரிமைமனைவியர்க்குப் பகவனுரைத்தபடிசூறித்
திருத்தப்புனலின்மூழ்குவித்துத் திறவெண்பரியின்மீதேறி
யருத்தியுடனேவசிட்டமுனி யமருஞ்சாலையடைந்தானே (௨௫)

மா க பு ர ண ம்.

யுடைந்தமன்னன்சுரர்முனியை யமரர்க்கிறைவன்வணங்குதல்போன்
மிடைந்தகதிர்மாமணிமவுலி கழலீற்றோயவியூந்தெழுந்து
கடைந்தவடிவாளுன்றிற்பக் கடவுண்முனிவனினிதியம்பி
யுடைந்தபகைவேந்தரைப்புரப்பா யொளிர் பொற்றவிகினுறைகென்றுன்

இட்டதவிசுடைல்வேந்த னிருந்தபின்னரருந்தவத்தோன்
மட்டுவிரிப்புபுந்தாரோய் வந்தவரவேதெனலோடுங்
கட்டுஞ்சுடிலதேசிககின் கருணையதறைகலேனானம்
வட்டக்கவிகையரசியல்பு தருமந்தண்டமாவீரதம் (உ௭)

மற்றுமுள்ளதருமநெறி முழுதும்வழங்கவுணர்ந்தோனை
யிறறைப்புலரிக்காலத்தி லெகொந்தோர்மறைஞன்மாகமதி
யுற்றதெனவேயுரைத்தடவியோடைப் புனலின்மூழ்குவித்துச்
சொற்றவிரதப்பெருமைசிற்பாற் கேட்கப்பணித்தான்றாயோனே ()

இந்தவிரதத்தியல்பனைத்து மியற்றுங்காலமுறையடைவு
முந்தவியற்றினோர் திறனுங் கேட்குங்கா தன்முயற்சியுளேன்
சிற்தைகுளிர்ப்பவடியேற்சுச் செப்புக்கென்னவிறைவினைவக்
கந்தமலர்நான்முகனனைய கடவுண்முனிவன்கட்டுரைத்தான் (உ௯)

வேறு .

நன்றாசநீமொழி நவிறிய னுநான்மற்
றொன்றுமொழியாதுகின் துட்கொளவுரைக்கேன்
றுன்றியவனத்தினிடை தோமறுதவத்தோ
னின் றுனையளித்தன னிதற்குக்கருண்டோ (௩௩)

எவுபரிவேள்விக ளியற்றினர்கண்முக்கட்
டேவுறையுமாலய மெடுத்தவர்கள்செம்பொற்
பூவுறையும்வாவி களகூழ்த்தவர்களூம்
னாவின்முதாமறை நவின் றுணர்வினின்றோர் (௩௧)

வாயுவைறுகர்ந்துவிர தங்களிவ்விதிந்தோர்
சேயவழலைத்தினிடை நின் றுவீனைசெறறோர்
பாயுவைபுருக்கிநடு நாட்டியொளிபார்க்குதோ
ராயிரநதித்தொகையு மாடிமலமறறோர் (௩௨)

இத்தகையநல்வினை யியற்றினர்களெய்து
மததகையபேறுகளி லாயிரமனிகுஞ்
சுத்தமுறுமாகமதி மூழ்கல்சுடர்வேலோய்
முத்திபெறவேறுவிர தங்கண்முயல்வாரோ (௩௩)

அ விஞ்சையன்சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்.

வேறு .

பேசுபுகழ்மாகமதி நீர்முழுகுபேற்றல்
வாசவனைமுன்சசி யணைந்தினிதுவாழ்ந்தா
டேசுறவிளங்கதிதேவர்தமையீன்றான்
மாசனகர்கோன்மக ளிராமனைமணந்தாள்.

வேறுதவமெய்தினர்கண் மேவுமுலகத்திற்
பேறுகொலையும்பொழுது மீளநிலைபேர்வார்
கூறுவதென்மாகமதி யிற்சுலவுதெண்ணீ
ராததனின்முழுகின ரடைந்தபதமீளார்.

(௩௫)

முன்பிருகுமாருனி முழுத்தவவிருத்த
னன்பினொடுவிஞ்சைய நகந்தெளிவுகொண்டே
துன்பமறவன்றுமணி கூடவரைதொக்காங்
கின்புறவுரைத்தகதை யாமினிதிசைப்பாம்.

(௩௬)

தீலீபன் வேட்டையாடிய அந்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் 2-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௬.

மு ன் ற ல து

விஞ்சையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாயம்.

செல்வமிக்கையோத்திரகர்த் தேர்வேந்தர்போரேறே
பல்துழைமுற்காலம் பன்னீரரண்டின்மையினா
லல்லலுறுபசியுடற்ம வவனியின்மன்னுரிரெல்லாங்
கல்லியகூவலினீரும் வறந்தொழியக்கலங்கினவே.

(௧)

இரவிகொடுங்கதிர்வெதுப்புங் கோடைஇனாவிருநிலத்துப்
பரவைமுதனீர்குறையப் பல்யாறும்புனல்வறப்ப
னரவுபசுமபுற்சுலமுந் தாபரமும்வெந்தொழிய
காரமுதலாய்விலங்கினமு நாவறள்வுறறுலார்தனவே.

(௨)

தென்பொதிகைவடாதிமைய மிடைநிகழுந்தேயமெல்லாம்
புன்புதலேழுதலாய வுயிரனைத்தும்புக்கவிய
மன்பதைகூறவொழிந்த காலத்தின்மாதவத்தி
லன்புருகும்பிரகுமுனி நருமதையாற்றயலுறைவான்.

(௩)

காலத்திலவறுமையினு லந்தநிச்சுரைநீங்கிச்
சிலத்தின்மாணுக்கர் திரளுடனேகடிதெழுந்தாங்
கூலத்திலிருண்டுகளக் தரன்குரிலைக்கவலாக
மேலைத்திக்குறையுடலை மணிக்கூடமேவினனல் (ச)

சக்கனமுங்காரகிலுஞ் சண்டகமுந்தலைமயங்கித்
கொந்துலவாறும்போதும் பசுந்தழையுந்கொழுமுறியுஞ்
சுந்தரமார்செழுங்கனியுந் துவன்மவிருன்பொதுளியதா
லந்தவரைவானை மயிலை யறிந்துரைத்தற்கரிதம்பா (க)

இயக்கர் தருவதல டுகளீர்வானவர்சபமேழின்மடவார்
கயற்கயலாமவரிநெடுங்கட் கந்திருவர்வரமாதர்
முயற்குலவாமதிவதன முனிவர்தாங்கன்னியர்கள்
புயற்குழல்சோர்ந்திடவாடும் பொழிற்பண்ணையனந்தமால் (சு)

யோகத்தினிலைநற்குப் யோகியர்வாழிடனொருபால்
யாகத்தின்லைபரிக்கு மிருந்தவத்தேதாரிடனொருபாற்
போகத்தையிகழ்ந்தொருவிப் புலனைத்தாரிடனொருபாற்
சோகத்தைத்தவிர்ந்துதவந் துடங்கினரிடனொருபால் (எ)

வானவர்கற்பகக்காவும் பொன்னுலகுமகளிமுத்த
தானமதிலமர்ந்ததெனப் பொலிவுதருதனைமைத்தா
பூனமறப்பொழியுமழைச் சோனையுலவாதொழுக
வேனையர்கான்பாறுகளின் முழுந்த்,தமிசைவதுவே (அ)

அன்னநடங்கிரிமுப்பா ஹியோசனையுயா
முன்னதமால்வரைப்பெருமை யோசனையோட்டளவாம்
பன்னரியநெடுஞ்சமையம் பத்தியோசனைப்பரப்பா
மென்னிதைன்பெருமையனை யாரேமற்றெடுத்தனாரப்பார் (ஊ)

அம்மலையினகன்சார லடைந்திந்தவருந்தவத்தோன்
வெம்மைதரும்பெருங்கோடை தனி லுழைறமெலிவகற்றிச
செம்மைதருமுளமகிழ்ந்து செழுஞ்சாலைவணமைத்துச்
சும்மைதருமுனிக்கணத்தோர் குழவினிதிருந்தனனால (ய)

அங்குறையுங்காலத்தி லருவரையினின்றிழிந்து
கொங்குமலர்க்கருங்கூந்தற் கொவ்வையிதழ்வரிநெடுங்கட்
டிங்கணமுதத்தெரிவையொடுந் திறலுடைவிஞ்சையனெய்தத்
துங்கமுறுதவமுனியைத் தொழுதுதுயரொடுகின்றான் (ஐக)

சின்னவன் நன்னிலைகண்டு நெடுந்தவத்தோனிகழ்த்துவான்
 ஞன்றுறைவிஞ்சையரீரிக் குலமடவாளொடுமெய்தி
 யின்றுபடருழ்ந்துநிறந்த கேதுவென்னேயெனவினவத்
 துன்றுமலர் த்தாரவனுந் தனனிலைமைசொன்னுனே (கஉ)

சொல்லரியமாதவத்துத் தூயமுனிவரனேகேண்
 மெல்லியலென்குலக்கிழத்தி ய்ணைபயில்விஞ்சையினும்
 புல்லியபேதைப்பருவம் புதுநாளிற் புரமெரித்த
 வில்லிதனைநாரதனை நிதிக்கோணையப்பித்தாள் (கஉ)

மாதிவடன்பேரெழிலாற் கற்பினுன்மடமையினு
 லோதியுணாகலைத்திறு லொழுக்கத்தின்சீலத்தாற்
 பேதமுறுநடனவிதப் பெற்றியினும்பெருநிறையான்
 மேதினியிற்பொன்னுலகில் விஞ்சையர்நாட்டினையிலலாள் (கச)

இத்தகையாடனைப்பெற்று மிமையவர்காட்டிநுக்கைபெற்று
 முத்தமமாய்நவையகன்ற வொளிகிழ்மேனியைப்பெற்றும்
 வித்தகமாழுனியரசே விதற்புலியின்முகம்பெறலாற்
 சித்தமுறு துயரடியேன் செப்புதற்குத்தரத்தோ (கரு)

மறப்புலியின்முகம்பெற்று வருந்திடமுற்பவந்தன்னி
 லறப்பிழையென்செய்தேன்மற் றறிகிலேனதுதீருந்
 திறத்தினையுமுரைத்தென்னைப் புரந்திடனின்செயலென்னு
 குறைத்திறத்தாலிரர் துரைப்ப முலியீதுகூறினான் (கக)

வாழ்விடத்துமகிழ்வதுவும் வளம்பொல்வாழ்விழந்து
 தாழ்விடத்திலயர்வதுவுந் குறுதியில்லார்தரத்தே
 வாழ்விடத்துந் தாழ்விடத்து மகிழ்வொடயர்வல்லாம
 னுழ்வினையின்பான்மையென வுரைத்திடுவருணர்ந்தோரே (கக)

றியதெனப்பாவங்கள் சிந்தையிற்கொண்டிலாமோ
 பொறியரவம்விடஞ்சிறிதே யானுலுபொன்னுவிக்கு
 மறிவிவிறைதானுமெண்ணு தாற்றியவெந்தீவினையாற்
 கறைமுகிலினீட்டம்போற் காலத்திற்குத்திடுமால் (கக)

வேறு.

இறந்தபிறப்பின்மாக திங்களேகாதசியின்விரதமுற்றிச்
 சிறந்தமறுநாட்டிவாதசியிற் சென்னிக்கெண்ணைத்தொழிலியற்றி
 யறைந்தபுனல்புக்காடினையன் ஞானாதியாற்றுந்தீவினையா
 னிறைந்தகுணத்தோயிப் பிறப்பிற் புலியின்முகநீயெய்தியதே (கக)

முன்னாட்புநுமவானென்ன மொழியுநிருபனரிதனைத்திற்
பொன்னார்மார்பரினைப்போல வெண்ணைமுழுக்கிப்புனலாடி
பின்னார்மேனியழகிநிந்து விருபமாகமெலிந்துருகிப்
பன்னாள்வருந்தியரசுழந்தீத யிமயவரையின்பாங்கடைந்தான் (உய)

அடைந்தவரையின்சாரச்விடத் தழகார்கமலவானியெய்திக்
குடைந்துபுனி கரீராடித் தவத்தோர்கோலங்கொண்டுமிக
மிடைந்ததருப்பைவிரித்ததன்மேல் விளங்கும்பதுமாசனத்திருந்தாங்
குடைந்தமலர்ததேன் றுழாயலங்க ளுவோன்றன்னையுண்ணினேந்தான்

பாவித்திருந்துதுயிலுணவிற்பற்றுமின்றியொருதிங்கள்
வாவிக்கரையிலிருந்திடலு மாயோன்முன்னையெழுபிறப்புஞ்
சேவித்தவனென்றுளமுருகித் திறல்வேவிதைமுனசடிதெய்கி
நீவித்தனதுதிருக்கரத்தா னெடியோன்பின்னுமிதுசெய்தான் (உஉ)

எண்ணுமகரஞாயிற்றி லெதிர்முற்பிறையிலீராரில்
வண்ணத்திருக்கைவலம்புரி ின் வாயங்கபுனன்மஞ்சனமாட்டிப்
பண்ணப்படுமததீயினையும் பகர்ந்துவெய்யுருவசியன
கண்ணுக்கினிதாகியவடிவு மளித்துத்திருமாலகரந்தானே (உ௩)

மாரவேளுங்காதலிக்க வடிவாலுயர்ந்த மன்னவனு
மாரமாலையமைச்சரொடு மவனிமுழுதுந்தனிபுரந்து
வீரவேற்கண்ணுருவசுதன் விழையுங்காமசுடரினோத்தான்
பாரிலொன்றுமிருவினையு மெவனேகடக்குட்பான்வமயரே (உ௪)

நீயுமிந்தவினேநீங்க வெம்மோடிசைந்துநிலைகொண்டா
லேயுந்தினமோரைந்ததன்மேன் மாகமாதமெதிர்ந்ததுகாண்
டோயும்புனலிற்பதினொருநாட் டோயந்தாலந்தவரிவாரத்
தாயுந்திருமந்திரசலத்தா லாட்டித்துன்பமகற்றிடுவோம் (உ௫)

அழையாருவரிமாமணிக ளனைத்துமுதலும்துபோலத்
தொலையாவளமைமகப்பேறு துய்க்கும்போகமிருந்தியு
நிலையாயளிக்குந்துயரகற்று நினைந்தயாவுமுடனுதவு
மலையாயெழுந்தபிணியகற்று மாகமாதப்புனல்வளமே (உ௬)

ஐந்துபெரும்பாதகமியற்று மவர்களேனுமகரமதி
வந்துபுனலின்முழ்கினரேன் மாயுமபிறைபோல்வினைமாயு
மிந்துவளருங்காலமென நன்மைநாளுமெழுந்தோங்கும்
பந்தமறுநன்முத்திக்கு மிதுவேவாழியாம்பார்க்குங்கால் (உ௭)

௨௨ மிருககிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

சிந்தித்தனைப்பெரி துதவுஞ் சிந்தாமணிபோற்றேனுவைப்போற்
கந்தமலர்ப்பூங்கற்பகம்போற் கருதுமபொருளியாவையுமளிக்கு
மிந்தவிரதமகரமதியதனிற் புறம்போயிர்ப்புனலிற்
சந்தித்தொருநாணமூழ்கியன்பு தழையுமாந்தாதமக்கம்மா (௨௮)

என்றுமுனிவன்மாகமதி யியல்பையியம்பிவிஞ்சையனைத்
துன்றுபுனலின்மூழ்துவித்துச் சரிவெண்ணங்கப்புனலாட்டிக்
கன்றுவெகுளிப்புவிழுகததைக் காயன்புரம்புரம் மூலத்து
மன்றலோதிநன்றெருமதி மந்தினைவழையகையாடலாந் (௨௯)

மண்டுதவத்துப்பிருமுனி வானஞ்சுரர் துறையுபொழியக்
கண்டிகலிநாளொழிந்ததெனக் கருதியந்தவரைநகிப்
பண்டுதான்மற்றினி துறையும் பார்த்தெண்ணிர்கருடதையாந்
தண்டலில்லாநதித்திரந் தன்னையடைந் துமகிழ்நாதிருந்தான (௩௦)

விஞ்சைத்தலைவன் றுயர்திர வேகமுனிவன னிதெருட்டி
வஞ்சக்கபலாய்ப்புலிவதன மாற்றியுரைத்தபான்மையு ச்ச்
செஞ்சொற்றெறிந்துபடித்திடுவோர்கேட்போர்கேட்கச்சொலிவைப்போ
ரஞ்சொற்குதலையரம்பையரோ டமரர்பதத்தையடைவாரே (௩௧)

விஞ்சையன் சாபந்தீர்த்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ௩-க்குத் திருவிருத்தம் அள.

நா ன் க ள வ து

மிருககிருங்கன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

இரவிசூலத்தினிகல்வெநதே யின்னுமாகத்தியல்கேட்டி
பருசுமயிர்தந்தானென்னப் பகருங்கற்பமுதலுக்கத்திற்
பிரமனனித்திருப்புதல்வன் குச்சென்னென்னப்பெயர்படைத்தோன்
விரவுபுகழான்கருத்தமன்றன் மகளைவிகியின்வேட்டாளே (௩௨)

வேட்டமடவாடிருவயிற்றில் வேதமரபுதழைத்தோங்க
வாட்டமில்லாவச்சென்னு மைந்தன்பிறந்துவளர்பிறைபோர்
னாட்டிவயதோரைந்துசெல்ல நலங்கூர்தாழைபுதல்வனுக்குப்
பூட்டுமுந் துல்புனைவித்து மறைமந்திரமும்போதித்தான் (௩௩)

அந்தமைந்தனெஞ்ஞான்று மாசாரியரைவழிபட்டுச்
சிந்தைபுனிதநிலைநிறுவித் தெண்ணீர்முப்போதினுமழ்க்கிப்
அந்தமானபுனமுஞ்சி கலைத்தோறண்டமபானியஞ்
சிந்துகரகமுதறநுங்கியையமேற்றுத்தினமருந்தி (க)

அங்கிக்கருமமுற்றியீற்றழகாரதிரிபுண்டரமணிந்து
தருகுதழறறேற்றசெருப்பின்றி யானத்தேற்றவீர்த்திட்டு
பல்கமானகலைவருகன் மெய்ப்பூசசொழிந்தபலகறியிற்
பொருகுபுளிப்பாயியசுவக னருந்தாடொழிநாதுபுலனடக்கி (ச)

ஆடிபார்த்தல்பலவிளக்க லாதிவொழிந்து சயனமிசை
நாடித்துயிறலவங்கரித்த னொன்றுநாறுநாறுநாறுநாறு
பிடிற்பொலிந்தவடிவொழுது பினனுடவேதவிதிபலவாய்த்
தேடித்தெரிந்தபடியெல்லாந் திறமபாதிதிறநுந்திதிலலான் (ரு)

செல்லுங்காலமகரமதி தோறுமூன்றுதிருப்பருவம்
பல்குதரங்கககாவேரித் தெண்ணீர்படிந்துபலிவதிரை
யல்லலறுத்தோமெனமகிழ்வுற் றுன்றோடங்கனடிக்கமலஞ் [ரன் (ச)
சொல்லுநெறியாறபணிந்துவிடை கொண்டேயெழுந்து தணிந்துசென்

பம்புந்தமாக்கடகட்டிற் பாய்ந்துகிழியவொழுகுபொன்னி
யம்பொறநீர்வடகரையி லகல்வான்மறையவுயார்தோங்குஞ்
செம்பொற் குமியிவயினெல்லாந் செழுமபூஞ்சோலையிருள்பரப்ப
நம்புஞ்சுருமபரிசைபாடி நாராயணவெற்பினையடைந்தான் (எ)

வெற்பினையலேகலியாண தீர்த்தமென்னும்வியன்மடுவிற்
பொற்பினிசைந்தமகரமதிப் புனிதநீரோர்மதியாடி
யற்பமேனும்மென்ப தறவேயகற்றிபேற்கரைபோய்
வற்பிலியன்மமாதவத்தோன பதுமாசனத்திலைகிணான் (அ)

உள்ளும்புறம்புஞ்சராசரமு முலோகாலோகங்களுமெங்கு
மெள்ளுங்கலந்தவெணையும்போல் யாவுமாயவொருபொருளைத்
தெள்ளுமுளத்தினீக்கமறத் தானுய்த்தெளிந்துந்தியாணித்துங்
கொள்ளுமனத்திற்கம்பமறச்சலி யாதிருந்கான்கோதில்லான் (க)

பொருந்துதியானத்தினிதிருப்பப் போதார்டிவிற்பெண்ணீரை
யருந்தப்புகுந்தவிலங்கினங்க ளவனைநரனென்றெண்ணுது
பரிந்தவுடவிற்றினவகல் பருங்குபூயரமென்றுதலுரிஞ்சி
நெருங்குமகுப்பாவடித்திடுவு முணரானவத்துநிலைபெற்றான் (ம)

இணைபதவத்தாற்றிருவுள்ளத் திரக்கந்தோன்றவிளநிலவு
வணையுமவுலிப்பரஞ்சோதி வந்துமுன்னரவன்மனத்தி
னிணைவன்படியேவெளிப்பட்டுத் திருக்கைமலரான்முடிநீவித்
தனையொவ்வாதவமிருக சிருங்காதாமூர்தெழுகென்றான் (கக)

வேயந்தசுடிலமாதவத்தோன் விரைவின்விழித்துப்பார்த்திடலுந்
தேயந்தபிறையுந்திருந்தியுந் செய்யபவனசசடைக்காடும்
பார்த்தபிணையுமழுப்படையும் பரித்தகரமும்பலகோடி
காயந்தசுடராதவரென்ன வொளிரும்வடிவுங்கண்டெழுந்தான் (கஉ)

பரமனடியின்விதிமுறையே பலகாற்சென்னீர்தாழ்ந்திறைஞ்சி
விரவுமனத்திலுவகையென்றுந் தாழ்வென்றிரண்டும்வேறிலனாய்
வரதன்வடிவைகோக்ஞதொறு மின்பவிழிநீர்வார்த்தொழுக
விரவிழுவந்தானிதிபெற்றா னென்னக்களிப்பாலேதெழுத்தான் (கஉ)

வேறு

காராழிசந்த விடமுண்டிருண்ட களையோபுரங்கள் பொடியக்
கூடாழியங்கை முகிசுமபுகொண்ட குழகாவிளங்கு மழகா
போரரடல்கொண்டு வருகாலனஞ்ச வொருகானி மிர்த்த புகழோ
யாராலறிந்து கொளலாகுநின்னை யமலாநின்னப் பனடியேன். (கச)

விடவாயனந்தன் முதலாமனந்தம் விறனாகர் துன்றுபணியோய்
வடவானவங்கள் பொழிலேழுமுண்டு வருநாளி லங்கு பெரியோய்
கடைநாண்முடிந்த விதியார்சிரங்கள் களியோடுதுன்று தொடையோ
யடன்மேவுதந்தி யுரிபோர்வைகொண்ட வமலாநின்ன பனடியேன். (க)

மையார்வரிக்க ணுமையாள்கலங்க வரையுங்குலுங்க வரையைக்
கையாலுயர்த்த நிருதன்புயங்க ணெரியக்கடிந்தகழலோய்
செய்யாண்மணந்த நரசிங்கமான வொருசிம்புளாகவிமையோ
ரையாபுரத்தி யெனவன்றடர்ந்த வமலாநின்னப்பனடியேன். (கசு)

செம்பாகமுற்று முமையாள்கலந்த திருமேனிசெம்பொன்வரையில்
வெம்பாதசோதி மணியீந்திரீல வரையொன்றிலென்னமினிர்வோய்
பம்பார்க்கிக்குள் விடநாகராச பரியங்கசாகியுடனே
யம்போருகத்தின் முனிதேடநின்ற வமலாநின்னப்பனடியேன். (கஎ)

வேதாதித்தி பல்வாகமங்கள் வியனும்பொழிந்த துறையின்
பேதாதிபேத மவைதோறுகின்று பெறுபேரியற்ற பெரியோய்
பூதாதியாகி யறிவாகிமுன்று குணமாகியைந்துபுலன
யாதாரமாரின் முடிவாயிருந்த வமலாநின்னப்பனடியேன். (கஅ)

(௩௫)

காஞ்ஞலங்கலிமவான்மடங்கை முலையானைகளறியடையத்
தேனுறுந்தைந்து வழிகொன்றைமலை திருமார்பிலங்குமிழையோய்
வானாகியந்தவெளிதானடங்கு மனமாடியந்தமனைத்
தானுதனானவுருவாகிநின்ற வமலாநின்னப்பனடியேன். (௧௧)

விரிமாதவத்தர்கனல் வள்வமுற்றி விறலாடகந்தையொழியப்
பரிவோடுமாதர்நிறைநாணமென்ற பவிகொண்டுத் திவருவோ
யெரியாடுமேனிபொடியாடலுழி யிருதிக்கண்ணை விதியோ
டரியாதிதேவர்தலைமலைகுடி மமலாநின்னப்பனடியேன். (௨௦)

சமராய்வசந்தனெடுமைந்துவாளி தருசம்பராரியெரிய
விமையாதெற்றிவிழியங்கிதுவி யிகல்வென்றயோகமுதல்வா
வுமையாவ முத்திவழிபாடுசெய்யு முறுதித்தவத்திலுருகா
வமையாடுதோள்கடமூவக்குழைந்த வமலாநின்னப்பனடியேன். (௨௧)

மாலாகியாதியனாகிவெள்ளை மதவாரணத்தினிறையாய்ப்
பாலாழிமேருமுடிசெம்பொன்னு பதியாகமன்னுபழையோய்
வேலாடல்கொண்டுபொரு தானவர்க்கும் விறல்வானவர்க்கும்விதியா
யாலாலமாகியமுதாகிநிற்கு மமலாநின்னப்பனடியேன். (௨௨)

தேவாதிதேவ சிவஞானரூப திருமால்விரிஞ்சனறியா
முவாமுருந்தன் மகனாகநீற முனியாவிதித்த முதல்வா
நாவால்வழுத்த முடியாதகேண்மை நானோவழுத்தவுரியேன்
காவாயெனக்கை குவிசெய்துவேறு கழறதுநின்ற பொழுதே. (௨௩)

மிருகச்சிருங்கன் பிறப்புணைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆக அத்தியாயம் ச. க்ருத் திருவிருதம் ஈய்.

ஐந்தாவது.

மிருகசிபுங்கனறவனஞ்செய்தமீண்ட அத்தியாயம்

வருகமிருகசிபுங்காநீ வருந்தியியற்றுந்தவத்தானும்
பிரமசரியமுறையனைத்தும் பிறழ்ந்தியற்றுந்தகுதியினும்
பருகமுமிர்தங்கைத்திடநீ வழுத்திப்புகன்றபாடலினும்
விரிகாவிரியில்வைகறையில் விரியும்புனலாடியதானும். (௧)

வசு மிருகசிருங்கன்றவஞ்செய்துமீண்ட அத்தியாயம்.

உள்ளமகிழ்ந்தோம்வாந்தருவோ முனதுவிழைவுமுத்தியின்மேற்
கொள்ளுஞ்சிந்தை தமிகவுடையை கொடுக்கவினிதுகாலமன்ற
லெள்ளவரிய ருபுரபுரம் விநாயார்தம்
வள்ளம்சிற்பை துபுரபுரம் விநாயார்தம் கொண்மகிலாய் (உ)

தேவர்கடனுமுதலாக துச் செலவட்பு தல்வாதமையின்றே
யேவரானுமிபற்றரிய பிசுக்கன்கடனுமினி தாற்றிப்
பூவினுறையும்விரிஞ்சுணு குப் பிருசுவை நோபுதல்வனுய்
மேனிபினிமேல்வரு ஏற்பட்ட வேதாந்தத் துனியுணர்ந்தே. (ங)

மாண்டதவத்துவிதானுக்குமுத்திநூலாவிக்காட்டிப்
பூண்டதவத்தோய்கீரின்னெம புனிதநிலைநிற்புகுதியெனக்
கூண்டசுடிலமுக்கணிறை கூறப்பின்னுமுனி சமரன்
காண்டறகரியபெமதுமொழி கேட்டியெனதுகட்டுரைப்பான். (ச)

தோட்டிமலர்கனெருங் குமிந்தச் சூழிக்கரைநிறுவமடியே
னிட்டியதுவுக்கெளிபபட் டென்னைப் புரந்துகாத்ததுவு
நாட்டிலெவருமறிவகற் குடம்பாளிந்த தலததென்றும்
வாட்டமறவேயுறைப வேண்டிமென்றவரத்துயார்தோன். (ந)

முக்கணிறைவனப்பரிசே முழுதுமுறைவோமெனவுரைத்தான்
றக்கமறையோன்றயதந்தை தருபேர்வச்சனதுநிற்கச்
செக்கர்ப்பவனத்தி நலாயான் மிருகசிருங்கனெனைச்செப்பப்
புக்கபரிசெய்தி யானறியப் புரையன்றெரி க்தோய்புகறியென்றான் (க)

கோலச்சுடிலமுடிபு னக்கிக் கேட்டவரன்கூறுவான்
நூலத்தொருவாமுனசெய்யா ரவைநீர்தவத்தினீரிருக்குங்
காலத்தடைந்தவிலங்கனைத்துங் கண்டுதியின் மெய்யுரிஞ்சுதலாற்
சிலத்தவத்தோய்பெயர்மிருகசிருங்கனெனவேசெப்பினமால். (ங)

ஆதலாலிப்பெயருனக்கே யவனிமுழுதுமுரைக்கவெனக்
காதலாலேவிடைகொடுத்துக் கண்ணுன்றுடையகாமாரி
போதுலாவும்வியன்கிரிமே லெவருந்தொழுதுபுகழ்ந்தேத்த
மாதிரிநோமினிதமர்ந்தான் மறையான்மீண்டுகரடைந்தான். (அ)

ஈசனுரைத்தபெயரிவனூ ரெய்துமுன்னுமலகனைததும்
பேசமுனிவன்மனைபுகுநது பெற்றோர்தம்மையடிவணங்கி
யாசுறவீந்தானியறையது மரனூ வெளிப்பட்டிரைத்ததுவு
மாலிலாவிலறம்புண வகுததபடியுமவகுத்துரைத்தான். (ஈ)

இனியவாய்மைதனைக்கேட்ட வீன்றோருவகைமிகப்பெருகிப்
புனிதமகவேகினைப்பெறலாற் பெற்றோமுத்திப்புரமென்னக்
கனியுமுவுகையோடுனாப்பக் காளைமுனிவனதுகேளா தான்.
வினையமனத்திறன்னுளத்தில் வேண்டிம்விழைவையெடுத்துரைத்

சன்றுவளர்த்ததாய்தந்தைக் கெவரேகைமாறியற்றிடுவா
ரான்மதலைநூலுவய தளவுமடிமைத்தொழில்புரிந்து
மூன்றுபுவனத்துள்ளபொருண் முற்றுமளித்துமுறைமுறையே
யூன்றிவழிபாடியற்றுகினு மொருநாள்வளர்த்தற்கொவ்வாதே. (௧௧)

மன்னுதாயரொடுதந்தை மயநீர்குரவரிவர்தமமைத்
துன்னிவழிபாடியற்றியவர் தொண்டிற்பணிந்துதொழும்புசெய்ய
பன்னும்பொழுதிவிவைபோலப் பாலர்க்கேதுதவமுண்டாம்
பின்னையிவர்தமருளிலதேற் றவஞ்செய்தாலும்பேறிலனை. (௧௨)

பேறுமுமதுதிருவருளே யென்றுபெற்றோர்தமைமகிழ்வித்
தாறுபுனையுங்கோடரத் தண்ணல்பணித்தமொழிப்படியே
நாறுமலர்ப்பூங்குழலானை மண்ணதில்லறத்தைநடாத்தவிடை
யூறுசிலவுண்டவையொழியி விடவாழ்வதனுகொப்புளதோ (௧௩)

அன்பிற்கணவனேவல்வழி யடையும்வளைப்பெறுமவனே
யின்பப்புவனத்தமரர்பத மெய்திவாழ்மியல்புடையான்
வன்பிற்கணவன்மொழியிகழ்ந்தான் மனையாளாகின்மற்றவனே
துன்பநரகக்குழிவீழ்ந்து துயரம்புவியிற்றுப்பவனே. (௧௪)

தெண்ணீர்வாழ்முட்டையுடன் றீயமகளீர்நிகரென்றற்
புண்ணீரளவேயட்டையுணும் புகன்றமகளீர்புரதியுட
னுண்ணீர்மையினீட்டருந்தனமு முலவாவவியுமுளமகிழ்வும்
பெண்ணீர்மையினுலறப்பரித்துப் பீழைமிகவுந்தருகுவரால். (௧௫)

ஆதலாவித்தகையோரை யறவுநீததேயருங்கற்பின்
மாதராகிறற்குலத்தில் வந்தாளாகிமதியினளாய்த்
தீதிலாதமகப்பேற்றிற் சென்னமுடையாடானாகி
யோதும்வாய்மைநன்மையினின் றொளிநுமுகத்தாடானாகி. (௧௬)

செய்யநிறத்திற்பொலிபவளா யங்கத்தொன்றுஞ்சிதைவிலளாய்
வெய்யபிணிகளில்லாளாய் விளங்குமொழுக்கமுடையஞ்ஞாய்த்
தாய்தாயர்தந்தைவழித் துகளொன்றில்லாததொடர்பினளாய்ச்
சையமரவநதிபறவை தாருவுறுபேரிலாகவளாய். (௧௭)

கஅ சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

குறியவுருவமில்லாளாய்க் கூந்தற்செம்மையிலலாளா
யறவுநெடியளல்லாளா யங்கனோயிராதவளாய்
மறுவின்மாதர்க்கெடுத்தாளைக்கு மியல்பிலொன்றும்வழுவினா
யுறையுமவளேயுண்டாகிற கோடியென்றானுறுதவத்தோன். (கஅ)

மைந்தனுரைத்தநீதிமொழி யனைத்துங்கேட்டுமகிழ்வாங்கத்
தந்தையுரைக்குமகரமதி தன்னிறநெண்ணீராடியுள்ளாய்ச்
சுந்தைதூயாய்தருமநிலை நின்றாய்சிவனுக்கடி மையுறைய்
முந்தவுரைத்தவிதிப்படியே வதுவையுனக்குமுற்றிடுமால். (கக)

விண்ணோர்புகழுமாகமதி விரும்பிப்புனலாட்டயர்ந்ததனற்
கண்ணோருடலிலாயிரமாங் கடவுள்பநநீகருதுகினு
மண்ணோர்புகழநினைந்தவுடன் வநநீகெய்யதுமாசில்லாப்
பெண்ணோவரிதுநினகெகென்னப் பேசிததாநைபெரிதுவந்தான். (க)

மீநக்சிநங்கன் தவஞ்செய்து மீண்டவத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௩௦.

ஆறுவது,

சுவிர்த்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இவ்வாறெவன் மாமகிழ்வோங்கி யிருக்குநாளிற்
நெவ்வார்வணங்கும் புகழ்போசன் செழுமபொன்முதூ
ரொவ்வாததீமை கடிவேத வுசத்தியன்ற
னவ்வாழ்வில்வந்த சுவிர்த்தைப்பெய ரன்னமன்னாள். (க)

சீரார்வடிவிற் நிருவொப்பவண் மாகதிங்கள்
வாரார்முலைப் பாங்கியர்கூழ்வர வந்துதெண்ணீ
ரேரார்குடகா விரியெய்தி யினிதுடனே
யாராவமு தன்னவள்பூம்புன லாமென்றே. (உ)

வேறு.

ஊனமில்லாப்பதிகற்போ றெரியபுதல்வர்க்கமதி
யினமில்லாப்பெருஞ்செல்வ மெல்லாமெளிதிற்றரவேண்டி
யானகுடகிற்பிறந்தாயே யரங்கர்க்கியல்பாமாரணங்கே
கானமலர்சேர்காவிரியே கையாற்றொழுமோங்கண்டாயே. (ங)

இந்தமுறையிலெடுத்தோதி யிருமுன் றுண்டினெல்லெமட்டுஞ்
சந்தமுலையாண்மகரமதி தன்னிற்புனலாட்டயர்காலை
யுந்தமடவாள்வடிவினமை யனைத் துநோக்கியுசத்தியன்றன்
சின்தையெண்ணியிவள்கணவ நெவனெயென்று திகைத்துநின்றான்.

இருந்தவேலைக்குச்சனெனு மிணையிறவத்தோனவனெய்தி
வருந்துதவத்தினுசத்தியன்றன் வதனநோக்கிநின்புதல்வி
திருந்துக்கமலைபோல்வாளென் சிறுவன்மணக்கவளித்தியெனப்
பொருந்தியவனுமளிப்பனென விசைந்தான்மறுகாட்புலரியின்வாய்.

பாங்கிமார்கண்முவரொடுஞ் சுவித்தைபரிதியெழுமுன்னர்த்
தேங்குபுனற்காவிரிபடியச் செல்லுங்காலத்திடைநெறியிற்
றங்குபிறைக்கோடொழுமுகுமதத் தறுகட்பனைக்கைப்புக்முதத்தோ
ரோங்கலுறுமிற்குரலெழுப்பி யுயர்கானிடைநின்றெதிர்த்ததுவே ()

கண்டுவெருவிக்கைநெரித்துக் கண்ணீர்வாரககாறளரக்
கொண்டலளமப்புறந்தாழக் கோதைசரியத் துகில்சோரத்
துண்டமதிபோனுதல்வியர்ப்பத் தொடருங்கரியைப்பின்பார்த்து
வண்டுமுரலுங்கானகத்து மறுகிமடவரோடினரால். (எ)

பசியபுதலான்மிகமுடித தெரியாதுறையும்பாழங்கூவ
லொசியுமிடையாரஃதறியா தொடருங்குவிழ்ந்துமடிந்திடலும்
பொசியுங்கலுழிமால்யானை போயம்மகளீர்தமைக்காணு
திசையுநெடுவான்மலைச்சார லகன் றுகானத்தெய்தியதே. (அ)

கூண்டுமகரமதித்தெண்ணீர் குடையப்போனமடமாதர்
மீண்டுமீனையிலவர்க்கானோ மென்னெயென்றேயிரங்குமனம்
பூண்டதாயர்தந்தையர்கள் பொள்ளென்றிண்டிப்பொன்னிரதி
யாண்டுசென்றேயறி துமெனச் சென்றார்நெறியினடிக்கண்டார் (ஆ)

கண்டவடியேசுவடாக வொருசார்செல்லக்கரியினடி
விண்டுநிலம்போற்சுவடுகண்டா ரழுதார்தளர்தாரவெய்துயிர்த்தார
தண்டவில்லாமறறொருசார் செல்லவிளிந்ததளிரியலார்
கொண்டகலனுங்குழறறருங் குழைந்தகிறுதுறிடைக்கண்டார். (இ)

பின்னுமவார்நெட்டிடைசெல்லப் பிறங்கும்பசும்புறசிறுதுறு
துன்னும்பாழங்கூவலைக்கண்டார் தோகைமடவார்க்கணற்றின்
மன்னிவிழ்ந்துகிடத்தல்கண்டார் மாண்டாரந்தோவெனமாழ்கி
மின்னியிடிவிழ்ந்திடவெருவும் விடவாளரவிள்வெய்துயிர்த்தார. (ஈ)

உ0 சுவிர்த்தை காதையுனாத்த அத்தியாயம்.

தாங்கியெடுத்தாநால்வரையுந் துத்தங்குறங்கின்மிசைவைத்து
வீங்குநெடுமூச்சினராகி விம்மியிரங்கிவெய்துயிர்த்து
வாங்கிமாற்பிலெடுத்தனைத்து வதனத்தறைந்துவயிறலைத்தே
யேங்கிவிழிநீராறலைப்ப வெருவுற்றிவவாறெடுத்துரைத்தார். (கஉ)

வேறு.

அந்தோவிதியே யழகிமறோமாகமதி
நந்தோலிடுபுனலி னுடோறுநீர்மூழ்க
வந்தோரிதுநாள் வறுங்கூவல்வீழ்ந்தழியக்
கந்தோடிகல்வேழங் காலனாய்த்தேதான் றிற்றோ. (கங)

எள்ளுமயலோ ரிரங்கியமுதேங்கி
யுள்ளமுருகி ரொருசிறிதும்வாய்திறவீர்
மெள்ளவிழித்தருட்கண் பாரீர்மெலிவகற்றீர்
பள்ளவருங்கூவல் வீழ்ந்துபரிசற்றீரோ. (கச)

என்றினியாங்காண்போ மெழிலார்திருமுகமுந்
துன்றுமலர்ப்பூங்குழலுந் தொண்டைக்கனிவாயும்
வென்றிவடிவேல்விழியும் வெண்ணகையும்வார்காதும்
பொன்றிகழுமேனியும்பொற் பூஞ்சிலம்பும்பா தழுமே. (கரு)

சிற்றிலிழைத்துஞ் செழும்பூமலர்கள் கொய்தும்
பற்றிக்கழங்கெறிந்தும் பந்தறைந்துமெய்வருந்தி
யிற்பைப்பொழுதளவு மெம்மைபுங்கண்பாராமற்
கற்றைக்கருங்குழலீர் கண்டியினீர்கொண்டிரோ. (கக)

பாடுங்கிளியார் பசித்துமிகவருந்த
வாடுஞ்சிறுபூவை வாய்விட்டினிதழைப்ப
வோடும்பிணைவிழியீ ரொன்றுமுனையாடல்செய்யீர்
தேடும்பறவையுமற் றேதுபிழைசெய்தனவோ. (கௌ)

இத்திறத்திற்றாய்மா ரெடுத்துநினைந்தேங்கிச்
சித்தந்துயர்கான்று தேடியுழங்காலை
முத்தனுசத்தியனு மோகத்துயர்மூழ்கிக்
கொத்துமலர்ப்பூங்குழலை நோக்கியி துகுறினான். (கஅ)

அன்னமேதேனே யமுதேயென்கண்மணியே
முன்னநான்செய்த தவத்தின்முழுப்பயனே
சொன்னமேதோளா மணியேயுணையிழந்து
மினைமேதெண்ணி யிருந்தேனிருந்தேனே. (கக)

கோதிலாக்குச்சமுனி ஓன்னலெனைக்குறுகித்
தீதிலாவச்சனுக்கே நின்னைமணஞ்சேர்த்த
வோதினான்யானு மிசைந்தேனவ்வுத்தமனிப்
போதுதாம்வந்தானு னேதுபுகல்வேனே. (உ௦)

ஞானமுனிவ னிவையுரைத் துநன்மகடன்
மேனிதழுவி விழிகலுமுங்காலத்தின்
மோனவிரதன் முறைதெரிநற்குச்சன்மகன
கானிலிருந்தமுவார் முன்னங்கடிதுசென்றான். (உ௧)

சென்றகருணைமுனி சேயிழையார்மாண்டதுவு
மொன்றுகளைஞ ருருகியமுதேங்குவதுந்
துன்றுதவரீதி யுசத்தியனாற்சொற்றதுவு
நின்றுநனிகேட்டு நெடுந்தவத்தோன்கூறுவான். (உ௨)

அருந்தயரமேற்கொண் டனைவோருநதாங்கடி
யிருந்தமுதல்வேண்டா மிறந்தாருமுய்வார்கள்
முருந்தனைய தூய்முறுவன் மொய்குழலார்மேனிதனைக்
கருந்தயிலத்தோணியிட்டுக் காத்திடுமின்கண்டரே. (உ௩)

என்னவுரைத்தா னெழுந்தான்குடகிழிந்த
பொன்னிப்புனலிற் கழுத்தளவாய்ப்போயிறங்கி
மின்னுகிரணத்தின் விளங்கும்வெயிற்கடவு
டன்னைமுகநோக்கி நின்றேதவம்புரிந்தான். (உ௪)

வேறு.

அன்னிலையின்க ணமர்ந்திடுபோழ்திற
கன்னியரஞ்ச வெதிர்த்திடுகைமாப
பொன்னியில்வந்து புகுந்துதவத்தோன்
முன்னரணைந்து முழங்கியதன்றே. (உ௫)

வேழமடர்ந்து வெகுண்டமைகண்டு
மாழுறுநெஞ்ச னறிந்தறியான்போ
லுழிலுறுந்தவ முற்றிவணிற்ப
வேழுயர்வேழ மெடுத்ததுகையால் (உ௬)

கையிலெடுத்த கடாக்களியானை
மையறுமாதவனைப் பிடர்வைப்பப்
பையவிருந்தருள் பாவமிலாதான்
வெய்யகரிக்கருள் செய்யநினைந்தான். (உ௭)

வாவியமாக மதிப்புனலாட்டி
நாலிருநர்ளையி னற்பலன்முற்றுஞ்
சாலமதக்களி நேதனிகொள்கென்
ரோலஹம்புன லோடுகொடுத்தான் (உஅ)

மத்தகமீதினில் வன்புனல்வார்த்தே
வித்தகனங்கையின் மெய்யினைநீவக்
கத்துருமுக்குரல் விட்டியர்கைம்மா
முத்தெயிறுன்றி முடிந்ததையன்றே. (உக)

வெஞ்சினவேழம் விளிந்துருமாறு
வஞ்சியர்கூழ்வர வானவனாகித்
தஞ்சமெனுந்தவ தாபதகேளென்
றஞ்சவிசெய்தங் கதைந்திடுமன்றே. (உ௦)

வேறு.

நீதியோங்கு நிடநகரிடைச்
சாதியானவணிகர்தரத்துளோன்
காதுவேள்விச்சிவ குத்தன்காதலன்
கோதிலாத்தன்ம குத்தனென்பேரையா. (௩௧)

வேள்விசெய்தனன் வேதங்கனோதினே
னாளுமந்தணர் தானங்கணல்கினேன்
கானோசூழ்நிறா காத்தினிதோம்பினேன்
வானோதாவுபுனல் வயனல்கினேன். (௩௨)

வணிகர்தங்குல வண்மைக்கிசைந்திட
வணிபசும்பொ னவிரொளிமாமணிப்
பணிகள்வெண்டு கி லாதியபல்பொருள்
கணிதமின்றிக் கடிதுகொண்டீட்டினேன். (௩௩)

ஈதலாது மலையினியன்றவுஞ்
சீதநீர்க்கடற் றீவகத்துள்ளவு
மோதுங்காட்டகத் துற்றவுநாட்டக
மீதிற்பட்ட வியன்பொருளியாவையும். (௩௪)

மற்றுமின்னன வெண்ணுவான்பொருண்
முற்றுமீட்டிமுயன்றிடு காலத்திற்
குற்றமின்றிக் குலந்தழைத்தோங்கிடப்
பெற்றனனொரு செம்மலைப்பேதையேன். (௩௫)

போதமுற்ற புதல்வற்பெறுகென
 ஆதியத்தியா னோம்புவெறுக்கையிற்
 பாதிரல்கினேன் மற்றவப்பாதியால்
 வேதியர்க்கெலாம் வேண்டுவநல்கினேன். (௩௬)

சக்கரக்கைத் தலைவற்குந்தண்ணிலாச்
 செக்கர்வேணியஞ் செலவர்க்குந்தேவர்க்கு
 மொக்கவாலய மூரிவியற்றினேன்
 மக்கணீர்துகர் வாவிக்கொட்டினேன். (௩௭)

முப்பழங்கண் முதற்பலநல்கிடு
 மொப்பறுந்தடஞ் சோலையுண்டாக்கினேன்
 கொப்பிருந்துணர்ப் பூமலர்க்கொலலை
 னொப்பவேயிவை யொன்றலவோம்பினேன். (௩௮)

யாதையாதை யெடுத்தின்றியம்புகேன்
 பேதையேனதன் பின்பட்டபீழையை
 மாதுபாகனு மாலும்விரிஞ்சுனு
 மோதுமூழை விலக்கற்குரியரோ. (௩௯)

ஆயகாலையி னூர்த்தசடையினன்
 மேயபூதியன் வேத்திரக்கையினன்
 னாயசித்த நுருக்கொடுதோன்றியோர்
 மாயவேடத்தன் வந்தெனைநண்ணினான். (௪௦)

கண்டபோதென் கருத்தவன்பாற்செலத்
 தொண்டுசெய்தலுந் தோமறுவிஞ்சைபோய்
 விண்கொட்டினன் மெய்யெனவுன்னியே
 பண்டையுள்ள பசும்பொனைததுமே. (௪௧)

வாதிதன்கை யளித்தனன்மற்றவ
 னூதுவான்போ லுறுபொருள்வஞ்சிததுப்
 போதன்மேயினன் போதலும்பொள்ளென
 வேதனைப்பட்டு வெந்துயர்மூழ்கினேன். (௪௨)

மனைவிகண்டத்து மங்கலநாண்முத
 வினியவான்பொரு ளியாவுமிழத்தலாற்
 புனையவுந்துகி லின்றிவறுமைபூண்
 டுனையுங்காலையின் மூப்புவந்தெய்திற்றால். (௪௩)

௨௪ மிருககிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

ஈன்றமைந்தனு மின்பக்கணிகைய
ரான்றமாயக் கலவியவாவினாற்
ஞேன்றுசெம்பொ னடங்கலுந்தோற்றுவர்
தேன்றுகாய விரும்பதிரீங்கினான். (௪௪)

மாகமாதம் வருதலுரீர்த்துறை
யேகியீரைந்து நாளினிதாடினே
னாகமூப்பிற் பிணியிலழுந்தலாற்
சோகமாகரீர் தோய்வதொழிந்திட்டேன். (௪௫)

முன்புசெய்த முழுத்தருமங்களிற்
பின்புசெய்தவிம் மாகத்தினபேறன்றி
வன்பிலேன்கிளை யோர்கண்மனைதொறு
மன்புவிறுண் டகல்வயிறுற்றினேன். (௪௬)

வேறுமோர்மனை யெய்திவிடாவுறச்
சோறுதய்த்துத் துறந்துயிரீங்கினேன்
கூறுமாகத்தின் கோட்பினிற்பொன்னகர்
மாறுறுதோர் மனுப்பகல்வைகினேன். (௪௭)

விண்ணவர்க்குள் வியப்புறக்கற்பகத்
தண்ணிழற்கீ முரம்பையர்தம்மொடு
மெண்ணிலாவின்ப முண்டொழிந்திற்றபின்
மண்ணின்மேலிந்த மால்கரியாயினேன். (௪௮)

நின்னருட்கொடு ரீப்பரும்வாரணந்
தன்னுருக்கரந் தும்பரிற்சார்ந்துமே.
லின்னும்வாழ்வ நெழுவனென்றேகினான்
சொன்னமாக மதியைத்துதித்தரோ. (௪௯)

செம்பொனாட்டினத் தேவனகன்றபின்
பம்புரீரிற் பரமமுனியிழிந்
தும்பர்நோக்கு முகத்தினனோகையா
லிம்பொய்த நமன்றனையேத்தினான். (௫௦)

கவிரீத்தை காதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௮௮௦.

ஏழாவது,

மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய ஆத்தியாயம்.

தீதினமனேபுகழ்த்தரும தேவேமிருத்தேயந்தகனே
யாதிதருமவச்சுதனே யழியாக்காலனுவனே
பூதமொறுக்கும்புராதனனே புறத்துமகத்துந்தோத்திரனே
சோதிநீலனென்பவனே பரமேட்டிப்பேர்த்தொல்லோனே. (க)

சொல்லுந்திறல்சேரிருணிகராய்த் துலங்குவதனச்சித்திரனே
மல்லார்தோட்சித்திரகுத்தா வரனையுண்ணத்தொழுகின்றேன்
புல்லாரிடத்திலகிகோர வருவாய்ப்புணர்ந்துபுனிதமுள
நல்லாரிடத்துவிழிக்கினிதாய் நண்ணியருளுநம்பரனே. (உ)

வேறு.

பிறைவெள்ளையிறும் பெருத்தகன்ற
பேழ்வாய்முகமும்பெருவயிறும்
பொறியுமழலும் புகைக்கொழுந்து
பொங்குவிழியும் புருவமுறி
நெறியும்வடவைச் சிகைபோல
நிமிருங்குஞ்சித் திருமுடியும்
வறியகடல்போ லுள்ளெக்கிக்
கிடந்தவயிறும் வரைமார்பும். (ங)

நீலவரைபோ லறக்கருகி
நீண்டவுருவு நிலங்கொள்ளுங்
காலவுத்திமு ழக்கமெனக்
கதித்தமொழியு மளவிறந்த
தாலமனைய நெடுங்கரமுஞ்
சாத்துமிரத்த மாலிகையு
மாலகாலமெ னுந்தகைத்தா
யழன்றசீற்றத் தரவுயிர்ப்பும். (ச)

கண்டைதமரித் தசைகழுத்துங்
கவைத்தவடிவுங் கரியநெடுந்
துண்டமதிபோற் படர்மருப்புஞ்
சோரியொழுக்குஞ் சுழற்கண்ணும்

உன் மிருகசிருங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

விண்டவசனி யுறழ்கனைப்பு
மிடையுமேதிக் கருவணையிற்
கொண்டல்படிந்த தெனவிருக்குங்
கோலமுடைய கோட்பாடும்.

(௨)

எரியுந்தாரை நாராச
மிலையாரயில்வே விருப்புலக்கை
முரியாத்தண்ட நெடுஞ்சூல
முறுகுபாசாங் குசந்தாங்கிப்
பிரியாக்கரங்க ளிருநான்கும்
பெற்றபெம்மான் புரமெரிதத
வரியார்சிலையோ னயனெடுமான்
மகிழும்பெரியோய் வணங்கினேன்.

(௩)

உலகையொறுக்குமடன்மிருத்து மொழிக்குங்காலனுடனிருப்பக்
குலவுபிணிகளுருக்கொண்டு குறித்தவேவற்பணிகேட்ப
விலகுமாரிமாமாரி முதலொர்சேவித்திறைஞ்சிறிற்
நிலவுகொழிக்கும்படைதாங்கி நிற்குஞ்சமனேதொழுகின்றேன்.

(௪)

நெடியகோலநிணம்பூசித் தடியையநிமிர்வெடுத்தோங்கிக்
கொடியதீயபாதககாக் கொடுபோதெம்முன்னெனவுரப்பி
யிடியின்முழங்கிப்பற்கறித்திட் டிருந்தோர்நடுக்கவெழுபோப
முடையசமனேதருமத்தி னுருவேநின்னைத்தொழுகின்றேன்.

(௫)

வேறு.

செந்தாமரைபோலுந்திரு முகமுங்கனிவாயுஞ்
சந்தார்வரைமார்புமரு டங்குந்துணைவிழியு
நந்தாவொளிதிகழுஞ்சிறு நகைவெண்மதிநிலவுங்
கந்தாரிருபுயமேலொளிர் கதிர்மாமணிவளையும்

(௬)

வால்வெண்கி லரைநூலொடு வளையுந்திருவளையுங்
கால்கொண்டொளிர் மணிநூபுர வயினின்றொளிர்கழலும்
பால்விண்டெழு முழுவெண்குடை மேனின்றொளிர்வரவும்
வேலொன்றிடு விழியாரசை வெண்சாமரைநிரையும்,

(௭)

செம்பொற்கிரி யெனவேயவிர் திருமேனியுமுடையோய்
வெம்புங்கிர ணத்தாதிபன் விழையுந்திருமகவே
பம்புந்தம ரச்சாகர முடிதென்றிசைபடரு
மம்பொற்சிக ரக்கோபுர மணிமாநகரரசே.

(௮)

தருமத்தினதளவுஞ்செறி தருதிவினைபுனவுந்
கருமத்துளபகுதித்திற னிருமித்திகெணிதப்
பெருமைத்தருகியரேமுள பெரியோர்புடைதழுவு
வரிமூற்றியதவிசிற்பொலி யமலாநினதடியேன். (௧௨)

ஒருநாளெனவுளநாண்முத லுயர்மாதவமுயலும்
பெருமாதவர்வருபோதுள மகிழ்வோடவரெதிர்போ
யிருமாதவமுடையீரென வெழிலாசனமுதவிப்
பரிவோடினி தூனாயேபுகல் பழையோயுனதடியேன். (௧௩)

நடுவாசரணம்பாசர ணமனைசரணரகத
திடுவாசரணல்லார்தமை யிமையோருலகிடையே
ஓடுவாசரணமலாசரண் வெநதீவினையொழியச்
சுடுவாசரணென்றேமுனி புவிவீழ்ந்தடிதொழுதான். (௧௪)

வேறு.

அந்தவேலையி லன்னவன்முன்னமே
விந்தைசேர்திரு மேனியியப்பினன்
சுந்தரப்புயன றாய்மலர்மாலையன்
கந்தரஞ்சோ கதிர்மணிப்பூணிணன் (௧௫)

வெண்ணிலாநகை விட்டுவிளங்கிடக்
தண்ணிலாவிற் றழைக்குமுகத்தின
ஹண்ணிலாத வுவுகையுளத்தின்ன்
கண்ணிலா வருட்பொழிகாட்சியான். (௧௬)

நால்வகைப்பெருந தானைநடுவணை
பால்வளத்திற் பழுததெசால்வாய்ச்சியா
கோல்பிடித்தெறி சாமரைக்கூட்டத்துண்
மேல்விரித்தவிது வெண்குடையினன். (௧௭)

எண்டிசாமுக மேழ்கடல்வைப்பெலாந்
தண்டலின்றித் தனிககோனடாத்திய
மண்டலாதிபர் சூழ்வரமானிககக்
சூண்டலத்தென் றிசைக்கோன்குறுகினான். (௧௮)

வீழ்ந்தமாதவன் மென்கையைத்தன்கையாற்
றூழ்ந்துபற்றி யெடுத்தழிஇக்கொள்ளா
வாழ்ந்தவேதிய னீயெமையன்யினுற்
ஹூழ்ந்துபோற்றார் துதியின்மகிழ்ந்துணேர். (௧௯)

உ.அ மிருகசிருங்கன் பமனைவணங்கிய அத்தியாயம்.

வேட்டயாவையு மீகுவம்வேண்டெனக்
கேட்டமாமுனி கீழீர்க்கிணற்றிடை
வாட்டமெய்தி மடிந்தமடந்தையர்க்
கீட்டுமாருயி ரீகெனவேத்தினான். (உ.அ)

அன்னநல்வர மந்தணநல்கினே
மென்னவோதி யெதிர்தின்றதூதரைப்
பொன்னின்வாழைப் பொழிவினம்மூர்வைகுங்
கன்னிமாரைக் கொணர்கெனக்கற்பித்தான். (உ.க)

சொல்லுமாற்றந் தலைக்கொடுதூதுவர்
வல்லையேகியம் மாதர்தமைக்கொடு
நல்லரீதி நடுவன்முன்காட்டலு
மொல்லைமாதரை நோக்கியுரைசெய்வான் (உ.உ)

காணலாவுடல் கொண்டுநங்காயத்தின்
மாணிழைத்திரு மங்கையர்போய்ப்புக
வேணுமென்று விடுத்தனனக்கணம
பூணுலாமுலை யாருடல்போய்ப்புக்கார் (உ.ஈ)

பிறங்குமைக்கண் விழித்துப்புடைபெயர்ந்
துறங்கினார்விழித் தென்னவுடனெழா
வறங்கொள்சிர்தைய ரன்ணையர்வெந்துய
ரிறங்கநெஞ்ச மினிதுவந்தாரரோ. (உ.ச)

ஒங்குமுள்ளத் துவகையிற்புல்லியே
யீங்குவைகுவ தென்கொனம்மில்வையின்
பூங்குழற்றிருப் புவையர்வம்மினென்
றூங்கு—ன்கொண் டவர்மனையெய்கினார். (உ.ரு)

எய்திடங்கையர் வைகலுமித்தலை
வைதிகத்தொழின் மாதவமென்வயிற்
செய்தவித்துதி செப்பிவழுத்துவார்
கைதவத்தி னிரையத்தைக்கூண்டிடார். (உ.சு)

அன்றிபுங்கே ளவமிருத்தாலவர்
பொன்றல்செய்யார் பொருந்துசெவ்வாயொடு
சென்றபிற்பக்கத் தீரேழ்தினமெதிர்த்
தொன்னுகாலம் புனிதமுனையதால். (உ.ஊ)

அந்தவேலை யரும்புனலாடியே
சிந்தையெண்ணித் திலதற்பணஞ்செய்வா
ரிந்தவையத்து வேட்டவையாவையு
நந்திடாது பெறுவார்வையிலாய். (௨௮)

அன்பினாலுனக் கீதுகையாடினே
மென்பதோதி யெழிலியன்மின்னெனத்
தென்புலாதிபன் சேணிற்கரத்தலு
மின்பமுற்று முனிவனுமேகினான். (௨௯)

தருமராசனும் வந்துவரந்தரற்
கரியநற்றுதி யாற்றுமுணர்வினோர்
வருமிருத்து வசத்திலகப்படா
திருமையின்பமு மெய்திடவாழ்வரால். (௩௦)

மிருகசிநங்கன் யமனைவணங்கிய அத்தியர்ய ழந்நிர்நு.

ஆ அத்தியாயம் எ-க்கு திருவிருத்தம் ௨௮௧௦.

எட்டாவது,

தருமசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

மனையில்வையினிதிருந்த மங்கைசுவிர்த்தைமாசில்லா
வினையவொழுக்கமுறுகமலை விமலைசுரசைநாலவனாயுந்
தனையொவ்வாததாயரொடுந் தந்தையோருமுகநோக்கிக்
கனைவண்டறையுங்கருங்குழலீர் கண்டபுதுமைகழறுமென்றார். (௧)

வரிக்கண்டவாரதுகேட்டு மகிழ்ந்துகண்டபடியுரைப்பார்
தெரிக்குமகரமதிதன்னிற் றெண்ணீர்படிந்ததிருத்ததனான்
மரித்தவளவில்யமபுரத்தை மருவிக்கதலிவனமடைந்து
பரித்தவிருமைத்திரத்தினரும் புகுந்ததகமைபார்த்திருந்தோம் (௨)

ஒருநாலவகையதோற்றத்தி னுயிரிற்குப்பத்துடைந்தனவும்
பெருகுமிழமாய்வினிந்தனவு முதலாய்த்தோன் றிப்பிறந்தவெலாம்
பரிதிமுமரன் றிருப்பதியிற் பரந்தெள்ளிடவுமிடமின்றி
யரியகரிமுன்னெ றும்புகடை யனந்தயோனிநெருங்குமால். (௩)

அடைந்தயோனியத்தனைக்கு மரிதாய்ப்பகருமைம்பூத
மிடைந்தசுடர்கனிரவுபகல் காலைமலைமிகுதரும
முடைந்தமணமோடுதையமுத விரவீராகவுரைப்பவெலாம்
கடைந்தவேற்சித்திரகுத்தன் முதலோரத்தைக்கணித்திவாய். (௪)

யாவரேனுமெக்கரும மியற்றினுலுமிறந்தொழிந்தார்
காவனடுவன்முதாரா யடைவரென்னுங்கற்பித்தான்
மேவுமுலவாவுலகத்தும் விரிந்தயோனிவெகுவிதமாந்
சீவகோடியத்தனையு மொருங்கேகூடிச்செறிந்திடுமால். (௫)

புனிதமாகமதியதனிற் புதுநீராடன்முதலாக
வினிதினியன்றதருமங்க ளியற்றினோர்நல்வழிச்செல்வார்
பனிதீர்புலரிக்காலத்தின் மூழ்கிச்சிவனைப்பாவித்து
நனிதீங்கனிவேதியர்க்களித்தோர் நவைதீர்நெறிபோய்நண் ணுவரால்
நறியவிலந்தைப்பழமதனை நயந்துமறையோர் தமக்களித்தோர்
நெறியிற்றுள்புழவாது நிமிடத்தியமபதியடைவார்
வறியர்க்கினிதாய்நெட்டிலையின் வாழைக்கனியையளித்தோர்கள்
செறியச்சமுனார்செல்வழியிற் சிற்றாணுண்டுசெல்குவரால். (௭)

காரெட்டானநல்கினவர் களிகூர்சிந்தையினராகி
வாரெட்டாதவனமுலையார் மருவநமனாற்பதியடைவார்
தூரெட்டாதபெருநெல்லிக் கனியைத்துகளற்றவர்க்களித்தோர்
பாருட்டானெயொளிபரப்பும் பரிதியொளிபெற்றெய்துவரால் (௮)

இடுதோற்கழற்பாதுகைமறையோர்க் கீர்தோர்தாவுமிழுமிமிசைப்
படுதோற்கலணையிசையிருந்து பரிதிமகனாலயமடைவார்
சுடுவெங்கதிருமழைத்துளியுந் துன்றாக்குடைபூசுரர்க்களித்தோர்
விடுதுண்டுளிமஞ்சனநீழ விட்டுச்செல்லவிரைந்துசெல்வார். (௯)

தூசுமகிழ்ந்துதானமிடுந் தூயோர்பீதாம்பரமசைத்து
வாசங்கமழும்பொழிலவழியாய் வைவச்சுதமாநகரடைவார்
ஆசில்லாதசிகைகையொடு தண்மெளிப்பாரவிர்சோதிக்க
காசுசேர்ந்தபொற்றேரி லேறிவழிபோய்க்கடந்திடுவார். (௧௦)

உறையுந்தவிசாசனங்கட்டி லுவந்துகொடுத்தோரிருந்திருந்து
நிறையும்வருத்தமறவெளிதிற் செல்வர்நமனார்நெடும்பதிக்கு
நறைவிண்டொழுநுநந்தவனம் வைப்போர்நாட்பூமிமானத்துக்
குறைவொன்றின் றிமறலிபதிக்கெய்தும்வழியைக்குறுகுவரால். (௧௧)

மரங்கணினாயுமாமரங்கள் வைத்தோர்குளிர்ந்தமரநீழ
விரங்கியளிகளின்சைபாட வியமன்பதிபோயெய்திடுவார்
புரங்கனடுவட்டிகருறை பொதுமன்றியற்றும்பொற்பினநக
ளரங்குசுழலாவரியத்தி லேறிவழியிலழிந்திடுவார். (௧௨)

க்டவுட்டேவராலயங்கள் சுண்டோர்வழியிற்செய்தோரு .
மடரிட்டிழைத்தமணிமாட மமர்ந்துநமனாலயமடைவார்
கடர்விட்டொளிருமங்கியொமீன்றோர்சுரவர்தமைத்தொழுவுவார்
படொத்திசையுமனத்தின்முந்திப் படரும்விமானத்திடைசெல்வார்.

தீபமதனைச்சினகரத்துக் கியற்றினோண்டிசைமுழுதுஞ்
சோபையொளியேமிகவிரித்துத் துளங்காமறவிபதியடைவார்
தாபமறுதீம்பாலடிசி நவத்தோர்க்களித்தோர்தனிச்செங்கோற்
பூபொனவேவேட்டவெல்லார் துய்த்துத்தருமபுரியடைவார். (கச)

அன்னநறூரினிதளித்த வறத்தினுருவாயினர்க்கெதிர்வ
தின்னதென்னச்சொலத்தகுமோ விமையஞ்செதுவிடையாகச்
சொன்னதேயமுழுதுமெலாஞ் சுருதிமறையோர்தமக்கீந்தோர்
மன்னுபொகத்தெண்மடங்கு மருவிநமனூர்வழிக்கொள்வார். (கரு)

செம்பொன்வெள்ளிரவமணிக டிருந்துமறையோர்தமக்கீந்தோர்
பைம்பொனொளிசேர்மணிததிண்டே ரோறிநமனூர்பதிசெல்வார்
வெம்புபிணியால்வருந்தினரை விரும்பியழைத்துமருந்தளிப்போ
ரும்பருலகத்தவொன்னப் பிணிரீங்குடலத்தொடுசெல்வார். (கசு)

தீயாதென்றுஞ்செந்நெல்வளஞ் சிறந்தகழனிதனையளித்தோர்
வாயால்வழுத்தற்கரியவளன் மருவிமறவி பதியடைவார்
தோயாவிளங்குவெள்ளிலைநீ றடைக்காயுதவுந் துகளற்றோ
ரோயாதிசைந்தமுகவாசங் கமழவுயர்தேர்மிசைச்செல்வார். (கஎ)

உருக்குருறுநெய்பூசணிக்கா யுறுதண்டெலமாடகம்பயறு
பெருக்குமீபனசக்கனிதேங்காய் பிறங்குகன்னற்பாசுமது
மருக்கொள்கந்தம்பலமுல மாகமதியிலவழங்கினோர்
வெருக்கொண்மறவியாலயத்தில் வெருவா துவந் துஷ்டிச்செல்வார். (க)

வேறு.

இத்தகையநற்கும மீந்தவர்கடாமுஞ்
சுத்தமுதுமாகமதி தோயந்தவர்கடாமுஞ்
சத்திரநிழற்றவுறை யுந்தருமன்முதா
ரத்தனையும்வெற்றிடமி லாதமர்வரம்மா. (கக)

நல்லதருமத்தினவை யற்றவர்களுற்றார்
செல்லுமுனெழுந்தெதிர் நடந்திரவிசெமமல
வல்லபுனித்தவர்கள் வம்மினெனவாழ்த்திப்
புல்லியினிதாயமொழி யம்புகறல்செய்தே. (உ௦)

விண்டுவுலகிற்சிலர் விளங்குகலைமன்னுந்
துண்டமதிவேணியுல கிற்சிலர் துளங்கும்
புண்டரிகவேதனுல கிற்சிலர்பொலிந்தர்
ரண்டருலகிற்சில ரமர்ந்தினிதுசெல்வார். (௨௧)

அன்னவர்கள்செய்ததரு மத்தளவறிந்தே
யின்னவர்களின்னபத மெய்திடுதிரென்ன
மன்னுபவளத்தைநிகர் வாய்மலர்திறந்தே
பன்னிநடுவன்கதி பணிக்கவவர்போவார். (௨௨)

ஒதுபிரயாகையினின் மாகமதியுற்றே
மோதுபுனன்முழ்கிய முழுத்தகைமையோரை
வேதமுறைகூறிய விரிஞ்சனுலகத்தே
போதிரெனமற்றவன் விடுப்பவவர்போவார். (௨௩)

சுத்தமுறுமாகமதி தோறுமினிதேகிப்
பத்தியொடுகாவிரி படிந்திடுபலத்தா
லத்தலையிலெய்தியு மடங்கலுமறிந்து
மித்தலையிலெய்தின மியம்பலெளிதாமோ. (௨௪)

வெவ்வழிமுனிந்துதவ நின்றவினைநீங்கித்
திவ்வியவிமானமொடு சேர்ந்தவர்கடம்மை
யிவ்விடைகணித்தினி தியம்புமவர்தாமே
பவ்வமுறுநுண்மணல் கணித்தனர்பகுப்பார். (௨௫)

புண்ணியமியற்றினர்க டம்மியல்புகன்றே
மெண்ணரியதிவினை யியற்றினர்களெய்து
நண்ணருநெறிக்கொடு மையுநரகுசாரப்
பண்ணியிடுதண்டமும் வியந்துபகர்வாமே. (௨௬)

தருமசாஸ்திரமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் அ-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௩௬.

ஒன்பதாவது,

நரகசாரமுரைத்த அத்தியாயம்.

பாவியர்களெய்துகிற பான்மையதுகூறி
லாவிதளர்வுற்றுட லறப்பதறுமநதோ
நீவிர்வைவிட்டினிது கேண்மினெனநீலக
காவிதிகர்கண்ணியர்கள் கட்டுரைசெய்கின்றார்.

(க)

வேறு

வானமோங்கு மரமியமவைய
தானமோங்கிய வீதிச்சமனகர்க
கூனமில்வழித் தெக்கணத்தியோசனை
யானவெண்பத்தா றுயிரமென்பவே.

(உ)

நலவவர்க்கணித் தாகியுநன்னெறி
யல்லவர்க்கதி தூரமதாகியுஞ்
செல்லும்பாதகர் துன்பத்தைச்சோரதிடுங்
கல்லதர்த்திற மியர்வர்கமுறுவார்.

(ங)

வைக்குங்காலின் மறுபுறம்போழந்திடப
பைக்கொடும்பணிப் பல்லினஞ்சுள்ளெனத
தைக்குமுள்ளு முனைக்கல்லஞ்சலவியுஞ்
சுக்கம்பாறையுந் துன்னியதோரிடம்.

(ச)

காரிருப்புச சலாகையிற்கம்பியிற
சாருந்தாளறத் தைக்குந்தருப்பை||
மீரச்சேறு மிடுமுனைச்சுலமுஞ்
சூரைமுள்ளுந் துவன்றியதோரிடம்

(ரு)

ஏறினார்தா ளிழுக்கிவிழுந்திடு
மூறுதேன்வரை யுச்சியினேறறுமுஞ்
சேறிருட்கட் செறியும்பிலங்களு
மாறுவிட்டி மலிவனவோரிடம்

(சு)

முள்ளினார்ந்த பிலமுமுடுக்கரு
முள்ளங்காலுற ஆன்றடியொட்டியும்
வெள்ளிக்கோலில் விளங்குடைமுட்களும்
பள்ளந்தாழ்வும் பரந்ததேர்பாலெலாம்.

(ஏ)

அறுக்குமோடு மடர்முட்செடிகளும்
வறுத்துக்கொட்டிய வார்மணற்குன்றமுங்
கறுக்கக்காய்ந்த கரியகற்பாறையு
மொறுக்கும்பாம்பு நெருங்கியதோரிடம். (அ)

காயுங்காட்டிற் கனன்றுவளைந்தெழுந்
தீயுமாவி செகுத்துணுந்தீவிழிப்
பேயுமட்டையுங் கொட்டும்பெரியதே
னீயுமாக விருப்பதங்கோரிடம் (க)

செங்கட்சீயமுஞ் செந்நாய்க்கணங்களுந்
துங்கமாமத யானைத்தொகுதியுங்
கங்கமும்புலி யுங்கடமான்களு
மெங்குமாக விருப்பதங்கோரிடம். (க௦)

கொன்றுதின்னு மரக்கர்தங்கூட்டமு
மென்றுதின்ன விரையுங்கரடியும்
பன்றியமுடல் போழ்ந்திடப்பாய்மருப்
பொன்றுசேவு முடற்றுமோர்பாலெலாம். (க௧)

கோரவேட விடாகினிக்கூட்டமு ம்
பாரிடங்களும் பற்றுவெஞ்சாபமு
மூருமாமலைப் பார்தளுமுன் றினச்
சேருமட்டையுஞ் சேருவகில்லிடம். (க௨)

கொட்டுந்தேளும் பணிபொழிகுதிருஞ்
சுட்டரீருஞ் சுழன்றெழுசூறையும்
வெட்டுமின்னும் வெடிக்குமசனியுந்
துட்டமாக்களுந் துன்றுமோர்பாலெலாம். (க௩)

சண்டவாயுவுந் தாக்குகன்மாரியு
மண்டுள்ளிரு ளும்மண்மழைகளும்
பண்டைநோயின் பகுதியும்பாய்புனல்
கொண்டவாறுங் குழுமியதோரிடம். (க௪)

வெம்பிவீழ்வெயிற் சுற்றையின்வெப்பமுஞ்
சூம்புருக்கிற் நெறுகனற்செம்மணு
மம்புபோற்றைக்கு மாணநெரிஞ்சியும்
பம்பியெங்கும் பரந்திடுமோரிடம். (க௫)

இன்னதீய வழியிவிடர்மிகத்
துன்னும்பாதகர் யாருந் துணையன்றிச்
சொன்னயாவு மிருந் துதயர்செய
மன்னுமின்னன் மலிந்தழுதேங்குமால்.

(௧௬)

கரியமேனியர் காரழற்கண்ணினர்
பரியதண்டினர் பற்பலவாயின
ரெரியுநெஞ்சின ரெண்ணருந்தன்மையர்
வரிகழற்கான் மறவிதன் றுதுவர்.

(௧௭)

நில்லுநிலென வந்துநெருக்கியே
வெல்லுமாயுத மாறிவிசிறுவார்
சல்லியம்படுபுண் டொறுந்தாரைவாய்
வல்லையுப்புக் கரைத்ததில்வார்ப்பரால்.

(௧௮)

அழுதுமாழ்குஞ் சிலரையடர்த்திடா
முழுதுமார்பும் புயமுமுரிந்திடப்
பழுதிலாதவர் பாதத்திலார்த்துடல்
புழுதியாட விழுத்தனர்போகுவார்.

(௧௯)

ஆர்வமுற்றி யறங்கருதாச்சிலர்
பாரினிற்கிடந் தல்லற்படப்படக்
காரிருப்புக் கருமுனைச்சங்கிலி
மார்பிற்கோர்த்து வலித்துக்கொண்டேகுவார்.

(௨௦)

செற்றுந்தீயவர் தம்மிற்சிலவரைப்
பற்றிச்செந்தழற் பாரையின்முட்பல
துற்றப்போட்டதில் வீழ்த்தெறிதூண்டிலை
நெற்றிகோர்த்து நெடிதுகொண்டேகுவார்.

(௨௧)

நேசமற்ற சிலரைநெருக்கியே
பாசமிட்டுப் பிணித்துப்பருங்கதை
வீசியென்பற மோதவெரீஇயவர்
பூசவிட்டாற் றக்கொடுபோகுவார்.

(௨௨)

வெய்யதீவினை வெந்தொழிலாளரைக்
கையிலேழுனைநாடிக் கயிற்றினு
ணையவேபிணித் தீர்த்திடநாவுலர்
தையகோவென் றறற்றக்கொண்டேகுவார்.

(௨௩)

வாக்கிற்றீமை யுரைத்திடும்வம்பர்த
நாக்கிற்றாண்டிலிட் டீர்த்திடநண்ணுவார்
காக்கையுண்ணக் கருவியினாற்சில
ராக்கைமுற்று மரிந்துகொண்டேகுவார். (௨௪)

அறிவிலாதியல பல்லவைசெய்திடுஞ்
சிறியர்தம்மைச் சிலறைக்கயிற்றிலாண்
குறியுமண்டமுங் கூட்டுறக்கட்டியே
யெறிவெற்று வரீர்த் துக்கொண்டேகுவார். (௨௫)

தெரிந்தபாதகர் தம்மிற்சிலவரை
வரிந்துகட்டிக் கபோலத்தும்வாயினும்
விரிந்தவோட்டத்து மீனெறி தூண்டிலிட்
டரிந்துகாய மழியக்கொண்டேகுவார். (௨௬)

ஆய்ந்தபாதக ரிற்சிலரஞ்சுவே
காய்ந்தசங்கிலிக் கண்ணைவயிற்றகந்
தீந்துபோகச் செலுத்தலுமாங்கவ
ரோய்ந்துவாய்விட் பிழறக்கொண்டேகுவார். (௨௭)

ஒதுபாதக ரிற்சிலருட்கவே
மோதியங்குசத் தாலவர்மூக்கினுங்
காதினூடுந் துடக்கிக்கருத்தினைப்
பேதுசெய்தடித் தீர்த்துப்பெயர்குவார். (௨௮)

கணங்கொள்பாதக ரிற்சிலர்காயத்தி
னிணந்தெறிக்கிட நெய்த்தோலொழுகிட
வணங்குமீர்வாவின் வாயிலரிந்தரிந்
துணங்கிமாழ்க் ஷுறுத்துக்கொண்டேகுவார். (௨௯)

துட்டரானவ ரிற்சிலர்தோள்கனிற்
கட்டுபாசத்தி ரத்தங்கள் கான்றிட
வெட்டுவாரயில் வாள்கொடும்வேல்கொடு
முட்டுமார்ப்பினர் முன்கொண்டுபோகுவார். (௩௦)

மிடர்செய்பாதக ரிற்சிலர்வீழ்ந்தழத்
தடறுநீக்கு மயிற்படைதன்னின
லுடலையேயரிந் திட்டதையுண்டியென்
றிடர்விழைத்துக் கடிதுகொண்டேகுவார். (௩௧)

அன்னகாலையி லத்துயரெய்துவார்*
பின்னர்மற்றோர் பெருந்துணைதானுமற்
பின்னலாய்மு னியற்றியபாவத்தைப்
பன்னிவாயுலர்ந் தாவிபதைக்கவே.

(௩௨)

பார்த்தபார்த்த விடந்தொறும்பாங்கருஞ்
சூர்த்தநோக்கி னமன்றருதூதுவ
ரார்த்தசீற்றத் தவர்முகங்கண்டுமெய்
வேர்த்துவிம்மி வெதும்பிமெலிந்துமே

(௩௩)

உடுக்கச்சீலையு மன்றியிலைந் துட
னடுக்கவாடிப் பசியானலனழிந்
திடுக்கணெய்தி யெயிற்றகல்வாய்ப்புலி
முடுக்கச்செல்லு முயலெனமுந்தியே.

(௩௪)

அஞ்சியோடி யலக்கணுற்றாரினித்
தஞ்சுமென்றிறை நான்குளரென்றமு
துஞ்சுபோத வுதகமுண்டோவென
வெஞ்சியேயெரி யும்பசியோடெழா.

(௩௫)

வெய்யதீவெயி லானிழல்வேண்டி யுந்
துய்யவெம்பனி தேயந் துசுருங்கினோர்
செய்யசெந்தழ னேடியுஞ்செல்வராற்
பொய்யில்வாய்மைத் தருமன்புரத்திலே.

(௩௬)

வேறு

சென்றபொழுதினிலுயருந் தென்றிசைக்கோன்
றனியேவற றிரத்துநிற்குந்
தன்றனியாண்மைப்படைக்கைக் கிங்கரரோ
றிறைப்பொழுதுந் தாழாதெய்தி
வென்றிகொளுநெடுங்கதைக்கைத் தண்டத்தான்
றிருமுன்னர் விடுத்தேலாடுங்
கன்றியநெஞ்சினராகிக் கண்கலுமும்
பாதகருங் கலக்கமுற்றே.

(௩௭)

வெள்ளைநெடும்பிறையிரண்டுங் கிளைத்தனைய
நெட்டெயிறும் விரித்தவாயுங்

கொள்ளையனற்பொறிசேரியுஞ் செங்கண்ணு
முறிபுருவக் குனிப்புங்கோபந்
துள்ளுமிதழ்த்துடிப்புநின்ற முகத்தானைப்
பாதகராய்த் தொழுததீயோர்
கள்ளமனநிலையழியக் காரிடியின்
முழங்கியுரை கழறுவானே.

(௩௮)

குணாகடலைப்பருகுசிகை வடவையெனச்
சிவந்தெழுந்த குஞ்சியானைக்
கரியவரைக்கதிர்வனைந்த தெனவுடுத்த
பொற்றிகழ்செங் கலையினுனை
விரியுநெடுஞ்செம்மலை மிலைந்தானைச்
செங்கலவை மேனியானைப்
பரியநெடும்பாந்தளெனமூவாறு
புயப்பகுதி படைத்துளானே.

(௩௯)

தாலங்களிரண்டென்ன வளைந்துயருந்
தனிமருப்பிற் சலதியுண்ணுங்
காலங்கொள்புயன்முழக்க மெனக்கனைக்கு
மயிடமிசைக் காட்சியானைச்
சூலங்கைவேல்குலிசஞ் சாபமழுக்
கதைதோட்டித் தனுக்கோல்பிண்டி
பாலங்கண்முசலமசிக் கோல்கணைய
முதலாய படையினுனை.

(௪௦)

மூவுலகுமோரடியின் முடியுமெனப்
பிரமதண்ட முறையிற்குற்றிப்
பாவகனிற்சினமுதிர்ந்து கடகடெனப்
பற்கறிக்கும் பரிதிசேயை
வாவுதினைக்கடலேழு மண்ணேழும்
பொருப்பேழும் வானமேழு
நாவில்வளைத்துண்டிமென வொருப்பாடு
திருத்துமன நலத்தினுனை.

(௪௧)

ஒங்குதிறலவமிருத்து வுலகொறுக்குங்
காலனுட லொழிக்குமாரி
தாங்கரியபெருவெருளி மாரினிசி
முதலாயதணவானோய்கள்

பாங்கரினின் றுருவெடுத்துப் பணிகேட்ப

வீற்றிருக்கும் பண்பினனை
வீங்கியபேருயிர்ப்பினனும் விழித்திடு
கண்ணீர்பெருக வினாவிற்காண்பார்.

(௪௨)

கண்டவரைமுகநோக்கி யெயிறுதின்று
வாய்மடித்துக் கனன்றுசீறிக்க
கொண்டலுறுமெனமுழங்கிப் பிரமதண்டந்
தனையசைத்துக் கொழிக்குஞ்செந்தீத்
துண்டமழிதரச்சிவந்த கண்சுழல
முடிதுளக்கி யதரந்துள்ள
மண்டுபுருவத்துநடு நெளித்தேற
வுறுத்தினைய மாற்றஞ்சொல்வான்.

(௪௩)

புண்ணியத்துநிலைசிறிது மெண்ணாமன்
மறத்தொழிலே புரிந்துதீமை
பண்ணியபாவத்தொழிலர் வந்தாரோ
வருகவென்று பகரும்வேறு
நண்ணினரைமுகம்பார்த்து நரபதியா
யிருந்துலகை நடுக்கங்கண்ட
கண்ணறையர்வந்தாரோ வருகவிங்கே
வருகவெனக் கனன்றுகூறும்.

(௪௪)

நல்லெழிலாவிளமையினும் செல்வத்தா
னமைத்தடுப்பார் யாரோவென்று
பல்வளையாரில்லிருக்கப் பலதார
மனைந்திருந்த பதகர்வாரீர்
வெல்வழிசேர்புயச்செருக்கா லெனியோரை
மிகநலிந்து வெறுக்கைவாங்கி
யல்லலுறுத்தினர்வருக வருகவென்று
சிலர்முகம்பார்த்த தழன்றுகூறும்.

(௪௫)

சிலகாலமவனிதனி லினிதிருந்தீ
ரதனிடையே தீமைசெய்து
பலகாலநரகிடையே துயருளப்ப
வோடிவந்த பதகர்வாரு

மலையாழிகுமுலகத் தஞ்ஞான
மனத்தினரா யரணைமலைத்
தலையாரவணங்காதீர் வருகவெனவெகுண்டுனா
த்துப் பின்னுஞ்சாற்றும்.

(௪௬)

முன்னர்நீரினிதிழைத்த தீவினையின்
பேரணைத்து முறையிலாதீர்
பின்னர்நீர்நரகினிடைப் பிறழாதுபுகுந்து
துய்ப்பீர் பேர்க்கலாமோ
வெண்ணீரெண்ணுவதங் கத்தலையிலுடன்
பட்டாரிவணைய்தாரேற்
முன்னீரெமதுபெருந் தூதர்கையினி
யேதுசொல்லவல்லீர்.

(௪௭)

அத்தலையிலுமக்கிதமா யநீதிகளைக்
கற்பனைசெ யமைச்சர்தாமுஞ்
சுத்தமறைவேதியர்க்குந் தேவருக்கு
மிடர்விழைத்த துணைவர்தாமுந்
தத்துதினாகுமுலகி லறமகல
மறம்வளர்த்த தானையோரு
மித்தலையிலடைந்திலரே தனியடைந்த
வரசரினி யென்செய்வீரே.

(௪௮)

எனவுரைத்தங் கருகிருந்தசண்டன்மா
சண்டனெனு மிவனானோக்கிப்
புனிதநெடுந்தவமியற்றுப் பாவியரை
யெழுநரகும் புகுத்திரென்ன
நினையுமுனங்கடிதெழுந்தாங் கன்னவர்தாட்
டுணைப்பிடித்து நிமிர்ந்துகற்றிப்
பனையினெடுந் துணைக்கரத்தாற் பாவையிசை
யுடல்சிதறப் பதறமோதி.

(௪௯)

தலையுடலங்கால்கரங்க டனித்தனியே
சிதறிவிழச் சோரித்தாரை
நிலையறவேபெருகியிட- மூர்ச்சையுடன்
கிடந்தோரை நெறியிற்பின்னு

மலைவற்றவேரீர்தெளித்திட் ணைர்வுசிறி
தூதவியுட னவரையாங்கே
கொலைபுரிதீநரகமெனு மிருபகதெண்
கோடியினுங் குளிப்பிப்பிரால.

(௯௦)

பூநிலந்தான்றென்றிசையே போய்முடிநத
விடமியம புரிக்குந்தெற்காய்
மாநரகக்குழாமனைத்து மெழுபுவிக்கீழ்ப்
பாதலத்தே மருவிலைகு
மானநரகப்பெயர்க ளனைத்தினுக்கும்
பெயருரைக்கி னளவையின்ற
லானமுறுமொருகோடி நரகத்துக
கொருபெயரா புரைத்துமன்னே.

(௯௧)

வேறு.

கோணாகோணாயதிகோணா கூறுகின்றமகாகோணா
யேராரலகோரருபைபிணி யியன்றதாளதாரையுடன்
பாரிலுணைக்கும்பயானகைபின் பகருங்காமுவிராத்திரியு
மூரியானபயோற்கடையின் கண்டையுணைக்குமகாகண்டை. (௯௨)

சண்டைகோலாகலையுடன்பிற் சண்டைதாழாப்பதுமையுடன்
கொண்டபதுமாவிதிவீதி கூறும்விமவிசனைபின்
விண்டாரனவிகாரமையும் விரிவச்சினாபின் நிரிகோணை
பண்டைபஞ்சகோணையுடன் சுதீற்கைபரிவததுணையுடனே. (௯௩)

சத்தபுமைழின்னட்டபுமை தகுசீர்சீர்த்தைமாயையென
வைத்தவிருபத்தெண்கோடி நிரையந்தனக்கும்வருபெயரா
மத்திற்கோடியொவ்வொன்றுக் கையைந்தேநாயகமாகுங்
கொத்துநிரையமொருதூற்று நாற்பானதன்பேர்கூறுங்கால். (௯௪)

ஆதியானரவுரவமு மழுகைதருமாறவுரவமும்
பிதிசெய்யும்பெருந்தமமும் பெருகுசீதமுட்டனமும்
வாதைசெய்யுஞ்சுரோகமுடன் சுகமம்வாழ்தீக்கணமதன்பின்
நீதுதருவாத்தியைசஞ்சீ வனமுமதன்கீழ்செறிசடமும். (௯௫)

சொல்லற்கரியமகாமாயை தொடுத்தவதிலோபம்மதற்பின்
கொல்லுஞ்சுமீபங்கடங்கடம்பின் குலையுமதிதிவிரவேகம்
வெல்லுங்கராளம்விகராளம் விரியும்விரகம்பன்மிடையே
சொல்லுங்கொடியமகாபதுமந தீயோர்புருதுஞ்சுவத்திரமும. (௯௬)

பெரியகாலஞுத்திரமும் பிற்தாச்சனவேருரிமுக
முரியசனேமிசாதகம்பின் னொழிசுப்பிரஜீபத்துடனே
விரியுங்கும்பிபாகமுடன் வீழுஞ்சுபாகமிருநுபங்
கரியநிறத்தாருணமங்கி ராசிபவனங்கருதிடிலே. (௫௭)

கூறுமரத்தச்சீக்குண்டங் கூர்மையிருப்புத் துண்டப்புண்
மாறியெழுமாசமவைத்த மகிரமலிந்ததத்தசெந் து
ஐறுபங்கலேபமுட னுயிரும்பூதிமாங்கியமுஞ்
சேறுந்திரவத்திரமதன்பின் செருச்சுவாசமென்றுரைப்பார். (௫௮)

கூருகிருச்சுவாதமுடன் சுதீர்க்கங்கூடசனமலியே
சேருந்துரிட்டமகாநாதஞ் சிறந்தபிறவாகம்பின்னர்
சாருந் துயர்ச்சுப்பிரவாக மிருசுமேடம்விருவிடபங்
கூருந்திறச்சல்லியஞ்சிங்கங் கொடியபகுவாய்வியாக்கிரமம் (௫௯)

கயஞ்சுகரம்பின்சுவானம்விற்ற கரியமயிடந்திறல்விருட
மியங்குமேடங்கரானனம்பி னியலுங்கிராகங்கும்பீரம்
புயங்கும்புன்னக்கிரங்கூர்மம் பொருவாயசம்பின்கிருத்திரமுந்
தயங்குமுனுகஞ்சார்த் தூலஞ் சஞகங்கபிதற்கடந்தானும். (௬௦)

ஆன்றகொடியகண்டகமு மழல்வாய்ப்பூதிவத்திரமுந்
தோன்றுமிரத்தாக்கம்பின்னே சொல்லும்பூதிமிரித்திகையே
கான்றகண்மேதத்துடனே கஞலுங்கொடிய துடாக்கினியு
மேன்றகிருமிக்குழியதன்பி னிழிவுகூறுமமேத்தியமும். (௬௧)

அழியும்புழையப்பிதிர்கிட்ட மயருமுடலத்துதிர்வன்னங்
கழியஞ்சுவாப்போசனமதற்பின் கான்றவாய்நீருண்டிபின்ன
ரிழிவாற்றண்ணைதுகருண்டி யெல்லாதுகருஞ்சருவவுண்டி
பொழியுங்கோர்ச்சதாருணமே பொல்லாங்கியற்றுஞ்சங்கடமும். (௬௨)

எண்ணும்விசாலம்பின்னிகட மெரிவாய்கொழிக்குங்கங்கடமே
வண்ணப்புரிடங்கடாகந்தி வருவைதரணியழல்காய்ந்த
திண்ணெனிருப்புமுழைப்படுக்கை செழுந்தாரணம்பிற்பூரணமும்
பண்ணுங்கொடுன்மபசிதால வனமுமத்திபங்கமுமே. (௬௩)

எரிபிடகமுந்திசைச்செக்கு மெறியெந்திரமும்பேரிக்குப்
பரியாலையும்வெம்பாதகர்கள் பதைக்குங்கூடபாசமும்பின்
னரியவுடலின்மருத்தனமு மான்சுண்ண நுண்சுண்ண
மெரியிற்றத்தலோகசிலை யிகலும்படைவாய்ப்பருப்பதமும். (௬௪)

இக்கலிப்பொருமியாமளப்பொருப்பு மிழிமூத்திரமும்பெருமலமு
மிகவுரிறைத்தபெருங்குப மிடைந்தவிருளேமலிகுபம்
புகலும்பூயகூபமும்பின் புகலற்கரிதாஞ்சாதனமும்
விகலமில்லாமுசலமுால் விரியுந்திரிகையெந்திரமும். (௬௬)

கொடியசிலையின்சகடமும்பின் கொளுவார்நெடியவிலாங்கலமு
மடியாத்தாலவத்திரம்வாழ வனமுஞ்சகடாமண்டபமுன்
னெடியசம்மோகனத்துடனே நீடுமதிபங்கதமதன்பின்
கடியுந்தத்தருலமுடன் கனலிற்காய்ந்தவிருப்புருளும். (௬௭)

பரிந்தவெகுதுக்கத்துடனே பகரற்கரியமகாதுக்கம்
விரிந்துவிளங்குகச்சுமலஞ் சமலமலமேவிளம்பவொண்ணாக்
கரிந்தவாலாகாலம்பின் கருதாவிருப்பம்பயநுபந்
தெரிந்ததீயமானாக மேகபாதந்திரிபாதம். (௬௮)

செறிந்தவெகுதீவிரத்தோடு சேறும்வீசியீராக
வறைந்தவிருபத்தென்கோடி யளவைநிரையநாயகமாய்ப்
பிறிந்தபகுதியொருநூற்று நாற்பான்முற்றும்பிறழாமன்
மறிந்துவிழவேபுகவிடுவர் பாவமவிவின்வசங்கண்டே. (௬௯)

செம்பொன்கழிந்தகழிம்பறவே தீவாயுருக்குமதுபோல
வெம்புந்தீமையறுமளவு நரகவழுவின்வெதுப்பிடுவர்
பம்பும்பாவசேடத்தாற் பாரிற்புல்லாய்ப்புழுவாகி
நம்புகிறைப்புள்ளாய்விவங்காய்ப் பசுவாய்ப்பின்னைநரராவார் (௭௦)

யாங்கொருசாரிருந்துகண்ட திவ்வாரின்னுநமபுரத்தி
னோக்குபெருவண்மையின்றகுதி யாவரளவிட்டுணைப்பெரனத்
தாங்குமணிமேகலைமடவார் சாற்றுந்தகுதிமுழுவதுங்கேட்
டேங்கியிடிவீழுவென்ன விருந்ததாயீ துணைத்தார். (௭௦)

அமையுமமையுங்கேட்டபரி சந்தோவந்தோவறக்கொடிதே
கமையொன்றில்லாக்காலனகர்ச் செல்லும்வழியிற்கண்டகராற்
சமையுந்துயரும்வழிச்செலவுந் தழல்வாய்நிரையத்தகுதிகளு
மெமையின் னுள்ளங்கவற்றுமென்னே யென்னேயெனவீழ்ந்தின்ன
[வற்றார். (௭௧)]

வீழ்ந்துவருந்துமவர்தம்மை விழிநீர் துடைத்துமெனவகற்றி
யாழ்ந்ததுபரால்வருந்தனுங்கட் கடைவோமாகமதிதோறுஞ்
சூழ்ந்துபுனவிற்றேயும்நுதின்றீர் கணவரேவற்றெழுதினீன்றீர்
சூழ்ந்தமலரிஸவ்வினைபோ யொழியுமுண்டோவொருகுறையே. (௭௨)

வேறு.

சுனமிலாத நற்றருமத்தி னியல்வார்க்கு
மானதவத்தி னைந்தழனிற்ரு மறிஞர்க்கு
முனமிலாநல் வேள்விமுடிக்கு முறவோர்க்கு
நானிலமல்லால் வேறிடமுண்டோ நமரங்காள். (எக)

பற்றிவிரிஞ்சன் றன்னிலைசேரும் பழையோரு
மற்றைமுராரி வாசவன்வாழ்வில் வதிவோரும்
கற்றைகொள்வேணிக் கண்ணுதலுலகங்காண்போரு
நற்றவயிங்கே முற்றினர்கண்டிர் நமரங்காள் (எசு)

இன்னிலமீதே வந்துபிறந்து மியல்பாக
மன்னியநீதி சேர்தருமத்தின் வழிநின்று
பின்னுயிர்வாமும் பேறுநினைத்துப் பெறநில்லார்
நன்னிலமீதிற் பாதகரன்றோ நமரங்காள். (எடு)

ஆதலின்முற்று நல்வழிசேரு மறனெண்ணி
மாதருமத்தி னீத்சரித்தே வழுவாமற்
பாதிமதித்தண் சோதிகொழிக்கும் படர்வேணி
நாதனடிக்கே யன்புபடைப்பீர் நமரங்காள். (எசு)

எண்ணியதீமைக் கேண்மையர்நட்பி னியல்தீர்வீர்
புண்ணியமுற்றோர் தம்முடைநட்பே புரிகிற்பீர்
மண்ணினியற்கைக் கேய்வனசெய்தே வாழ்கிற்பீர்
நண்ணியபாவப் பீழையொறுப்பீர் நமரங்காள். (எஎ)

கேளிரும்வாழ்வுஞ் செல்வமுநாடுங் கிளர்மலைத்
தோளுறுபொற்பு மைந்தரும்வீடுந் துணையோரும்
கோளுறுதெண்ணீ ராறெனமேகக் குழுவென்ன
நாளிடனில்லா மின்னிநொழிக்கு நமரங்காள். (எஅ)

கூடியதிங்கட் சேரிருபக்கங் குறையாமற்
பிடுயகோகா தகிவிரதத்தைப் பிழையாம
னேடியியற்றித் தீவினைநீங்கி நெறிவீட்டை
நாடிமுருத்த னன்னிலைசேர்வீர் நமரங்காள். (எசு)

பங்கமறுக்கும் பான்மையவாகப் பலமெண்ணிப்
பொங்கியதெண்ணீர் வைகறைதோ றும் போய்மூழ்கிக்

கொங்குடைவாசக் கற்பகநீழற் குடியேறி
நங்குலமுற்று மூய்யவிடுப்பீர் நமரங்காள்.

(அ0)

வேறு.

என்றுதாயரையினிதி னினித முறத்தேற்றிக்
குன்றுபோல்வளர் குவிமுலைக்கோற்றெடியவருந்
துன்றுதாயருஞ் சுற்றமுந் துரிசறநோற்றுக்
கன்றுதீவினை யகன்றிடப்பற்பகல்கழித்தார்.

(அ1)

மாகமாமதி மருவிரீராடினர்மகிழ்வாற்
போகமேவிய வரம்பையர்புணர்முலைதழுவி
யாகமேமுற்று மாந்தளிர்நறுமலரணிந்து
பாகசாதன னந்தனவனத்திடைபடர்வார்.

(அ2)

நாகசாரமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அ. அத்தியாயம் கூ-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௧அ.

ப த் த ல து,

புட்கரன்காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

என்றுமாதவ வசிட்டனீ துரைத்தனனிருப்ப
நன்றுநன்றெனக் கேட்டுணர் நரபதிதலைபன்
வென்றதீவினை முனிவரீ விளம்பியகதையு
ளொன்றுகேட்டிட விருப்பமுண் டொத்தியென்றுரைத்தான். (க)

அடுத்ததென்றிசை யந்தகனகர்வழி யளவை
யெடுத்தியோசனை யெண்பத்தாறாயிர மென்றாய்
படுத்தகன்னிய ரத்தலைப்படர்ந்துமீண் டெய்தத்
தொடுத்தநற்றின மெத்துணையென்பதுந் தூயோய். (உ)

மீண்டுமற்றவ ரெய்திடுநாண்மட்டு மேனி
யாண்டுநந்திடா திருப்பதற்கடுத்தது மறைய
வேண்டுமென்றிவை வேந்தர்வேந்துரைத்திட விரும்பி
மீண்டசெஞ்சுடை நெடுந்தவனினை யன நிகழ்த்தும். (ங)

வெய்யதீயவர் யமபுரத்தெல்லையை மேவ
வையிரண்டுட னிரண்டுநாட் சென்றிடுமரசே

சுருக புட்கரன்காழையுதைத்த அத்தியாயம்.

தாய்நன்னிலை யாளரோர்நிமிடத்திற் றொலைப்பர்
தையலாருமோர் திங்களச் சமன்பதியுறைந்தே. (சு)

விரித்தசெஞ்சடை வேதியன்றவத்தினை விரும்பி
யருத்தியோடும்வந் தந்தகனையிரளித் திடவு
மரித்தகன்னிய ரொல்லையிலெழுந்தனர் மன்னு
தெரித்தமாதவத் தெய்திடாச்சிறப்பு மொன்றுனதோ. (ரு)

முற்றுமாதியா முகத்திலோர்மண்டல முழுது
மற்றநல்லுடற் பெற்றிடிவழிவுறு திருக்குங்
குற்றமின்றியே பத்துநாளுகந்தொறுங் குறைய
மற்றைமுன்றிற்கு மிருக்குமா மாண்டவருடலம். (சு)

அந்தமங்கையர் மாய்ந்தது முதலுக்கத்தனா
னந்தவின்றியே யவருடன் பூப்பது நான்மட்
டிந்தமானிலத் திருந்தனசவமவ ணிருப்ப
முந்தும்வேதியர் கருமங்கண்முடிந்தவை மொழியில். (எ)

மாய்ந்தமார்த்த முடவினைமண்ணினு லன்றி
யாய்ந்தநீதிதூல் புலையிலையென்றெடுத் தறையும்
வீய்ந்தமங்கையர் மேனியும்விரிபுன விடையே
தோய்ந்துநற்பணி யணிந்திலா துடக்கிலையிரீ. (அ)

இருநிலத்தினின் மாந்தருக்கியம்பிடிந் மதியு
முரிய முன்னுகந் தன்னினான்மடங்குள வுறவோய்
தனாயின்மற்றுள வுகந்தொறுமடங்கொன்று தணியத்
தெரிவுறுங்கவி யுகத்துக்கோர்மடங்குண்டு தெரிக்கில். (க)

அறைந்தவித்திர மன்றியுமாதியா முகத்தி
லுறைந்தவேதியன் புடகரனென்பவ னொருவ
னிற்றதுகூற்றினை யெதிர்ந்துமானரகனா யேற்றிச்
சிறந்தநல்லுட லொல்லையிற்சேர்ந்துமீன் பியந்தான். (கர)

வரிசிலைக்கரத் திராகவன் மனுவெறிவழாம
விருநிலத்தர சியற்றிரண்டாமுகத் தெல்லைப்
புரியும்வேதியன் புதல்வன்மாண்டெய்ந்தது புகலிற்
பெரியமாதவ ருணத்திடும்பெருங்கதை யன்றோ. (கக)

வாசுதேவனுந் தம்முனும்வருந் துவா பரத்திற்
பேசுமாமறை விஞ்சைகள்மெரிதுணர் காலை

யோசைவாரிதி யுறைந்திடுமுதலையுண் டொழிந்த
பூசுரன்றனிப் புதலவணையழைத்தனர் புகழோய் (௧௩)

அணையரன்றியு மந்தகனிட்டுஞ்சென்று மீண்டா
ரெணையொன்றியா மியம்புகே மென்முனியியம்ப
வணையும்வார்கழன் மன்னவன்மாண்டியந்தார் கதையை
வினையமுற்றிய வருந்தவவிளம்பென் விளம்பும் (௧௩)

நந்தியம்பதி யுறைபவனான்மறை யுணர்ந்தோ
னிந்துசேகரன் பூசணையனுதின மியற்றி
வந்திசெய்பவ னீதியின்வழாதவ னியமஞ்
சந்திதோறுமே தண்ப்பறப்புரிந்திடு தவத்தோன். (௧௪)

கோதிலாதவன் மாகமாதந்தொறுங் குருகிச
சீதரீரிடைப்படிபவன் வெகுளியைச் செகுத்தோ
னாதனாமே கனவிலு நனவிலுநவிறி
யோதுவாய்மையன் புட்கரனென்பவ னொருவன். (௧௫)

அங்கியின்றறை முற்றியேயில்லாத தமர்நது
தங்குகேளிருஞ் சுற்றமுந்தண்ப்பறப் பெருகப்
பொங்குசெல்வத்திற் புரந்தரன்பொலிவென வாழ்நாட்
டுங்கவெந்திறன் மறவிதன்றுதரை நோக்கி. (௧௬)

வல்லையேகிரீர் நந்தியம்பெருநகர் வழாகத
தெல்லையென்றதிற் புட்கலனென்பவன் றன்னை
யொல்லையற்றியே கொடுவருவீரென வுணர்ப்பக்
கல்லெனத்திரட் குவவுத்தோட் கிங்கரர்கடத்தில். (௧௭)

அன்னலுரெய்தி யறைந்தபேரையுற வதனான்
மன்னுபுட்கரன் றனைப்பற்றிமறவிழுன் விடலும்
பொன்னின்மாமணிப் பொலன்றனி சிழிந்தெதிர்நடந்து
முன்னரெய்திய மறைமுனிக்குவகையு மொழிந்தே. (௧௮)

கடகவண்கையா லவனதுகரங்களைப் பற்றி
யடர்பசும்பொன ரணையிசையவனுட னிருந்து
விடையம்பாவையும் வென்றமாதவத்து வேதியேன
யீடையினீர்வர வெத்தவஞ்செய்தன மென்னு. (௧௯)

மாடுகின்றதன் னாதவைல்லையி னோக்கி
பூடுகண்ணழ லொழுகிடவுறுத்திடா தும்மைப்

சுஅ புட்கரன்காணையுணத்த அத்தியாயம்.

பீசொர்நந்திப் பதியினிற் பெருந்தவமறியா
மோட்சொல்குணப் புட்கலன்றனைத்தர மொழிந்தாம். (௨௦)

அவனைப்பாதக வசடனைக்கொடுபுகா தறஞ்சே
ரிவனைக்கொண்டுவ ணடைந்தனீ ரிவனிலையுணரீர்
சிவனைப்போதுறை கிளவனைத் திருநெடுமாலா
மவனைப்போலவ ரிவன்றிறம்பாவரோ யுணர்வார். (௨௧)

எனவுரைத்துவாய் மடித்துநீரிழைத்தது பொறுத்தே
நினைவினுக்குமுன கடிக்கியெநெறியலா தியற்றி
வினைசெய்புட்கலன் றனைக்கொடுவினாவின்மீள் குதிரென்
றினையகூறிப்பின் மறைவலார்க் கிஃதெடுத்துரைத்தான். (௨௨)

அந்தணாளீ யெம்மிடையடைந்ததற் கயலோர்
மைந்தர்நன்மனை யனைவருமவாய்திரந் தாற்றி
வெந்துயர்க்கடல் வீழ்ந்தனரவர்மெலி வகல
முந்திநீசெல வேண்டுமென்றந்தகன் மொழிந்தான். (௨௩)

நன்றுநன்றெனக் கேட்டமாமறையவ னவில்வான்
றென்றிசைத்தலை யடைந்தயானரகினிற் றிறனு
மொன்றுமானிட ரதனிடையுழந்திடு துயரு
மின்றுகாண்டியா னேகுலன்பணித்தரு ளெனவே. (௨௪)

கேட்டகூற்றுவ னதற்கிசைந்தெழுந்துகீழ் நிரைய
வீட்டமூடுசென் றெய்தினனெழுநர கெய்தி
வாட்டமுற்றிடு மன்பதைவருத்தமு மற்றுங்
காட்டினுனவன் வேதியனவையெலாங் கண்டான். (௨௫)

மன்னுதீவினை ரவுரவமகாரவு ரவமும்
பின்னைநாயுண்டி விச்சனம் பெரும்புழுச்சேறு
துன்னுவாளிலை யடவியேசுகிட மதற்பின்
பன்னருந்தழற் பயானகங்கிருமி பக்கணமே. (௨௬)

பாரவெண்புழு மண்டலம்படரும்வை தரணி
யீரமே சுடுசேற்றுமண் கறுமணவிழிபா
யாரவாயிரீ ருண்டியோடவிசிகு கரம்பின்
கோரரோதனங் காய்ந்தவெண் மணற்சுடுகுவிவல். (௨௭)

எண்ணிலாவிலை முதலிய நரகத்தினெல்லாம்
புண்ணினீர்புழுச் சொரிந்திடக் கழுவினிற்போட்டுக்

கண்ணிலுசிக ணிற்றுத்திடக் கதறுவாரழுவார்
வெண்ணிறத்தசை புலிகவர்ந்துணவெரு விடுவார். (௨௮)

கணங்கொள் வெண்புழுக் கலித்திங்காய்கருஞ்சேற்றி
லுணங்கிவீழுவே யழுத்திடவுறுதயருறுவார்
நிணங்கள்சிந்திடக் கரும்பனைநெடுங்கருக் கதனாற்
சுணங்கனுண்டிடவீர்திட வுயிர்முற்றஞ் சோர்வார் (௨௯)

பாரவாய்மழுப்படையினு லெறிந்துடல்பதைக்க
வீரவாளினாலரிந்திட வுயிரிடைவார்கள்
காரநீரினைத்தீயெழுக காய்ச்சிமேற்கவிழ்ப்பச்
சோருமெல்லுடல் வெந்திடத்துடித துடல்பதைப்பார். (௩௦)

மலையினும்பரினவைத்தவர் வலிதினில்வருந்தத்
தலைகண்மேனிக டகர்ந்திடவீழ்ந்துடறளர்வார்
நலியுங்கூதையிற்பனியினு னடுங்கிநின்றயர்வா
ரலையுந்தீவினைப்படுபவ ரயர்வெலாநோக்கா (௩௧)

அளிகொணொஞ்சின னலக்கணுற்றிடுமிவர்க்கிரங்கித்
துளிகொள்கண்ணினீர் முகத்தினன்சோர்வுறுமுளத்தா
னெளியராகிநின் றிரங்குவீரித்துயருறுவீர்
நளிரகொணல்லறம் புரிந்திலீரோவெனநவின்ருள். (௩௨)

வேறு

நல்லவனினனே கூறுதலோடு நரகத்தோர்
சொல்லுவரந்தோ புண்ணியநெஞ்சிற் றோயாதே
பல்வகையாய பாவமியற்றிப் பழியீட்டிப்
புல்லரிதாயத்தீநரகத்தே புரள்கின்றோம். (௩௩)

தன்மனையாடன் னில்லிலிருந்தே தளர்வெய்தப்
புன்மைபுரிந்தே யேதிலர்தாரம் புணர்வுறறே
நன்மைபுரிந்தோர்க் கின்லல்விழைத்தோநாட்டாறுந்
தொன்மையவாய தீநரகத்தேசுழல்கின்றோம். (௩௪)

மன்றிலிருந்தே வாரமுரைத்தோம் வயிறுரக்
கொன்றுயிர்தின்றே மேனிவளர்த்தோங் கோவின்பால்
கன்றிடரெய்தமுற்றுமடர்ந்தே கவர்வுற்றோ
மின்றிதுகாலந் தீநரகத்தே யிடைகின்றோம். (௩௫)

மாதவருக்குந் தாபதருக்கு மஹையோர்க்கு
மேதபிழைத்தே வஞ்சனையாலே பெனியோரைப்
பிதிபடுத்தேந் தேசிகருக்கும் பிழைசெய்தே
மாதவினித்தீ வாய்நரகத்தே யழிகின்றேம். (௩௬)

தாயொடுதந்தை தன்னையிகழ்ந்தே தவறுற்றேந்
தூயவிருந்தாய் வாயிலின்வாடத் தனிதூய்த்தேந்
காயெரிவைத்தே வீடுசிதைத்தேந் கழிவுற்றேம்
பாயெரிசுந்தூந் தீநரகத்தே படிகின்றேம். (௩௭)

மேலவர்தம்மை நாவினிகழ்ந்தேம் வினையாலே
சூலியருந்தி முற்றுசுருப்பந் தொலைசெய்தேந்
காவிகணீருண் போதவையோடக் கலைவித்தே
மோலிடுவாய்நா யுண்ணரகத்தே யுறைகின்றேம். (௩௮)

உற்றொருதெய்வந் தன்னைவழுத்தி யொருவாயான்
மற்றொருதெய்வந் தன்னையிகழ்ந்தே வசைசொன்னோந்
கற்றவரெஞ்சந் கன்றமுனிந்தேந் களியாலே
பற்றியகீடஞ் சேர்நரகத்தே படிகின்றேம். (௩௯)

ஆதுலருக்கும் பூசுரருக்கு மனியோர்க்
ளீதல்லிலககிப் பாவவசத்தா விடர்செய்தேம்
பூதிதரித்தே யீசனையன்பாற் புகலாதே
வாதைபடுத் தூந் தீநரகத்தே மருள்கின்றேம். (௪௦)

ஆனதினத்தே நல்விதங்க ளவைவிட்டேம்
வானவுவாவின் மாதரிடத்தே மனம்வைத்தே
மீனமில்லாதே மெய்ப்பலிவேட்டார்க் கிட்டுண்ண
ஆனபலத்தா லின்னரகத்தே யுழல்கின்றேம். (௪௧)

நன்றிபிழைத்தேந் காவலன்மாள் நனிகண்டும்
பொன்றுதல்செய்யா தாரமரஞ்சிப் புறகிட்டே
மன்றியடைந்தார் தம்பொருள்வவ்வி யவைகொண்டேந்
தூன்றியபாவத் தீநரகத்தே சுழல்கின்றேம். (௪௨)

அன்புறுமாக திங்களினன்னீ ராடாதே
வன்புமுயன்றே யாடினவர்க்கும் வசைசொன்னோ
நன்பகன்முற்று நாரணனும் நவிலாத
தூன்பமனத்தோ டிந்நரகத்தே துவள்கின்றேம். (௪௩)

என்றவர்கூறக் கேட்டலுநெஞ்ச மிடருற்றுப்
பொன்றிகழ்மார்ப னந்தோவந்தோ பொறியற்றீர்
மன்றினடிக்கும் வள்ளல்பதத்தே மனம்வைத்தா
லன்றியுமக்கித் தீவினைநீக்கு மடைவுண்டோ.

(சச)

மாமறையாளன் சொன்னமொழிக்கே மகிழ்வெய்தி
யாமினியுய்ந்தே மையநினைக்கண் டிடர்தீர்ந்தோந்
தேமொழிதன்னு லாவிசுளிர்ந்தே செயல்பெற்றேந்
தோமறுசுந்தை வேதியவென்றே துதிசெய்தார்.

(சரு)

வேறு.

கண்டுகாலன் கருத்திற்பொறுமையாற்
கொண்டிநினைக் குறித்தழுதத்தலை
யொண்டொடித்திரு வொப்பவண்மாழ்கின்றான்
பண்டைவேதிய மீண்டுபடர்கென்றான்.

(சசு)

வெய்யகூற்று விளம்பலும்வேதிய
னையவின்னிரை யத்திலமுங்குவார்
கையெடுத்துக் கல்ங்குதல்கண்டுமீண்
டெய்தவுங்கா லெழுந்திடுமோவென

(சசு)

ஆறணிந்தசடைமுடி யண்ணலைப்
பாறணிந்த மழுவாட்படையனை
நீறணிந்த நிமலனைமாதொரு
கூறணிந்த கொழுஞ்சுடர்க்குன்றினை

(சசு)

கங்கைகூடுங் கடுக்கைச்சடையனைத்
திங்கள்கூடிய தீநிறவண்ணனை
யங்கைமீதி லழலெடுத்தாடியையப்
பங்கயாசன னேத்தும்பரமனை

(சசு)

சாமவேதனைத் தற்பரவாழ்வினைக்
காமனாகங் கருக்கியகண்ணனை
வாமமேவு மடவரறன்னெடு
மீமமேவி யிருக்குமிறைவனை.

(ரு0)

வேதவாய்மை விதியினிலத்தெடுத்
தோதியுன்னடிச் சுன்புடையேன்றனி

௫௨ புட்கரன்காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

நாதனேயின் னரகிடைத்துன்னுவார்
பாதகந்தவீர்த் தேறப்பணி யென்றான். (௫௧)

என்னுமவேலையி ளீசன்புகழ்வெள்ளர்
துன்னிமாநர கத்திற்றுளங்குவார்
கன்னமூலத்திற் சென்றுகலத்தலு
மின்னதீர்ந்து நிராயம்விட்டேறினார். (௫௨)

ஏறியன்னவர் யாவருநன்மொழி
கூறியேகினர் கூற்றுவனும்மகிழ்ந்
தாறுசிந்தைய னாகியறத்தியன்
மாறிலாதோய் வரநதருவேனென (௫௩)

வாங்குநீர்க்குழ் மகிதலத்துப்புக
ழோங்குகின்கிளை யோடுமுயர்ந்தென்றுந்
திங்கெம்மாலுற லன்றிச்சிவனடிப்
பாங்கனாகிரீ பற்பகல்வாழ்தியால். (௫௪)

இந்தமாக்கதை கேட்டிடுவாரெவர்
சிந்தைகூர்ந்திடச் செப்பிடுவாரெவ
ரந்தனாள் வவமிருத்தன்றியே
யுந்துநீர்க்கு மூலகிடைவாழ்வரே (௫௫)

என்றுகாலன் வரமளித்தேகென
வொன்றுமாதவப் புட்கரனெல்லையே
பொன்றுமேனியிற் போய்புகுந்தேயெழா
நின்றுமாழ்கு மவர்துயர்நீங்கியே. (௫௬)

காலகாலனைக் கண்ணொருமூன்றுடைச்
சூலபாணியைத் தொன்மறையாளனை
யாலஹாலமூண் டானைவழிபட்டு
ஞாலமேனெடு நாளிருந்தானரோ. (௫௭)

புட்கான் காதையுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௭௫.

பதினோவது,

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயம்.

மாசறுவசிட்டனென்பான் பின்னருமன்னரோறே
யாசறவிராமன்பாரி லரசியனடத்துங்காலைப்
பூசுரன்புதல்வன்மாய்ந்து போனவனுய்ந்தானென்னப்
பேசியகாதை நன்னைப் பேசுவனென்றுசொன்னான். (க)

பொன்னுலகொக்குஞ்செல்வத் தயொக்திமாபுரியின்மேனித்
தன்னெடுந் துணைவரோடுந் தசரதராமன்பாரி
னன்னெறிநடாத்துங்காலை நான்மறைபுறநாணான்
பன்னியோடெழுந் துமாய்ந்த பாலனைக்கொண்டுவந்தான். (உ)

வந்தவன்பிணத்தைக் கொயில் வாயிலின்வைத்துமாழ்கி
யந்தமாமகவைப்புல்லி யரற்றுவானழுவான்சோர்வா
னிந்தமாலிதத்திவின்னு மிருப்பனோமகனையென்பான்
சிர்தையாழ்துயரின்மூழ்கித் தெருமந் துசெப்பலுற்றான். (ங)

வேறு

கண்ணையென் கண்மணியே காதற்றிருமகனே
மண்ணேழுந்தேடினும் கிட்டாதமாமணியே
புண்ணைபடுத்தியதிற் பொங்கமல்வேலுன்றியபோற்
பண்ணைமொழிக்குதலைப் பாலகநீயேகிணையே. (ச)

என்றினியான்காண்பே னினையோரொடுங்கூடி
முன்றிற்புறவெளிபோய் முன்போல்வினையாடி
நின்றவருகோலமுதின் னீலச்சிகைமுடியுந்
துன்றுமணிச்சுட்டியுமுன் சோதிமுகச்சோபையுமே. (ரு)

என்னேவிதியே யிழைத்தவாறீதாமோ
தன்னேரிலாதீன்ற தாதையர்க்குத்தன்புதல்வர்
பின்னையியற்றுங் கடனைப்பெறுதாதை
முன்னேபுதல்வர்க் கியற்றமுடித்தாயே. (க)

சீலவொழுக்கத்திற் றீதொன்றிழைத்தறியேன்
காலகதியிற் பிழைசிறிதுங்கண்டறியேன்

ஞாலமிசையொருவர் தம்மிடத்துநாங்காண
வாலமரணமில் தியார்தவறால்வந்ததுவே. (௭)

மன்னன்முறைதிறம்பின் வானமழைவழங்காப்
பின்னரிருநிலத்துச் சாவும்பிணிவளரு
மன்னமுறையேயென் றறிந்தேனிராகவரை
தன்னரசினீதித் தவறால்விளைந்ததன் றே. (௮)

ஆதலினுனீதி யியற்றுவரசன்முன
மாதொடுநானு மணிக்கோயில்வாயிலிடைச்
சாதல்புரிவேன் றவறிழைத்ததாசரதி
தீதற்வாழ்வோங்கி யிருக்கவெனச்செப்பினனே. (௯)

வெஞ்சிலைக்கைக்காகுத்தன் மீதிற்பழிதூற்றித்
துஞ்சியிடுபாலகன்போற் றுனுமுயிர் துறப்பான்
வஞ்சினமுஞ்சாற்றி மறையோனவணிருந்தான்
கஞ்சமலர்போலொளிருங் கண்ணினிதுகேட்டலுமே. (௧௦)

உவறு.

வில்லியர்திலகன்பின்னர் வெந்திறற்சிலதர்க்குவி
யொல்லையிற்றருதிர்நீதி யமைச்சர்களோடும்வேத
வல்லவர்தமையுமென்னும் வாசகந்தலைமேற்கொண்டு
சொல்லியதூதரோடாங் கனைவருமவையிற்றொக்கார். (௧௧)

சுமந்திரன்முதலவாய தூய்நெறியமைச்சர்தாழு
மமர்ந்தமார்க்கண்டன்மிக்க மெளற்கலன்கார்த்தியாயன்
சமம்பெறுவாமதேவன் காசிபன்றகுசாபாவி
யிமந்தனிலுள்ளர்தூய நாரதவிருடிபின்னும். (௧௨)

கோதமனோடியாருங் குழுமியாங்கிருந்தவெல்லை
மாதவமுனிவர்தம்மை வரிசிலைக்குரிசினோக்கி
வேதியன்வினையமுற்றும் விளம்பினனதனைக்கேட்டுப்
போதுறைகிழவனன்ன நாரதன்புகல்வதானான். (௧௩)

கொடுஞ்சிலையுழவகேட்ட குலமறையாளன்மைந்தன்
மடிந்திடுதகமைக்கேது வகுத்தியானுரைப்பன்முன்ன
மடங்கியமுதலுகத்தி லருந்தவமியற்றல்வேள்வி
தொடங்கியமறையோர்க்காகு மற்றவர்தொடங்கிற்றீதாம். (௧௪)

ஆன்னதிற்பின்னிரண்டா முகத்தினிற்றவத்தினுக்க
மன்னவர்தமக்குமாமுன் ருமுகம்வணிகருக்குஞ்
சொன்னவத்தவமாநாலா முகத்தினிற்சொல்லுங்காலைப்
பின்னவர்தமக்குமாகும் பெருந்தவமென்னப்பேசில். (௧௫)

கோத்திரமதனுக்காகாகக் கொடுத்தவமிவ்வுகத்திற்
சூத்திரனியற்றுகின்ற தீமையாற்றொலைந்தான் பாலன்
பாத்திபர்க்கரசேநீயப் பழுதினையகற்றிலின்னே
காத்திரத்துயிர்வந்தெய்தி யெழுமணிக்காளைகண்டாய். (௧௬)

எண்டிசையாளுமன்ன ரியல்பினுற்செங்கோலோச்சு
மண்டலந்தன்னிற்றத்தம் வருணத்துக்கியலாச்செய்கை
கொண்டவர்தம்மைத்தண்டங் குறித்திடாக்கொற்றவேந்தர்
விண்டதீரகந்தன்னில் விழுவட்காணவேந்தர்வேந்தே. (௧௭)

ஆதலானினதுதேய மனைத்தினுமபுகுந் துநாடித்
தீதுளகடிந்துநீதி நிறுத்திடிற்செங்கோல்வண்மை
மேதினிபுகழுமின்று விளிந்தசெய்யுருமீளு
மாதுயருலகுக்கில்லை மனுநெறிவழுவாதென்றான் (௧௮)

வேறு.

என்றியாழ்முனி சொல்லியிருத்தலு
நன்றுநன்றென நாடியிராகவன்
றன்றுணைப்பெருந் தம்பியைக்கூனியே
நின்றுலேறொரு மாற்றநிகழ்த்துவான். (௧௯)

கழிந்தவேதியன் காளைதன்காயமற்
றழிந்திடாம லதெயிலத்தினுற்
பொழிந்ததோணியிற் போட்டுப்புரத்தியென்
றெழுந்துபுட்பக மானத்தையெண்ணினான் (௨௦)

சிந்தையெண்ணிய காலத்திற்சேணிடை
வந்துதோன்றிமுன் நெய்தியமானத்தின்
முந்திமாதவ ராசிமொழிந்திட
விந்திரன்போ விராகவனேறினான் (௨௧)

வாங்குசாபமும் வானிபெய்தூணியுந்
தாங்கிரல்லுடை வாளுந்தனிமருங்

கோங்கவார்த்தங் குருத்திரனென்னவே
வீங்குதோள்வள்ளன் மேற்றிசையேகினான். (௨௨)

குடதிசைத்தலைக் குற்றமின்றதலால்
வடதிசைத்தலைக் கீட்டிசைவைப்பெலாங்
கடிதினேகினன் கைதவமின்மைபா
னெடியதென்றிசை யெல்லையினேடினான். (௨௩)

ஆங்குநேடி யடைந்திகுலையி
லோங்குமாமலைப் பக்கத்தோரோடையிற்
பாங்கர்பாதம் பழுமரக்கொம்புறத
தூங்குவாளைக் கண்டானிதுசொல்லினான். (௨௪)

தேவருக்கு மரியசெழுந்தவம
பாவநீங்கிடப் பற்பகலாற்றுவா
யாவனீமறை யோனெனிலக்கனா
மூவர்போற்ற முழுப்பதமெய்துவாய். (௨௫)

அன்றிமன்னவ னாயின்மாற்றாத்தடை
வென்றுமேதினி முற்றும்விரிகுடை
யொன்றுநீழ விடவுலகாள்வையா
னின்றபின்னிரு வர்ணத்தெவன்கொனீ. (௨௬)

தப்பில்வாய்மைத் தசரதராமன்யா
னொப்பிலாதநீ யுண்மையுணாக்கெனக்
கொப்பிற்சூங்கித் தவர்புரிகொள்கையான்
செப்புகேனது கேளெனசெப்பினான். (௨௭)

சம்புவென்பேர் சரீரத்தொடுமெழுந்
தும்பொய்த வுறுதவஞ்செய்கின்றே
னம்பகூத்திர னென்றலுநாயகன்
செம்பொன்வாளுரு வித்தலைசிந்தினான். (௨௮)

சிலையிராமன் றருமந்திருத்திய
நிலைமையோர்ந்து நிறைமுகிலூர்தியு
மலகிலாத வமரருமாண்டெய்தித்
தொலைவிலாத மலர்மழைதூவினார். (௨௯)

நல்லைல்ல தருமத்தைநாட்டிய
வில்லலாய்வரம் வேண்டுமென்கொள்கெனச்

சொல்லலோடுந் தொழுதுமழைவண்ண
னெல்லைமாண்ட மகவுயிருய்யவே

(௩௦)

வேண்டுவன்வர மென்றுவிளம்பிய
வாண்டகைக்கழு தாசனரோதுவார்
நீண்டவாளினு னீசன்றலையற
மாண்டபோது மதலையுய்ந்தானன்றே

(௩௧)

பின்னுமாசிகள் கூறிப்பெயர் தலு
மன்னிராம னையோத்தியில்வந்தெய்தி
முன்னமாய்ந்துயிர் பெற்றோன்முகத்தினை
யுன்னினோக்கி யுவகையில்வைகினான்

(௩௨)

ஆனவேதிப ராசிகள்கூறிட
ஞான மாமுனி வேர்கணன்றென்றிட
வானுமண்ணும் வளமபுகழ்ந்தோதிட
வேனைமாகதக ரொங்கனுமேத்தினார்

(௩௩)

காவன்மன்னன் முறைவழிகாத்திடிற்
சாவகாலத்திற் சார்ந்தடுமோவென
நாவினாலிவ் விராகவனனபுகழ்
மூவரன்ன முனிவருமேத்தினார்

(௩௪)

ஆழிசூழ மவனிநடாத்திநீ
ழிவாழ்தி யுறவோயெனச்சொலி
வாழிழாதவ ருய்ந்தமகவொடுந்
தாழ்விலாதவர் தாங்களுமேகினார்

(௩௫)

சம்புவதையுண்ட அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௧-க்குத் திருவிருத்தம் ௪௧௦.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து,

சாந்திபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

பின்னரும்வசிட்டனென்னும் பெருந்தகையரசரேறே
மன்னியதுவாபரத்தின் மறிகடற்புறத்துமாய்ந்தான்
பன்னெடுங்காலஞ்சென்று பாலனாய்ப்பிழைத்தகாதை
தன்னையான்கூறக்கேட்டி-யென்றதுசாற்றலுற்றான். (க)

வேறு.

பொன்னுலகமொப்பவள னோடுபொனீவோங்கித்
துன்னியிசைவண்டுமுரல் சூழல்பலதுற்றிப்
பன்னுமறைநாலுமுணர் பண்டிதர்நெருங்கு
மன்னகரமேற்றிசை யவந்தியெனலாமால். (உ)

அப்பதியின்வாழ்வுபெறு மந்தணரின்மிக்கோ
னொப்பரியநான்மறையு மங்கமிருமுன்று
மெப்பொருளின்விஞ்சுகலை யெட்டுறமுமெட்டுந்
தப்பறவுணர்ந்தொழுகு சாந்திபினியென்பான். (ங)

ஆய்வனுணர்ந்தகலை விஞ்சையினளப்புந்
தூயநிலைநின்றலு மொழுக்கநெறிதோய்வும்
வாயினில்வழுத்தவரி திர்திரன்வணங்கு
மேய்பிரகற்பதியை யொக்கும்வினையத்தான். (ச)

வல்லமறைவாணனவண் வைகிவளர்நாளின்
முல்லைவடமீனின்வளர்முத்தநகையாள்பா
லெல்லையறுவாரிதி யெழுந்தமதியென்ன
நல்குலமைந்தனரு ண்கிடவுதித்தான். (ரு)

மாசறுகுலசுமர னைப்பெறலுமன்றோ
வாசறவளர்த்துமுனி யைந்துவயதின்மேற்
றேசுறவிளங்குபுரி நூல்வினோவுசெய்து
காசறநல்வேதவுரை கற்றிடவளித்தான். (சு)

வே ழு.

ஆதியாம்வேதத்தோடு மங்கமுமுணர்ந்துவிஞ்சை
யோதியேவளருநாளி னொப்பிலாமாகதிங்கட்
போதலுந்தோழோடப் புதல்வன்பூரணையாம்பக்கத்
தேதமில்பிரமபாத மெனுங்குடகடலிலெய்தி. (௭)

பொருந்தியாசமனமாதி புனிதமாந்தொழில்கண்முற்றித்
திருந்தியதோழரோடுந் திரைகடற்றுறையுட்சென்றே
விரிந்தநீருள்ளிறங்கி விண்ணெவையுலகமேத்து
மருந்தவன்றன்னையிவ்வா நேத்தியேயாடலுற்றான். (௮)

அரியகிட்டினனேவேத வச்சுதாவடியனேனிவ்
விரிதிரைப்பிரவாகத்தின் மேவியேமாகதிங்க
ஞரியநீரோடுமாற்று லுளமகிழ்ந்தொல்லையெய்திப்
பரிவுறக்காத்துநீயே படர்கரையேற்றுவாயே. (௯)

என்னுமந்திரத்தையோதி யிரும்புனலதனிற்றழந்தான்
மன்னியதோழரெல்லா மறிகடற்கரையினேறிப்
பொன்னணிந்திலங்குமர்பிற் புதல்வனங்கெழுதல்காணார்
பின்னரீர்த்திரையுட்டேடிக் கண்டிலர்பெயர்ந்துபோனார். (௧௦)

வாடியவளத்தர்கண்ணீர் வழிந்தெறிமுகத்தார்நிலலா
தோடியகாலர்நீரற் றுலர்ந்தநாவுடையமைந்தர்
மாடுறச்சென்றுசாந்தி பினியுந்தன்மைந்தனின் று
மூடுநீரகத்திறங்கி மூழ்கினுன்காணெமென்றார். (௧௧)

ஈதவரிசையாமுன்ன மிருந்தவனயலெவைகு
மாதுதன்மைந்தற்காணே மென்றவர்வலித்தமாற்றங்
காதினிற்காய்ந்தலூசி யெனச்செலக்கலங்கியேங்கிப்
பூதலத்திடையேவீழும் புலம்பிடும்பொருமியேங்கும். (௧௨)

ஆனனந்தன்னிற்கையா லறைந்திடுமரியமைந்தன்
போனல்வழியேயானும் போவனென்றெழுந்துபொங்குங்
காவிடைக்கொடியவேடன் கடுங்கணையுருவப்பாயு
மானெனமறுகியேங்கி மடவரல்வருந்துங்காலை. (௧௩)

மறையவனுள்ளந்தேறி மாண்டதுவந்துசொன்ன
சிறுவரைமுதத்தைநோக்கித் திரைகடலிடையேமாய்ந்த
மறுவிலாவமுதுதோழ னெதுசொல்லிமறிநீர்புக்கா
னறியநீருரைத்திரென்ன வடுத்திடுத்துரைப்பதானார். (௧௪)

௯௦ சாந்தீபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

கேட்டலுமைந்தரெல்லாங் கிட்டினுவச்சதாவென்
மேடடினிலெழுதாவேத மெனத்தகுசலோகந்தன்னை
மீட்டுமீட்டுரைத் துமைந்தன் விரிபுனலிடையிற்றழந்தான்
வாட்டமில்லாதான்மீண்டு வந்திடக்கானேமென்றார். (௧௫)

விடலையங்குரைத்தபாட றன்னையேவிரும்பிக்கேட்டு
நடலேதீருளத்தனாகி நங்கைநீவருந்தவேண்டாங்
கடலினஞ்சிறுவன்சொன்ன பாடலின்சுருத்தினாலே
படலையந்தழாய்மாருளே பரிவறக்கரையினேற்றும். (௧௬)

வருந்தனீயுளத்திலென்று மடவறன்னத்தேற்றித்
திருந்தியமுனிவன்முன்ஃபாற் றெறிந்தினிதிருந்தானிப்பாற்
பொருந்துசீர்வசுதேவன்றன் புதல்வனுமிராமனுக்கு
மிருந்தகண்ணனுக்குஞ்செய்த வாறெலாமியம்பவற்றும். (௧௭)

பல்லியந்துவைப்பேவத ாரகர்தம்மைக்கூவித்
கல்லெனத்திரண்டதிரட்டோட் டுணையிருவருக்கு
நல்லியற்சடங்குமுற்றி நவையறுமுற் றால்சாற்றிச்
சொல்லியபிரமசாரி விரதத்தைத் துல்லங்ஞ்செய்தான். (௧௮)

இலையவர்பிறந்தகாலத் திருஞ்சிறையதனின்வைகுந்
தளையுடையலங்கன்மலை வசுதேவனுள்ளந்தன்னு
லழலுநதீம்பானல்தும் பசுவையாயிரத்திரட்டி
வளைகடலுலகில்வாழு மறையவர்க்குதஞ்செய்தான். (௧௯)

எண்ணியபடியேநாகக் ளீனையாயிரமுமன்றே
நண்ணியமறை யோர்க்கெல்லா நவைபறவினிதநல்கிப்
புண்ணியகுலத்துக்கெற்ற புரோகிதர்கற்காலே
கண்ணனுந்தம்முன்னுனு மறைமொழிகற்கசரெய்தான். (௨௦)

ஆன்றலவிஞ்சைக்கெல்லா மாதாமையார்க்குஞ்
சான்றெனதின்றம்ப ரிருவர்க்குந்தகைமைசால
வீன்றியவிஞ்சையீவா ரிருலகிடையிலையென்றுலுந்
தோன்றியபிறப்புக்கேற்பக் கற்பபோற்றாடங்கலுற்றார்.

எண்ணிதாயவெண்ணெண் கலைகளாலியன்றவெல்லா
மண்ணிடையொருவாயாரே வருவிப்பாரென்னத்தேர்ந்து
கண்ணனுந்தம்முன்னுந் காசிபர்குலத்துவந்த
புண்ணியனானசாந்தி பினியிதற்குரியன்போலும். (௨௨)

எனமனத்துணிவினெண்ணி யிருங்கடிநகரநீங்கி
நினைவினுங்கடிதுபோகி நீணகரவந்தியெய்தி
யனகசின்தையனஞ்சாந்தீ பினிமலரடியிற்றழந் து
வினையநெஞ்சினராய்விஞ்சை விழைவினாலடைந்தோமென்றார். (1)

அடைந்தவர்நிலையுமேனி யழகையுங்குறித்துநோக்கிக்
குடைந்துவண்டுண் ணும்பைந்தார்க் குமரர்நீர்வருதிரென்னு
விடம்படுவதநான்கு மியலபெறுமங்கமாறு
மிடைந்தவேலரசர்நீதி யிருபுன்றுவில்லினாலும். (2ச)

முதலியகலைகளாக மொழியறுபத்துநாலுஞ்
சதமகன்குருவேயன்னு னுடொறுநதானென்றென்றாய்
விதமுறவுடைப்பவெண்ணெண் டி னத்தினில்வினாவியேனெடு
மதலையர்தாமுங்கதறார் மற்றவர்க்கரியதுண்டிடா. (2ரு)

கலையெலாங்கடிதின்நீந் த காசறுதவத்தோன்றனை
மலையுலாங்குவவுக்திண்டோண் மைந்தர்கன்வணங்கியேத்தி
நிலையறவிஞ்சைதந்த மிமலனைநினக்கியாங்க
டலைமையாயளிக்கவேண்டுந் துக்கணையருளுகென்றார். (2கூ)

கூறியமொழியைக்கேட்ட குவனிக்குமரர்தம்மைத
தேறிடுந்தகைமைததென்றற் றேவரோயியக்கர்தாமோ
மாறியவரொக்குநீரார் வையகத்திலையென்னு
வாறியவுளத்தினுன்போ யாயினையோடுநேகர்ந்தான். (2௭)

குமரர்நீர்தருவதுண்டேற் குடைகடையிரபாதத்தி
லமரருமவியக்குமாக மதியினீராடப்போகி
யெமதுடைச்சிறுவன்மாய்ந்தா னவனைநீர்திரென்னச்
சமரிடைக்களிறுபோல்வார் தருதுமென்றெழும்புபோனார். (2அ)

ஆழியந்தடந்தேரேறி யார்கலித்தீரமெய்திப்
பாழியந்தடந்தோள்வீரர் நிறற்றனுநின்றபண்பை
வாழியவருணராச னுணர்ந்துவந்தவனாவாழ்த்தி
பூழியின்முதல்வாரீரிப் குற்றவாறுறையுமென்றான். (2கூ)

யாதவர்குமரர்கேளா வெமதுடைக்குரவன்மைந்தன்
சீதநீர்படியவந்த சிறுவனைத்தினைக்கைதன்னுண்
மோதியுட்கரந்துகொண்டாய் முன்னரேதருதிரென்ன
வோதியமாற்றங்கேட்ட வுத்திக்கோனுடைப்பதானான். (2௮)

௬௨ சாந்தீபினி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

அடியனேனவனை முன்னங் கரந்திலேனாழிதன்னுட்
கொடியவல்லசுரன்பஞ்ச சனன்கொலைமுதலையாகி
வடிவெடுத்தாறந்தானையா மதலையைக்கவர்ந்ததுண்டேற்
கடிதவன் தன்னைப்பற்றி யவனுழைக்கவார்திரென்றான். (௩௧)

கொலைபுரிந்துணும்வாட்கைக் கொடுத்தொழிலரசனின்ற
வலைகடையசெய்யுந்தீமை யடியனாடங்காதையா
மலைநிசருருவன்சங்க வடிவினன்வயிற்றைப்போழ்ந்து
சிலையுறையிரத்தோளீர் சிறுவனைக்காண்டிரென்றான். (௩௨)

அவ்வுரையியம்பேலாடு மஞ்சனவெழிவிவண்ணன்
செவ்விதுசெவ்விதென்னாத் தேரினின் நிழிந்துபாய்ந்து
பவ்வரீர்முழங்கப்புக்குத் தேடினன்கண்டுபற்றி
வெவ்வியவிடங்கர்போல்வான் விலாவகடர்ந்துபார்த்தான். (௩௩)

சங்கமொன்றகட்டிற்கண்டான் றவமுனிமகவைக்காண
னங்கையிற்பணிலமேந்தி யலப்படையவனைக்கூடி
யிங்குநின்றென்னையென்ன வெரிமணித்தேரினேறி
மங்கினரெவருந்தொக்கு மறவியாலயத்தின்வந்தார். (௩௪)

எந்தியசங்கத்தன்னை யெழிலிமேனியன்வாய்வைத்துப்
பூந்தவிசுறைவானூருந் தலைபொதிரெறியவூத
நாந்தகக்கடகவண்கை நமனதுசெவியிற்கேட்டுக்
கார்தியநெஞ்சனஞ்சிக் கதுமெனவெழுந்துவந்தான். (௩௫)

அஞ்சனக்கிரியும்வெள்ளி யசலமுமென்னநின்ற
வெஞ்சிலைவீராதம்மை விழியிணைஞளிர்ப்பேராக்கிக்
கஞ்சநாண்மலர்பொற்செய்ய கழலிணைதொழுதுவாழ்த்தித்
தஞ்செனநின்றவீரர் வந்தவைசாற்றுகென்றான். (௩௬)

கருமுகில்வண்ணன்கேட்டுக் காலநீகடிதின்னீடெங்
குரவன் தன்புதல்வன் தன்னைக் கொணருதியென்னலோடும்
புரிசுவனமீதேயென்னப் பூங்கழற்றருமனாகே
விரைவினிற்குமரன் தன்னை வீரர் முன்கொணர்ந்துவிட்டான். (௩௭)

அழிவுறுமன்றுபோல வமர்ந்தநற்புதல்வன் தன்னைப்
பழியறுவீரத்தேறிற் பரிந்தினிதேற்றியொல்லை
வழியிணைநீந்திச்சாந்தி பினிமலர்ச்சரணம்வாழ்த்திப்
பொழிபெருங்கருணைக்கண்ணுர்புதல்வனை முன்னர்விட்டார். (௩௮)

கீண்டுளங்குளிர்ந்துநின்ற கலையுணர்ஞ்ஞரவன் றன்னைப்
புண்டரீகக்கணனு மிராமனும்புகழ்ந்துபோற்றி
விண்டதீவினையா யின்னும்வேண்டுவகோடியென்ன
வண்டர்தேசிகனையொப்பா னகமகிழ்ந்தீதுசொன்னான். (௩௯)

வாரியிலிறந்துபோன மகவையெற்கனித்துநின்றீர்
பாரினிற்ஞரவற்கேற்ப ப்பரிந்துதக்கணையளித்தா
ராளுளும்மையொப்பா ரளித்தவிச்சீர்த்தியெங்குஞ்
சீரிதாய்வளர்கவென்றுஞ் சேருதம்பதியினென்றான். (௪௦)

ஆனதேசிகன்றனல்கு மருள்விடைகொண்டுதேறிற்
காணுலாந்துளபமாலுந் தமமுனுங்கடிதினேறிப்
பானிலாவெறிக்குஞ்சோதிப் பணிலம்வாய்வைத்தவோதை
வானெலாமுழங்கவூதி வளநகர்மருவினாரால். (௪௧)

என்றெடுத்தினையவோதிவசிட்டமாமுனிவன்மீண்டும்
வென்றிவேல்வேந்தர்வேந்தே தேவர்தம்வியப்பினாலே
பொன்றிப்பினாவிபெற்றாரளப்பிலர்புகலவற்றோ
வின்றதினமூன்றுகாணாத யியம்பினேமினிதினென்றான். (௪௨)

அடைவினிவிரவிப்புத்தேள் வழிவரும்மரசர்தங்கண்
முடிபடச்சிவந்தபொற்றாண் முனிவநீமொழிந்தவிந்தத்
தொடைபெறுகாதைகேட்டுத் துளக்கமுற்றுளங்களித்தேன்
சடைமுடிமாசிருங்கன் சரிதத்தைச்சாற்றுக்கென்றான். (௪௩)

சாந்தியின்புதல்வனுய்ந்த அத்தியாய முய்ந்நீறு.

ஆஃ அத்தியாயம் ௧௨-க்குத் திருவிருத்தம்சங்கூ.

பதினாழ்வரைவது.

மிருகசிருங்கன்மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

வாளென்னவரினெடுங்கண் மடநல்லார்மாமதன
வேளென்னக்காதலித்து விரும்புமெழில்விநல்வேந்தே.
கேளென்னவருந்ததிதன் கேள்வனவன்கேட்டகதைக்
கோளின்னல்படாதுகொளக் கூறுவான் றுடங்கினான். (௧)

ஆசறுசீர்மாச்சிருங்க னரியவிஞ்சையீரேழும்
தேசிககாவழிபாடு செய்துணர்ந்துதக்கணையு

௬௪ சாந்திபிணி புதல்வனுய்ந்த வத்தியாயம்.

மாசறவேதானுதவி மற்றவனாவிடைபெற்றுத்
தூசணியுமல்குனல்லார் வதுவைசெய்வான் றுணிந்துவந்தான். (உ)

ஈன்றதவத்தோன்மனையி னெய்திடலுமியற்குச்சன்
ரோன்றலுக்குமகண்மொழிய வுசத்தியனுந் துணிந்தவற்கே.
பூன்றிமண பூடிப்பனென வுவுகைமறையோர்க்குரைத்து
நான்றகுழரசுவிர்த்தைகையி னலம்பெறுகாப்பணிவித்தான். (ங)

வரிந்தசடைக்குச்சபுனி மகவுக்குமறைவழியே
புரிந்துகனற்றுறைமுடித்துப் புகல்சடங்குமுற்றுவித்து
விரிந்தசடைமுனிவரெல்லாம் புடைகுழுவியனோரை
தெரிந்துகிறைசுவிர்த்தையெனுந் திருவைமணஞ்செய்வித்தான். (ச)

ஆங்கதனைக்காண்டலுமே யருங்கணற்றிலிழிந்துய்ந்த
பூங்கொடியார்முயருக்கும் பொறுமைமனந்தனைவெதுப்பத்
தாங்கரியமணப்பந்தர் தனிலெய்தித்தனித்தனியே
யோங்குபெருவெகுளியொடு மாசிருங்கற்கவையுரைத்தார். (ரு)

பங்கமறுமருந்தவனெ பாவையிவடனைப்போல
வெங்களையுமணம்புணர்நி யிதனைமறுத்துரைப்பாயேற்
றங்குபெருஞ்சாபமுனைச் சாற்றிடுதுமெனலோடு
மிங்கிதனுக்கேதுசெய லெனவிருந்தானிருந்தவத்தோன். (சு)

எண்ணியவனிருக்கின்ற வியல்பனைத்துமுளத்தறிந்து
புண்ணியனும்வியாதமுனி புகலுவான் புரிதவத்தோய்
கண்ணியநிள்குறிப்புணர்ந்தே னுல்லவையோர்காலத்திற்
பண்ணிமணமுடிப்பதறன் பகுதியதுபகர்துமெனா. (ஸ)

பண்டைநாண்மாந்தாதா வெனவுரைக்கும்பார்த்திபனுக்
கொண்டொடியாரைம்பதின்ம ருளரவரையொருபொழுதிற்
கண்டசுவுபரியென்பான் மணமுடித்தான்கலைதழும்
வண்டுமுரற்றார்த்தக்கன் மடந்தையரைப்புணர்ந்ததுண்டால். (ஐ)

என்றுபராசரமுனிசே யியம்பியநன்மொழிகேட்டு
நன்றதெனவேயுவந்து நங்கையர்கண்மூவரையு
மன்றுதான்பிரமமெனு மருமணத்தின்படிபுணர்ந்து
துன்றுதார்புனைவேணி மாசிருங்கத்தாயோனும். (ஈ)

கூடியமாதவரினிது கொண்டாடிவிடைகொடுக்க
வாடியதுண்ணுசப்பினைய வனிதையார்நால்வரோடும்

பீடுபெறுமில்வாழ்வும் பெரிதோம்பியினிதிருந்தா
ஞெடுகழ்நரபதியே யெனவசிட்டனவின்றிடலும். (க௦)

இரவிசூலத்திகல்வேந்த னியம்பிவிவானிருந்தவத்தோய்
பூரையறுமேல்வருணமொரு நாலுக்கும்புகன்றிட்ட
பெரியமணத்தியற்கைகளுஞ் சவுபரியப்பேதையதைத்
தரையின்மணம்புணர்ந்ததுவுஞ் சாற்றுகெனமுனிசாற்றும். (க௧)

வேறு.

பேணியபிரமந்தெய்வ மாரீடம்பிரசாபத்தியம
பூணுமாசுரங்காந்தர்வம் புகவிராக்கதம்பைராசங்
காணவேயுரைத்தவெட்டுக் கடிமணமிதனுணுலு
மாணுயர்மறையோர்க்காகு மற்றவர்க்குரைக்குங்காலை. (க௨)

மாசறுமரசருக்கும் வணிகர்க்குமுரியவாக
வாசுரமியாழோர்கூட்ட மரக்கர்தங்கடியிம்மூன்றும்
பேசுவர்பின்னர்ச்சொன்ன பைசாசுப்பேரியற்கை
நீசரிலறிவொன்றின்றி நிறைந்தபாதகருக்காமால். (க௩)

மணத்தினுக்குரிமைபூண்ட வரன்றனைவவியக்கூவி
யினர்த்தொடைக்குமுலினுஞ் கெழின்மணிக்கலன்கள் பூட்டிக்
குணத்தொடுமணஞ்செய்வித்துக் கொடுத்தலேபிரமமென்பார்
புணர்த்தவரெழுமூவர்க்கப் பிதிர்க்களைப்புரப்பர்மாதோ. (க௪)

சாற்றியவேள்வியாங்கண் சடங்கிற்குமகனோல்க
லாற்றல்சால்தெய்வமென்ப ரந்தமாணஞ்செய்வித்தோர்
கோற்றொடிப்புதல்வன்றன்ன லீலோழுகுலப்பிதிர்க்க
டோற்றியநரகினின்றுந் துரக்கத்திற்சேர்ப்பிப்பாரால் (க௫)

பசுவொகொளையாங்கிப் பாவையைவரனுக்கீத
லிசையுமாரீடமென்ன வியம்புவரவள்பாற்றோன்றும்
வசையறுபுதல்வன்மாண்ட பிதிர்க்களிலாறுவர்க்க
மசைவில்பொன்னுலகந்தன்னி லமர்ந்திடவளிக்ருமன்றே. (க௬)

மகண்மொழிந்தெய்திவந்த வரன்கையிலொன்றும்வாங்கா
தகமகிழ்ந்தணங்களுளை யன்புறமணத்திரென்று
சகந்தனிலளித்தல்பிர சாபத்தியமவந்தாமீன்ற
துகளறுமைந்தனாலே தூயவெண்குலமும்வாழும் (க௭)

௬௬ மிருகசிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

இன்னவனித்தாலீது மெனமடவானாயீதல்
பன்னுமாசுரமதென்பர் பற்றியவேட்கையாலே
கன்னியுந்தலைவன்னுநுங் காவினிற்கலந்துபின்னர்
மன்னியேமணத்தல்யாமோர் மணமெனவுரைப்பர்மாதோ. (௧௮)

நலிபவர்தம்மையெல்லா நாளமர்க்களத்தின்மாய்த்து
வலிதினிற்றொண்டுபோத ல்ரக்கர்தம்மணமதாகும்
நிலையுழிந்தவசமுற்றார் நெடுந்துயில்கொள்வார்தம்மைத்
வமைதீர்கைதவத்தான் மணத்தல்பைசாசமாமால். (௧௯)

மறையவர்தமக்குநாலு வருணத்துமணக்கும்போழ்திற்
பிறைறுதன்மறையோர்மாத முதற்பின்னோர்மகளிரீறும்
முறையினிற்றருப்பையம்பு முனைபெறுதுலாக்கோல்தாசு
குறைவறப்பிடித்துநிற்பக் கொழுநன்றீச்சடங்குமுற்றும். (௨௦)

தூயதாயுரைத்தநீதிக் கடிமணந்துய்த்தானாகி
லாயுளுந்திருவுமோங்க வருமகப்பேறுமுண்டார்
தீயதாயுரைத்தமற்றைக் கடிமணஞ்செய்தானாகில்
வீயுநற்செல்வமக்கட் பேறின்றிவினைவின்மாயும். (௨௧)

வேறு.

இதுமணமெட்டிற்கு மியல்பென்றோதினேம்
விதுவுறழ்கவிகையாய் வினுவவண்ணமே
சதுர்மறைச்சவுபரிச் சரிதைகேளென
முதுமொழித்தேசிகன் மொழிவதாயினான். (௨௨)

காம்பிலிநகரினன் கலையின்வாரிதி
யேம்பலுற்றுயிர்தொறு மிரங்குமுள்ளத்தன்
போம்பணிவிடையங்கள் புறத்திலாதவ
னோம்பியதவத்தினின் னுலர்ந்தமேனியான். (௨௩)

சாந்திராயணம்பல சரித்ததூயவ
னோந்துமாதவத்துப வாசமுற்றனோ
னீந்துரீர்சருகிவை நெடிதருந்திப்பின்
பார்தள்போற்காணுகர்ந் தியோகம்பண்ணுவோன். (௨௪)

நெடுந்தகைச்சவுபரி யென்னுநேரிலான்
கொடுத்தவமியற்றுவான் குலவுமோடையு

ளடங்குநீர்மூழ்கியே யாண்டுபன்னிரண்
டொடுக்கினனெழாதவ னுறைதன்மேயினான்

(௨௫)

அன்னவன்றவம்புரி யமலவாவியின்
மன்னுமோர்சமவத மென்னும்வானைமீன்
றுன்னியகேளிருந் துணையும்க்களுந்
தன்னையேசூழ்தரச் சரித்துவரமுமால்

(௨௬)

வரியுடைநெடியமீன் மனையஞ்சுற்றமும்
பிரிவறவாழ்தலைக் கண்டுபேதுறு
விரிசடைமுனிவரன் விழைந்தில்வாழ்க்கையே
புரிவதுநலனெனாப் புனல்விட்டேறினான்.

(௨௭)

ஏறியமாதவ னியல்பினன்மணப்
பேறியாமெய்திடப் பெண்ணெங்குண்டெனா
வாறியசுந்தைய னங்குநின்றெழா
மாறிலாவயோத்திமா நகரின்மன்னினான்

(௨௮)

வேறு.

மனுசுலத்திற்கேன் றியவேன் மாந்தாதா
வெனவுகாக்கு மன்னன்றன்பால்
புனிதமுனியெய்துதலும் விதிமுறையி
னெழுந்திறைஞ்சிப் பூசையாற்றி
வினையமுறுமாதவநீ யிவணடைந்த
பரிசெடுத்து விளம்புகென்னப்
பனிமதியினுயர்கனிகை வேந்தேதே
னெனமுனிவன் பகர்வதானான்.

(௨௯)

செங்கதிரோன்றிருக்குலத்திற் றேர்வேந்தே
யார்வேட்டுச் சென்றவெல்லா
மிங்கிலையென்னாதளிப்பாய் மனுசுலத்தை
விளக்கவரு மிசையார்வேந்தே
மங்கையமைப்பதின்மருளர் மன்னுநின்
வயினுதித்து வளர்வோர்தம்மிற்
பங்கமறயான்மணக்க வெருடுதெரிவை
தருதினெடும் பரிதிவேலோய்.

(௩௦)

என்றமுனியெழில்வடிவி னிழிவுகண்டு
மனத்திகழ்ந்தே யீயோமாகிற்

சூ.அ. மிருககிருங்கன் மணஞ்செய்த அத்தியாயம்.

பொன்றுவதாய்ச்சாபமின்று புகல்வனென்று
மனத்தெண்ணிப் புனிதனேகேண்
மன்றன்மணிமுடியரசு நீன்றெடுத்த
வனிதையர்தாம் வரித்தோனுக்கே
யன்றுமணவிளைமுடிப்பா ரஃதன்றித
தாதையரோ லாவதுண்டோ.

(௩௧)

மாதவனேநினக்கவர்கண் மாலையிடப்
பொருந்தினரை வழங்குவேனென்
றோதுதலுமுனிவனுந் தப்பரிசே
யமையுமென வுழையுணின்ற
முதுணர்வின்முதுமகனாங் காஞ்சுகியை
நீயிர்கமுனிவற் கொண்டு
பேதையர்பாற்சென்றிலனைக் காட்டியில்
னுரைத்தனைப பேசுகென்றான்.

(௩௨)

காவலவனுரைகேட்டுக் காஞ்சுகிமா
தவர்கொடுப்பாங் காலைதன்னின்
மேவுமிடைநெறியதனில் வேதமுனி
பொல்லாத வேடநீக்கி
யேவலராகியமதனுங் காமிக்கு
மெழில்வடிவ மெடுத்தேயந்தப்
பாவையர்தம்முன்னடந்தான் காஞ்சுகியுந்
தாதையரைப் பரிசுசொன்னான்

(௩௩)

வந்தமுனிதிருவழகை வரிவிழியாற்
பருகுவார் பேரலவாகிக்
கந்தமலர்க்கழைபிடியாக் காமனிவ
னெனவிரகக் கவலைமீதூர்ந்
தெந்தையுரைப்படிதவறா திவனைமணம்
புணர்வமென வெல்லோர்தாமுஞ்
சுந்தைவிருப்புடனெழுந்து தனித்தனியே
காஞ்சுகிமுன் செப்பினூரால்.

(௩௪)

ஆங்கதுகேட்டியல்வேந்த னிவன்வடிவுஞ்
செயலையுங்கண் டதிசயித்துப்
பூங்குழலாரனைவரையு மோர்பொழுதின்
முணம்புணர்த்திப் போதியென்னத்

தாங்கரியவுவகையொடு மின்னணையார்
தமைக்கொடுபோய்ப் பன்னசாலை
தீங்கறவேதானெய்தித் தெய்வததச்
சனைநினைந்தா நவனுஞ்சேர்ந்தான்.

(௩௫)

சேர்ந்தவனைமுகநோக்கித் தெரிவையமை
பதின்மருக்குஞ் சிறந்தவில்ல
மோர்ந்திவணீசமைத்தியென வுரைத்திடலு
மகமகிழ்வா லும்பர்தச்ச
னேர்ந்துபசும்பொன்னுலு நவமணியி
னிரையாலு நிமிடந்தன்னி
லார்ந்தநெடுமாளிகையு மரமியமுஞ்
சாலைகளு மடைவிற்செய்தான்.

(௩௬)

செம்பொனெடுங்கோபுரமு முத்தணிந்த
முழுமுகப்புஞ் சிறக்கும்வண்ண
மைம்! துமாமனைவியர்க்குந் தனித்தனியே
யில்லிடங்க ளமைத்தபின்னர்
பம்புநெடுங்கொடிமிடையு மாளிகையிற்
குடிபுகுந்த பரமயோகி
யும்பர்தருவெனத்தவத்தா லில்லறத்துக்
குரியவெலா முதவினானே.

(௩௭)

இனியபாற்பசுநிரைக ளேவன்மட
வாரேவற் கியைந்தமாந்தர்
நனியுயர்தானியத்தொகுதி நவமணிநன்
கலன்வெறுக்கை நானஞ்சாந்தம்
பனிமதிபொற்றாய்பசும்பொன் பட்டாடை
பரியங்க மனைகண்மற்றந்
தனித்தனியோர்மனைகடொறு மளப்பிலா
மிகுவளனுந் தந்துவாழ்ந்தான்.

(௩௮)

ஓங்குதவமாமுனியு மொளிமுடிவேந்
தனித்திடுமொண் டொடியார்தாமும்
வீங்குகடற்குழலகில் விண்ணவர்தம்
பெரும்போகம் விரும்பித்துய்த்துப்
பாங்குபெறுமுவகையொடு மில்லறத்தி
னருந்தருமம்: புரிக்குளளில்

வாங்குசிலைக்கைக்குரிசின் மாந்தாதா
மகவாசை மனத்திற்கொண்டான். (௩௯)

காணுறையுந்தவமுனிக்குக் கன்னியரைம்
பதின்மரையுங் கணத்தினீந்தேன்
மானிடர்சென்றறியாத வனத்திலவன்
கொடுபோன மடவார்வாழ்தல்
யானறியவேண்டுமெனக் கடிதெழுந்து
விரைவினுட நருங்கானீந்தி
ஞானமுனிசவுபரிதன் ஞாச்சிரமன்
தனைக்கடிதி னண்ணினானே. (௪௦)

முகிலுரிஞ்சிக்கொடியாடு கோபுரமு
மணிமுகப்ப முத்தமாலே
யகிலமெலாநிலவெறிக்க வழகெறிக்கு
மரமியமு மமரர்நாட்டும்
புகலரியமண்ணிடத்து நாகருறை
யுலகத்தும் பொற்புநேரா
மிகுவளனாயினவனைத்துங் கண்டுமிக
வதிசயித்து வியந்துபுக்கான். (௪௧)

புக்கவனோர்மனையிடத்திற் சென்றிடலுந்
தாதைவரல் புரிந்துநோக்கி
யக்கணமேசென்றிறைஞ்சி யகமகிழுந்
தன்மகனோ யரசனோக்கிச்
செக்கமலத்திருவனையாய் கணவனெடு
மிந்நெடுநாட் டங்கொன்றின்றி
யொக்கவுடன்வைகினையோ கேள்வெறுப்பா
லெங்கனோயு முன்னினையோ. (௪௨)

இயம்புவாயெனத்தாதை வினவுதலு
மகமகிழ்வா லேழைசொல்வா
ணயம்பெறுநல்லுண்டியினி னவமணிப்பூண்
கலன்வகையி னறையாரத்திற்
பயம்பெறுநற்பசுநினையிற் சிலதர்சில
தியர்தொகையிற் பசும்பொற்றாசில்
வயங்குமிருநிதிக்குவையி வில்வாழ்க்கை
தனிற்குறையாவாழ்வு பெற்றேன். (௪௩)

ஆனாலுமனத்திலொரு குறையுடைய
 ளடியளே னஃதேதென்னில்
 வானுடர்தருவனைய முனிபிரியா
 தென்மனையில் வாழ்தலாலே
 பூநாமுங்கருங்குழலெந் துணைவியர் தந்
 துணைபுணராப் புணர்ப்பின்வைக
 ருனாகுங்குறையலது வேறுகுறை
 யில்லேனின் றனையெயன்றாள்.

(சுச)

அந்தவுரைகேட்டி.றைவ னயன்மனையி
 லுறையுமக ளருகுசாரத்
 தந்தைவரவினைக்கண்டு தாடொழுதா
 டனைக்குறையே தென்னச்சாற்ற
 முந்தவடிதொழுதமக ஞரைத்தபடி
 யவடானு மொழியக்கேட்டா
 னிந்தவண்ணமிறைவின வப் புதல்வியர்மற்
 ரெல்லோரு மிவையெசொன்னார்.

(சுரு)

ஈன்றமடவாரெல்லா மிவ்வுரையே
 புகலக்கேட் டி கல்வேன்மன்னன்
 றேன்றியபேருவகையினுற் றாயமுனி
 தனைநாவிற் றெலையாதேத்தி
 யான்றபேரன்பினொடு மையாத்திருநர்
 தனிலடைந்தா னரிவைமாரு
 மூன்றுமகவோரொருவர் முனியருளா
 லீன்றுசெல்வ முழுதுந்துய்த்தார்.

(சுக)

பெற்றெடுத்தமகவுக்கு மகவுண்டாய்
 வழிவழியும் பெரிதுண்டாகிச்
 சுற்றமிகவாடேவு மகவேவு
 மாய்மிகவுந் துவன்றிச்சூழ
 நற்றவனக்கேளிரொடு மாகமதி
 நீர்மூழ்கி நலத்தின்வைகிக்
 குற்றமறநெடுங்கால மில்லறத்தின்
 பெருவாழ்வு கூடிவாழ்ந்தான்.

(சுஎ)

இத்தனையோர் தவப்பெருமை யிர்தமுனிக்
 கெதிர்ந்தவா ரென்னாவென்னி

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த -
அத்தியாயம்.

லத்தலையோர்மடுப்புனலுட் பன்னீராண்
டளவையெழா தாழ்ந்துமூழ்கி
மெய்த்தவஞ்செய்திகுலை யீராறு
மாகமதி விரிநீர்மூழ்குஞ்
சுத்தமுறுதவப்பயன்கா ணெனவசிட்ட
முனியெடுத்துச் சொல்வினானே. (௪௮)

மிருகசிருங்கன் மணஞ்சேய்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௧௯-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௦௧.

பதினான்காவது,

மிருகசிருங்கன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த
அத்தியாயம்.

பேரியற்கைமுனியுரைத்த எதைகேட்டு
மனமுவகை பெரிதுகூர்ந்து
தாரியற்கைமணிமவுலித் தனிவேந்தன்
முனிவரீ முன்னஞ்சாற்று
நாரியர்க்குள்வடமீனிற் கற்புடைய
நால்வரொடு நவைதீர்வேதச்
சீரியற்கைமாசிருங்க னில்லறத்தின்
வாழ்ந்ததினிச் செப்புகெனறான். (௧)

வேந்தனிதுவினாவுதலும் வேதமுனி
வினாவினுக்கு விடையஞ்சொல்வான்
மாந்தரினில்லறநெறியே யொழுதிடுவார்
மண்ணுலகும் விண்ணும்போற்றச்
சேந்தவிகபரமிரண்டுமீரிடத்தும்
வழுவாது சிறக்கத்துய்ப்பார்
பாந்தண்முடிப்பாரில்வரு மானிடருக்
கில்லறம்போற் பவிப்பதுண்டோ. (௨)

ஆதலினால்விடிவதன்முன் னாறுகன்ன
லெனத்துயிரீர்ந் தடைவிறற்க
னாதனையேமனத்தெண்ணித் தருமமொடு
பொருணினைந்து நலிவுநீங்கி

யேதமறுநிநுதிதிசை தனிவொருசா
ரேய்வீதி யெல்லையேகிக்

காதுதனிநொணுவிட் டித்தரிகந்
தனைத்தலையிற் கட்டிமாதோ.

(௩)

வடதிசையைநோக்கியிருந் தொருதிரண
நிலத்தினிட்டு வாய்மைகூற

துடனுமிழ்தல்காறுதலோ டொழிந் துமல
சலங்கழித்தங் கொல்லேநீங்கி

யிடதுகையாலெச்சில்பிடித் தியல்புறுமண்
ணள்ளியெடுத் திருநீராற்றிற்

தடமதனினீனையொரு பாத்திரத்தின்
மொண்டகன்று சவுசஞ்செய்ய

(௪)

அல்லதுபாத்திரமில்லே நீர்க்கரையி

னொருமுளத்துக் கப்பால்வைகிப
புல்லுசவுசக்கழிநீர் பெருநீரிற்

கூடாத புலத்தைப்பார்த்தே
யெல்லையினிவிருந்தெட்டிச் சவுசஞ்செய்

திவிங்கத்துக் கொருக்கான்மண்ணுஞ்
சொல்லுகுதத்திற்கைங்கான் மண்ணுமிட்டே

யிடதுகைக்குத் தொகைபத்தாமே

(௫)

கையிரண்டுமுறக்கூட்டி யேழுமுறை

மண்ணிட்டுக் கழுவிப்பின்னர்

துய்யதிருக்காறனக்கு மைநதுமுறை

களினுன்மண் டொட்டுத்தேய்த்து

மெய்யின்முனஞ்சொன்னவிட மொருமுறை

மண்ணுல்லிளக்கி விளங்குநீரைப

பையவிதியாலுமிழ்ந்தே யாசமன

மூன்றுமுறை பண்ணிப்பின்னர்

(௬)

வாரந்தொழுகுதெண்ணீரைப புறமெடுத்த

முகங்கழுவி வைமுள்ளேனுஞ்

சேர்ந்தொழுகுபாலேனு முள்ளமாத

தருகுசென்று செல்வமாயுட

கூர்ந்தமதிபுகழ்காந்தி குலபபுதல்வர்

வலியனைத்துங் கொடுப்பாயென்ன

மிருகசிருங்கள் இல்வாழ்க்கையுரைத்த அந்நியாயம்.

நேர்ந்தசிவவிரற்பருமை யீராறங்
குலக்கம்பு நெரித்துமாதோ.

(எ)

பல்விளக்கமதிற்காகா நாளெய்திற்
பல்கானீ ருமிழ்ந்துசுத்த
நல்விதத்திலியற்றியபி னுசமன
விதிமுடித்து நதியுளெய்திச்
சொல்லியசங்கற்பத்தின் முறைமுழ்கிச்
சுரரிருடி பிதிர்க்கடம்மை
வல்லமுறைதருப்பித்துக் கரையேறி
மாசில்கலை யிரண்டுசுற்றி.

(அ)

உததரிகமொன்றணிந்து பின்னருஞ்சுத
தாசமன முதவித்தங்கள்
பத்திபெறுகுலாசாரப் படிபூதி
கோபியொன்றைப் பாலந்தீட்டிச்
சுத்தமுறுமருக்கியத்தோ டியன்றசந்திக்
கடனனைத்துந் துலங்குவான்மீ
னத்தமனமாவதன்முன் கடிதியற்றி
யருக்கனெழு மளவுமாதோ.

(க)

நலம்பெறுகாயத்திரியை நனிசெபித்து
வானிரவி நணுகுங்காலைப்
பலன்பெறவேபுபதானம் பண்ணியபி
னாதனமும் பரிந்துசெய்து
வலம்புரியுமோமமுடித் தாங்கியனற்
ருனமது வழங்கியங்ஙன்
றலம்புகழ்காலத்திலொரு கூறுதள்ளி
யிருகூற்றின் மறைபுஞ்சாற்றி

(கஉ)

புற்றருப்பைசமிகையிவைப் போய்க்கொணர்ந்து
முக்கூற்றில் வருத்தமின்றிச்
சொற்றநெறிதனிலெய்தும் பொருளீட்டி
யதன்பின்சொன் னாலாகூற்றி
ஹற்றபுனலாடியுச்சிக் கடன்கழித்துப்
பிரமவெச்ச முவந்துசெய்த

பிற்றையினிற்றேவருக்கு மிருடியர்க்கும்
பிதிர்க்களுக்கும் பெருநீர்நல்கி.

(கக)

சீரியதன்மனையெய்தி யாதித்தன்
கவுரிமால் திறலார்வேழப்
போர்முகத் துனிநாயகன்பி னுருத்திரனோ
டைவனையும் பொறையினாற்றி
நேருடனேபஞ்சவெச்சஞ் சுவானபவி
காகபவி நெடியபூத
மாரவுதவிடுபவியோ டனைத்துள்ள
பூதபவி யடங்கச்செய்தே

(கஉ)

புறக்கடையின்வந்தெய்தி யதிதியர்தம்
வரவதனைப் புகுந்துநேடி
யறத்தினர்வந்தாலவர்க்குத் தேவரைப்போற்
பெரும்பூசை யளித்துப்பின்னர்
சிறப்புடனேபுனிதவிடத் தானதொரு
பொற்கலத்தைத் திருந்தவைத்தே
யுறப்பரிவாற்கீழ்திசையே நோக்கியிருந்
துளையொன்று முளையானாகி.

(கங)

சுன்றவர்களுராவரொடு முதியோர்க
ளிளஞ்சிறுர் விருந்தரென்று
மான்றமுதுநோயாளர் கருப்பமுறு
மீடவார்க ளாதியானோர்
தோன்றிடமுன்றுய்ப்பித்துப் பஞ்சபவி
பிராணதி சொன்னவைந்து
மூன்றியவாகுதிமுதலா யுரைத்தவிதி
யத்தனையு மோர்ந்துசெய்தே.

(கச)

முந்துபழஞ்சோறுதி விழுப்பமிலா
வத்துணையு முழுதுநீத்துச்
சிந்துநறுநெய்வெண்சோ றட்டகறி
யித்துணையுந் தெறுனிதன்னுற்
றந்திடவேயினியகறி முதலருந்திப்
புளிப்பெரிப்போ டுப்புச்சார

**மிருகசிருங்கன் இவ்வாழ்க்கையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

வெந்தகறிநடுவருந்தி யந்தியத்திற்
பாறதிமோர் விளம்பத்துய்த்தே. (கரு)

குண்டிகைக்கைப்பகவருக்குக் குக்குடவண்
டத்தளவாய்க் கொள்ளுஞ்சோற்றுப்
பிண்டமிருநாலாகு முயர்வானப்
பிரத்தருக்கவ் விரட்டிபேசி
னெண்டிசையும்புகழ்ந்திமில் லறத்தினருக்
கெண்ணுன்கென் றியம்பலாகுந்
தண்டுனுகைத்தலப்பிரம சாரிக்கு
வயிறுகொள்ளு மளவுந்நா னும். (கக),

ஓதியவிப்படியருந்தி யுத்தரா
போசனமு முதவிப்பின்னர்
கோதறவேமண்டொட்டுக் கையொடுவாய்
கால்கழுவித் குற்றநீங்கி
நீதியிற்சுத்தாசமனம் பிராணயா
மஞ்செய்து நிலத்தின்வைகி
நாதனைபுண்ணினைந்துகையா னுபிதலந்
தொட்டுநல்லா சமனஞ்செய்து. (கக)

தாம்பூலம்பெரிதருந்தித் தற்பரத்தைச்
சுந்தித்துத் தகைமையோடு
மாம்பொருள்சேர் நூல்பார்த்தே யறுகூறு
மெழுகூறு மடைவினீக்கி
யோம்புறுதன்மனைவாழ்க்கைக் குறுங்கருமத்
திடைபோயெண் கூறும்போக்கி
வாம்பரித்தேர்க்கதிர்க்கடவு ளத்தமன
வரையடையு மளவுமாதோ. (கக)

தெண்ணீரிற்கூல்கழுவிப் புனிதனாய்
மாலையிற்செய் கடனுந்தீர்ந்தே
யுண்ணீர்மையாகச்சா வித்திரியை
யுடுத்தோன்று மளவுமோதிப்
பண்ணியதோருபதான மோருமபி
வாதனங்கள் பரிந்துசெய்து

புண்ணியவேள்விச்சாலை புகுந்துவளர்
தீத்தொழிலும் பொருந்தச்செய்தே.

(கக)

விருந்தினொடுமிரவருந்தி யாசமனத்
தொழின்முடித்து மெல்லிதாகப்
பொருந்தியபஞ்சணையேறிக் குறுமுனிமான்
முசுகுந்தன் பொருவிலாத
வருந்தவத்துநற்கபில னாதித்த
னிவரையெண்ணி வயினதேயன்
நிருந்தியமந்திரஞ்செபித்துச் சிவனடித்
தாமரையிணைமேற் சிந்தைசெய்தே.

(௨௦)

நிறைகும்பத்தீபமிவை வழுவாமற்
றலைமாட்டி நெறியின்வைத்து
முறையொன்றுமொழிந்தபடி கீட்டிசையிற்
றலையாக முல்லைமூரற்
கறைவென்றவேனெடுங்கட் கலாமதிபாற்
நிருவதனக் கலவைக்கொங்கைப
பொறைகொண்டதுண்மருங்குற் பூவையொடுந்
துயில்வதுவே புலமைத்தாமால்.

(௨௧)

தன்மனையிற்றுயில்கொள்ளிற் கீட்டிசையிற்
றலைவைக்கத் தாழாநேய
மன்னியமாமன்மனையிற் றென்றிசையிற்
றலைவைக்க வதிந்தஆர்விட்
டன்னியமாம்பதியடையின் மேற்றிசையிற்
றலைவைக்க வவையேயன்றிப்
பின்னர்வடக்கொருக்காலுந் தலைவைக்க
வாகாதாம் பேசுங்காலே.

(௨௨)

சொல்லுமுவாவிரண்டினும்பின் சொல்லாத
நாட்களினுந் தோகைமாரைப்
புல்லியிடுமுறையொழிந்து நல்லதின
ல்லோரை புகுதல்பார்த்து
வல்லனையமுலேசர்தன் மரபாரு
முன்னொடுபின் னியாமமாற்றி

௭௮ கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்.

யல்லினிடையெழுந்து நாழிகையுந்
துயில்புரித லழகிற்றம்மா. (௨௩)

இந்தவண்ணநீதியினி லொருசிறிதுந்
தவறாம லியற்றினோர்கள்
கந்தமலர்நான்முகத்தோன் பேரவையி
னெய்தினெடுங் காலம்வாழ்வர்
சந்ததமுமாசிருங்க னிவ்வண்ணந்
தவறாமற் பரிக்கமறறைப்
பைந்தொடியார்நால்வருந்தங் கற்புநிலை
நின்றபடி பகர்தல்செய்வாம். (௨௪)

மீநக்சிநங்குன் இல்வாழ்க்கையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆக அத்தியாயம் ௧௪-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௨௫.

பதினைந்நாவது,

கற்புநெறியுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்ன ஆர்தியு மாழியஞ்செல்வனுங்
கன்னலூறுசொற் காரிகைபாகனு
மென்னுமூவா முத்தலவெத்தேவுந்த
மன்னுகாதல ரென்பர்மடந்தைமார் (௧)

பித்தனாயினும பேதையனாயினு
மத்தனாயினு மாண்பிலனாயினு
முத்தமத்திரு வொப்பவர்கேள்வர்தம்
பத்தியோடவ ரேவற்படிநிற்பார். (௨)

பிணியனாயினும பெற்றியைநீக்குறுந்
தணியன்மாந்து தகைமையனாயினு
மணியிலாதவ னாயினுமன்பர்தம்
பணிவிடைத்தலை நிற்பர்நற்பாவைமார். (௩)

அழகுமின்றி யறமிகுமூப்புறு
கிழவனூயவன் கிட்டியகுட்டனாய்
பழவினைப்படி யெய்தினும்பாவைமார்
மழவனென்ன மகிழ்நரையெண்ணுவார். (௪)

ஒன்றுகேள்வ ருளத்தின்மகிழ்ந்தொன்றை
நன்றிதென்றிடிற் ருமுநன்மென்பரா
லன்றுதீமையென் றுலதுதீமையே
யென்றுகூறுவ ரேத்தருங்கற்பினார். (௫)

ஊமன்பங்கு செவிடனுறுப்பிலி
வாமனன்குரு டன்னெனவைகினுந்
தாமவார்குழற் றையனல்லார்தனிக்
காமனென்னக் கணவரைப்பேணுவார். (௬)

ஏதிலானோ ரினையவனின்புற
வோதினாலு முறுபொருளீயினும்
பிதிசெய்யினும் வன்பிற்பிடிக்கினுங்
காதல்செய்திடார் கற்புடைமாதரே. (௭)

ஆனகேள்வ னடாததுரைப்பினுந்
தானெழுந்துட றுக்கிப்புடைப்பினு
மூனமேபடத் தாள்கொடுதெப்பினு
மோனமாகுவர் முல்லைமடந்தைமார். (௮)

தன்கரத்திற் றலைவனளித்திடு
பொன்கரத்தல் பிறரைப்புகழ்ந்திடல்
வன்கரத்திற் சிலுகிட்டிவாய்விடல்
மின்கரக்கு மிடையார்விரும்பிடார். (௯)

மண்ணினும்பெரு வானவரென்றும்வாழ்
விண்ணினுநிக ரில்லாவிடலேதா
னண்ணினுமவ னாயெனவெண்ணியே
கண்ணினோக்கார் கணவனையேத்துவார். (௧௦)

கொண்டகேள்வன் குறிப்பறிந்தேதுக
ருண்டிபேணி யுவப்பனலூட்டுவார்
கண்டுகேட்பினுங் காதலன்மேற்றவ
றுண்டுதானென் றுரையார்மடந்தைமார். (௧௧)

அன்பர்நெஞ்ச மஞரொடுமின்னலாய்த்
துன்பமுற்றிடிற் ருமுந்துளங்குவா
ரின்பமன்னவ ரெய்திடிலைப்பொழு
திற்பமெய்துவ ரேத்தருங்கற்பினார். (௧௨)

ஊறுகேள்வ ருறுசுவையாரெழுஞ்
சோறுதுய்க்குமுன் ருமொன்றுந்துய்த்திடார்
வேறோரில்லில் விழவிற்றனிச்செலார்
நாமுபூங்குழ னூரியரென்பவே.

(கந)

காந்தனுக்குமுன் கண்டியில்கொண்டிடா
ரேந்தனுக்குப்பின் னின்னுயிலேற்றெழார்
சார்ந்துவேறோர் சயனத்திற்றங்கிடார்
பூந்தண்வார்குழற் பூவையரென்பவே.

(கச)

தங்குகேள்வரை யீன்றெடுத்தார்தமைப்
பங்கமற்ற பகவனாயோகனாத்
துங்கீதித் குரவனாத்தொன்முறை
மங்கைமாதர் வழிபட்டுவாழ்வரால்.

(கரு)

தோய்ந்தகேள்வனோர் தோகையைச்சேர்ந்திடிற்
காய்ந்துமற்றவ ளோடிகல்காட்டிடா
தேய்ந்துநட்புற் றிணங்கியிருப்பரால்
வேய்ந்தபூங்குழன்மெல்லியலார்களே

(கக)

சேயகால மகன்றிடுசீரியோன்
போயதேயத்திற் றீங்குபுகாவண
மேயநல்வரம் வேண்டுமென்றெண்ணியே
தூயதேவைத் தொழுவர்கணங்கைமார்.

(கக)

கொழுநன்மாண்டிடிற் கோதையர்செந்தழற்
றொழுதுமூழ்கித் துணைவனரகிடைத்
தழுவினன்னெனி னுந்தடக்கைபிடித்
தெழுதியென்னத் துரக்கத்தினேற்றுவார்.

(கக)

கணவன்வேற்றார் கலந்திகுலையிற்
பணைமுலைக்குக் கலவைபரிந்திடார்
மணமலிந்த மலர்க்குழல்வைத்திடார்
துணைநெடுங்கணுக் கஞ்சனந்தொட்டிடார்

(கக)

காயமல்கக் கவினனிதாங்கிடார்
தூயபாக்கொடு வெள்ளிலைதுய்த்திடார்
மேயநுண்டுகில் வெள்ளைபுனைந்திடார்
தேயுதுண்மருங் குற்றிருமாதரே.

(௨௦)

வேறு.

பூத்திடுமுதனாடன்னிற் புலைச்சிபோன்மகளீர்நீங்கக்
காத்திடுமற்றைநாளிற் கலைமறைபாளரானோர்
நீத்திடுமளவுமேக நிறைந்திடுமூன்றாநாளிற்
பார்த்ததிற்பாதிநீங்க நாலினீர்ப்படிவதாக. (உக)

தூய்மையற்றிடுநாண்மூன்றுஞ் சூதாடல்புனலின்மூழ்கல்
தீமைபெற்றெழுதலெண்ணை தேய்த்திடல்பல்விளக்கல்
வாய்மைசொற்றிடநகைத்த லோடன்மண்ணகழ்தன்மற்று
மாய்மனத்தானுந்தேவை யரிச்சித்தனினைத்தல்பின்னும். (உஉ)

சூதகமுற்றாடனனைத் தொட்டுடனிருத்தல்பேசல்
பாதையினடத்தன்மற்றோர் பதியிடைத்திருநாட்காண்டல்
சிதமென்கலவைபூச நிவாவினிற்றுயிறன்முற்று
மாதருக்கடாததென்ன மனுமுதலனைத்துமோதும் (உங)

மருவியநாலாநாளில் வயங்குநீரதனின்மூழ்கி
யிரவியைநோக்கிப்பஞ்சு கெளவியமினிதுதாய்த்துத
திருமனைபுனிதமாக்கிச் சென்றதிற்புகுந்துவேண்டும்
'விரைநறுங்கலவைபூசிக் காதலன்விரும்பவைகல். (உச)

நயந்தடன்கருப்பமுற்றூற் நியவர்ப்புத்தீர்ந்து
பயங்கொளும்வேடந்தன்னைப பார்த்திடாதொழிந்துபல்கா
லயர்ந்திடவஞ்சஞ்செய்வார் சூழ்ச்சியையறிந்தகற்றி
வயங்கியசூழ்விமேன்மேல் வளர்ந்திடுவண்ணஞ்செய்தல். (உரு)

இப்படியுரைத்தகற்பி னியல்பினோடொழுகியென்று
மப்படிவாமுவல்ல வணங்கனூர்கணவரோடு
மெய்ப்படியிடத்தோரேத்து புகழினூர்விளங்கி பின்னர்
பொய்ப்படிவத்தினீங்கிப் பொன்னுலகடைந ஞாழ்வார். (உஊ)

வேறெடுத்தோதத்தக்க விரதமாந்தவந்தானது
கூறிடுந்தருமமேது குறிக்கொளுஞ்சமாதிபேதிங்
கீறிலாதீர்த்தந்தானே தியாகமீதிவைமற்றெல்லா
நாறுபூங்குழலார்தங்கள் பதியெனநயப்பார்மன்னோ (உஊ)

மணமகன்மகிழ்ப்பெற்ற மடந்தைமார்தேவரின் பங்
கணமலியுலகிறுய்த்துக் கடையினின்முத்திசர்வர்

அடி மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

துணைவனால்வெகுளப்பெற்ற தொடிக்கையார்நரகிற்றுன்பம்
புணரிசூழ்புவியிற்றுய்த்துப் பின்னருநரகிற்போவார். (௨௮)

ஆதலாவிவைகளெல்லாங் கடைப்பிடித்தருந்தவத்து
மாதவன்மனைவிமார்க ணூல்வருமரபினின்று
நீதியின்வழா துகற்பி னிலையினில்வாழ்க்கைநேர்ந்து
தீதறநோற்றுநாளுஞ் சிறந்தினிதிருந்தார்மாதோ. (௨௯)

கற்புநேறியுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அடி அத்தியாயம் கரு-க்குத் திருவருத்தம் கருசு.

ப கீ னு ற வ து,

மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுரைத்த அத்தியாயம்.

இங்கிவர்கள்வைகலு மிசைந்தினிதுவாழ்நாட்
டிங்கணுதன்மெல்லியல் சுவிர்த்தைதிருவொப்பாள்
பங்கமிலாநற்கிரக முச்சமொடுபார்க்க
மங்கலநல்லோரையினின் மாமகவையீன்றாள் (௧)

வந்தமகவின்வதன மாமுனியுநோக்கி
முந்தியதவத்தினின் முளைத்தபயனென்ன
வந்தமில்பிதிர்க்கள்கட னற்றதினியென்றே
சிர்தையின்மகிழ்ச்சியொடு பின்னுமிதுசெய்தான் (௨)

மேவிவணியற்றிடு தவத்தின்மிருகங்கள்
கோலியவனைத்தறி யெனத்தனிகுறித்தே
தோலுடனுரிஞ்சுமென வெண்ணியதுசூழ்ந்தே
பாலன்மிருகண்டுமென வேபெயர்பகர்ந்தார். (௩)

விண்ணிடைமதிககலை வளார்த்தெனவேதப்
புண்ணியன்வளர்த்துபுரி நூலதுபுனைந்தாங்
கெண்ணறுமறைப்பகுதி யாவையுமுணர்ந்தே
மண்ணினிடைமுற்கலன் மருத்துதியைவேட்டான். (௪)

மா துகமலைதிருவு மன்னியதவத்தா
லோதுமுறைநீதிமறை யுத்தமனையீன்றாள்
காதலன்வளர்ந்துமுனி கண்ணுவனளித்த
பேதைகலையென் னுமொரு பெண்ணினைமணந்தான். (௫)

வயங்குவிமலைத்திரு மடந்தையுமனத்தே
நயந்துசுமதிப்பெயரி னன்மகனையீன்றாள்
பயன்கெழுமாரனும் வளர்ந் துமறைபல் ளித்
தயங்கியசுமந்துமகள் சத்தியைமணந்தான்

(௬)

ஆனசுரசைத்திருவு மன்புமிகவோங்கி
மானசுவிர்தன்றனை மகிழ்ந்தினிதினீன்று
ஞனமில்குமாரனும் வளர்ந் துமறையோதிக்
காணுறைதவப்பிருகு கன்னியைமணந்தான்

(௭)

தன்குமரர்நால்வரொடு தானுமிகவாழ்வும்
நின்பமுறவேள்விக ளியற்றல்புரிவித்தே
யன்பினிவரோடினி தமர்ந் துமனைவாழ்க்கை
துன்பமறவேதமுனி துய்த்தொழுநாளின்.

(௮)

ஐந்தையுமவித்தமுனி மூத்தமகவன்றி
மைந்தரொருமூவரு மகப்பெறுதன்மேவ
வந்தவினையோர்களு மருங்குறைகணிக்கித்
தந்தையிலருங்கலை தழைத்திடவளர்ந்தார்.

(௯)

ஈங்கிவர்தழைத்தொழுகு மெல்லையினில்வல்லே
வீங்குதவவேதமுனி யாமிருகிருங்கன்
பாங்குபெறமாகமதி பல்கினையோடாடித்
தேங்குபுனருங்குமொரு தேவைவழிபட்டே.

(௧௦)

வைதிகநெறிக்கணுறு மாவிரதமாற்றி
யெய்தியதுமூப்பென விகழ்ந் துமனைவாழ்வைக்
கைதவமறுத்தொழுகு கற்பின்மடவாரை
பொய்தவிரரும்புதல்வ ரம்மனைபுகுத்தி.

(௧௧)

உற்றபெருவேள்வியழ றன்னையுளடக்கி
நற்றவம்விரும்பின னெழுந்தடவிநண்ணிப்
புற்றழையருந்திமிரு கத்தொடுபொருந்திக்
கற்றரை துயின் றுவிழை வற்றுடல்கழிந்தான்.

(௧௨)

பொன்னுடலெடுத்தவகு டூத்தவனிருக்கு
மன்னவுலகத்தினவ னேடினிதினாக
வுன்னரியகற்பமவ னுற்றுவிருபென்னு
மன்னியவிரிஞ்சன்மக னாயறிவன்வந்தான்.

(௧௩)

அரசு மிருகசிருங்கன் மகப்பேறுனாத்த அத்தியாயம்.

வந்தபினிதாகனெனு மன்னவிருடிக்கே
யந்தமறுஞானநிலை முத்தியறிவித்து
முந்தைவரனன் துரை மொழிப்படிவழாமற்
சிந்தைமலமற்றுவிழை சிற்பரமடைந்தான் (கச)

வேறு.

நண்பின்மைந்தாத மணையிடைநால்வருமிருந்து
பண்பினிற்சில நாளொடுபருவங்கள் கழிய
வெண்பருத்தியிற் கருங்குழல்வெருத்துப்பல்வீழ
வொண் பெர்ன்மேனியுந் திரைவரமூப்பிணையுற்றார் (கரு)

ரன்றதாயா மூப பெய்தியவியல்பை பங்கண்டு
தோன்றலின் றிததான் லுயருறுதன்மைபுந்துணிந்தாங்
கான்றகெள் வியான் மிருகண்டு வென்பவன றிவான்
மூன்றுகண்ணிறைக் காசியிற்செலவது முயலவான் (கக)

முயலுமேலவையி லந்தநாடரசுசெய்முதல்வன்
கயலுலாந்திரைக் கங்கைசூழ்காசியம்பதிக்கே
யியலுந்தாணையோ டேடுடுமரசுனற்றுணையாய்
மயலெலாமற் நோற்றவனைகிடமதிக்கான் (கௌ)

மதித்துத்தாயரோர் நால்வருமுருத்துதியெனப்போர்
விதித்ததன் னுடைமனைவிடும் வியந்துபின்செல்லக்
கதித்தகாதன்முன் னேகிடகாசியைநோக்குத்
துதித்தமாதவனெழுந்ததன் வழிதனைத்தொலைப்பான். (கஅ)

பெருத்ததண்டக வனத்திடைபெருவழித்தொலைத்து
வருத்தமுற்றிடி லன்னைமீர்மங்கையோடசு
னருத்தியோடம் ரானந்தக்கானனத்தமைதி
யுரைத்தல்செயசுவன் தேட்டி ஒன்றினையனவுரைப்பான். (கக)

வேறு.

தாயிலவர்க்குந் தந்தையிலாதே தளர்வோர்க்கு
நோயுடையார்க்கு துண்பொருளில்லா வறியோர்க்கும்
வாயினிகழ்ந்தே தங்குளைதள்ள மறுதேயம்
போயினருக்குங் காசியலாதே புகலுண்டோ (உ௦)

பேதையருக்கும் பாவவசத்தைப் பெற்றோர்க்கு
மாதுலருக்கு மாதுயர்மிக்க வடைந்தோர்க்குஞ்

சாதலணித்தாய் மேனிமெலிந்தே தளர்வோர்க்கும்
பூதலவைப்பிற் காசியலாதே புகலுண்டோ.

(2க)

நிந்தனைசெய்ய மானமழிந்தே நின்றோர்க்குஞ்
சிந்தையுணர்ந்தே வேறுதவங்கள் செய்வோர்க்குஞ்
சந்ததியன்றித் தாயமொறுக்கத் தளர்வெய்தும்
புந்தியினர்க்குங் காசியலாதே புகலுண்டோ.

(2உ)

வேறு.

அன்னதலத்தைந்துகுரோ சத்தளவி
னவதரித்து வைகுகோர்கண்
மின்னுமதிவேணியரன் நிருவருளா
லதிமாயை விட்டுநீங்கி
மன்னுமனசங்கற்ப விகற்பமொழிந்
தானந்த மருவலாலை

துன்னரியவானந்த கானனமென
றவ்விடத்தைச் சொல்வர்மாதோ

(2ங)

அத்தலையின்மருவினர்தங் கன்பமல்
மவித்திருந்தே யருமபாவண்ண
முத்திதருமுழுமுதல்வன் மோகாந்த
காரநிலை முனியாந்திபஞ்
சுத்தமுறுமகிலேச னென்னுமொரு
சிவாக்கினியாற் சுடுதலாலே
சுத்தியமேயவ்விடத்தைப் பேசரிய
மசானமெனச் சாற்றுவாரால்

(2ச)

ஈண்டுபிறவிபபெருநோய் மானிடரத்
தலையடைந்தே யிறக்குங்காலக்
கோண்டருவெண்ணிலவெரிக்குஞ் செம்பவளக்
காடனைய கொழுங்கோடரத்
தாண்டகைவந்தருகெய்தி யவர்முடியை
மடியிருத்தி யன்பினோடுந்
திண்டரியவலதுகன்னத் தோங்கார
முரைத்துமுத்தி சேர்க்குமன்றே

(2ரு)

யோகத்தாற்சமாதியினுற் சிவதருமத்
தாற்றமுவி னுறவோர்செய்யு

அக மிருககிருங்கன் மகப்பேறுனாத்த அத்தியாயம்.

மியாகத்தாலெய்துபலன் றருகாசி
 யெல்லையினி லினிதுவைகில்
 மோகத்தால்வெகுளியினுன் மடமையினுன்
 முதுமூப்பு முற்றியெய்துஞ்
 சோகத்தாற்பல்பிணியால் வறுமையினுற்
 றுயருழலார் சொல்லுங்காலே. (உசு)

என்றினையபல்கூறி வழிதொலைக்குந்
 தாயர்தமக் கிளைப்புமாற்றித்
 துன்றுமலர்ப்பொழிலுடுத்த வடகாசி
 யெல்லைதனிற் றுயரநீங்கச்
 சென்றுமணிகன்னிகையாஞ் செழும்புனவி
 னினிதாடித் தேவராதிப்
 பொன்றியநற் பிதிர்க்கள்கட
 னீரகநியமங்கள் பொருந்தச்செய்தான். (உ௭)

அக்காலையா துலர்கட் கன்னதா
 னாதிமுத லனைத்துமீந்து
 முக்காலமுங்கடந்த முதற்பொருடன்
 றிருக்கோயின் முன்றிலெய்தித்
 தக்கார்தங்குறைதீர்க்குந் தூண்டிவினா
 யகனடியைத் தாழ்ந்துபோற்றி
 யிக்காரூந்தறிபயறு மோதகமென்
 னுண்டைபொறி யிளநீர்ந்தான். (உஅ)

கரியநிறக்கஞ்சுகத்துக் காலவயி
 ரவனடியைக் கருதியேத்தி
 விரியுமவணமைந் துள்ள பரதேவ
 ரனைவரையும் விரும்பிப்போற்றி
 வரிபரந்தவிழியுமையோ டிருந்தவிசு
 வேசரடி வணக்கஞ்செய்தான்
 நரைவிரவுகுழற்றாயர் நால்வரொடு
 மனைவியொடு நவையிலாதான். (உக)

தோத்திரங்கள் பலவோதித் தொழுந்தோறு
 மாநந்தந் துளும்பிக்கண்ணீர்
 நேத்திரத்தின்வழிசோர நின்றருகிப்
 பின்னரோர் மனையினெய்திக்

கேத்திரத்திலுணவொழிதல் துயிலொழித
விவையியற்றிக் கிலேசநீங்கி
மாத்திரைப்போதளவுமவங் கழியாம
னியமத்தின் வழியினின்றான்.

(௩௦)

வைகறையிலெழுந்துகங்கை மணிகர்ணீ
காதீர்த்த மருவியாடித்
துய்யதவவேதியரோ டெனுறைந்து
குரோசமைந்துட் சொல்லப்பட்ட
வையர்திருப்படிவமாஞ் சிவலிங்க
மத்துணையு மறிந்துபோற்றிப்
பொய்யிலவன்றன்யெயரா லொருசிவலிங்
கத்தையங்கு பொருந்தச்செய்தான்.

(௩௧)

அந்தமிருகண்டலிங்கத் தயலாக
வன்னையருந் தத்தம்பேராற்
புந்திமகிழ்ந்தொருநாலு சிவலிங்கத்
திருவுருவும் பொருந்தச்செய்தார்
சந்தமுலைருத்துதியுந் தன்பெயரா
லொருலிங்கந் தாபித்திட்டாள்
சிந்தையுவந்தனுதினமும் புனிதநீ
ராடிவைகித் திளைத்தார்மன்னே.

(௩௨)

உணங்குபெருமாதவர்க ளோராண்டிப்
படிக்கழிய வொருநாடன்னிற்
கணீங்கொள்கயலுகழுமணி கருணியெனும்
பூந்துறையிற் கங்கையாடி
யணங்குதருண்பகலி லாதவத்தின்
மெலிந்தமலன் கோயிலெய்தி
வணங்கியகையினராகி வலங்கொண்டு
சந்திதியின் மருவுங்காலை.

(௩௩)

அடைந்திடுமூப்பதனாலு மாதவத்தின்
கதிர்வெதுப்பு மழலினாலு
மடந்தையராந்தாயொரு நால்வருந்தம
, வசமழிந்து மயங்கிவீழ்ந்து
கிடந்துயிர்போமெல்லையினிற் கடிதடைந்து
கேசவற்குங் கிட்டா வள்ள

அஅ மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

விடைந்தவருக்கருள்சுரப்ப வின்னருளால்
வந்தெய்தி யீதுசெய்தான்.

(௩௪)

விழிந்திடுவார்தந்தலையைப் பொற்குரங்கின்
மிசைவைத்து விருப்பிடுனாடு
நளிந்தபகீரதித்திவலை மதிக்கலையி
னமுதமுக நளிநந்தோய்ப்பத்
துளிந்துநறைபிலிற்றிதழி முடிசாய்த்துக்
கொழும்பவளச சோதிவாயாந்
றெளிந்திடுநான்மறைப்பொருளார் தாராகத்தை
வலச்செவியிற் செப்பினால்.

(௩௫)

மிகுகசிருங்கன் மகப்பேறுணாத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௧௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௫௮௬.

பதினேழாவது,

மார்க்கண்டன் பிறப்புணாத்த அத்தியாயம்.

ஆங்கணிநர் கிடுநால்வரை யறிவுற்றிடுமைந்தன்
றாங்கியெடுத்தீ மத்தொழில் தனைநீதியின்முடித்தே
பாங்காயொரு குமரன்றனைப் பயந்தேயவன்றன்னாற்
றீங்கொன்றிய காலன்றனைச் செற்றொனைனவுணாத்தான்.

(௧)

கற்பின்றலை யாய்நின்றவள் கணவனிதுகூற
வெற்பொன்றிய புயவேந்தனும் வெரீடுதெறித்துரைப்பான்
பொற்பொன்றிய காலன்றனைப் புதல்வற்கொடுகடத்த
னற்புங்கவ னுரையென்றனும் வசிட்டனிதாவின்றான்.

(2)

மாண்டோர்பெருங் கடனாற்றிய மறையாள னுமங்ஙன்
னாண்டாவிளக் கணையாளொடு பலநீர்த்துறைதோய்ந்தே
பூண்டாதர வத்தோடொரு புதல்வற்பெறவேண்டி
யாண்டேபல கழியத்தவ மதினின்னுபசரித்தான்.

(௩)

விதியாநிலை பெற்றோங்கிய மிருகண்டுவின்றவத்தான்
மதியார்சடை முடிவானவர் மகிழ்வோடவணைய்தி
யதிமாதவ முயல்போய்வர மதுநல்குவன்வேண்டென்
றெதிராய்மொழி தலுமன்னிலை மறையோனிதிசைப்பான்

(௪)

அய்யாசரணமலாசரணத்திசரண்மழுவார்
கையாசரணடியேனிது காலத்தினதளவு
மையார்மழை யறவாடிய பயிர் போன்மகவின்
நையாவுள மெலிந்தேன்மக வருள்வாயெனநவின்ருன் (டு)

வேறு.

தியமகவாயொருநாறாண் டிருக்குஞ்சிறுவனளிப்போமோ
தூயமகவாய்ப்பதினாறாண் டிருக்குந்தோன்றலளிப்போமோ
யேயதவத்துமாதவனே யேதுவிழைவிங்கியம்பென்னப்
பாயும்விடையானுவந்துரைப்பப் பரமமுனிவனீதுரைத்தான். (சு)

புன்மைமகவையான்வேண்டேன் பொருந்துவயசுகுறைந்தாலு
நன்மைபயக்குநல்லுணர்வு நன்னீதியினிலம்புகழுந்
தன்மைபயக்குமொருமகவைத் தரவேவேண்மெருளென்னத்
தொன்மைமறையோனிரந்திடலுந் தோகைபாகன்சொல்லுவனால்.

நன்றுநீவேண்டியபரிசே நவைதீர்குணத்துஞானநிலை
யென்றுமுடையவொருமகவை யிரெட்டாண்டேயிருப்பதற்குத்
துன்றுதவத்தோயினிதளித்தேன் றுயரந்தீர்ந்துவாழ்தியென்று
மன்றினடிக்குஞ்செஞ்சோதி மழையின்னென்னமறைந்திட்டான்.

வரங்கொண்மறையோன்மனைபுகுந்துமகிழ்த் துசிலநாட்கழித்ததற்பி
புரங்களரித்தோன்றிருவருளாற் புனிதமனைவிதிருவயிற்றி [ன்
னிரம்புகருப்பம்பதிந்திடலு நிகரின்மறையோன்சூற்சடங்கு
பரந்துமறையோர்தமைக்கவித் திங்கடோறும்பண்ணினனே. (சு)

சொல்லும்வியாள்கேந்திரத்திற் றூயமுகுர்த்தந்தனிலைந்து
நல்லகிரகவுச்சத்திற் சதையநாளினவையில்லாள்
வல்லமகவையளித்தலுமே வாணோர்வாணோர்க்குறைமுனிவர்
வில்லிற்பொலியுநுதலரம்பை மாதரெவரும்வியந்துவந்தார். (க0)

வானச்சிறுவெண்பிறைக்கொழுந்தில் வயங்குமகவைக்கண்வெந்தார்
கானத்துறையும்வியாதமுனி சாதகருமமுறைமுடித்தார்
ஞானக்குமரன்றனக்குரிய நாமகரணஞ்சாற்றியபின்
நானத்தடைந்தோரனைவொருஞ் சிறுவன்வடிவந்தனைப்புகழ்ந்தே

வேறு.

வடிவமதைச்சொல்லுதுமோ வண்ணமதைச
சொல்லுதுமோ மகிழ்தே

சூ0 மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

னெடியதவத்தா லுருகி நிமலனுதித்
 . தானெனவே நிகழ்த்துவோமோ
 படியிலெதையெடுத்துரைப்போம் பாலகன்றன்
 றிருவுருவை யென்னப்பன்னிக்
 கொடிகாரிலுள்ளோருந் தேவரொடு
 மாதவருங் கூறினாரால்.

(கஉ)

வேலைதொறுஞ்சடங்கியற்றிச சவுளவுப
 நயனமிவை விதியிற்செய்து
 சீலமறையொருநாலு மங்கமவை
 யிருமூன் றுந் தெருளச்செப்பிப்
 பாலகனாமார்க்கண்டன் றனைப்பரிவால்
 வளர்த்திடலும் பண்பினைங்கி
 ஞாலமெலாம்புகழ்ந்தேத்தக் கலைமதியிபா
 னோடும் வளருநாளில்.

(கங)

திருந்துதவப்புதல்வனுக்குத் திருவயதீ
 ரெட்டுவந்து செருங்காலைப்
 பெருந்தகைதன்றய்தந்தை யனுதினமு
 மழுதிரங்கு பெற்றிகண்டு
 வருந்தியழுதிடவடுத்த வாறெனக்கிங்
 குரைத்தியெனு மகவைநோக்கி
 யருந்துயரமுளங்கவற்ற வாற்றுக
 தாதையீ தறையலுற்றான்.

(கச)

நெடுங்காலமகவின் றித் தவஞ்செய்து
 சிவனருளா னின்னையினேறன்
 விடங்காலுமரவணிவா னொருபதினா
 முண்டுனக்கு விளம்பியிட்டா
 னெடுங்கா தபுகமுடையோ யுற்றதநதப்
 பதினாருண் டதனாலுள்ள
 நடுங்காநின்றனமென்ற நதுகேட்டு
 மார்க்கண்ட னவில்வதானான்.

(கரு)

ஈங்கிதற்கோதுயருறுத லெனைக்குறித்து
 நீருளத்தி வீரங்கவேண்டாம்
 வாங்குதினைக்கடனஞ்ச முண்டமரர்
 கமக்குவரு மறுக்கந்தீர்த்தான்

றீங்கடியாரிடத்தகற்றுஞ் சிவபெருமான்
 றனக்கடிமை செய்தியானென்
 பாங்கில்வருகாலனைவென் றென்றுமிற
 வாதபடி பயில்வேனென்றான்.

(௧௬)

சிறுவனுரைத்தமைகேட்டுச் சிந்தையினின்
 மகிழ்வோங்கச் செம்மல்கேட்ட
 யறிவுறுமாண்டைந்ததனி லடுங்காலன்
 பாசத்தா லார்க்கப்பட்ட
 மறுவறுநற்குலததுதித்த சுவேதகே
 துவைப்புரந்து வருத்தந்தீர்ததான்
 பிறையினிளநிலவெறிக்க விலகுசடா
 முடிபுனைந்த பெமமானன்றே

(௧௭)

இன்னமொன்றுகேட்டிடுதி சிலாதன்மக
 னெட்டுவாய் தெய்துவானைத்
 துன்னியடுங்கூற்றெதிர்ந்து காலபா
 சங்கழுத்திற் சுற்றநோக்கிப்
 பின்னியபாசத்தினொடுங் காலணையுந்
 துரந்தந்தப் பெரியோன்றன்னைத்
 தன்னடிமையாய்ப்புரந்து நந்தியென
 வைத்தானச் சம்புவன்றே.

(௧௮)

மந்தரவெற்பினை சிறுவிப் பாற்கடலைக்
 கடைந்திடுநாள் வானோரஞ்ச
 வந்தவான்முகில்பால வெழுநஞ்ச
 முண்டமர ரலக்கண்டிர் த்தான்
 சுந்தரமார்நீலகண்டன் சொதிமழுப
 படையாளன் சுருதிமூர்த்தி
 யிர்திரனார்தோணெரியச் சிறிதுமுனிந்
 தருள்புரிபு மிறைவனன்றே.

(௧௯)

உலகமெலாநவியவரு சலந்தரனைக்
 கால்விரலி னுகிரிற்கீறு
 மிலகுசுடர்ப்படையாழி தூறந்துகரு
 வனையினுட விருத்திவீழ்த்தி
 நிலவிடுமன்னுயிரனைத்தும் புரந்தழித்தங்
 கொருபொருளாய் நெடிதினின்ற

கூஉ மார்க்கனாடன் பிறப்புரைத்த அத்தியாயம்.

கலவைவனமுலையிமவான் கன்னிதரு
மணந்திளைக்குங் கணவனன்றே. (உ௦)

தங்கவரைச்சிலைகுனித்து வாசுகிரா
ணிகைகொழுவிச் சங்கபாணிப்
பங்கயக்கண்முகுந்தனெடும் பகழியா
யமரநுறும் பரிவுதீரப்
பொங்குதிரிபுரமழலிற் பொடிபடவெண்
ணகைபுரிந்தான் புனிதத்தெண்ணீர்க்
கங்கையொடுமமுதநிலா வெண்குருத்துச்
சடைக்கணிந்த கடவுளன்றே. (உ௧)

செற்றமகன் றுலகமெல்லார் தழைத்தோங்க
வோரயதந் தேவராண்டு
மற்றவந்தகாசுரனைச் செருமுகத்திற்
றிரிகுல மருமத்தெற்றிக்
கற்றைவெயிற்கதிர்வெதுப்ப ஓனகான்று
கழியுமட்டுங் கையிற்கொண்டான்
புற்றரவாபரணமணிந் தீமத்தி
னடமாடும் புனிதனன்றே. (உ௨)

பூங்கணைதொட்டெவ்வுலகும் வெற்றிகொளுங்
காமவேள் புகுந்தபோரிற்
ருங்குதுதற்கண்விழித்துக் கனலேவி
யவன்வடிவஞ் சாம்பராக்கி
யாங்கவன்பேரெவ்வுலகு மனங்கனென
வறைவித்த வமலனாவான்
பாங்குபெறுதோழனெனத் தனதனிடத்
தருள்பொழியும பரமனன்றே (உ௩)

மைந்தநீசரணமெனப் போய்ப்புகுந்து
நறுமலரால் வழிபட்டேத்தி
இந்துசேகரனருளா லிறவாம
வீருக்கவரம் பெறுவாயென்னத்
தந்தையுளமகிழ்ந்துவிடை கொடுத்திடலுந்
தவமறையோன் றுழாதேகிச்
சிந்துமுனியினிதுறையுந் தென்றிசைவா
ரிதித்தோளு சென்றுமன்னே (உ௪)

வானந்தத்தொளியுருவாய் மாமறையின்
முடிவிடத்து வைகுவானை
யானந்தத்திருநடன மடியவர்கண்
கனிக்கமன்றி லாடுவானைக்
கானந்தப்புரங்காடே யரங்காகக்
கைக்கொண்ட கடவுடன்னைப்
பானந்துதிருமொழியார் நாணநிறை
கற்போடு பலிகொள்வானை

(௨௫)

அத்தலையின்மார்க்கண்டன் றன்பெயராற்
சிவலிங்க மமைத்துநாளுந்
தத்துபுனன்முப்போதும் படிந்துமலர்
விதிமுறையிற சாத்திச்சாத்திப்
பத்தியினற்புகழ்பாடி யுள்ளருகி
யன்பினொடு பரவலாலே
சித்தமகிழ்ந்திறையிருந்தான் வேதியனு
மப்பரிசே தினமுஞ்செய்தான்

(௨௬)

அக்காலந்தனிலோர்நூன் றழற்பொழியுஞ்
செங்கண்ண னழன்றநெஞ்சன்
மைக்காளமுகிலினைய வடிவத்தன்
பிறையெயிற்றன் மடித்தவாயன்
முக்காலங்களுமானை வழிபாடு
செயுமுனியை முடிப்பேனென்ன
வெக்காலங்களுமொறுக்கு மிருத்துவொடுங்
காலனெய்தி யீதுசெய்தான்.

(௨௭)

கருங்கொண்டல்கிளித்தெறிக்கு மின்போலப்
பாசத்தைக் கடிதில்வீசி
மருங்கொன்றிப்பூசனைசெய் மறையோன்றன்
கழுத்திட்டு வாங்கலோடும்
பொருங்குன்றமதயானை யுரிபோர்த்தான்
பூசனையிற் பொருந்துவேனை
நெருங்கின்றதெவன்மறவி கேட்டியென
மார்க்கண்ட னிகழ்த்தலுற்றான்.

(௨௮)

வேறு.

அந்தமிலாணை யாதியிலாணை யடியார்தம்
பந்தனைநீக்கிப் பாசமறுக்கும் பழையோனை
வந்தனைசெய்தே பூசைபுரிந்தே வாயார
வெந்தைபிராணை யேத்திகுகாறு மிடைநிற்பாய் (௨௯)

மூவகையாய் போதினுநன்னீ ரிடைமூழ்கித்
தேவனையன்பிற் பூசனைநாளுஞ் செய்யாதே
பாவவசத்தாற் சோறுறுகர்ந்தும் பலபோகம்
பூவலையத்திற் றுய்த்திடுவோரைப் போல்வோனே. (௩௦)

மண்டனிலார்வம் பொன்றனிலார்வம் மனைவாழ்க்கைப்
பெண்டனிலார்வ மாமகவார்வம் பிறவாழ்விற
றண்டனிலார்வ மூனுடலோம்புந் தனியார்வ
மெண்டமூல்வேணி யீசனடிக்கே யெனதார்வம். (௩௧)

என்றிவனோதக் காலனகைத்தே யேடாரீ
பொன்றிடுபாதிற் பூசனைசெய்தல் புலமைத்தோ
அன்னுளகங்குற் போதினில்வேண்டு மவையெல்லா
நன்றுபகற்போ தேபுலகத் தோர் நனிகொள்வார். (௩௨)

அனனதறிந்தே தீவினையுற்ற லதுநீங்க
முன்னையுணாந்தே நல்வினையெல்லா புயலாமற்
றின்னியவள்வாய் நாய்வருபோழ்திற் சிறுகோலைத்
தன்னிடையிலலார் கையிடைபெற்றுத் தகைவாரோ. (௩௩)

வீந்திகுகாலம் வந்திலதாமேல் வேலாலே
பாய்ந்திடுபோழ்து மானிபுடைத்துப் படர்தீர்வார்
மாய்ந்திகுகாலம் வந்திடினுண்புல் வாளாகச்
சாய்ந்துயிர்மாய்வர் காலவசத்தைத் தகைவாரார். (௩௪)

காசினிமுற்று மோர்குடைநீழற் காத்தோரும்
வாசவனாரும் பொற்கமலத்தில் வதிவோருஞ்
சீசியுடைக்கி லெத்தனைகோடி திரளாயென்
பாசவலத்திற் கட்டியொறுக்கப் பட்டாரால். (௩௫)

வேதியர்மாணி யின்னபசப்பால் விடுவேனென்
றோதினைகொல்லோ வென்றிகுகால னுனையாபுன்

மாதவனோது மீசனடிக்கே மலர்தூவும்
போதிடர்செய்வார் தீநரகத்தே புகுவார்காண். (௩௬)

ஆரையொறுத்தா னாயினுமீச னடியாராம்
பேரையொறுப்பா னீசனலாதே பிறருண்டே
பாருலகத்தே மன்னவர் தூதர் பழிசெய்தாற்
நீரவெறுப்பார் மன்னவரல்லாற் சிலருண்டே. (௩௭)

மால்வரைதன்னை யூடுபிளப்பார் மதியாமல்
வேலைகுடிப்பார் வானொடுமண்வே றதுசெய்வா
ரேலவிரிஞ்சன் வாசவனைப்புல் லெனவைப்பார்
சூலமெடுத்தா னண்பரியற்றாத் தொழினுண்டோ. (௩௮)

மாயவிரிஞ்ச னுதியர்வானோர் வந்தெய்தித்
தீயவிழைத்தா ராயினும்பாதுஞ் செயவற்றோ
பேயுரைசொற்றாய் காலபொறுத்தேம் பெயரென்னச
சேயி துரைத்தான் காலன்முனிந்தே யிதுசெய்தான். (௩௯)

வேறு.

திருவிவிவேதியச் சிறுவகேட்டியென்
பெருவலிக்கெதிர்நின்று பேணவல்லவ
ரொருவரைக்காட்டுதி யுரைத்தவீசனும்
வெருவறநின்னுயிர் விரைவிற்கொள்கின்றேன். (௪௦)

என்றுரைத்தெயிறுதின் நிருகண்டயுகத்
தன்றிணிபுயத்திடை தாக்கிப்பற்றுவான்
சென்றெதிர்பாய்ந்தனன் திங்கட்டேவன்மேற்
கன்றியவிடவராக் கடிவதென்னவே. (௪௧)

பற்றிடுபோதினிற் பரமலிங்கத்தின்
முற்றியசோதியாய் முழக்கமோடெழுந்
துற்றொருதாளின லுரத்துத்தாக்கலும்
பொற்றைபோல்வீழ்ந்தனன் புரண்கொலனே (௪௨)

கண்ணினும்வாயினு மு. திரங்கான்றிட
மண்ணிடைமறவிபோய் மறிந்துவீழ்தலும்
புண்ணியவேதியன் புராரிதன்சர
ணெண்ணினெனடுத்தெடுத் திசைப்பதாயினான் (௪௩)

௨௨ மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

விடபுயங்கர்தம்வாகுநாணிடு மேருமால்வரைவில்லியைப்
படியளந்தவனெடியசாயக மெனநயந்திடுபரமனைக்
கொடியமுவையினொடியினீறெழ முறுவல்கோவியகுழகனை
யடியின்மாமலர்புனைகுவேணையு மறவியோகொலவடர்வனே. (௪௪)

ஐந்தருத்தொடைமலர்கடங்கிய வருணபங்கயசரணனைப்
பைந்துணர்க்கணையாளியைச்சுடு பாலலோசனமுதல்வனை
வெந்துமுற்றியபூதிதுய்த்து விளங்குமெய்யனையையனை
வந்தனைத்தொழில்புரிசுவேணையு மறவியென்செயவல்லனே. (௪௫)

புகர்மதாசலவுரியைமேலிடு போர்வையாளியையிரசிதச்
சிகரிமேலுறைவானைவானதி சிதறுசீதரமுடியனை
மகரவாரிதிதுயிலுமாலயன் வழிபடும்பதபுகளனை
நிகரிலாவடிபணிசுவேணையு நடுவெனொகொலினைவனே. (௪௬)

மண்டலத்தெழுசண்டவாசுகி மகரகுண்டலவனையனைக்
கண்டையிற்பொலிகண்டவெற்பன குண்டையிற்பொலிகடவுளைச்
சண்டனைத்தெழுசண்டனைப்பொறு சமரனுந்தகவயிரியைப்
பண்டனிற்புகழ்பரவுவேணையு மறவிவந்தெதுபண்ணுமே. (௪௭)

புட்பகத்திறைதோழனைப்பொறி புரகபூடணமுதல்வனை
விட்பகற்றெரிகட்புலத்தினை வேறெடுங்களைவீரனைத்
தட்பமுற்றநல்லிமையவெற்பருள் வல்லிதங்கியதாருவை
நட்பினுற்றடிபரவுவேணையு நமனெதிர்ந்தெதுசெய்யுமே. (௪௮)

பிறவிமுற்றியகடல்கடத்திடு பெரியவம்பியையுலகின்வாழ்
துறவினர்க்குறுமறுவர்வஞ்சகர் துரிசறுத்தொளிர்கடரினை
முறைமைதப்பியதக்கனூர்தகர் முடிபெறப்பணிமுனிவனை
மறையினிற்புகழ்வேணையோவொரு மறவிவந்தெதிர்மலைபுமே. (௪௯)

பூதநாதனைநான்முகத்தினு மேவிதித்திடுபுனிதமாம்
வேதநாதனைஞானநாதனை விடமருந்தியநாதனை
யாதிராதனைவிண்டுவேமுத லம்பரத்தவரேத்துதா
ணாதநாதனையன்புள்ளமுன நமனும்வந்தெதிர்நவிலுமே. (௫௦)

முத்தொழிற்குமுதற்பொருட்டனை முக்குணத்தினுமேலதார்
தத்துவத்தின்விளக்கமாகிய தற்பரத்தினையொருவனை

வித்தகக்கணநாதர்குழ்வர வெற்பின்வாழ்தனவெற்பினைப்
பத்தியிற்றொழுவேனையோநம னார்முனிந்தெதிர்பகருமே. (௫௧)

வேறு.

மூன்றுகண்ணுடை முத்திராதனை
நான்றவார்குழ னங்கைபாகனைத்
தோன்றுமன்பினுற் றொழுதவன்பன்மே
லேன்றுவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௨)

காலகாலனைக் கயிலையாளியைப்
பாலலோசனப் பரமதாணுவைச்
சூலபாணியைத் தொழுதவன்பன்மே
லேலவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௩)

உருத்திரன்றனை யுமைதன்கேள்வனை
நிருத்தமாடிய நிமலமூர்த்தியை
யருத்தியாற்றொழு தேத்துமன்பன்மேற்
செருக்கின்வந்தகூற் றென்னசெய்யுமே. (௫௪)

நீறுபூசியை நிலவுசூடியை
யேறதேறியை யிடபகேதுவை
யாறுதாங்கியைப் போற்றுமன்பன்மேற்
சீறிவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௫)

கொழுந்தழனிகர் கோலவண்ணைப்
பழந்தவத்தினோர் பாவகத்தனை
யழுந்துபூசையிற் பரவுமன்பன்மே
லெழுந்துவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௬)

பகலின்பற்குவை பறித்தவீரனைச்
சகளநிஸ்கள மானசம்புவைப்
புகலுங்காதலாற் போற்றுமன்பன்மே
லிகலிவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௭)

அதிர்ந்தவான்முத லைந்துமாதியை
யுதிர்ந்தசண்ணீ றுலவுமார்பனை
முதிர்ந்தகாதலான் முற்றுமன்பன்மே
லெதிர்ந்துவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௮)

தேவதேவனைச் சிற்றுணத்தனை
முவராய்த்தொழின் முடிக்குமுந்தையை

கூஆ மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாயம்.

நாவினூற்புகழ் நவிற்துமன்பன்மே
லேவிலவந்தகூற் றேதுசெய்யுமே. (௫௯)

இன்னதன்மையா யீரொட்டாகவே
பன்னிமார்க்கண்டன் பகர்ந்தபாடலை
யுன்னியோ துவா ருழைவெங்கூற்றுவன்
மன்னிடானவர் வாழ்தலுண்மையே (௬௦)

வேறு.

என்றுமார்க்கண்ட நெடுதுரைக்குமேத்துரைகேட்
டன்றுதானுள்ளத்தி லார்வமிகப்பெருக
நின்றேனைத்தன்னருளா னோக்கிரெடுந்தவத்தோய்
நன்றுநீரெம்மை வழிப்பட்டநன்னிலையே. (௬௧)

ஊழிரெடுங்காலத்து மொவ்வாதகற்பத்தும்
பாழிரெடுந்தவத்தோ யாண்டுபதினாறுகி
யாழியுலகி விறவாதமர்ந்தினிதாய்
வாழியெனவுரைத்து நம்பன்மறைதலுமே (௬௨)

நம்பனளித்தவரம் பெற்றனானப்புதல்வ
னும்பர்வியப்ப வுலகோரினிதேத்தத்
தம்புதல்வர்க்காய்மெலிந்த தாய்தந்தையுண்மகிழ்வித்
தம்புவிழியிறீர் த்தங்க ளாடுவான்போயினனே. (௬௩)

போனமுனிவன் புனிதநீர்புக்காடி
வானநிலையேழு மண்ணேழுஞ்சென் றுலவி
யானபிரனையத்து மாவியழியானாகி
யூனமறவென்று முமாபதிபோல்வகிணன் (௬௪)

வீழ்ந்தநமனும் விழிவழியேநீரொழுகத்
தாழ்ந்ததுயருழந்து சம்புமலர்த்தாள்பணிந்தே
யாழ்ந்தமதியில்லை னவமதியாணீதிழைத்தேன்
றாழ்ந்தபுரிசடையோ யென்றுரைத்துத்தான்போனான். (௬௫)

ஈதுகாண்முன்னிகழ்ந்த தித்துணையுமார்க்கண்டன்
ருதைதிருத்தாதை தணவாதுமாகமதிப்
போதுதொறுமுழ்கியிட்ட புண்ணியத்தினுலென்று
திதிலாமாமுனிவன் நேர்வேந்தனுக்குரைத்தான். (௬௬)

மார்க்கண்டன் பிறப்புணத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௬௭-க்குத் திருவீருத்தம் ௬௫௫.

பதினேட்டாவது,

தீர்த்தவிசேடமுரைத்த அத்தியாயம்.

பகலவன்குலத்துவேந்தன் கேட்டபின்பண்பினிலே
யகமகிழ்ந்தினிதுநோக்கி யையநீயோதுமாற்றான்
மகரவாதித்தனுற்ற மதிதொறுந்தெண்ணீராடச்
செகதலவளாகவைப்பிற் தீர்த்தங்களைவையாஞ்செப்பாய். (க)

என்னவேலிறைவன்கூற வருந்ததிக்கிறைவன்சொல்வான்
மன்னவாமாகதிங்கண் மருவியவமையமெல்லாம்
பொன்னகர்ப்புறத்தினுள்ள நீரொலாம்புனிதநீரோ
யன்னதில்விசேடமாக வேதங்களைறைந்தகேளாய். (உ)

நால்வகைப்பொருளுநல்கு நற்பிரயாகைபின்னர்
வாலியநைமிசம்பின் வருகங்கைத்துவாரந்தெண்ணீர்
ரோலிமெவந்தினன்னீர் சுரபுவாழ்துவனையோடு
பாலெனத்தகையகங்கை வாரிதிபடியுமெல்லை (ங)

உயர்குருபூமிநல்லோ ருரைத்திடும்பமுனைகாஞ்சி
மயர்வறவெழுந்தகோதா வரியொடுதுங்கபத்தினா
கயலுக்கிழ்ந்நவேணி கண்டகைபெண்ணைபாவி
யியல்பெறுபொன்னிவையை யியற்றமிழ்ப்பொருளையோடும் (ச)

உறுதிரியம்பகத்தோ டோங்குமோங்காரஞ்சோனை
மறுவறுகளாஞ்சிரம்புட் கரமொடுசிந்துமற்று
மிறைபுருடோத்தமம்பி னியன்றகோகன்னமெங்குந்
துறைபெறும்பிருகுகச்ச பாசளம்பிருகுதுங்கம் (ரு)

காசினிபுகழுந்தாய வெதிரிகாச்சிரமங்கண்டோர்க்
காசறமுத்தநில்குஞ் சுரசோதியாதிபாகப்
பேசியதீர்த்தமின்னும் பெரிதுளவவற்றின்மேலாய்
மாசறப்புனிதமாய மான்மியதீர்த்தங்கேளாய். (சு)

மெய்யுரைப்பொறியைந்தாய விடயத்தையடக்கல்யார்க்கும்
பெய்யருளுடைமைபோற்ற னடுநிறற்பிழாநீகை
வெய்யவுளொடுக்கமென்று மகிழ்ச்சியின்மேனவைகல்
துய்யதோரன்பியற்றுந் தொழில்செய்யல்தீர்த்தமாகும். (ஊ)

வேண்டியநியமம்வேத மந்திரஞ்செபங்களயார்க்கு
மாண்டநல்லவாய்மைவீரந் தயிரியமாசில்லான

மீண்டியவிரதங்கோற லொழிந்திடவிதையத் தூய்மை
பூண்டிடுதியானசித்தம் புராரியைப்பரவறீர்த்தம். (அ)

கள்ளன்பொய்க்குறலோவாயன் கடியசொற்கொடியநெஞ்சன்
றள்ளருங்களியன் தூர்த்தன் றண்ணளியிலாதலோபி
யுள்ளத்தின்மலத்தையற்றே யுடன்மலங்கமுவினல்லால்
வெள்ளநீர்க்கங்கைதோய்ந்தும் விமலமதாகமாட்டான். (க)

உறுபுனலதனில்வீழ்ந்தே யூத்தையைக்கமுவிவிட்டாற்
பொறியிலாமாந்தரந்தோ புனிதத்தைப்பொருந்தமாட்டா
ரொறிதிபாப்புனலின்மூழ்க வில்லைமற்றென்றபோது
மறுவறுமனத்தின்வஞ்ச மற்றவர் தூயர்மாதோ. (க0)

மனமலவிடையப்பற்றே மற்றையொழித்தநீர்த்தங்
கனநிதியளிக்ஞந்தானந் தவங்கல்விகனல்செய்வேள்வி
யிணையனபுனிதமாகு மிதையமேபுனிதமாகில்
வினையினியதுண்டோ விதையமேவிழுப்பமானால் (கக)

அகந்தனிறூய்மையில்லா ரைந்தழற்றவதின்ருலும்
பகர்ந்திடுபுனிதமாகார் பவத்தையும்பெறுகலாற்றா
ரிகழ்ந்துவஞ்சங்கணீத்தா ரொந்திழையாபாப்புல்லி
மகிழ்ந்திடப்புனார்வோனும் புனிதராய்வழுத்தலாவார். (கஉ)

பற்றியவிராகமாதி பங்கமோர்சிறிதுமற்று
முற்றியகாமக்குரோத முதற்படுகழியுமன்றி
நற்றவஞானமென்னு நவையறுதீர்த்தமாடப்
பெற்றவர்தாங்கள்கண்டிர் பிறப்பறக்கமுவினோ. (கங)

மானததீர்த்தமீதான் மண்ணிடைச்சிலதெண்ணீருக்
கானபெர்விழுப்பமெவ்வா றடைந்ததென்றுரைக்கிற்கேட்ட
மானிடருருவிலுத்த மாங்கம்போன்மண்ணினுள்ளந்
தானவேற்றுமையினாலே தகுதியைச்சாருந்தெண்ணீர். (கச)

தூரகமேதத்தின்மிக்க தூயநீர்மாகமாடார்
விரதங்களியற்றல்செய்யார் வெறுக்கைகடானுமீயர்
ரரஹரவென்றுகூற ராவினமறையோர்க்கியா
ரிரவலராகத்தோன்றி மறுமையிலிடரிற்றாழ்வார் (கரு)

கரத்தினின்மலர்பெய்தேத்தல் காலினிற்கோயிற்குழ்தற்
சிரத்தினில்வணங்கல்வாயிற் சிவன்றிருப்புகழைப்பாடல்

பெருத்திடுமனத்தினம்பன் பெருவடிவினைப்பாவித்த
லுரைத்திடுபுனிததீர்த்த மென்னுமிவ்வுலகமம்மா.

(கக)

வேறு.

வஞ்சகமில்லா நெஞ்சேநெஞ்சா
மறுமனைசெல்லாத் தாளேதாளாஞ்
செஞ்சொலுரைக்கு நாவேநாவாஞ்
செழுநிதியீயுங் கையேகையா
மஞ்சிநடுங்கு மேதிலர்தாரத்
தவையவநோக்காக் கண்ணேகண்ணு
மெஞ்சலிலாதே யிப்பரிசுடையோ
ரெய்தியவிடமே புனிதமதாமால்.

(கௌ)

வேறு.

கள்ளமனத்தின் விருப்புற்றார்
கடியபாவந் தனக்கஞ்சா
ருள்ளபொருளை யிலையென்பா
ருளதின்நின்றே யையுறுவார்
தொள்ளையுணர்வா லேதொன்று
சொலினுந்தர்க்க மிடத்தொடுப்பார்
பள்ளநெடுநீர் மூழ்கிடினும்
பலத்தையடையார் பாரிடத்தே

(கஅ)

இமிழ்நீர்க்கடல்குழிநும்புடவி
யெங்குமெய்தி யெறிதினாமுத்
தமிழ்நீர்த்துறைக டொறுந்தோயற்
கொருப்பாடுடையார் முதனாளே
கமழ்நீரருவி மதந்தூங்குங்
கலுழிக்கபோலக் கரிமுகனை
யமிழ்தின்கனியால் வழிபட்டே
யரியபிதிர்க்கள் கடனிரப்பி.

(கக)

எழுந்துதீர்த்தந் தொறுமெய்தி
யியன்றபொருளா துலர்க்கீந்தே
யுழந்தபிதிர்க்கள் கடனாற்றி
புற்றமறையோர் தமைக்கூட்டி
யிழந்துபாவம் பேரயகல
நியமம்பிடித்த வியல்புடனே

பழந்தம்பதியி னடைந்திடுவார்
பரமபதத்தை யடைந்திடுவார். (௨௦)

பொருளைவேட்டங் கொருவனுக்கா
யொருவன்போய்நற் புனலாடி
லருளிலவனுக் கரறிவொன்றே
யடையும்பலனா மதுவன்றித்
தெருளிலொருவன் றனைநினைந்தே
தருப்பைமுடி ந்து தெண்ணீரின்
மருளினெஞ்ச னாடியிடி.
லெட்டிலொன்று மற்றவற்கே. (௨௧)

ஒன்றிப்பு தூநீ ராடிடுவா
னுண்டிடுநருன லொழிந்திட்டே
பன்றைப்பொழுதே சீர்க்கேச
மகற்றியிரந்தோர்க் கடைவுசெய்து
துன்றிப்புனலிற் றேய்ந்திடுத
றாயகரும மிதுநிற்க
வென்றிப்புயனே யித்துணையு
மாகமதிக்கு விளம்பியதால். (௨௨)

இனியகதவி யிலந்தைநெல்லி
யெள்ளுநாழி நெய்நாழி
பனிகொண்மதியோ லறவெழுத்த
பச்சையரிசி நானாழி
நனிகொள்பாகோ டிலைபிளவு
நற்பூசணிக்கா யெள்ளுண்டை
புனிதமறையோர்க் கனுதினமு
மாகமதியிற் புகழ்ந்தளிக்க. (௨௩)

சுவையா றுடைய நல்லடிசி
றுய்யதூசு கஞ்சுகங்க
ளிவையா திகளாஞ் சிற்றுண்டி
யில்லாமறையோர்க் களித்திடுக
நவைதீர்நறுநெய் பெருந்தீப
நறுங்குங்குவிய மகிழ்சந்த
முவையா ற்றாபஞ் சூவிதிருக்
கோயிலிடத்தி வியற்றிடுக. (௨௪)

சொன்னமறையின் வழுவின்றித்
 தூயமாக மாடினர்கள்
 பொன்னினுலகத் தமனோசன்
 போகமெல்லாம் புகுந்துப்பா
 ரன்னதகைமை யுணராம
 லவனிமாந்த ரன்னியமாய்
 மன்னுதவங்கண் மேற்கொண்டு
 வாழாகழிப்பர் வாழ்நாளே.

(௨௫)

வாடாவேள்வி மிகுதரும
 மருவுதழலைந் திடைநிற்குங்
 கோடாவிரதந் தவந்தானங்
 கோடியியற்றி முடித்தாலும்
 வீடாவுலகின் மாகமதி
 விரும்பிப்புனலா டினரொய்தும்
 பீடார்பேறு தருவனவோ
 பருதிசூலத்திற் பெருந்தகையே.

(௨௬)

தீர்த்தவிசேடமுறைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.
 ஆ அத்தியாயம் ௧௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௬௮௧.

பத்தொன்பதாவது,

சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

என்றுமொழிந்திடுவசிட்டன் பின்னுமா
 கத்தினிய லெடுத்துச்சொல்வான்
 ரென்றுபடுபாதகரிற் சுவிர்தனெனுந்
 தொழுகுலத்தோன் ரெலையுங்காலை
 யொன்றுமனப்பின்னிரக்க ஆக்கத்தான்
 முத்திநிலையுற்றானந்த
 நன்றிபடுகாதையினைக் கேட்டிநர
 பதியென்ன நவில்வதானான்.

(௧)

லேறு.

நகைமுகமங்கையர் புனல்ருடைபுந்துறை
 நறுமதை யின்களாவாய்

கௌ. சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

பகவினிளங்கதிர் மறையநெருங்கிய
பசியநறும் பொழில்சூழ்
புகழுகளங்கம தெனவியல்கொண்டியர்
புரியினமர்ந்திடுவோன்
முகளறுமந்தணர் மரபினில்வந்திடு
சுவிர்தனெனும் பெயரான்.

(௨)

வேதமுமங்கமு மாகமமும்பல
வேறுள விஞ்சைசகளு
மொதியுணர்ந்தவ னாகியுநெஞ்சி
னிலோப மிகுந்திடலாற்
றீதுவிஞ்சைசகள் சாலவழங்கிய
தேசிகனின் புறவே
யீதல்புரிந்தில னோர்விழலென்பது
மேபவ னன்புடனே.

(௩)

நண்ணியவிஞ்சைசக னோரறுபானொடு
நாலெனு மத்துணையு
மெண்ணியுணர்ந்த வெலாநிதியாசையு
னியார்வயி னுங்கொளவே
புண்ணியமென்பது முண்டுக்கொலென்றிறை
புந்தியின் வைத்தறியான்
மண்ணினுணர்சர் வழங்கினுநீணிதி
வந்துடனேபெறுவான்

(௪)

கட்டியசெம்பொன் னுரைத்திடுவெள்ளி
கடற்பவ ளந்தரள
மெட்டியர்நாடொழும் விற்பனயாவையு
மெட்பய றோடரிசி
மட்டவிழார மலைப்படுகாரகின்
மற்றுள கோவினமும்
பட்டொடுவெண்க வரித்திரளுங்கொடு
பற்பகல் விறற்றிடுவான்.

(௫)

வேறொருவன்கையின் மெய்ப்பொருள்கொண்டு
விழுத்தக வானதொரு
பேறுகள்விறற்றிடு நீணிதிகொண்டு
பிறர்க்கென நீர்படியு

மாறுதருஞ்சடை யாணுறுபூசையு

மன்னிய ருக்குதவிச்

சோறுகருண்டதல். லாதுதன்னில்விடை

துய்த்தறியான் மறவோன்.

(௬)

வேறு

இத்தன்மையினெவருந்தரு மிருநீணிதிபெறவே

பித்தன்புரிதருமந்தவ மாராதனைபிறவ

சித்தம்பிறர்க்கென்றேயவ நெடிதீட்டுவதல்லாற்

சித்தந்தனிற்றனக்கென்றொரு செயல்செய்திலன்றியோன். (௭)

கூவித்தருமஞ்செய்திடு கொடியோனிதுதொழிலா

லோலக்கடலுலகத்தினி லொருகொடியொன்னீட்டிச்

சாலத்தளர்வுறுநாளிடை தனிமூப்பதுவெய்தி

நீலச்சிகைபஞ்சொத்திட நிலையற்றுடறளர்ந்தான்

(௮)

வேறு.

அன்னகாலையி லன்னவன்முன்னமே

யென்னபாவ மியற்றினம்யாவரும்

பொன்னின்மாரி பொழிகுனற்போய்ப்பெற

வுன்னின்மூப்பிடை யூறியொடுங்கிற்றே.

(௯)

இன்றென்னில்லத் தியற்றியசோறலாற்

முன்றுமன்னியர் சோறுண்ணப்பெற்றிலே

னன்றுநாம்பொரு ளீட்டுநலனெனக்

கன்றுசின்தைய நெண்ணிக்கதறினான்

(௧௦)

மற்றவேதியர் மாழ்கிடுங்காலையின்

முற்றும்யாவு முடிவுவந்தெய்தலா

லற்றைநாளிலவ் வந்தணன்புந்தியிற்

குற்றமில்லதோர் கொள்கைபொருந்தியே

(௧௧)

சோடிசெம்பொற் குவியலைத்தேடினேம்

விடுசேரும் வினைய சினைத்திலே

மாடுதீர்த்தமு மாக்குந்தவங்களுப்

பிடைநெஞ்சாற் பெரும்பொருட்சீந்துனேம்.

(௧௨)

சூவுவந்து முடுகியுந்தன்னுட

லோவறுங்கிழ வாகிபுருக்கெட்டு

க0௯ சுவீர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

நாவிறங்கியுந் தாண்டைமாரியும்
பாவியாசை யிளமையிற்பல்கிறே. (௧௩)

வீங்குமாசையை வென்றவர்மேலவ
ரோங்குமாசையி லுற்றவர்கீழ்மையர்
வாங்குநீருல கோவைருத்திடுந்
தீங்கிவ்வாசைமற் றேதுண்டுதீயதே. (௧௪)

நலங்கெடுத்திடு நாணமழித்திடுங்
குலஞ்சிகைத்திடுங் குற்றமளித்திடும்
பலன்றவிர்த்திடும் பாவத்திற்றள்ளிடு
மிலங்குமாசை யிதற்கிணையிலையே. (௧௫)

ஆதலாவீர்த வாசைத்தளையெனு
மாதுயர்ச்சிசிறை தன்னில்வளைப்புண்டே
நீதிதீர்த்த நிலைநின்றயாமினிச்
சாதன்முன்னந் தருமியிற்றுவேம். (௧௬)

என்றுநெஞ்சினி லெண்ணியவேதியன்
றுன்றுமார்வந் துரிசறநீக்கியே
பின்றைநற்றவஞ் செய்யப்பெரிதெண்ணி
யன்றுவைகின னற்றையிற்கங்குல்வாய். (௧௭)

சோரர்வந்து தொழுகுலத்தோன்முன்றி
லாரவைகிப் பொருள் கொடுத்தேபன்ன
நீரொடுண்டு நிசியினிலாயிடைச்
சேரவைகித் துயில்வதுபோற்செய்தார். (௧௮)

மனையுளோர்களு மாமறையாளனும்
வினையமின்றி விழிதுயில்கொண்டிடுங்
கனையுநள்ளிருட் கங்குற்பொழுதினி
லனையகள்வ ரமர்ந்தனர்கூடியே. (௧௯)

புதவுவாயிற் புடைத்துப்புழுதவிற்
பதறியஞ்சும் பழமறையாளனை
விதனமுற்றிடத் தண்டம்விளைத்துடன்
சிதைவிடப்பொருள் சேரக்கொண்டேகினார். (௨0)

கள்ளர்போகக் கதிரவன்றூன்வரப்
புள்ளலம்பு புலரியங்காலையிற்

றள்ளருந்துயர் கொண்டசளக்கினன்
மெள்ளவாய்திறந் தின்னவிளம்புவான் (௨௧)

ஐயவோவிதி யேயறனன்றியே
வையமெங்கும் வருந்திப்படைத்திடுந்
துய்யகைப்பொருள் சோரர்கொண்டேகினார்
வெய்துயிர்த்து மெலிந்துவருந்தினேன் (௨௨)

எண்ணரும்பொரு ளீட்டியதன்றியே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலேன்
மண்ணிற்றானம் வழங்கியிட்டேனல்லே
னண்ணியென்னிதி நாடுனான்றுந் துய்த்திலேன். (௨௩)

கொடியதானங்கள் யாரிடைக்கொண்டது
நொடியின்விற்தூட னுண்பொருளீட்டினேன்
படியின்யான்செய்த பாவமெல்லாமெடுத்
தடைவினோதிடி னாவினடங்குமோ. (௨௪)

ஞாலமெங்கு நடந்துபொன்னீட்டினேன்
காலேமாலேக் கடனுங்கழித்திலேன்
சாலவாச மனத்தைபுஞ்சார்ந்திலே
னேலுமந்திர மெண்ணிச்செய்திலேன் (௨௫)

நசையொழிந்தொரு நாள்வழிபபட்டிடி-
லசைவில்விண்ணவ ராக்கமின்றெய்தலாம
பசியமென்றழைப் பூக்கொடுபாவியே
னிசையவீசனை யேத்துதலெண்ணிலேன் (௨௬)

பங்கயக்கணன் பாவவினாசனன்
மங்குல்போலு மரகதமேனியன்
சங்குசக்கர மேந்திதன்றாளினிற்
பொங்குமாமல ரேத்திபபுனைந்திலேன். (௨௭)

வேண்டினார்தம் விழைவனைத்துந்தரு
மாண்டஐகப்புக ராணைமுகத்தனைக்
கூண்டசெங்கதிர்க் கற்றைக்குரிசிலைப்
பூண்டுவன்பாற் புகழ்ந்துபணிந்திலேன். (௨௮)

இம்மையிற்றிரு வாக்கத்தையீந்திடு
மம்மையிற்ற னரும்பதநல்கிடும்

க்0அ சுவிர்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்.

வெம்மைதீர்பனி வெற்புதவுங்கொடிச்
செம்மலர்ப்பத மேத்தவுஞ்செய்திலேன். (௨௯)

ரினைந்தபோழ்தி னெடும்பவநீக்கிடுங்
கனைந்துவண்டார் கடுக்கைக்கடவுண்மேல்
வனைந்தசீருத் திரந்தனைவாயினுற்
புனைந்துரைத்திலேன் வேதம்புகன்றிலேன். (௩0)

கோதனங்களி லொன்றுங்கொடுத்திலே
னாதுலர்க்குப் பொருள்களளித்திலேன்
சீதவார்பொழிற் செய்துவளர்த்திலேன்
பாதைநீர்துகர்ப் பந்தரமைத்திலேன். (௩௧)

வில்வமாலே விமலனுக்கீந்திலேன்
நல்லசாளக் கிராமநயந்திலேன்
மல்லனீர்விடுத் தோம்பிவளர்த்திடும
புல்லிதழ்ப்பூந் துளபம்புனைந்திலேன் (௩௨)

சித்தமுற்றுச் சிவநிசினோற்றிலேன்
முத்தினத்தரி வாரமுயன்றிலேன்
வைத்தநீணிதி யோடுமனைகளு
மித்தலைக்கன்றிச் செல்குதிக்கெய்துமோ (௩௩)

போயிறந்தது காலம்புகுந்தது
நோயுங்காய முதுமைதுடக்கமு
மாயுமாவியம் வந்ததுகூற்றமு
மாயும்போதி னருந்துணையாவதே. (௩௪)

ஏதுசெய்குவ னெவ்விடத்தேகுவேன்
பீதிநெஞ்சம் பிளக்கவருந்தினேன்
முதறிந்து தருமமுயன்றிலேன்
போதமற்ற பொறியிவியெனொ (௩௫)

அஞ்சிமாழ்கி யழுதிடுங்காலையி
னெஞ்சில்வேறு நினைதலுமங்ஙனே
தஞ்சமுற்றவர் போலத்தளர்வகன்
றுஞ்சினேனென் றுவகையின்முழ்கினுள் (௩௬)

பண்டியானிதி தேடிப்படருநாட்
கண்டல்குழங்கைக் கங்கையந்தீர்த்தத்திற்

றண்டுகுண்டிகை தாங்கியமாதவர்
கொண்டமாக வளத்தியல்கூறினார். (௩௭)

பண்பிற்கேட்டனன் பாதிச்சுலோகத்திற்
றண்புனற்றுரை மாகத்திற்றாமுவர்
விண்புரப்பர் விளியும்வினையென
வொண்பொருட்சொல் வியாதனன்றோதினான். (௩௮)

அன்னவாறு புரிஞுவமல்லது
பின்னர்வேறோர் பெருந்தவமில்லென
நன்னலத்த னருமதையாற்றினிற்
றுன்னியொன்பது நாட்புனல்தோய்ந்திட்டான். (௩௯)

கொடுகிமேனி சூலையப்பத்தாந்தினத்
திடுகுகண்ணின னேறியமூப்பினன்
முடுகியன்னதி மூழ்கிக்கோவிந்தனைக்
கடிதினோதிக் கரையிடத்துஞ்சினான் (௪௦)

மீண்டும்பாரினில் வேதியனாகியே
யீண்டிறந்த பிரயாகையிரும்புன
லாண்டோர்மாக மதியமர்ந்தாடியே
மாண்செத்திய லோகமருவியே. (௪௧)

ஆதிநான்முக னோடுமினிதமர்ந்
தோதுகற்ப மொழிந்திடுங்காலத்தின்
மேதினிக்கனோர் வேதியனாகியே
நாதன்காசி யணிநகர்நண்ணினான். (௪௨)

காசியானந்தக் கானனந்தன்னிடை
மாகில்கங்கையின் மாகநீர்மூழ்கியே
பூசுரன்னவன் போன்றினனக்கணத்
தீசன்முத்தியி லேற்றினனென்பவே. (௪௩)

வேறு.

நருமதையின்மாகமதி யாடியிடுநற்பயனாற்
புருகூதனகரடைந்து புனியினிள்வேதியனாகிப்
பிரயாகைப்புனலாடிப் பிரமபதஞ்சேர்ந்தபின்னர்
விரையார்காசியின்விளிந்து வீட்டின்பமெய்தினான். (௪௪)

சுவித்தன் முத்திபெற்ற அத்தியாய முற்றிற்று.
ஆ அத்தியாயம் ௧௯-க்குத் திருவிருத்தம் எட்டு.

இருபதாவது,

வீமனேகாதசி விரதமகிமையுனாத்த அத்தியாயம்.

என்றுமுனிவரன்பின்னு மிரவிசூலத்தின்வேந்தே
நன்றிமாகமதியி னலத்தையாரேநவில்வா
ரன்றிமதியமீரா றதனின்மாகமதிதான்
வென்றியிமையோர்தம்முன் மகவான்போல்விளங்கும். (க)

பெருகுபாவமனைத்து மாகமதியும்பிறந்தால்
வெருவியோடிக்கதறி வெவ்வேறுகவிரியு
மரியதேவர்காந்தியனைத்துந் தெண்ணீரடங்கிப்
புரியுந்மையென்ன வேதநான்கும்புகலும். (உ)

மறைக்குமாயையொருவி மன்னத்துற்றோர்தாமு
மெறிக்குங்கதிர்வாளமரின் நெதிர்தின்றிறந்தோர்தாமு
நெறிக்கொண்மாகமதியி நெடுநாண்மூழ்குநிலையோர்
குறிக்கொண்டெய்தும்பதவி கூடார்வேந்தர்வேந்தே. (ங)

அருவிப்புனலிற்படித லதிகபலத்தையருளு
மருவிக்கூபம்வாவி யாடலொருசீர்வழங்கு
மிரையுமாறின்றென்னில் முதனாளுகித்துவைத்த
வுரியகுடத்திறெண்ணீர் கங்கையாடலொக்கும். (ச)

ஆடுந்திரத்தைபுடையோ ரரியவிரதம்பிடித்து
நீடுமெண்ணைமூழ்கி நெடுநீராடலொழிந்து
பீடார்மடித்திவிற்பேசுந்தானம்வழங்கி
லோடும்பரிதியிடைபோய்த் திருமால்பாதத்துறைவார். (ந)

ஆரேமாகமதியின் பலத்தினளவையிசைப்பார்
பாரேழுடைவிறபுரந்த பாண்டுதனயரவருள்
வாரார்சுழற்கால்வீம னாசாரியனைவணங்கிச்
சீரார்தவமாமுனியே கேளென்றிதனைத்தெரித்தான். (கூ)

அடியென்றன்னையுலகோ ரரிவாரத்தினயிலுங்
கொடியோனைன்பரஃது மன்றியரவக்கொடியோன்
வடிவாள்வேற்கையினையோர் மற்றச்சகுணிமுதலா
முடியார்வேந்தரெல்லா மிதனானைத்துமொழிவார். (எ)

உண்டியொழியமாட்டே னேகாதசிவந்துற்றார்
பண்டையிலும்வாளிரவி வருமுன்பசியோமிகுமாற்
கொண்டபலமூலத்தாற் கொடியபசியைத்தகைவே
னண்டர்குருவேயனையா யடியேற்கருளென்றிரந்தான் (அ)

ஒருநாளியற்றுவிரத மோராண்டியற்றும்பலத்தே
வினாவிற்றருவதாக வேண்டுமதுநீவிளம்பென்
றரசற்கரசனுரைப்ப வழகிற்றென்னொவுவந்து
குருபுங்கவகேளென்னாக் குருபுங்கவனுங்கூறும் (க)

வேறு.

வானோர்புகழுமாகமதி வளரும்பக்கத்தரிவாரந்
தானோர்முறைநீயியற்றுதியே லோராண்டியற்றுந்தகைமையதா
மீனோர்விசம்பின்வெயில்பரப்ப வினியமிருளும்பனியும்போற்
கானூர்தொடையாய்பாவவினை யிதனொலொழிந்துகட்டறுமே. (க0)

கங்கைமுதலாந்திருந்தியிற் கலந்துநெடுநாட்படிந்தோரும்
பொங்குதுரகப்பெருவேள்வி யொருநூறடைவிற்புரிந்தோருந்
தங்கவரைபோற்பொற்குவிய றுனமாகவளித்தோரும்
பங்கமிலதாமரிவாரப் பலத்திற்பாதிபெருரன்றே. (கக)

அலைக்குங்கடல்குழவனியெல்லா மளித்தபலனங்கொருதட்டு
நிலைக்குமரிவாரப்பலன்மற் றொருதட்டிலுமாய்நிறுக்குங்காற்
றுலைத்தட்டிணையிலரிவாரத் தட்டுப்பாரந்தாங்கிமோற்
சிலைக்கையரசேயிதற்கிணையாய்ச் செப்பும்விரதமொன்றுளதோ. (க1)

தீற்றுந்தரையினெற்சொரிந்து தெண்ணீர்க்கும்பமதில்வைத்தே
யாற்றுந்துகிலையதின்மேலே யழகாய்வைத்துப்பின்னதின்மேன்
மாற்றினுயர்ந்தபொன்னாற்செய் வராகமூர்த்திதனையிருத்திப்
போற்றியாவாகனமாதி யங்கப்பூசைபுரிந்திட்டே (கங)

உரைத்தவிதியேயுபசார முள்ளவெல்லாமொருங்காற்றிப்
பரித்தவிரவிறுயிலாமற் பரமன்கதையாற்போதகற்றி
நிரைத்தகதிரோனெழுமளவி னியமமுடித்துநெடுமலை
யருத்தியுடனையருச்சித்துப் பூசைமுடித்தவமையத்தில். (கச)

ஆசாரியனுக்கத் துணையு மன்பின் முறையினனித்தபின்னர்த்
தேசார்மறையோர்தம்மோடுஞ் செறிந்தவிருந்தோர்தம்மோடுங்.

ககஉ வீமனேகாதசி விரதமகிமையுரைத்த
அத்தியாயம்.

கூசாக்கிளைஞர் தம்மோடுங் குழுமிப்பெரும்பாரணஞ்செய்தோர்
வீசார்கலிசூழலகினைடை மீண்டும்பிறவார்வேல்வேந்தே. (கரு)

இன்னமுறையேயிவ்விரத மியற்றுவாயென்றிசைத்திடலு
மன்னுதருமன்றிருத்துணையாம் வடிவாள்வீமனிசைந்தேகி
யன்னதிதிவந்தெய்திடலு மற்றைப்புலரிக்கடன்கழித்து
மின்னுதிகிரித்திருமாலே விதித்தமுறையின்வழிபட்டே. (கசு)

பரிதிக்கடவுணன்பகலைப் படருங்காலைப்பசியுடற்ற
வரிதினெழுந்தத்தினபுரத்தி நகன்பூஞ்சோலைகடுவெய்திப்
பிரதைகுமானிறைஞ்ஞா றிளநீர்குடித்துப்பெரும்பனசர்
தருதீங்கனியீராயிரந்தா னருந்திப்பசியுந்தணியானாய். (கௌ)

மொழியார்கருப்புப்பெருங்கட்டு முன்னுறருந்தித்தீந்தேறல்
வழியார்கதலிநெடுங்குலைக ளீனாஞ்ஞா றுவகுத்துண்டு
பொழிபாற்குளம்புநீரருந்திப் போகாதுயினைப்புறங்காத்து
விழியாவிருந்துநிசிகழிந்துப் புலரிப்போதின்வினைந்தெழுந்தே. (க)

காயும்வடவாவனல்போல வயிற்றுப்பசித்தீக்கனன்றெரியத்
தோயமூழ்கிக்கடன்கழித்துச் சொன்னவிரதத்தொழின்முடித்துச்
சீயமனையானெய்தோய்த்த நெகிழ்ந்ததிரளேமுன்றுண்டு
மேயகருணைத்ததிதீம்பால் வெள்ளத்தோடுமிகவுண்டான். (கக)

வன்பிற்பசியையுள்ளடக்கி வாயுதனயன்பாரணஞ்செய்
தின்புற்றிடலாலன்றுமுதல் வீமனேகாதசியென்ன
வன்பிற்புகலப்பட்டதுதா னரியவிந்தவிரதமின்றித்
துன்பக்கடலிற்றுளேவாரைக் களையினேற்றுந்தோணிடிண்டோ. (க)

அரியவேள்விகளின்மிக்க வயமேதம்போல்வளையுளெல்லாம்
பரியமேருவதுபோலப் பத்தர்கணத்துமாயனைப்போல்
விரியுநீருட்கங்கையைப்போல் விண்மீன்குழாத்துவிதுவினைப்போ
லுரியவிரதமவற்றுளெல்லா மாகமதியேயுயர்ந்ததுகான். (உக)

விடங்கொப்பளிக்குந்துளையெயிற்று விரிபைத்தலையாடரவமெல்லா
மடங்கிக்கலுமுன்றலேகாண வஞ்சியொதுங்குமதுபோல
முடங்குமுளையாம்பரித்திண்டே ரிரவிமகரமுற்றுதலுந்
துடங்குவினையிற்பாவமெல்லாந் துரிசற்றிரிந்துதொலைத்திடமே. (க)

வேறு.

மதியிலாக்கங்குல்போன்று மலரிலாலாவிபோன்று
நிதியிலானிளமைபோன்று நெய்யிலாவடிசில்போன்று

நீதியிலாநகரம்போன்று நாற்றமின்மலரேபோன்றும்
விதியினுன்மாகதிங்கட் புனல்புகான்விளக்கமன்றே.

(௨௩)

வேறு.

வானாதவன் மாமகரத்துறலும்
வளர்வைகரை யின்னதியின் றுறைபோய்
தேனாந்துளவத்திரு மாலெனவுஞ்
சிவனேயென வும்புனன்முழுகிடுவோர்
கானார்மல னாந்தருநீழலின்வாய்க்
கனவாலயம் வாழுமரம்பையர்தம்
பூநாறிதழிற்சுதை பெய்தினாகும்
புணர்மென்முலையிற் றெய்யல்புகுந்துறைவார். (௨௪)

ஏகாதசியோடியை யும்புனிதத்
தெழின்மாகம தித்திரனாற்புகல்வார்
மோகாதியின் வைகடுமானிடரை
முத்திக்கரை யேற்றுவதென்றுநாயர்ய்
பாகார்மொழி மங்கையோர்பங்குறையும்
பரமன்சிவ மாநிசியொன்றதனாற்
சேகார்தொழில் விற்கொலைவேடனைநற்
சிவலோக மிருத்தியதென்றனனே (௨௫)

விமனேகாந்சி விரதமகிமையுணர்ந்த அத்தியாய ழுற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௦-க்குத் திருவிருத்தம் ௭௫௦.

இருபத்தோராவது,

சிவராத்திரி மகிமையுணர்ந்த அத்தியாயம்.

முகமனோடுநீ திசான் முனிவனிதுகூறவே
யகமகிழ்வினோடெழா வரசரரியேறனான்
சிகரவரையதனின்வாழ் சிவநிசியின்மான்மியம்
புகரனையதேசிகா புகறியெனவோதினான். (௧)

அறைகழலினீடுதா ளரசனீதுகூறவே
மறைமுனிவனோதுவான் மதிகொள்குடமாதமுங்
குறைவினெடுமினமுங் குழுமுமிடையாகவே
பிறைகுறையுநாளினீள் பெருகுபதினாலதாய். (௨)

ககசு சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

வருதிதியதாகுமால் வரதனிசியானதே
யரஹரவதார்சொல்வா ரதன்மகிமைநாதன்மேற்
பாவரியவில்வமும் பசிபதனை தூவியோ
ரிரவுதுயில்லீங்குவா ரிறைவனுலகேறுவார். (ங)

மகமதனுண்மேலதாம் வருதுரகமேதமே
நகமதனுண்மேலதாம் நவையின்வடமேருவே
புகன்மறையுண்மேலதாம் புனிதமிதுசாமமே
திகழ்விரதமேலதாஞ் சிவசிசியதாவதே (ச)

உலகில்வருபாவமா முணர்சமிதையாவையு
நிலைகருகிமாய்வுறு நிமிடமதினீறதாய்த்
தொலைவில்சிகைவீசியே சுடுகனலியாகுமாற்
சிலைவலிசெய்தோளினுப் சிவசிசியதாவதே. (ரு)

வேறு.

பொங்கியவளங்களோங்குஞ் சாகரபுரத்தைச்சூழ்ந்து
மங்குல்பொழ்நெடியயிஞ்சிப் புறத்தினின்மன்னிவாழ்வோ
னங்குலனென்னுநாமத் தடுகொலைப்பகழிவேடன்
செங்கணன்குருதிதேதாய்ந்த வுகிரினன்சிக்கமொப்பான். (சு)

வெண்ணிறத்தசைகள் தின்று வெடிபுலாட்கமழும்வாயான்
றண்ணளிசிறிதுமில்லான் நமரொடுங்குழுமிவாழ்வோன்
முண்ணெனவெழுந்தோர்ஞான்றிற் றெடுகழற்றேனும்வீக்கித்
திண்ணிதிற்கரியகச்சை மருங்குறச்செறித்துநீவி. (எ)

நிணங்கொளும்பகழித் தூணி வெரினுறநெருங்கவார்த்து
வணங்கியசாபமேந்தி மயிரணிச்சுரிகைசேர்த்து
கணங்கொளங்கரியகுஞ்சிக் கயிற்றினில்விசித்துக்கட்டித்
துணங்கையிட்டலகைசெல்ல வேட்டைமேற்றுணிந்துபோனான். (ஐ)

குரவமாமருதுபுண்ணை கோங்குவேல்கடம்புவண்ணி
மரவங்குவிளமிரத்தி வெள்ளிலால்மாதுளங்க
மரசுபாதிரிசெருந்தி யங்கோலமகில்வேய்சந்தஞ்
சுரபுண்ணைகுடசம்வேங்கை மராமரஞ்சுரைகாரா (க)

இன்னனமுதலாயுள்ள மரத்தினுனெருங்கியெங்கு
மின்னுவெம்பரிதிவானேன் வெயிற்கதிர்நழையாதியாருந்

துன்னருங்கொடுமுட்கானிற் றமியனூய்ச்சென்றுதொக்கான்
வன்னியிற்கொடியசீற்றக் கொலைத்தொழில்பறவன்மாதோ. (க0)

கொய்யுளைமடங்கலேறு கோட்டுவாரணத்திற்பாய்ந்து
வெய்யவள்ளுகிரிற்றுங்க விபுலமத்தகத்தைப்போழ்ந்து
துய்யவெண்மருப்பைவாங்கிச் சோரியோடுகுத்தமுத்த
மையறுமா துளங்கம் பழமெனவயங்குமோர்பால். (கக)

குடாவடியுளியமீயற் குரும்பைதொட்டுண்ணுமோர்பால்
கடாநிறைவேழுத்தோடு கவையமேற்றுதுதலோர்பால்
விடாதிக்கல்வெகுளிவேங்கை கேழலைவெகுளுமோர்பால்
படாமுலைவர்கனைய வுழைக்குலம்பாயுமோர்பால். (க2)

இரும்பெனமுறியுரீள்கோட் டிரலைகளுகைக்குமோர்பா
லரும்பியசூழியொண்கட் குறுமுயலகலுமோர்பால்
பெரும்புயன்முழக்கமென்னப் பிடிக்குலம்பினிற்றுமோர்பாற்
றிரும்பியமுகத்தினோடுஞ் செஞ்சுணங்கீட்டமோர்பால். (க3)

விதுவினைக்கவருஞ்சீற்ற விடவெயிற்றகல்வாய்நாகம்
பதவிவிட்டவியெய்திப் படிந்ததுபோலவாகக்
கதழெரியுயிர்ப்புக்காற்றிற் கானகங்கறிந்துவாடப்
புதையிருணிறத்தபாந்தண் முளைதொடும்புகுவதோர்பால். (க4)

கோகிலம்பூவைகிள்ளை குக்கில்காரண்டமாந்தை
தோகைபாறெருவையன்றில் சுவணநீர்க்காதநாளை
கூகையாண்டலைவண்டானங் குரண்டஞ்சிச்சிலிகுறம்பூள்
காகஞ்சாதகப்புண்ணேமி கபோதகநெருங்குமெங்கும். (க5)

இத்திரமனைத் துநோக்கி வேட்டத்தினியல்பிற்கேற்ற
குத்திரக்கண்ணியூன்றிக் கோனிநீஇவார்களோடித்
தத்துதாள்பிணிக்கவல்ல வியந்திரந்தனையிற்சேர்த்திப்
பத்திரமரங்கடோடும் பல்வலைநெருங்கவிக்கி. (க6)

கட்டியவலையிற்பாய விலங்கினங்கலங்கவோட்டுங்
தொட்டவெஞ்சிலையின்வாளி துறந்திடுங்குணில்கள்வீசும்
விட்டெறிகவண்கலோச்சும் விடர்மரப்பழுவமேறித்
தட்டவாயரவமோச்சித் தவழுஞ்சூழும்புகேழும். (க7)

பாசங்கள்பரியத்தாவி முன்னோபடர்ந்துசெல்லக்
காய்சினனாமவியேவுங் களைகுரற்பறவைபோல

ககக சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

கூட

மாசறவினித்துக்கூவும் வல்லிலங்குடற்றுமார்போ
லாசறப்பயிலுமானி னடிகண்டுதொடர்ந்துபற்றும். (கஅ)

இன்னனவேட்டஞ்செய்து மெலிந்துடவிழைத்ததல்லாற்
றுன்னியோர்விலங்குமாய்க்கப் பெற்றிலன் றுயர்கொணெஞ்ச
னின்னலுற்றிருந்தகாலே யெரித்தவெங்கதிரைவாங்கிப்
பொன்னெடுந்தேரின்வெய்யோன் குடகடற்புறத்தனானுன். (கக)

திருந்துகோலோச்சிவையஞ் செலுத்துதேர்வேந்தன்மாயப்
பொருந்தியகேளீர்வையம் புரப்பதற்கடைவதேயச்
சரிந்துபுன்மாலையெய்தத் தாபமுற்றிடைந்துவேடன்
விரிந்தபூஞ்சூழியெய்தி வினையமேதென்னநின் றுன். (உ௦)

விண்புகும்பருதிசெல்ல மாலையும்வினாவினீங்கக்
கண்புதைத்தனையுங்கங்குற் காரிருள்கவித்தலாலே
மண்படர் வானங்கான மாதிரமென் றுந்தோன்று
வெண்பிறிதில்லையுந் றிடவிவணெய்திற்றென்னு. (உ௧)

மறுகியவுளத்தன்கண்ணீர் வழிந்திடுமுகத்தன்மாழ்கிச்
சிறுவர்களுந்நின்றே வாடுவொன்றுதேம்பும்
பிறைறுதலெயிற்றிசோகம் பெரிதெண்ணிமயங்கிவாடு
நறியலுளின் றிச்சென்று லுணவுண்டோநமருக்கென்னும். (உ௨)

சிறந்தவைகறையிற்சேர்து மென்னினுந்தினலுந்நு
வெறுங்கையோடெய்தினேமேற் பசியினுன்மெலிவரந்தோ
உறைந்திவணெய்தித்தெண்ணீ ருணவரும்விலங்குபார்த்து
மறைந்திருந்தெய்துகோற னலனெனமனத்துட்கொண்டான். ()

நீர்த்துறையிடைகரந்து நின்றிடிற்றேன்றுமென்னச்
சேர்த்திடுவில்லின்வாளிச் செங்கையன்சினத்தநெஞ்சன்
வேர்த்திடுமெய்யனீலக் கஞ்சுகன்வினாவினுற்றுப்
பார்த்தொருவில்லத்தேறிப் படுதழைப்பணையிற்சேர்ந்தான். ()

வையிலேச்சுரிகையாலே முள்ளெலாநறுக்கிமாற்றிப்
பெய்கணைவிலங்கினேவிற் பெரிதிடைதடுக்குமென்னக்
கொய்தனெனறிந்தான்பச்சைக் கூவிளந்தளிரையாங்கண்
கையினிற்சாபநாணிற் கணைதொடுத்திருந்தான்மன்னு. (உ௫)

குழைத்தபாசடைகடுன்னுங் கூவிளமூலத்தின்கண்
மழைத்ததண்புயல்போனீல மணிமிடற்றுகியென்னத்

தழைத்தபொற்புராணவிங்கந் தராயினிலெவரும்புசை
யிழைத்தவேட்டுவனுங்காணு தாயிடையிருந்ததன்றே. (௨௬)

எய்திடெம்மிலங்குதன்னை மறைக்குமிக்குழைகளென்னக்
கொய்தவனெறியவீழ்ந்த கூவிளந்தளிர்களெல்லாம்
பொய்கையங்கராயின்வைகும் புராதனவிங்கச்சென்னி
வைதிகநெறியிற்சாத்து மலரெனமலிந்தவன்றே. (௨௭)

சீதளப்பனியின்மூழ்குஞ் சிரத்தினனுணவுதீர்த்தான்
போதிருளுறக்கநீத்தான் புராரிமுன்வைகிசின்றான்
ஏதமற்றெறியிந்தவில்வத் தியற்றியவழிபாடுற்றான்
மாதவரிவன்போல்யாரே சிவகிசிவரம்பினின்றார். (௨௮)

மயர்வுறுவுலகத்தோர்தம் வல்வினைக்கருமம்வாய்ப்ப
வயர்வறச்சான்றாய்நோக்கு மமலனும்வில்லக்கனீட்டத
தியல்புறுவரவுநோக்குங் கிராதனுமிருவரன்றித்
துயிவினையறறைக்கங்குல் துறந்திருந்தார்களாயாரே. (௨௯)

இன்னவித்தலையவாக வெயினனைவரவுகாணுத்
தன்னமர்காதற்கற்பி னெயிற்றியுந்தளர்ந்துவாடித்
துன்னியகுன்றிமாலை முலையினன்விழிநீர்சோரப்
பன்னினளிரங்கியாற்றா தினையனபகர்தலுற்றான் (௩௦)

வேறு.

பேதைப்பருவத்தே வந்தென்னைக்கைப்பிடித்தா
யீதித்துணைநாளு மென்னைப்பிரிந்தறியாய்
காதற்கணவாயிக் கங்குலிடைமீளாம
லேதுற்றனையிடையூறேதென்றறியேனே. (௩௧)

சாயுஞ்சிலையிற் சரங்கொளுவுமுன்னெதிர்த்து
சீயங்கொலைபுரியத் தோள்வவிகடீர்த்தனையோ
காயுஞ்சினவா ளரவங்கடித்தொறுக்கப்
பாயும்புவிபோல்வா யவ்விடத்திற்பட்டாயோ. (௩௨)

மானிடவர்செல்லா வனத்திறறியாளாய்ப்
போனவழிதேடிப் புகுவேனெனவெழுந்தால்
வானவிருகுன்றி வழியறியலாற்றுகிலேன்
மேலுலவுதாரா யெனவழுதுதேம்பினான். (௩௩)

௧௧௮ சிவராத்திரி மகிமையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேறு.

ஊன்கிடையாதுவாடி யுணவற்றுப்பனியிற்றோயந்து
மான்பிணைவரவுபார்த்துத் துயிலற்றுமரத்தினும்பர்த்
தேன்றுணர்பானம்பண்ணி யிருந்துழியிருளைச்சீறி
வான்படர்புரவித்தேரோ னுதையமால்வரையில்வந்தான். (௩௪)

வயங்கியகதிரோனெய்தும் வைகறையதனின்வேடன்
கயங்கியவுளத்தன்வில்வப் பணைநின்றுகடிதிழிந்து
மயங்கியமனைவிதன்னை வருத்தந்தீர்த்திடுவாடுவெல்லை
யியங்கியகாவின்முந்திக் கதுமெனவெழுந்துவந்தான். (௩௫)

மற்றவன்றன்னைநேடி மைந்தரையுடனேகொண்டு
சிற்றிடையெயிற்றிகாணிற் சென்றிடுநெறியிற்கண்டு
கற்றடந்தோளிற்புல்லிக் கணவனுக்கிரங்கிமாழ்க
வுற்றவன்றானுமின்ன லொழிகெனமுகமன்சொன்னான். (௩௬)

இளஞ்சிறுந்தாமுங்காத லெயிற்றியும்பின்னேபோத
வளைந்தவிற்டடக்கைவேடன் மனையினில்வந்துவைகி
யுளைந்தெழுதுன்பநீங்கி பூனடியவரோடுண்டு
விளைந்திடுவிதியின்கோட்பாற் சிறிதுநாட்செல்லவீந்தான். (௩௭)

வேறு.

அஞ்சனகிரித்தொகுதி யன்னதொருமெய்யர்
மஞ்சிடயெனக்குமுறும் வாய்மையர்கள்வள்வாய்ச்
சிஞ்சுகமெனத்தெறு சினத்தினர்வதைக்கு
நெஞ்சினர்கள் காலபடர் வந்தனர்நிறைந்தார். (௩௮)

எற்றுதியெனச்சில ரியம்புவர்கள்வானாற்
செற்றுதிரெனச்சிலர், செயிற்பர்நெடுநாணிற்
பற்றுதிரெனச்சிலர் பகர்ந்திடுவர்வேலா
விற்துடல்கழிந்திட வெறிந்திடுமினென்பார். (௩௯)

மண்ணிலுயர்தேருருளின் வட்டமெனலாய
கண்ணழலகால்வயவர் கைப்படுமவ்வேட
னெண்ணரினைவுற்றழு திரங்கியிடுமெல்லை
விண்ணிடுவொளிபொங்குமோர் விமானமொடுவந்தார். (௪௦)

வந்தகணநாதர்நெடு வாளரவுபற்று
மிந்துவெனநின்றதுயர் வேடனையெடுத்தே

மந்தரமெனத்தகைய மானமிசைவையா
வந்தரவிசும்பிடை யெழுந்தனரகன்றார். (சக)

வெங்கொலைசெய்வேடனை விமானமிசையேற்றி
யிங்கிவர்கள்சென்றபடி கண்டியமதுதர்
மங்குலனமேனியர்கள் வாளெயிறுதினன
பொங்கியசினத்தினர் புகுந்திவைபுரைத்தார். (சஉ)

வேறு.

யாவர்விடுத்தது துவர்நீ ரியாங்கள் பற்றுமிவன் றன்னைக்
காவல்விடுத்துவிமானத்தி னேற்றிவானிற்கடிக்கல்வீர்
மேவுமிவனைவிண்மேவ விடுத்தற்கிசையேமில்வேடன்
பாவமிழைத்ததன்றியற னுண்டேலதுவும்பகர்ந்திடுவீர். (சங)

கற்பங்கழிக்கும்விரிஞ்சன்முத லெங்கொனானை கடப்பதன்றற்
பொற்பொன்றியவிந்திரன்முதலாம் புத்தெனெவரும்புரந்திடினு
மற்பந்தவமென்றியற்றானை விமானத்தேற்றியகறிநெனில்
வெற்பின்றலைகள்போ லுமது சிரங்களுருள வீட்டுவமால். (சச)

என்னமொழியுமொழிகேட்டுக் கண்கள்வெருள விரைத்தெழுந்து
பொன்னினுலகிற் புரந்தரனைப் போகவதயிற்சலபதியைத்
துன்னுமழகைக்கியக்கர்மனைச் சுடுகாடதினிலந்தகனை
மன்னியுறையவருள் புரிந்த மகேசன்பணிக்கவந்தேமால். (சரு)

எங்கள்பெருமானடியார்தன் னடியார்நீவிரெதிர்ந்தெம்பாற்
பொங்குசெருக்கிப்புயவீரம் புகலத்தகுமொபொறியில்லீர்
சிங்கமுழுத்துவரும்போது சிறுபுன்முயலோ செருவேற்குங்
கங்கைமுடித்தானடியார்முன் காலபடரோவெதிர்வதுவே. (சசு)

காலகாலன்விரிஞ்சனெடு கரியோனறியாக்கண்ணுதலோன்
சூலபாணிவிடுக்கவரு தூதர்க்கெதிரோநீரென்ன
வாலகாலமெனப்பொங்கி யலர்கைமுசலந்தனைப்பறித்துப்
பாலமார்புதலைசிதற முனிந்துபுடைத்துவின்படர்ந்தார். (சஎ)

இழந்தபடையர்செஞ்சோரி யிறைக்குந்தலையர்நடுநடுங்கி
யுழந்ததுயநானீர்வறிதா யுலர்த்தநாவரொடுங்குமெய்யர்
சுழன்றவிழியர்நினைதோ லுந் துண்ணென்னெஞ்சரமுததற்றிப்
பழந்தம்புதியினிடையோடிப் பருதிமகன்முன்போய்விழுந்தார்.()

சீவராத்திரி மகிமையுணர்த்த அத்தியாய முப்பிறீறு.

ஆ அத்தியாயம் ௨௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௭௯௮.

இருபத்திரண்டாவது,

இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

போழ்ந்தமெய்யர் போகுமுயிர்ப்பினர்
வீழ்ந்துதானே வணங்குறும்வேலையி
லாழ்ந்தகேள்வி யறிஞர்நமன்றனைச்
சூழ்ந்திருந்த சபையினைச்சொல்லுவாம். (க)

உலகொறுத்திடுங் காலனுயர்மிருத்
தலகிலாநிலை யந்தகன்மூவருங்
கொலைகொள்வேலினர் கோரவுருவினர்
மலைகள்போல மருங்கினில்வைகவே. (உ)

பினியின்முந்து பெருங்கயக்குட்டனோய்
தணிவருஞ்சுரந் தண்குளிர்வெப்பநீர்
கணிதமற்ற வறுமைகலியொடு
பணிவிடைத்தொழிற் பாங்கினினிற்கவே. (ங)

மறப்புச்சோம்பு வருத்தமழுகையாற்
சிறப்பிலாத பசிகினந்தீக்குண
மொறுத்ததாகங் குரோதமுலோபமோ
டிறுத்தகாமங்க ளேவலினிற்கவே. (ச)

விளங்குமோகம் வயிரம்விண்மீனெனத்
துளங்குசத்த முனிக்கணந்தொல்லைநூ
லுளங்கொள்கித்திர குத்தனுமுண்மைநூ
லளந்தசெங்கோ லரசருஞ்சூழவே. (ரு)

இருந்தகூற்றுவ நெய்திய தூதரைப்
புரிந்துநோக்கிப் புகையெழக்கண்களி
லெரிந்தசின்தைய னேழலகத்தையு
மருந்துவான்போ லழன்றமுகத்தினுன். (சு)

கொண்டசீற்றமுந் தூதுவர்கோலமுங்
கண்டுபேரவை முற்றுங்கலங்கியே
பண்டையோவியம் போலப்பதைப்பற்று
விண்டபெருயிர்ப் பும்விடவஞ்சினார். (௭)

துயக்கமெய்திய தூதுவரஞ்சிரீ
ரியக்கராக்கத ரோவிமையோர்களோ

தியக்கமெய்த நுமைச்செகுத்தாரெவர்
மயக்கமற்றினு போதில்வழங்குவீர்.

(அ)

யாவராயினு மெவ்வுலகத்தினும்
போவராயினும் புக்கிடம்புக்கவர்
சாவதாக்கிச் சினந்தணிப்பேனென
காவலன்சொலத் தூதர்கழறினார்

(க)

வேறு.

என்னுரை செய்குவ மெந்தாய்
மின்னுரை யானையி னேர்ந்தே
பன்னிய பாதக வேட
னின்னுயிர் கொள்ள வெழுந்தே

(க௦)

சென்றவ னாவி செகுத்தோம்
பின்றைய னாவி பிணித்தே
முன்றிரு முன்றினி லுப்பபா
மின்று வழக்கோ டெதிர்த்தோம்.

(க௧)

எட்டொ டிரண்டு திசைக்கும்
விட்டெரி சோதி விமானத்
தட்டினில் வந்திடு தக்கோர்
மட்டில ரெம்மை வளேத்தார்

(க௨)

ஈடுபடுத்தி யெதிர்த்தார்
வேடனை யும்விடு வித்தார்
மாடுறு மானம தேற்றி
யோடி வடாதிசை யற்றார்.

(க௩)

பினபு தொடர்ந்து பெயர்ந்தோ
முன்பவ னேக மொழிந்தே
யன்பற வெங்கதை யாலே
யென்பற மோதி யெறிந்தார்

(க௪)

ஆன்னவர் சொன்ன வழற்சொற்
றென்னவ நின்னுழை செப்பிற்
சொன்னவர் நாவு துணிந்தே
மின்னிய மண்ணிடை வீழும்.

(க௫)

கஉஉ இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

காரிடி யன்ன கதிர்ப்பா
 ரேர்பெறு மெம்மிறை வற்கே
 நீரடி யானடி யாரென்
 ரோர்மொழி யெம்மை யுரைத்தார். (கசு)

என்ன திரப்பி யிறுத்தா
 ரன்னது கால நயிற்றான்
 சொன்னது சங்கரர் தூதென்
 னுன்னின நெஞ்சி லுணர்ந்தான். (கௌ)

மாதவ ரோடயல் வைகுங்
 கோதமில் சித்திர குத்தா
 கேதம விளைத்த கிராதன்
 யாது தவத்த னியம்பாய். (கஅ)

என்றிது கூற்ற னியம்ப
 நன்றிது வென்ன நயந்தே
 தொன்று படைத்த தொடர்ச்சி
 தின்று கணக்கு நினைந்தான். ' (கக)

ஆதி விரிஞ்ச னமைத்த
 போது துடங்கிய புல்லன்
 சாத லுறுந்துணை தானும்
 பாதக மேபயில் வுற்றான். (உ0)

மண்ணிடை மானிட ரெல்லா
 நண்ணிய பாதக நாடி
 யெண்ணிய போதி விவன்றான்
 பண்ணிய தேமிகு பாவம். (உக)

கற்றுணா வெய்து கணக்கி
 னிற்றென வோதி யிருப்பக்
 கொற்றவ னாகிய கூற்று
 மற்றிது செய்ய மதித்தான். (உஉ)

ஆக்கிய பேர்க ளழித்தே
 போக்கியல் யாவர் புறப்பார்
 நீக்கிய வீசன்முன் னோர்ந்த
 தூக்கிய நங்குறை சொல்வோம் (உங)

முத்தினை கால முழுத்தண்
டித்துணை யுங்கொ டெழுந்தே
சித்திர குத்த செறிந்தே
மைத்தகு கண்டன்முன் வைப்போம் (உச)

எம்மொடு மெய்துதி யென்ற
மைம்மலை போன்மயி டத்தின்
வெம்மையி னேறி வினாந்தே
செம்மலின் வெற்பிடை சென்றான் (உரு)

வேறு.

வெள்ளிமால்வரையினங்கண் வெளிமுகட்டொளிகள்விம்முந்
தள்ளருமணியிற்செய்த தமனியக்கோயில்வாயி
லெள்ளரும்வினையத்தெய்தி யெருமைவிட்டிறங்கிக்கால
னெள்ளியநந்திபாற்போய்த் தன்வரவுடைத்துநின்றான். (உசு)

கூற்றுவுள்ளவரையவன்றோன் கொன்றைவேணியனுக்கோதச்
சாற்றினோன்றன்னையிங்குத் தருகெனவிறைவன் கூறக்
காற்றினுங்குகிச்சென்றிங் கடைகெனக்காலனெய்திப்
போற்றினன்பணிந்தானந்தி நிறுவியபுலத்தினின்றான். (உசு)

பங்கயத்துறையுமாத் விரிஞ்சனும்பதின்மர்தாமுஞ்
சங்கொடுதிகிரியேந்திச் சலதியிற்றுயில்கொள்வானு
மங்கையந்திராணிகோல வனமுலைதிழைக்குங்கோவுஞ்
செங்கதிர்க்கிரணத்திண்டே ராறிருசெல்வர்தாமும் (உசு)

மருத்துவர்தாமுமுன்னீர் வருணனுமளகைமுதூர்ப்
பரித்திடுமியக்கர்கோவும் படர்சிகைக்கனலின்வேந்துஞ்
சரித்திடுபிணையயூரு நிருதியுஞ்சகதண்டத்தை
விரித்திடுபணத்திலேற்கும் விரல்வலியுரகர்வேந்தும். (உசு)

கடகரிவதனங்கொண்ட கணங்களுக்கரசன்றானும்
படவரவதனையுண்ணுங் கேகயப்பரியினோனும்
வடவரையனுங்கமோது மாருதக்கடவுடானு
முடலைநெட்டலகையேறு முழுப்படைவீரன்றானும். (உசு)

நாரதன்முதலாயுள்ள நற்சுரமுனிவர்தாமும்
பாரினிலாதியான பரமமாமுனிவர்தாமும்

கஉச இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

வாரிதியவையோரேழு மால்வரைக்குலங்களைமுஞ்
சீருடைக்கங்கையாதி தீர்த்தமாநதியோரேழும். (௩௧)

விஞ்சையரியக்கர்சித்தர் விறல்வலிக்கருடர் தாமும்
வஞ்சிதுண்ணுசுப்புத்தெய்வ மகவிரும்பிறருஞ்சுற்றி
யஞ்சவிசெய்துபோற்று மவர் குறைவினாயபின்னர்
நஞ்சணிகண்டத்தண்ணை மனதுமுருத்தைநோக்கி. (௩௨)

கடைக்கணுல்வினவிலாநிங் காலனுங்கனித்தருஞ்சன்
விடைக்கொடியுயர்த்த யேதான்றல் விரைமலர்த்தாளின்வீழ்ந்து
படைத்தறித்தழிக்குமாதிரி பண்ணவன்சரித்தருஞ்சி
னடைத்தனனாவினார வெரித்தெடுத்தறைவதானான் (௩௩)

வேறு.

தேவர்க்குத் தேவையே சிவனே மறைமுதுவே
மூவர்க்குமுத்தொழிலுங் கற்பித்த முன்னோனே
காவற்கடவுளே கண்மூன்றுடையோனே
யாவற்குமாயா யிருவினையுமீவோனே. (௩௪)

மேண்டுமுள்ளத்தின் விருபபுவெறுப்பற்றேனே
கீண்டபிறவி நிறையிருளோமாற்றியிடக்
கூண்டகனற்கொழுந்தே கோவாமணிமுதலே
பாண்டிகனபனுக்குப் பாசுபதமீத்தோனே (௩௫)

காமற்கடிந்து கவுரிதலைத்தேய்வோனே
யீமத்திருநா மெழிபறுநக்கமீவோனே
சேமித்தருஞ்சண்டு வேவமுதிந்தோனே
சோமக்கலைபணிந்து ஆள்ளிமரமானே, மருனே (௩௬)

எப்புரமும்வாழவருட் கண்ணுலெழின்மதகேவ
எப்புரமும்நிற வழல்கொழுததும்பெம்மானே
ப்புரமுந்தீய முறுவலித்தமுன்னவனே
துப்புரவுத்துய்ப்பாவனு மாகுநின்றதொல்லோனே. (௩௭)

ஆக்கவிதியாய் மளிக்கருடுமாலாய்
நீக்கவரனுபு நிறைந் துநின்றகாரணனே
பாக்கியநிற்காணும் பழந்தவத்தினென்பகரும் -
வாக்கியவிண்ணப்பமொன்று சொல்கின்றேன்வானவனே. ()

பம்புபுவனம்படைக்க விதியைப்பணித்தாய்
நம்பியவைபுரக்க நாரணனைக்கற்பித்தாய்
யம்பொனுகைத் தமரேசனையும்வைத்தாய்
வெம்புவிசம்புலவ வெய்யோனையும்விடுத்தாய். (௩௯)

சீதபூததி வருணன்றிரத்தளித்தாய்
பூதைக்குறிசி லுலவும்படிபணித்தாய்
கோதிலளகை குபேரனுக்குமுன்பணித்தாய்
பாதகதைத்தெண்டிக்க நாயேனையும்பணித்தாய் (௪௦)

தேவரசுரர் திரிபுவனத்துள் ளோராகள்
யாவருநீபணித்த வாறேயினிதமர்ந்தார்
வாவுதிரைக்கடலு மண்ணேழுமளின்னேழுங்
காவலவநீபணித்த கற்பனையினின்றனவே (௪௧)

அவ்வண்ணமேபணித்த வையனீயென்னளவு
மெவ்வண்ணமென்று மியல்பென்றுமெண்ணாது
செவ்வண்ணநீயே சிதைத்தாலதைத்திருத்து
மெய்வண்ணமயாதே விளம்பிடநீ வேண்டிமால் (௪௨)

நீயுண்மைநீக்கிற் றருமநெறி கவங்கள்
போயவைகளுக்குன் றும் புணரிககைகடக்குங்
காயுங்கனலுகெடுங் காலுமுலகனைத்து
மாயும்படிநிமிடப் போதளவின்வந்திடுமே (௪௩)

ஆனதனாலாக்கினோய் நீயேயடுக்கழிக்கி
லீனமுறுதீநரகங் காத்தவினியேவண்டேன்
வானவனேநீயளித்த வன்படமுழுத்திரையு
முனமிலாத்தண்டுமிவை யென்றேயொருங்குவைத்தான் ()

காலனுதைத்துக் கதைமுத்திரைப்படங்கண்
னாலமிசைவைத்திடலு நம்பனதுகண்டு
கோலமுறுவற் சூலைநிலாநின்றெறியச்
சாலநினக்குவந்த தாழ்வேதெனவுரைத்தான் (௪௫)

தொன்றுபடுவினையாற் றோன்றியநாளின் றளவுங் .
கொன்றுயிரகடின்று கொலைக்கருமமேற்கொண்ட
புன்றொழில்செய்வேடன் பொறியற்றபாதகன்ற
ணன்றிபுரிதவங்க ளென்செய்தாளுயகனே (௪௬)

கடக இயமன் சிவனிடத்துச்சென்ற அத்தியாயம்.

செல்லும்பரிவேள்வி செய்துமுடித்தானே
வல்லும்பகலு மருந்தானஞ்செய்தானே
புல்லுமகரரவிப் போதுபுனன்மூழ்கினே
நல்லவிமானத்தேறி நின்னுலகநண்ணுதற்கே. (சஎ)

மற்றவிவனால் வரதனேநீள்கணங்கள்
சுற்றடியேனேவற் சிலர்கடமைமுனிந்து
பற்றியறமோதிப் பரிசுழியச்செய்தகதை
சற்றலதின்முன்னின் நமியேனுரைப்பதற்கே. (சஅ)

சுட்டுபெரும்பானியநு மிவ்வுலகமெய்துவதோ
நாட்டுபெரும்பாதகரி னுன்யாரைத்தண்டித்து
வாட்டுநரகில் வருத்துவேனென்றுரைப்பக்
கேட்டபுராரி மறவிக்கிதுகிளர்த்தும். (சகூ)

பொடனொருநூன்று விலங்கடுவான்வேட்டம்போங்
காடநனின்மேனிச் சிவநிசியிற்கங்குலெல்லா
மாடுதழைவில்லத் தருச்சித்துணர்வகன்று
நாடித்துயினீங்கி நம்மருகேவைகினான். (ரு0)

கூறுமியற்சித்தி ருத்தனூந்தாமறியான்
பாறுபடிவைவேலோய் நீயும்பகுத்தறியாய்
கோறல்புரிபுங் கொலைவேடனுமறியா
னாறுமலர்த்தொடையாய் நாமேயறிந்திருந்தோம். (ருக)

என்னப்பரமன் கனிவாய்மலர்ந்தியம்ப
முன்னர்க்குருகிக் கணக்கன்மொழியலுற்று
னுண்ணைச்சிவநிசியை யோர்ந்தறிவானாகிலன்றோ
முன்னர்விழித்திருந்து பூசையிவன்முற்றியதே. (ருஉ)

ஊன்கள்கிடையாத படியாலுணர்வொழிந்தான்
மான்பிணைகள் பார்த்து வருதுயிலேக்கினான்
றென்றுணர்செர்வில்வச் செறிந்ததழையெல்லாங்
கூன்சிலையினுள்வாளி தடுக்குமெனக்கொய்தெறிந்தான். (ரு)

இத்துணையெயன்றி யிறைவனேயிச்சவரன்
பித்தனையவ்ளிரதம் பெற்றியெண்ணிச்செய்துண்டோ
வித்தகனையென்கணக்கிற் காணென்விளம்பவென்று
சித்திரகுத்தன் நெரித்தனையசெப்பலுமே. (சரு)

ஓதியவாமெல்லா முளவேயுணர்வின்மை
யாதவினான்றோ கணநா
மூதுணர்வினாலுணர்ந்து செய்தானேல்முத்தனாய்ப்
பேதமறயாமா யுறைவனெனப்பேசினான். (௫௫)

நல்லீரதங்க ண்டோறுமீட்டுகினும்
வல்லமுதுவேள்வி வரம்பிலதுசெய்திடினு
மெல்லையறுதானங்க ளென்னாறுமீந்திடினு
மொல்லைக்கதிநல்குஞ் சிவநிசிக்கொன்றெவ்வாதே. (௫௬)

ஆதலாலிந்த விரதத்தளவறியா
தோதினாயுன்மனத்தி லுற்றபரிவொழிந்து
தீதறவேமுத்தினாயுந் தாங்கிச்செழுநகர்க்குப்
போதியெனவோதினான் புத்தேள்தொழுகழலான் (௫௭)

அன்னமொழிகேட்ட மறவியகமகிழ்ந்து
கன்னியொருபாகத் திடைவைத்தகண்ணுதலே
சொன்னபிழைபொறுத்தி யென்றுதொழுதெழுந்து
பொன்னமருந்தேர்ளானுந் தன்பதியிற்போயடைந்தான் ()

வணங்குசிலைக்கை வயலேடன் றுன்மகிழ்ந்து
கணங்களுக்குநாதனாய்க் காததிறைமைபூண்டுமிகு
மணங்கொண்மலர்மானத்து வானரம்பைமாரோ
டிணங்கியரன்வெள்வரிமலைச சாரவினிதருந்தான். (௫௯)

அங்குடுங்கால மளப்பிலாப்போகமெல்லாந்
தங்கியினிதருந்திக் கற்பகத்தின்றன்னிழற்கீழ்ச்
சிங்கவணையின்மற்றோர் தெய்வேந்திரனென்ன.
பொங்குபசும்பொன்னுலகிற் போகமினிதாய்துகர்ந்தான் (௬௦)

அத்தலைபயிங்கி யமரர்பணிகேட்டபக்
கொத்துமுடியரவிற் கோமானறுயில்புரியு
வித்தகவைகுந்த வியனுலகிற்போகமெல்லாந்
துய்த்துமலர்விரிஞ்சன் சோதியுலகடைந்தான் (௬௧)

ஆதிவிரிஞ்ச னவையினெடுநாள்வைகி
மாதிரிகள்காவலர்தம் வைப்பினெடுநாட்கழித்துத்
தாதவிழுங்கண்ணியரன் றன்னருளாலைவ்வுலகுந்
தீதறவேயெய்திச் செழும்போகந்துய்த்திருந்தான். (௬௨)

கஉஅ சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

எண்ணமறவேட னியற்றியிடுந்தன்மையினான்
மண்ணுலகில்வேந்தனை யிப்பதங்கண்மன்னினான்
புண்ணியவந்நோன்பைப் புலப்படவேதானியற்றுந்
திண்ணியர்கள் செல்கதியைச் செப்புந்தகமையதோ. (கூட)

என்றுவசிட்ட னியல்வேந்தனுக்குரைத்த
தொன்றுபடுகாலை யில்தென்றுகுதமுனி
துன்றுசடிலஞ் சுவற்றமுச்சூழ்ந்திருந்த
குன்றனையமாதவத்து மாதவற்குக்கூறினான் (கூஉ)

இயமன் சிவனிடத்திற்சென்றி அத்தியாய முற்றிற்று.

கூ அத்தியாயம் ௨௨-க்குத இருவிருத்தம் அகஉ.

இந்நபத்துமுன்றவது,

சிவராத்திரி விரதமுறையுரைத்த அத்தியாயம்.

வானுறையுந்தவமுனிவ னெடுத்தாரைத்த
வகைகேட்டு மகிழ்ச்சிபொங்கப
பானுகுலத்திகல்வேந்த னன்றிதுநன்
றெனப்பகர்ந்து பழையவேத
ஞானமுனியோரையத திவ்விரதங்
கேட்டதனா னலங்கூர்சிந்தை
யுனமறப்பெரிதுவந்தே னுணராத
வேடனுக்கி துற்றதானால் (க)

பத்தியுடன்விதிமுறையா லியற்றினோ
ருறுபதத்தைப் பகரவற்றோ
வுத்தமனையவ்விரத மியற்றியிடு
நெறிமுறையை யுரைத்தியென
வத்தகையசிவநிசியின் வழிபாட்டின்
முறையுனக்கின் றறைவனென்று
முத்தனையதாமுறுவ லருந்ததியின்
மணக்கேள்வன் மொழிவதானான். (உ)

முன்னர்திரியோதசியி னொருபோதுண்
டரிவையர்பான் முயக்கமின்றிப்
பின்னரநாட்சுரத்தசியில் வைகறையிற்
கடனனைத்தும் பிறழாதோம்பி

யன்னியமாமிழிகுலத்தோர் பாதகரை

யணுகாது பார்த்திடாது

பன்னியுரைபகராது நண்பகலிற்

நிநுநதியிற் படர்ந்துமாதோ

(௩)

இயம்பியநல்விதிவழியே புனலாடித்

தூயவெண்டு சிரண்டுசுற்றி

வயங்கியநல்லுர்சியினிற் கடன்கழித்துத்

தற்பணத்தின் வகையமுற்றிப்

பயம்பொழியுங்கோமயக்தாற் பண்ணவன

லயமெழுகி விதானமபண்ணி

நயந்துதிருநீறணிந்து கண்ணுதல்பூ

சனைக்குரிய நயந்துபாடி.

(௪)

ஐவகையின்னமுதாலு மறைந்திடுமா

னைந்தாலு மாடடிப்பின்னர்

திவ்வியவாகமத்தியல்பும வைதிகத்திற்

பேரியல்புந் திறமபாவண்ணங்

கைவருந்தவரைத்தநறுஞ் சந்தனத்தின்

குழம்பணிந்து கருத்தொன்றாகிச்

சைவதபோதனன்றொடுத்த முத்தளமாங்

கூவிளத்தின் றழைகள்சாத்தி

(௫)

சறுவனையுக்கிரனே வீமனே

சங்கரனே சிவனேசான்றாய்ப்

பெறுகதியினலமருளு மீசுரனே

சதாசிவனே யென்றுபேச

மறுவறுபூதாதிபதி யேயென்னு

மந்திரமோ ரொட்டுமோதிக்

குறைவறவேதூபாதி நிவேத்தியங்க

ளனைத்தினையுங் குறித்துச் செய்தே

(௬)

ஈரெட்டுவகையாய வுபசார

மத்தனையு மியல்பினூற்றி

வாரொட்டுங்களபமுலை மங்கையொடு

மினிதிருந்த வரதன்றன்னை

நாரிட்டமலர்புனைந்து நானியற்றும்

பூசனையை நயப்பாயென்று

கந0 சிவராத்திரி விரதமுறையுணர்த்த அத்தியாயம்.

சீரிட்டமலரடியின் வீழ்ந்திறைஞ்சி

யிப்பரிசே செய்யும்பூசை.

(எ)

கங்குல்வரும்யாமமொரு நான்கினுக்கு

மிப்படியே கடவுள்பூசை

பங்கமறவேயியற்றி யிறுதிதொரு

மருக்கியங்கள் பரிவானல்கித்

திங்கள்வணைந்தோன்சரிதை பா ராடடித்

துயினீங்கித் திணைப்போதேனுஞ்

சங்கரன்றன் சந்நிதியை நீங்காம

வினிதிருநது தவதனாகி

(அ)

மற்றைநாள்வைகறையிற் புனலாடி க்

கடன்கழிந்தது வரதன்பூசை

குற்றமறவேயியற்றிக் குரவணையு

முவப்பித்துக் குறித்ததான

முற்றபொருளால்வழங்கி மறையோர்க்குப்

பாலடிசி லுண்ணலூட்டிப்

பிறறையவரனுமதியாற் புனிதமாம்

பாரணத்தைப் பெரிதுசெய்ய

(ஆ)

வேறு.

இத்தகையபூசையினை யிபற்றுமருந்தவததினோர்

சத்தியமாயிரவிபதம் பிளந்துதடையறவெய்திப்

பத்தியினுன்முனிலோர்க்குங் கிடையாதபரமசிவ

முத்தியினைமனமாயை யொருவிப்போய்முற்றுவரால்

(க0)

ஆரேனுஞ்சிவநிசியை வழுவாமலியற்றுமவர்

பாரேழும்புகழ்முத்தி படர்வதன்றியிவர்கிலையிற்

றூராடுதிரடோளாய் மூவேழுதலைமுறையாய்

வேரோடுவினையகலச் சிவகத்தியைமேவுவார்

(கக)

வேதமுதன்மந்திரத்தி னருச்சிக்கவிரகில்லார்

நாதன்முதலைந்தெழுத்தை நவையறவேயுச்சரித்துத்

தீதறவேவழிபாடு செய்திடினுமிகல்வேந்தே

யாதிமறையவன்புரியும் பூசணையாயரன்கொள்வான்.

(கஉ)

நலம்புரியும்வேள்விகளா யிரஞ்செய்துநயந்திடினும்

பலம்பெறுநற்றூனங்க ளொருகோடி பண்ணுகினும்

நிலம்புகழைந்தழுநுப்ப ணெடுத்தவங்கண்முயன்றாறு
முலம்பொருதிண்டிறந்தேரூளாய் சிவநிசிக்கொன்றெவ்வாதே. ()

சிவநிசியுமட்டமியுந் திருவேகாதசியென்னும்
பவமறுநல்விதங்கண் மாகமதிப்புனல்படிவா
ரவமறவேயியற்றுமிடத் தடுக்குமதுநிற்கவினித்
தவமுடையோர்மாகமதி யாடுங்காற்சாற்றுவகேள். (௧௪)

அண்டபகிரண்டமுத லனைத்தினையும்புரப்பவனே
துண்டமதிமுடியோனே சிவனைநிற்றொழுமுடியேன்
மண்டலமெண்மாகமதி மருவிரீராடுகின்றேன்
பண்டைவினைத்தொடர்பயத்துப் பவக்கடல்விட்டேற்றுதியால்.

மகரவிதனிற்புனலின் மருவிரீராடுகின்றே
னகரமுதலெழுத்தாயவச்சுதா கோவிந்தா
சுகரவடவனாதிரித்துத் தேவருக்காயமுதனித்தாய்
பகரவரிதாயபெரும் பலப்பேறுந்தருவாயே. (௧௫)

கந்தமலர்ச்சுருளமுதக் கவுரிதருங்கற்பகமே
தொந்திவயிற்றைந்துகரத் தூயோய்நினைத்தொழுதே
னிந்தவியன்மாகமதிப் புனலாடுமெனியேற்குச்
சிந்தையினில்விழவனை த்துஞ்சேர்ந்திடநீயருள்வாயே. (௧௬)

செக்கர்நிறத்திவாகரனே செங்கதிராயிரத்தோனே
மக்களுந் துயர்களைபும் வானவனைநிற்றொழுது
மிக்கதிருமாகமதி வியன்புனலிற்படிகின்றே
னிக்குணமேதுயர்களைந் திட்டெனையெளிதிற்புரப்பாயே. (௧௭)

பேரின் பமருள்வாழ்வே மகமாயைப்பெண்ணமுதே
பாரின் பம்பயந்தளிக்கும் பராபரைநின்பதம்போற்றிச்
சீரொன்றுமாகமதிச் செழும்புனல்யான்படிகின்றேன்
ரூரொன்றுங்குழலாளே தமியேனைப்புரப்பாயே. (௧௮)

என்றிவற்றை யெடுத்தோதியியன்மா கநீராடி
நன்றியுடனருக்கியமு நவையறவேதான்கொடுத்துக்
குன்றவில்லிதனைப்போற்றிக் குலமறையோர்க்கினிதனித்துத்
துன்னுநநாநானே விரதத்தின்னொழின்முடிப்பார். (௨௦)

க.க.உ சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்:

வேறு.

மண்ணும்வாணு மகிழ்ந்தினிதேத்திட
வெண்ணிலாவின் ப மிம்பரிற்றுய்த்துமேற்
றண்ணிலாவணிச் சங்கரனன்பினுற்
புண்ணியத்தனிமுத்தி பொருந்துவார். (உக)

என்றுமாகமதி யினியல்பெலாம்
வென்றிவேற்கைத் திலீபன்யியந்திட
மன்றன்மாலை வசிட்டன்வழங்கிய
தொன்றுமாக்கதை சூதனங்கோதினான் (உஉ)

வாழிமாதவர் வாழிகருதிநூல்
வாழிரீன்சைவம் வாழிபுராணங்கள்
வாழிவையகம் வாழிமழைமுகில்
வாழிமாகரீராடிடு மாந்தரே. (உ௩)

இப்புராணமி யைந்துடன்கேட்பவர்
தப்பிலாதுபடிப் பவர்தாமெல்லா
முப்புராரி முதல்வனருளினுற்
செப்பலாதசிவபதஞ் சேர்வரால். (உ௪)

ஏதுவேண்டுமினித் தவமாந்தரே
யோதுநூலி னொருகவியாயினுங்
காதலோடு பிழையறக்கற்றிடிற்
போதினான்முகன் பொன்னுலகெய்தலாம். (உ௫)

சிவராத்திரி வீரதழறையுடைத்த அத்தியாயமுந்நிற்பு,
ஆ அத்தியாயம் உ௩-க்குத் திருவிருத்தம் அ.அ.எ.

இருபத்துநான்காவது,

சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

மன்னவர்மகுடஞ்ஞா மணிபடச்சிவந்தபொற்றூட
பொன்னவிரமார்பன்செங்கோற் புரவலன்றிலீபன்மீட்டுஞ்
சென்னியிலுயர்த்தகைபன் சிந்தையிலுவகையோடும்
வன்னியிற்புனிதஞான வசிட்டனைவணங்கிச்சொன்னான். (க)

விரிகடல்கலக்கப்பெற்ற வியன்சுவையமுதம்விண்ணோர்
பருகுநன் னொவுக்கல்லாற் பயன்கொடாதுன துவாக்கர்.

மரியதெள்ளமுதங்கேட்போர்க் கருஞ்செவிக்கினிமைகூர்ந்து
மருவியவினைகணிக்கி மாசில்வீடளிக்குமன்னே. (2)

ஆதலாலடியேனனுக் கருளொடுமாகமேன்மை
யோதுவாயினனுங்கேட்கு முவகையிற்கனிதததுள்ள
மாதவர்க்கரசேயென்ன மன்னவன்விழைவையோர்ந்து
போதுறைகிழவன்றந்த புராதனமுனிவன்சொன்னான். (ங)

நன்றுநன்றிறைவகேட்டி நவையறுகாதைமுன்னுட்
பொன்றிகழ்சையமென்னும் பொருப்பினிலரியாய்த்தோன்றி
நின்றமாதவத்துத்தெத்தாத் திரேயனேநேர்ந்துபோற்றி
வென்றிகொட்டக்கைக்கார்த்த வீரியன்வினாவினானே. (ச)

அளப்பருந்தருமநீதி யடங்கலுமுணரச்சொன்னு
யுளத்துயர்மாகதிங்கட் பலமெம்க்குரைத்தியென்னத்
துளக்கறுகமலத்தண்ணல் சுருதிநாரதற்குச்சொன்ன
கிளப்பருங்காதைதன்னைக் கிளத்துவன்கேட்டியென்னு. (ரு)

திருந்தியதவத்துத்தெத்தாத் திரேயனாயிரங்கையாற்குப்
பொருந்தமுன்னுரைத்தவாறே யுனக்குநான்புகல்வென்னன்ச்
சரிந்துதீவினைகெட்டோடத் தருமங்கடழையக்கற்பி
னருந்ததிகணவன்வேந்த நகங்கொளத்தெரிக்கலுற்றான். (சு)

இன்னதோர்காலந்தன்னி வின்னதோரிடத்தினெல்லைச்
சொன்னதோர்விரதத்துள்ள விதியினிற்சோர்வொன்றின்றி
நன்னெறிமாகந்தன்னி னறும்புனலாமொறு
முன்னையீவ்விரதம்பூண்டார் பெற்றதுமுழுதுஞ்சொல்வாம். (எ)

பாரதவருடந்தன்னிற் பண்புறுமனிதராகிப்
பேருறுமாகந்தன்னிற் பிறங்குநீராடல்செய்யார்
சீரறுபிறப்பென்னாகுந் தீமலமருந்திவாழு,
மூருறைபன்றிசெந்நா யுறுபிறப்பொக்குமன்றே. (அ)

எப்பொருளிசைந்தானேனு மாகநீரினிதாடானேல்
வெப்புறுகிரணவெய்யோன் விளங்கலாப்பகலேபோன்று
மொப்பறுகலேவெண்டிங்க ருதித்தெழாவிரவுபோன்றுந்
தப்பறத்தேசமங்கித் தளையினல்குரவிற்றழ்வான். (ஊ)

ஆரணவிதியினின்றே யருமகஞ்செய்தானேனுங்
காரணந்தெழிந்துகாலம் விரதத்திற்கழித்தானேனும்

கநசு சுந்தோபசுந்தர் வதைபுண்ட அத்தியாயம்.

பூரணமதியா ன்மாகப் புனிதநீராடினான்போல்
நாரணன்விடைப்பாகன்ற னல்லருள்சேர்ந்திடானே. (க0)

அச்சுதனன்புவேண்டி லருவினைதொலைக்கவேண்டில்
வச்சிரத்தடக்கைவேந்தன் வானுலகாளவேண்டில்
நிச்சயஞானமுத்தி நிமிடத்திலெய்தவேண்டி
லெச்சுழல்பிறவிமாந்தர் மாகநீரினிதிற்ஞேய்வார். (கக)

நாடொறுமினிதுபோற்றி வளர்த்தநல்லுடம்புதன்னை
நீடெரிநரகத்தன்னி லிடுவதுநீர்மைத்தாமோ
பிசொன்மகரஞ்செல்ல வெய்புவன்பெயர்ந்தகாலை
யோடுநீர்தியின்மூழ்கி யும்பர்வீடுறாமன்மன்னே. (கஉ)

என்புநீள்காலாய்ப்புண்ணீ ரிறைச்சியேசுவராய்மீது
வன்புறத்தோலின்மேய்த்து நரம்பினில்வாய்ப்பக்கட்டி
யொள்பபுதவாயல்காட்டி மலங்கவா லுண்ணிறைந்த
புன்புலல்வீட்டைமாகப் புனலிடார்புனிதராகார் (கங)

பொருவருமாகந்தன்னிற் புனிதநீராடல்செய்யார்
குறையுனலிடையிற்ஞேன் றுங் குமிழியேபோன் றுமிந்தத்
தரையினிற்கருவின்்ஞேற்றந் தங்கிடாமுட்டைபோன் றும்
நரரெனத்தோன்றிவாழா நான்செலமாள்வரன்றே. (கச)

கடலினிற்பெரியவாய க நுப்பவாரிதியின்மூழ்கி
மடமையிற்பிறந்துமா பு மானிடர்க்குதுபோலுண்டோ
புடவியின்மாகமாதம் பொருந்தியபுலரிப்போது
தொடுபுனலிடையிற்ஞேய்ந்தார ரம்பையர்முலையிற்ஞேய்வார். (க)

மாயனுக்கடி மைசெய்யான் மறையவர் தம்மைப்போற்றான்
றீயபாத்திரத்திலீவான் றெளிவிலாஞானம்பெற்றான்
வாயினில்வெகுளிக்காரன் வைதிகநிலையினில்லா
னாயவர்போலமாக மாடிலானரகினுழ்வான். (கசு)

குருவிலான்விஞ்சைபோன் றுங் குணமிலான்செல்வம்போன் று
மருவியதெளிவிலாதான் மாசுறுஞானம்போன் று
நிருபனைப்பிழைத்தார்போன் று நிகியிலானிளமைபோன் றும்
பொருவறுமாகமாடான் புகழொடுக்கெடுவன்மன்னே. (கஎ)

பொன்கொடுகன்னிநல்கும் பொறியிலாப்புல்லர்போன் று
நன்பகல்மாதர்தம்பா னலனுறக்கலப்பான்போன் று

மன்பினிலதிதிவாட வயினிதுய்த்திடுவான்போன்று
மின்புறுமாகமாடா நெழுமையினரகின்வீழ்வான் (௧௮)

பொய்க்கரியுரைப்பார்போன்றும் புறமனைநயப்பார்போன்று
மெய்க்கழிநறவமாந்தி வினையிலாதிழைப்பார்போன்றுங்
கைக்கொளற்பாலநீதங் கடிந்தவைபுரிவார்போன்றுந்
துய்க்குநற்புனலின்மாகந் தோய்ந்திடாநிரையந்தோய்வார். (1)

அந்தணர்தம்மைக்கொன்றோ ரரும்பொருள்களவிற்கொண்டோர்
நிந்தனைமதுவையுண்டோர் குரவரநேரினையைச்சேர்ந்தோர்
பந்தமுற்றிவரைக்கூடிப் பயில்வுற்றோனுமிந்த
வைந்துபாதகருமாக மாடினான்முத்தராவார். (20)

மகத்தினுல்விதந்தன்னால் வருந்தியதவங்கடம்மாற்
செகத்தினில்நீங்காப்பஞ்ச பாதகத்திரங்கடம்மைப்
புகற்கதிர்மகரஞ்சேர்ந்த பருவத்திற்படிவாராயி
னகற்றுதும்யாமேயென்னு வரும்புனலிரைக்குமன்றே. (௨௧)

வையகந்தன்னில்வாழு மனிதரைநோக்கிப்பாவம்
வெய்யவன்மகரஞ்சேர்ந்த மாகநீர்விழைவினாடி
லையகோயிவரைநீங்கி யடைகுதுமார்மாட்டென்னக்
கைதவப்பாவமெல்லாங் கண்கலுழந்திரங்குமன்றே. (௨௨)

வாக்கினுன்மொழிந்தபாவ மனத்தினுனினைந்தபாவ
மாக்கையாளீட்டுபாவ மறிவினாவிழைத்தபாவ
நோக்கினுற்றுகறித்தபாவ தன்னுணர்வின்றித்தானே
யாக்கியபாவமெல்லா மாகநீரகற்றுமன்றே. (௨௩)

பண்டுறுபிறவிதன்னிற் பற்றியபாவசேட
மொண்டொடிமனையாளுற்றார் புதல்வராலுற்றபாவந்
தண்டவில்பாவமெல்லாந் தபன்னமுன்னிருளேபோல
மண்டுதீம்புனலின்மாக மதியிற்சென்றாடமாயும். (௨௪)

பிறப்பெனுஞ்சேறுபூசிப் பெரிதுழன்மாந்தரெல்லா
மறத்தினிலுயிர்தமாகத் தரும்புனல்விரும்பிமூழ்கித்
திறப்படக்கழுவினல்லாற் தீர்ந்திடாதென்றுபண்டை
மறைப்பொருளுரைக்குமென்றான் மத்தினியுரைப்பதென்னே. (1)

இன்னணவியல்பினாப மாகநீரினிதினாடிப்
பொன்னகர்முதலாயுள்ள புவனபோகங்கடுய்த்துப்

௧௩௬ சுந்தோபசுந்தர் வதைபுண்ட அத்தியாயம்.

பன்னருஞ்சிறப்பிற்றாய பருதிதன்பதத்தைமேவு
மின்னனொருத்தியான்முன் நிகழ்ந்தமைவிளம்பக்கேண்மோ.

பிருகுவினவழியின்வந்த பெயரியலந்தணுள
னிருசுகனென்போன்பன்னி யெழிறருவயிறுவாய்ப்ப
வரிமதர்நெடுங்கட்பேதை யரிச்சிகைகணவற்கொல்லு
முளையறுகொடியதீய வோரையிலுதித்தாண்மன்னே. (௨௭)

சேயிழைவளர்ந்தையாண்டு சென்றிடுபருவந்தன்னிற்
காயழல்வேட்கும்வேதக் கவின்மரபதனில்வந்தோன்
மாயிருஞாலமேத்து மாலியவானென்றோதந்
துயவன்வேட்டன்னுளே தொலைந்தனன்விதியின்கோட்பால். (1)

கல நிழந்தனையபேதைக் கைம்மையுற்றொழுநாளிற்
குலமறையவணற்றாயுந் தந்தையுங்குடமார்க
வலம்வருமுள்ளத்தோடு மருந்துயருளபபாண்முன்னர்ப்
புலனுறவுருக்கும்வீணை நாரதமுனிவன்புக்கான். (௨௯)

புக்கமாமுனிவற்கண்டு பொருக்கெனவினாஞ்சிப்போற்றிக்
கக்குவெந்துயரினோடுங் காரிகைகிற்ப்போக்கி
மக்கடம்மின்னல்தீர்க்கு மாதவன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
மிக்கநன்முகமன்கூறி யவட்கிதுவிளம்பினுளே (௩௦)

பண்டைமுற்பவத்திலீசன் பார்பதிதன்னைப்போற்றி
யாண்டரும்வியப்பவெய்யோன் றனுவினிலடைந்தகலைக்
கொண்டமுற்பிறையிலாதி யாதிரைகுழுமுநாளிற்
றொண்டுசெய்தையாறாண்டு துடங்கினோன்சியற்றிநின்றாய் (௩௧)

அன்றியும்விருச்சிகத்தி லாதவனடைந்தபோது
துன்றுமுற்பக்கத்தேகா தசியினிற்றுடங்கிமுற்றை
வென்றிசேர்தனுவினமுன்னை யரிதினமேவுகாறுஞ்
சென்றுநீராடிற்றெய்வ மாகமாய்ச்சொப்புவாரோ. (௩௨)

செப்பியவெய்யோன்சாபஞ் சேர்ந்திகுலைமுந்து
மொப்பறுமிதினத்திற் றுடங்கியொண்மாகத்துற
சுப்பிரவரிதினத்தி னளவுநீர்தோய்ந்துசென்றற்
றப்பறுமிருடிமாக மெனப்பெயர்ச்சாற்றுவாரோ. (௩௩)

மகரஞாயிற்றின்முந்தி வருமெகாதசிதொடங்கி
நிக்ரறுகுமபத்தேகா தசிமட்டுநீரின்முழுகிற்

பகரரும்பிதிர்க்கண்மாக மென்பரிப்பரிசின்மூன்றும்
புகலும்பிரயாகைகோதா விரிகங்கைபுனலிற்றேயந்தாய். (௩௪)

காமியமிவையளாகுங் காருவாவாதிதாகத்
தோமறுமையாருய தினமுற் றுநீரிற்றேயந்து
தாமெகீரமாவாசைக்கே கூட்டனித்தியமாய்ச்சாற்றும்
நாமவேல்விழியாயிந்த நல்விந்தமுநீசெய்தாய். (௩௫)

இத்திரமியற்றிநின்ற தருமத்தினியைந்தபேறு
மைத்தவார்குழலாய்நின்பான் மன்னியதவமேற்றேன்று
முத்தமப்பிறப்பிலின்ப மூட்டுமிவ்வுடல்வீழ்காறு
மெய்த்தவமியற்றிநெஞ்சின் மெலிவறுத்திருத்தியென்றான். ()

ஆங்கதுகேட்டதைய லறைகுவாளருந்தவத்தோய்
தீங்குறுகையெய்தத் தீமையாதிழைத்தேனென்ன
வீங்கியதுயாங்கூர்ந்து வினவினன்னிவலோடுந்
நூங்கிசைமகதிவீணை நாரதன்சொல்வதானான். (௩௬)

வேறு.

முற்பவத்தினின் மொய்குழன்மாதூர்
நற்பிறப்பினி னுன்மறையாளனு
யுற்பவித்தனை வாரிதனென்றுரை
பொற்புடைத்திரு நாமம்புனைந்தரோ. (௩௭)

வேதநான்கும் விளங்குகலைகளு
மோதிநீதி நெறியினொழுகியே
போனாநாளுனைக் கண்டோர்பொதுமகள்
காதுவேற்றடங் கண்ணிற்சிறைசெய்தாள். (௩௮)

அந்தமாத் தினருநலந்துய்த்துநின்
சிற்தைகாம வசத்திற்செயலறக்
கந்தவார்குழற் கற்புடைப்பன்னிபால்
வந்தசிற்தையின் வேட்கையைமாற்றினாய் (௪௦)

உள்ளசெம்பொ னனைத்துமுதவிடும்
வள்ளியோரிற் கணிகைவயத்தனித்
தள்ளற்சேற்றி லமுந்திடுமொமைபோற்
தள்ளக்காமக் கடலிடைமுழ்குங்கால். (௪௧)

கூட்டுமுன்னையித் தீவினைக்கோட்பினால்
வாட்டிடுங்கய நோயின்மடிந்துளாய்

ககடறு சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்.

மோட்டுமோதி முதல்வன்முனிந்திட
நாட்டுமுவேழ் நரகினமுந்தினாய். (சஉ)

நரகசேட நலிவுறுநீர்மையாற்
றரையில்வந்து தளிரியலாயினை
நிரைவளைக்கை மனைவியைநீத்தலால்
விரகில்பேதையிற் கைமையைமேவினாய். (சங)

விதனமிக்கு மனைவிலெதும்பிடப்
பொதுமடந்தையர்ப் புல்லியதீமையோர்
கதியிற்பெண்பிறப் பேழ் பூறைகைமையாய்
மதிதளர்ந்து வருந்துவரென்பவே. (சச)

மண்ணிலேழ்பிறப் புற்றுவருந்தனின்
புண்ணியத்திற் றொலைந்துபோயதா
னண்ணுமேலைப் பிறப்பினவையற
விண்ணில்வெய்யவன் மெய்ப்பதமேவுவாய். (சரு)

என்றுதேற்றி முனிவரனேகலுங்
கன்றுசுந்தை யிகழ்ந்துகளிப்பொடு
நன்றுநன்றென நான்மறையாட்டியு
மொன்றுமாதவஞ் செய்யவொருப்பட்டாள் (சசு)

ஆசில்விந்த வகன்வரைச்சாரலிற்
காசிலாத கபிலைநருமதை
வீசுமத்திம தேயத்தின்மேவிய
மாசிலாவருட் கண்டகிவைப்பிலே. (சஎ)

எய்திமாதவ மேற்கொண்டியல்புடன்
வெய்யதீய விடையம்வினையற
நொய்திற்காம முதலறநூறியே
கைதவப்பவக் கட்டறநோற்றிட்டாள். (சஅ)

ஆரணத்தி னகம்புறமாய்கின்ற
காரணத்தினைக் கஞ்சமுவினோர்
வாரணத்துயர் மாற்றியவள்ளலைப்
பூரணத்துளத் தெண்ணிப்பொருந்தியே. (சஈ)

மாகமாறுபத் தாடிமனத்திடைச்
சோகமோகந் துறந்திடுந் தூயவ

ளோகையோடு முடலையொருவிப்போய்ப்
பாகசாதனன் பைம்பொற்பதியுற்றான்

(௧௦)

நாறுநாண்மலர்க் கற்பகநாட்டிடை
யூறுமின்ப மொருகற்பந்துய்த்தபி
னேறீதேறு மிறைவனிருந்துவாழ்
மாறிலாக்கயி லாயமருவினான்.

(௧௧)

அப்பிறங்க விடத்துமருந்தவத்
தொப்பிலாளொரு கற்பமுறைந்தபின்
கப்புறும்பட நாகணைக்கணவளர்
மைப்பிறங்கல்லைவ குந்தமருவினான்.

(௧௨)

அந்தநாட்டொரு கற்பமமர்ந்தபின்
கந்தநாண்மலர்க் காவலன்றன்பதி
சந்தவார்முலை நாலுசதுர்யுகம்
விந்தைபோல விழைவுடன்வைகினான்.

(௧௩)

பின்னுமந்தப் பிரமன்படைப்பிறை
பொன்னனாள்குடர் மாலேபுனைந்திடு
மன்னையுந்தியி னன்றியயோனியிற்
கன்னலுறுசொற் காரிகையாயினான்.

(௧௪)

தேவர்தானவர் சித்தரியக்கர்மற்
றேவரெனு மிவள்கண்வலைப்பட்டுப்
போவரோவெனும் பொற்பொடுபூண்முலைக்
கோவைவாய்க்கனி நின்றனள்கொம்பினே.

(௧௫)

அம்புயானசத் தண்ணலருளொடும்
வம்புலாமுலை மாதிரைநோக்கியே
யும்பர்மாதரி லோவியமேயுனைச்
செம்பொனாடர் திலோத்தமையென்பவே

(௧௬)

சோதிவார்கழற் சுந்தோபசுந்தரென்
றோதுகண்டக ரோர்வயிறுற்றுள்ளோர்
மாதாநான்முன் னளித்தவரத்தினாற்
றீதுமேற்கொடு நன்மைதிறம்பினார்.

(௧௭)

வானநாடர் மறுகமுனிவர
நீனமெய்த விருளறுவேதநான்

கந்தோபசந்தர் வதையுண்ட அத்தியாயம்:

ஞானசீலர் நடுங்கவுலகெனந்
தானமுன்றுந் தருக்கில்வருந்தினார். (௫௮)

நறைபிலிற்று நறுமலர்க்கற்பகத்
திறையிருக்கை யிழந்துகரந்துளா
னறைவதேதினி யந்தகனாதியர்
துறைபரித்த தொழில்களுங்கைவிட்டார். (௫௯)

யாவராலு முனையிலிருவருள்
சாவுதீர்ந்த வரத்தினர் தம்மைநின்
மேவுநல்வனப் பென்னும்வினையத்தா
லாவிபுண்டில கின்னலகற்றுவாய் (௬௦)

அனையபாதகர் தம்முன்னரிவைபோய்
வினையமுன்னி விழைவுறுசூட்சியான்
முனையிலாவி முடித்திவண்மீள் தியென்
றினையவோதி யெழுகென்றியம்பினான். (௬௧)

மங்கைகேட்டலும் வல்வினாந்தொய்பெனச்
செங்கைகூப்பித் திருந்திழையாடழீஇப்
பொங்குவானிடை மின்னெனப்போயினான்
கொங்கைதாங்கிக் குழைபுதுசுப்பினான். (௬௨)

பண்டைமாக மதியிற்படுபுனல்
வண்டுசேர்குழ லாடவவாவினைக்
கொண்டுவெண்மணற் கூலத்திறங்கினு
ளண்டர்போற்று நருமதையாற்றினே (௬௩)

அன்னமன்ன நடையினளாழ்புன
றன்னின்முழ்கித் தடங்கனாயேறியே
மின்னுபூம்பட் கெடுத்திவிளங்கிய
பொன்னனார்குழ லீரம்புலர்த்தினான் (௬௪)

வேறு.

புதுத்தளியிலிற்றிய புயலின்கற்றைமேல்
விதுக்கொளுஞ்செழுங்கதிர் தவழுமேன்மைபோற்
கதுப்பினினுறவனக் கனிவண்டார்த்திட
மதுக்கமழ்மல்லிகை மாலைசூட்டினான். (௬௫)

வேளிணையாட்கொள விளங்கித்தோன்றிய
கோளிளமதிதுதற்றிலதங் கோட்டியே
வாளுரைகழித்தெனவயங்குகண்களி
னீள்வரியஞ்சன நெடிதுதீட்டினுள் (கூக)

புண்டரீகத்தயற் புகுந்துபொன்னிற
வண்டுகளிரண்டலம் வருவதென்னவே.
விண்டலப்பரிதியில் விளங்குமாமணிக்
குண்டலங்காதிடை குலவத்தூக்கினுள் (கூஎ)

வான் றுடருடுக்குலம் வளைந்துசுற்றுறத்
தோன்றிளங்கழு கெனத்துலங்கவிபிபிவா
யின்றவெண்கதிரமணிக் கோவையின்னொளி
கான்றிடக்கழுத்திடை கவினப்பூட்டினுள் (கூஅ)

சந்தனத்தேய்வையுந் தயங்குநானமுஞ்
சந்தரச்சுண்ணமுநதுணர்த்ததாமமு
மந்தரக்கிரியென வளருங்கொங்கைமே
விந்திரவிலென்ன. விலங்கச்சாத்தினுள் (கூக)

பன்மணிகுயிற்றிய பசும்பொன்மேகலை
யின்னணிக்காஞ்சியோ டிடையெரித்திடத்
துன்னியபுறலைச் சுடிகைப்பாந்தள்போன்
மன்னியகடிதட மருங்குவீக்கினுள் (எ௦)

ஆடமைத்தோளிணைக் கங்கதங்கள்போற்
சூடகமுன்கையிற்றுலங் த்தாங்கினுண்
மாடகமுறுக்கிய மணிவிரற்கண்மேற்
றேடருநவமணியாழி சேர்த்தினுள் (எக)

குழந்தைவெண்கதிமதிக் குருத்தின்வாலொளி
வழங்கியகொழுஞ்சிறை மடவனக்குழா
முழங்கியகுரலென முத்தின்சில்லரி
தழங்கியுநாபுரந தாளிறசேர்த்தினுள் (எஉ)

இலங்கியழயிணையன தாங்கியின்றளிர்க்
குலங்கொழுபிண்டியங் குளிர்ப்பொதும்பரின்
விலங்கினில்லுமிழ்தரு மின்னும்போவிள
நலங்கனிபுணர்முலை மா துண்ணினுள் (எங)

கஜ உ சுந்தோபசுந்தர், வதையுண்ட அத்தியாயம்.

வேறு.

பிள்ளைவரிவண்டுமூல் பிண்டிநிழலெய்தி
கிள்ளையொடுபூவைகுயில் கேளெனமனத்தி
ஊள்ளியருகெய்தநற லுறுகனிவாயாள்
தெள்ளமுதெனத்தகைய தென்விழிபயின்றாள் (எச)

தீந்தொடைநரம்பணிகொள் செங்கைகொடுதெவந்
தேந்துமணியாழ்கனிபு மேழிசைமிழற்றிப்
பூந்துணரிளங்கொடி பொருந்துறையுமெல்லைக்
காந்துமுகசோபையெழில் காட்டுவதுகண்டார். (எரு)

வேறு.

வந்தோர்பொதும்பரின் மறைந்துமணநாறுஞ்
செந்தாமரைத்திருவ னாடிருவுருக்கண்
டந்தோவிவட்டுகிக ராருலகிலென்னச்
சுந்தோபசுந்தர்விடு தூதர்விரைவுற்றார். (எக)

வினாவினொடுசென்றவுணர் வேந்தர்தமையாளு
மரசரடிதாழ்ந்ததி ஈயத்தினொடுநிற்ப
வரவெனுநாமின்களென வந்துறவணங்கி
யுரைசெய்பொருளுள்ள துணர் வீரெனவுரைத்தார். (எஎ)

தேனுலவுதாமரை யிருந்ததிருவேயோ
வானவர்குலந்தழைய வந்தமயிலேயோ
கானவர்வணங்கவரு தையலிவளேயோ
கானவிசைவிஞ்சையயில் காமர்குயிலேயோ. (எஅ)

யாரெனவுணர்ந்திட வெமக்கரியளம்மா
காரின்வளர்மின்னனை காமறுவனப்பாள்
பாரிலெவரின்னவளை யொப்பவர் பசும்பொன்
ஊரினும்விரிஞ்சலுல கத்துநிகருண்டோ. (எக)

நருமதையெனப்புகலு நன்னதிமருங்கின்
மருமுகையுடைத்துமக ரந்தமணநாறும்
விரிபொழிலிடத்திலொரு மெல்லியல்பசும்பொன்
ஊருவளர்மணிக்கொடியி னுற்றுறைதல்கண்டோம். (அ0)

வேறு.

*இந்துக்கதிர்வந்துதிக்கவழ கிழக்குமுவின்குலமெனவு
முந்தித்திணைபாய்கங்கைவர வொளிபோம்முகைதியென்வுஞ்

சந்தப்புளகவனமுலையா டார்வேந்தருக்கின்றெய்திலுங்க
ளந்தப்புரத்துமடமாத ரடங்கவடிவின்வீழ்வார். (அக)

பெண்ணுக்கரசைமணிவிளக்கைப் பேசுந்துவர்வாயிளங்கிளியைக்
கண்ணுக்கமையாவொளியிருக்குங் கதிர்மாமணியைக்களிமயிலை
யுண்ணத்தெவிட்டாவாரமுதை யுயிரோவியத்தைக்கண்டாரேல்
வண்ணக்கமலத்தயனாதி வாநோரெவருமாலுழப்பார். (அஉ)

பொங்குந்தமரத்தினாயாழிப் புடவியனைத்தும்பொதுநீக்கித்
திங்கட்கவிதைநிரிழற்றுஞ் செல்வக்கிழமைபரசாட்சி [ட
மங்கைப்பருவத்திளங்கொடிதன் வளர்பொன்கைத்திடங்கொண்
கொங்கைத்துணையின்முகமழுந்தக் கூட்டுமின்பநதரவற்றோ. (அ)

சசியையமார்க்கிறைபெற்றான் றுதார்கமலத்திருமகளைப்
பசியநெடியமால்பெற்றான் பாமாதினைநான்முகன்பெற்று
னிசையுமிமையத்திளங்கொடியை யிமையாமுககணிகிறைபெற்று
னொசியுமருங்குலிவளையுநீர் பெற்றீரென்பதயர்புகழே. (அச)

என்றுதூதரிவைகூறக் கேளாமுன்னமிகல்வேந்தர்
கன்றுகாமக்கனலுள்ளங்கவற்றக் கலங்கிரிறையழிந்து
வென்றிப்புயத்துநுந்தெரியல் சருகாயுதிர்ந்துவெய்துயிர்த்துத்
துன்றுமகளிர் பண்ணையொடுந் தூய்நீரடல்துறந்திட்டார் (அரு)

பார்த்தபார்த்தவிடந்தோறும் பராரையசோகினறுநிழலு
மார்த்தநெடுவாரிடைப்பசிய வடிக்கொண்டெழுந்தவனமுலையிற்
சேர்த்தமணிவினையுமுதுந்தேனுங்கனியுந்தென்னிய
நீர்த்தமேசுக்குழற்காடு நகைவெண்ணிலவுநீங்காவே. (அக)

ஆன்றபுடவித்திசையனைத்து மந்தமாநினுருவெளியே
தோன்றத்தோன்றநிலையழிந்து தொடுத்தமாரன்கணைக்கிலக்காய்
மூன்றுபுவனத்தணங்கனையார் முயங்குகலவிநலமுனிந்து
நான்றகுழையாடனிலைகு மசோகவனத்தைநாடுவார். (அஎ)

அமரிலடையார்நிணமருந்திக் குருதிமாந்திமணியார்த்துத்
திமிரவடிவமழலியடற்செங்கைக் கதைபோன்றமரரெணுந்
தமரவுத்திகலக்குநெடுந் தண்டமேந்தியிருவோருங்
குமரிப்பிணவுவேட்டெழுந்த கொடுஞ்சீயத்தினெதிர்சென்றார். (அ)

வண்மலரிற்றுதருந்தமாவின் றுந் தண்டளிர்கோதிக்
கொண்டறவழும்பண்தோறுங் குயிலின்றொகுதிமுறைகூவ

சுந்தோபசுந்தர் வுதையுண்ட அத்தியாயம்.

[ன
விண்டதுவரவாப்பசங்கிள்ளைக் குதலைமிளற்றுமிடைகாவிற்
பிண்டிமிழலின்விணையின் றிருந்தபெடைமானருகணைந்தார். (]

தள்ளற்கரியவினை துரப்பச் சம்பராரிகணை துரப்ப
வுள்ளத்துணர்வையுண்டமது ஆக்கந்தரப்பச்செயலழிந்து [னக்
தொள்ளைகாருத்தான்மலரெனப்போய்ச் சுடரில்வீழும்பதங்கமே
கள்ளக்கருங்கட்டிலோத்தமையைக் கண்டார்புவனகண்டகரே. (]

சோரந்தார் திகைத்தார்வெய்துயிர்த்தார் துளங்கித்துளங்கித்துயர்
கூர்ந்தார்மெலிந்தார்நிறையழிந்தார் கூடும்பரிசெப்பரிசெ[க்காதல்
நேரந்தார்பார்க்குந்தொறுமுருகி நின்றார்குன்றொடுநீர்மை [ணை
தீர்தாரொருவர்க்கொருவர்முந்திச்சென்றார்வினையைத்திறம்பாதார்

முந்துகாதவிருவரினு முன்னோன்பின்னோன்முகநோக்கி
விந்தைபோலுமிவளெனக்கே விளங்குமுரிமையிவளேநீ
சின்னையாலுந்தீண்டற்க வென்னத்தம்பிசினத்தெழுந்து
சந்தமுலையாளெனக்குரிய ணினக்கேவிரும்பத்தகாதென்றான். (]

என்னமுன்னமிருவோரு மிகலிப்பெருவஞ்சினங்கூறித்
தின்னவெயிறுவிடநகைத்துத் திருகுஞ்சிறந்ததுடனெழுந்து
மன்னமுங்கிரைநீர்நிஞ்ச வளர்தீயென்னக்கதம்பெருகப் [ந்தார்.
பொன்னார்மணிப்பூண்கதைவாங்கிப் புகுந்தாரெதிரந்தார்போப்புரி

வேறு.

மலைகளிடிந்தன திசைகளிருண்டன மகுடவனந்தனெடுந்
தலையுமசைந்தன வுடுநிரைசுந்தின தவழ்மதவெண்டிசைமா
நிலைகள்குலைந்தன வுலகமலைந்தன நிறையுநெடுங்கடலு
மலையநடுங்கின கதிருமொடுங்கின வமரருமஞ்சினரால். (கூச)

கொண்டறனித்தனி நின்றிருமுக்குரல் கொண்டுமலைந்தனபோற்
றண்டொடுதனெடு மிடைந்தெதிர்தாக்கு தழற்பொறிசுந்திடலால்
விண்டலமண்டல மெண்டிசைமுந்தை விரிஞ்சனகர்க்கணைலா
மண்டொளிமுற்ற விரிந்தெழுசெக்கர் மலிந்ததிமைப்பளவே. (]

நின்றதிசைக்கரி யெட்டிலிரண்டு நெருக்கிமலைந்தெனவுந்
கன்றுசினத்தொடு சீயமிரண்டு கனன்றமர்செய்தெனவுந்
குன்றெடுகுன்று கறுத்தெதிர்வந்து கொடுஞ்சமர்செய்தெனவும்
வென்றிறெடுங்கதை கொண்டிருவோரும்வெகுண்டமர்செய்தனரால்

அத்திரமெய்து மமார்க்கணனந்த மமர்த்தொழில்விஞ்சையெலார்
தத்தமின்முந்து தருக்கொடுசெய்து சலத்தினெழிந்திலராய்ச்

சித்தமழிந்து நெடுங்கதைகொண்டு சிரங்கடகர்ந்திடலான்
மத்தர்மடிந்து நிலத்தின்விழுந்தனர் மால்வாவீழ்வனபோல். ()

வேறு.

சுந்தோபசுந்தர் தொலைதுவரைபோற்கிடப்ப
வந்தேவிதியோ யெனவவுணரெல்லோரும்
வந்தோலமிட்டு மறிகடல்போனின்றமுது
பைந்தோகைபோனின்ற பாவையைக்கண்டதுரைத்தார். (சுஅ)

வென்றியமரசன் விடுபடையாறசாபத்தா
லென்றுமுலவா விகல்வேந்தரின்னுயிரைக்
கொன்றுபசிதணிப்பான் கூற்றுவந்தகோலமோ
கன்றுகழிகாலமொரு காரிகையாய்த்தோன்றிற்றோ (சுசு)

மன்னரொருவயிற்றின் வந்துதித்தோராவாழ்நானைக
கன்னலிரண்டிற் களப்படுத்தககட்டழகி
மின்னின்மறையாது மெல்லியலேபோனின்ற
ளின்னமுமாராவி முடிப்பாளிருந்தனளே. (க00)

தேவர்மறைமுனிவர் செய்தவத்தால்வந்தனளோ
பூவலையத்துள்ளோர் புணர்ப்பிணன்மேயினளோ
வேவ்விடவந்தா ளெவரிவளையின்றெடுத்தார்
பாவையிவண்மாயம் பகுத்தறியற்பாலதோ (க0க)

பார்வென்றவைவேற் படைவேந்தரைமுடித்து
மார்கொன்றாரென்ன வறியாள்போனிற்கள்ளுள்
சூர்வென்றநாமவேற் றோன்றற்குமிப்பரிசு
போர்வென்றுவீரம் புனையமுடியாதே. (க0உ)

கண்ணுலயிர்கவருங் காலனிவளாமென்பா
பண்ணுரும்வினையன்று பற்றியதுபாசமென்பா
மண்ணுளிறைவரைப்போன் மற்றுள்ளோராவியையு
முண்ணுமுனாகல வோடுவோமென்றிரைப்பார் (க0ங)

என்றவுணர்சேனை யனைத்துமிரிந்தோடத
துன்றுமலங்க்குழலாள் சோதிநகைமுத்திலங்க
வென்றுபகைமுடித்தே மென்றுவிசும்பிடைபோ
யன்றுபணித்த வயனுலகத்தெய்தினுள். (க0ச)

ஆதிவிரிஞ்ச னடித்தாமரையிறைஞ்சி
மாதுதிலோத்தமையும் வந்துமயில்போனிற்பசு

கனக குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

சீதமதிவதன நோக்கிச்செழுங்கமலப்
போதினுறைபுத்தேண் முகமன் புகன்றனனூல். (க௦௫)

ஏழுகிணுள்ளோர்க்கு மின்பமிகத்தழையப்
பாழிநெடுந்திண்டோ ளவுணர்பகைசெற்றதனூற்
சூழமணித்தேரிரவி தொல்லுலகஞ்சென்றடைந்து
வாழிகடிநலந்துய்த் தென்றும்வயங்கினியே. (க௦௬)

இகல்வெகுளிகாமமிழி தொழில்கள்வெம்பாவம்
பகைகடிந்தநெஞ்சிற் பரர்க்குமுபகார
ரகமகிழ்ந்துகைமாற்றப் புரியுமேலோர்தான்
திகமொளியவெங்கதிரோன் பொன்னுலகஞ்சேர்வாரால். (௧)

இத்தகையநல்லுதவி யாற்றியிலங்குகதிர்
மொய்த்தபருதி முழுப்பதத்தில்வாழ்ந்திருப்ப
மைத்தகுமுனீபெறுதன் மாதந்தனின்மேனூட்
டத்துதினாவார்புனலிற் றோய்ந்ததவப்பயனே. (க௦௮)

நல்லுணர்வான்மாகமதி தன்னின றுநீராட
வல்லவருக்கெய்தாத வண்மையுளவோவென்ன
வல்லிமலர்ப்பூங்கமலத் தண்ணறெரிந்துரைத்தான்
எல்லொளிவாழ்நற்பதத்தி லேந்திழையுமெய்தினான். (க௦௯)

சுந்தோபசுந்தர் வதையுண்ட அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௪-க்குத் திருவிருத்தம் கூகக

இருபத்தைந்தாவது,

குண்டலவிசுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

உலகுளதருமமியாவு முயர்ந்தமாதவத்தின்பேறு
மலகிலாவேதன்றானே யருந்துலைத்தட்டில்லைவக்கத்
தொலைவினாமாகப்பேறே பாரமாய்த்தாங்கிற்றென்றான்
மலர்தலையுலகிலயாரோ மற்றதன்பெருமைசொல்வார். (௧)

இப்பெருந்தருமந்தன்னு லியன்றதோர்காதைகேட்டி
செப்பியமுதலுசுதது நிடததேயத்திலாங்க

ஞெப்பறுவணிகர்தங்கள் குலத்தினிலுதித்துவாழ்வோன்
றப்பறுவாய்மையேம குண்டலனென்னுந்தக்கோன். (உ)

நீதியினெறிவழாம னிதிக்குவையீட்டினின்றோன்
சாதிமின்றகைமைகுன்றத் தருமத்தைத்தழுவினின்றோன்
வேதியர்க்களிக்ஞங்கையான் விருந்தினர்க்கூட்டியுண்போன்
மாதழல்வேள்வியாற்றித் தேவமைகிழ்ச்சியெய்வோன். (ங)

வேறு.

எண்டொகையகோடிபொன் னியற்கையினிலீட்டிக்
கொண்டொழுகுநாண்முதுமை கூடியதுகண்டே
யண்டர்முனிவோருமர ணத்தையகலார்மேற்
கண்டதறனெயென மனத்திடைகணித்தான் (ச)

ஆறிலொருகூறுநிதி யன்னதிலெடுத்தே
நீறொளிருமேனிநிம லக்கடவுளுக்கும்
பாறுபடிநேமிதொடு பச்சைமுகிலுக்கும்
வீறுபெறுமாலயம் விதித்திடவளித்தான் (ரு)

மண்பதைகணீர்துகர வாவியகழ்வித்தா
னிற்பழனருதபொழி லெண்ணில்பலவைத்தா
னன்பலமலர்த்தொகுதி நந்தவனம்வைத்தா
னன்பில்வறியோர்துகர வட்டின்மனைவைத்தான். (சு)

பாதையினினீர்பருகு பந்தர்பலவைத்தான்
மாதவர்கள்வைகுபொது மண்டபமமைத்தான்
வேதியருவந்திட வெறுக்கைகளழித்தான்
நீதறநினைந்துதரு மங்குள்பலசெய்தான். (ஏ)

வண்டிலவுதார்வணிக னிப்பரிசுவாழ்நாட்
குண்டலவிஞ்ண்டல ரெனுங்குமரந்தோன்றி
மண்டலமதிக்கமதி யாமெனவளர்ந்தே
கண்டவர்வியப்பமிகு கல்விககைகண்டார் (அ)

மைந்தரவரின்னனம் வளர்ந்தொழுகுநாளிற்
றந்தைதவகுற்றட விசார்வதுநினைந்தே
யந்தமனைவாழ்வுநிதி யாவையுமடங்க
வந்தபுதல்வர்க்குதவி மற்றவனகன்றான் (ஈ)

அவ்வனமடைந்தவ னகந்தெளிவுதோன்றிப்
பவ்வமிசைகண்டியில்கொள் பச்சைநெடுமலை

**ககஅ குண்டலவிஞ்ஞண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

யெவ்வமறநெஞ்சினி லிருத்தியுடல்விட்டே
திவ்வியவிரத்திபெறு சின்மயமடைந்தான். (க0)

மற்றவனளித்தருளு மக்களிநுவோருஞ்
சிற்பியலிழைத்துலகி னன்னெறிதிறம்பிக்
குற்றமுறுதியமது வுண்டுகுணநீங்கிப்
பெற்றபொருளான்மிகு பெருங்களியடைந்தார் (கக)

நல்லிளமையாலுமறி வற்றநவையாலும்
புல்லியமதங்கர்கள் புணர்த்தநெறியானு
முல்லைமதவேள்பகழி முற்றுதலினாலு
மல்லல்கடிவாருரை கடிந்தறிவழிந்தார். (கஉ)

நானமுறுசந்தன நலம்பெறவணிந்தும்
பானுரையெனத்தகைய பட்டுடையசைத்து
மேனியொளிபொங்குகலன் வேண்டுவனபூண்டும்
போனகவளங்கள்சிறி யாரொடுபொசித்தும். (கங)

கைதவமியற்றுகவ ருடலதுசெய்துந்
துய்யசிறைசெங்குருதி சூட்டுடையசேவல்
வெய்யசினமூண்டுபொர விட்டுமகிழ்வுற்று
நொய்யதொழில்வட்டையில் வனம்டலதுழைந்தும். (கச)

கற்றறிவிலாதவர் கருந்திலுணர்வற்றோர்
நற்றவமருந்தரும நாளுமறியாதார்
குற்றமுறுகன்வரிழி புங்குலமுதித்தோர்
சுற்றவவரோடினிய தோழமைபுணர்ந்தும். (கரு)

நாடகமடந்தையர்க ணன்னலமுவந்துங்
கோடகமுகைத்துமறு கூடுகுலவுற்று
மோடைமதமவிளைஞ ரோடினிதினூர்ந றும்
பாடறெறியாழினர் புணர்ப்பொடுபயின்றும். (கசு)

பொற்பொதுமடந்தையர் புலைத்தலையொழிக்குங்
சுற்புணையிற்றிவரு தூதர்களிகூர
நற்பொருளளித்து நடனத்தொழிலினோர்க்கு
வெற்பினைநிகர்த்திடு வெறுக்கைகளளித்தும். (கசு)

குயிலுவர் தமக்குறிதி கோடிகளளித்து
மயூர்வுலகுதூர்த்தர்க ளாகங்கொளவளித்து

மயற்ருபொதுக்கணிகை மார்பெறவளித்து
மியலுறவருத்திய மதங்கர்கொளவீந்தும். (௧௮)

திருவினிகளிப்பரிசு தேடுபொருடன்னி
னொருபொருளுமற்றிட வொழித்தபடியல்லா
லரியனிடத்துமறை யந்தணரிடத்துந்
தருமமெனவெண்ணியிறை தானுமுதவாரால். (௧௯)

ஆக்குபொருளியாவையு மவத்தினிலழித்துப்
பாக்கியமிலார்வறுமை யிற்படியுநர்ளிற்
றேக்கியவிறுனனி சிதைந்தவழியில்லா
வீக்குலமெனத்துணைவர் யாவருமகன்றார். (௨௦)

யாவருமகன்றொழிய வேட்டிகுலமைந்தர்
பூவலயமீதுவறு மைத்துயர்பொருந்தி
மேவுபசிதீரும்வகை வேற்றுணவுமற்றுக்
காவலனகர்க்கணுமூல் கள்வர்தொழில்பூண்டார். (௨௧)

சேமமுறுநந்த வெடுத்தமனைசேரா
வேமமொடுநல்லணிகள் யாவையுமெடுத்தே
தாமுலவினாது தராபதியறிந்தே
போமினெனவுந்தநக ரிற்புறமடைந்தார். (௨௨)

மன்னன்வெகுளிக்குவெரு வுற்றுவனமேவித்
தின்னவுணவின்றிவிடு தின்னிலைகுனித்துக்
கொன்னுனையவாளிபல விட்டிரலைகொன்றுந்
துன்னுமொமான்முதல் விலங்குகடொலைத்தார். (௨௩)

அத்தசைவெதுப்பியவ ருண்டுறையுமன்னுண்
மத்தரிருவோர்களிலு முன்னவன்வரைக்கே
தத்துபுலியான்மடிய வன்றிளவல்தானும்
பைத்தலையராவினில் வனத்திலுயிர்பட்டான். (௨௪)

வேறு.

பட்டபாதகரை யந்தகன்சினவீ யேவவந்தபடர் பற்றியே,
கட்டினாயிர விசும்பினாடுபல காவதங்கழிய வேகியே, திட்டியூடு
தழல் கக்கவைகுமொரு தென்றிசாபதிமுன் விடுதலுந், துட்டர்தங்
கன்செயல் யூதெனக்கடிது சித்திரகுத்தனெடு சொல்லினான். ()

அன்னபாதகர் திரத்தையங்கவன் விளம்பவந்தகனு மேவ
லாய், மன்னுகங்கிரரை வம்மினென்றநருகு வந்துகின்றவிறு வோ

**கருநாடக குண்டலவிசுவாசம் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

ரினா, முன்னவன்றனை யனந்தகும்பியிடை முழுகுவித்திடுதி ரன்றி
யிப், பின்னவன்றனை லமரர்பொன்னுலகில் விடுதிரென்றுபல பே
கினான். (உ௬)

ஏவுது துவரி லொருவன்முன்னவனை யெற்றிவாகுவினை யிரு
கவே, பாவுபாசமத னின்றனைந்துகிரா யத்தலத்திடை படர்ந்த
பின், மேவுபின்னவனை யொருவனின்சொல்லாடு மிளிர்விமானமி
டை கொண்டுபோய்த், தாவிவிண்ணினிடை போதும்வேலையின்
விசுவாசலனைய சாற்றுவான். (உ௭)

ஓர்வயிற்றினி லுதித்துளொம்பினைவி லொத்ததீவினை யியற்றி
னேம், பாரிடத்தரவி னாலும்வெம்புலியி னாலுமோர்பொழுது பட்
டுளோங், கோரவேடயம தூதர்கொண்டவர வெளக்கவந்துசபை
குறுகினேர், தீரயாமிருவர் செய்ததீமையினி லொத்ததேயலது
செய்திலேம். (உ௮)

ஓத்ததன்மையிரு வேரில்முன்னவனை யுருகுகும்பியிடையிடு
வதென், பத்திமானமிடை யென்னைவைத்தமரர் பதியின்வாழ்வு
பெற விடுவதென, முத்துலாவுதட மாலேமார்பயம தூதரும்பரவு
முதல்வவென், சித்தமின்றுகவ லாதவண்ணமிது செப்புகென்ன
வவ னுரைசெய்தான் (உ௯)

வேறு.

ஈன்றோரென்றுஞ்சுற்றமென்று மினியதுணைவொன்றுமுண்டோ
வான்றகூட்டமவையெல்லா மரங்கிற்கூட்டமவைகண்டாய்
தான்றான்செய்தவப்பயன்க டானேபுகுந்துதனிதுய்க்குந்
தோன்றூரீங்களிருவீரும் புரிந்தபடியேதுய்க்கின்றீர். (௩௦)

என்றுகூறவிசுவாசலன்கேட் டென்னேயென்னேயெனவியந்து
நன்றிபுரியுந்தருமகிலை நானோவொருநாளியற்றியில்லேன்
தொன்றுபடுமெவ்வினைப்பயனாற் சுரர்நாட்டின்பந்துயப்பதெனக்
குன்றலில்லாய்கூறுகெனத் தேவதூதன்கூறுவான். (௩௧)

அரிமித்திரமும்வேதியன்றன் னரியபுதல்வன்சுமித்திரனை
மருவித்தெண்ணீர்யமுனையின்கண் மாகமிரண்டுபுனலாடி
நிருமித்திடுமத்தவப்பயனாற் பாவரீங்கிரிகரில்லாத்
தருமொய்த்திடுதண்ணு ரிழல்வா முமார்பதியிற்சார்கின்றாய். ()

தூயமாகப்புண்ணியத்தாற் றேவர்போகந்துய்க்கின்றாய்
தீயபாவமின்முன்னோன் செய்தவதனினாயத்திற்
காயுமிருப்புக்குடத்தடைத்துக் கருவியாலீர்த்துத்திட்டும்
வாயின்முசலந்தனைமடுத்தும் வருத்தத்தாயரினமாழ்குற்றான். ()

தேவனாதனிவ்வாறு செப்பத்தம்பிசெயலழிந்து
தூவிவிழிநீராறலைப்பத் துயரங்கூர்ந்துநடுநடுங்கிப்
பாவவினையாலென்முன்னோ னரகிலுழக்கும்படரொழியக்
காவல்புரிந்தீங்கெமைப்புரக்கக் கருணையுதவென்றடிதொழுதான்.

நல்லதருமமிஃதென் றுஞ் செய்தார் துறக்கநண்ணுவது
மல்லற்பாவமிஃதென் றும் புரிந்தார்நரகத்தெய்துவதும்
வல்லையறியேன்றனைத்தெருட்டி வருத்தநரகிலுழலுமுன்னோன்
செல்லறவிற்க்கும்வினையமுநீ செப்பென்றிறந்தார்க்கவனுரைத்தா

எட்டிகுமரன்குரைத்தா யியல்பாய்நயந்துகேட்டியெனில் [ன்.
விட்டமனத்தால்வாக்கினால் வினையாலீட்டுங்கருமத்தாற்
சிட்டர்தமக்குக்கொடுந்தீமை செய்யாதிருக்குந்திறத்தினோர்
கட்டநரகில்வீழாமற் ககனாலயத்தைக்கண்ணுறுவார். (௩௬)

ஏதிலாருக்கிடரிழைப்போ ரேழுக்கோடிமந்திரமும்
வேதநான்கும்பயின்றிடினும் வேள்விநாறுமுடித்தாலுங்
காதம்பலபோய்விரிதிரைநீர்க் கங்கைப்புனலிற்கலந்தாலுங்
கோதமானவழனினாயக் குழியில்வீழ்ந்துகுலைத்திவார். (௩௭)

எந்தநாளுந்தம்முயிர்போ லெல்லாவுயிர்க்குமிரங்கிடுவோர்
அந்தனாளுர்க்கிடர்புரியா ராவின்சுலத்தையோம்பிடுவோர்
பந்தனீர்பாதையினமைப்போர்பன் னாள்விருந்தினெடுமயில்வோர்
சிந்துகுருதிவைதரணித் தீவாய்நரகஞ்செல்லாரே. (௩௮)

விலங்குபறவைசெகுத்தருந்தி மேனிவளர்க்குமறிவில்லோர்
கலங்கிநிலையத்திடையழுந்திக் கற்பகாலந்தம்முடலை
மலங்கவறுத்திட்டிடவுண்டு வாயிற்புழுக்கான் றிடவலறிப்
பலங்களுதலாவதுமரமாய்ப் புழுவாய்ப்பாறிற்றோன் றுவரால். ()

பாரிவிவ்வாறவர்தோன்றிப் பின்னும்பாவசேடத்தாழ்
தீர்வுதிலைப்பெருநோயாக் குருடாய்ச்செவிடாயெத்திறத்து
மூர்தலில்லாமுங்கையாய்ச் சிந்தாய்முடமாயுறுகைய்ச்
சீரோன்றில்லாநல்குரவா யிழியுங்குலத்திற்சென் றுதயப்பார்.

கூட குண்டலவிஞ்சுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.

ஆதலாலேயிகபரத்தி லரும்போகத்தைவிரும்பிடுவோர்
பீதியுறுத்திமன்னுயிர்க்குப் பீடையொன்றும்புரியாரோ
லோதநீரிற்சென்றுவிழு முறுநீர்நதியின்குலமென்னத்
தீதில்லாததருமமெல்லா மம்மாண்புடையோர்ச்சேர்ந்திடுமால்.

அஞ்சியடைந்தமக்கடமை யன்பாலஞ்சலெனவுரைப்போர்
மஞ்சதவழுமிமையமுதற் சேனாவீரம்வையகத்தில்
விஞ்சுகங்கைமுதலாய புனிதநீரில்வியந்தாடி
நெஞ்சுகளிக்கப்பலவேள்வி நிரப்பினோருமவர் தாமே. (சஉ)

வேறுதருமம்புரிந்தெனா மேவுந்தனதுவருணத்தின்
கூறுபிழையாவழியொழுகிக் குறித்தநாலாச்சிரமத்தின்
பேறுதவறாதியற்றியிடும் பெற்றியோர்மற்றிவந்தாமே
நாறுமலர்ப்பூந்தருநிழலி னமரர்மாதர்நலந்துய்ப்பார். (சஉ)

தேக்குபுதுநீர்வாவிதொட்டோர் செழும்பூநந்தாவனங்கண்டோர்
வாக்கிலினியோரெவரிடத்து மகிழுங்கருணைமுகமலர்வோ
ரார்க்குமிறைவன்முன்கு வமர்நின்னுடற்றியுயிரிழந்தோர்
காக்கும்பருதிமண்டலமே வழியாய்க்ககனவீடடைவார் (சச)

பாலர்தம்மைமுதியோரைப் பாப்ப்பார்தம்மைப்பாற்பகவைச்
சாலநோபால்வருந்தினதைத் தஞ்சம்பிறிதற்றடைந்தோரை
யேலும்வறுமைப்புவிடொடர விரங்கிலையற்றெய்தினரை
ஞாலத்தனியிற்புரத்திடுவார் நமனாருலகினண்ணோ. (சரு)

அரசநிம்பமாலோரொன் றரும்புகுன்காய்ப்புளிப்பத்து
மருவில்வில்வம்விழாநெல்லி மும்முன்றிளமாவோனாந்து
விரியுமடற்பூந்தெங்கைந்து வைத்துண்டாக்குமேலோர்கள்
நரகமென்னும்பேருமவர் நலங்கூர்செவியிற்கேளாரே. (சசு)

வெம்பிப்பருதிவெயில்விரித்து வெதுப்பும்பாலைத்தனிரெறியிற்
பம்பிச்சுரும்பரிசைபாடப் பலபூக்களுவிப்பழங்கனிந்து [லு
கொம்பிற்பசந்தேன்மழைபிலிற்றுங் குளிர்பூம்பொதும்பரிருபா
மிம்பர்நிழற்செய்திடவமைத்தா ரும்பர்தருநீழலிலிருப்பார். ()

ஆராமத்தின்மனையிடத்தி லரியகடவுளாலையத்திற்
சீரார்பசம்பூந்துழாய்வைத்துத் தெண்ணீர்பெய்துவளர்க்குமவா
பாரேழ்புகழ்ப்புகழ்ப்படைத்துப் பன்னாள்வாழ்ந்துபணிப்பாயல்
நாராயணன்பொன்னுலகத்து நழுவாதென்றும்வாழ்வாரால். ()

எந்தத்தலத்திற்பசந்துளப மென் றுமினிதாயமர்ந்தோங்கு
மெந்தத்தலத்திற்பதுமவன மெந்தநாளுமெழில்குரு
மெந்தத்தலத்தில்வைணவத்தி னிசைந்தோரென் றுமினிதுறைவார்
அந்தத்தலத்திற்பரந்தாம னகலாதென்றுமிருந்திடுவான். (௪௯)

உரைத்தநீதிவைணவத்தி னோருமன்புமிகப்பெருகி
நிரைத்தவருணுச்சிரமத்தி னெறியிற்பிழையாதினிதொழுகி [கும்
யருத்திவெறுப்போடிவைமாற்றி யடைந்தாரடைந்தாரணைவோர்க்
பரித்தகருணைபுரிந்துதன்மம் பற்றற்றியற்றும்பான்மையரே. (௫௦)

பச்சைத்துழபம்வைப்போர்கள் பலகாற்றெண்ணீர்வார்ப்போர்க
ளிச்சையுடனேவலஞ்செய்வோ ரிதனிலுதிர்ந்தசருகையெடுத்த
•துச்சிமிசையேவைத்திடுவோ ருவப்போர்தேவருறுபூசை
நச்சித்தளிராவியற்றிடுவோர் நமனாலயத்தைநண்ணோ. (௫௧)

நெடியோனோணம்விதிபாத நிறைந்தகதிரோன்புகர்செவ்வாய்
நொடியுமு வாக்கவாதசியே துவலுமாதர்ச்சங்கிரமங்
கடியுமுச்சிப்பின்மாலை கங்குற்பொழுதுவைகறையிற்
படியிற்றுளவமெடுப்போர்கள் பரமன்றலையிற்புடைப்போரே. (௫)

பக்கமிரண்டிற்றனியெய்து மரிவாரத்திற்பங்கயத்தோன்
மிக்கதேவரொடுமெய்தி வேதவிதியாய்ப்பூசிக்கத்
தக்கதுளவந்தனைவைத்து வளர்ப்போரதனிற்றான்விழைவுற்
றுக்கவினாயினளவுகற்ப மும்பருலகமடைவாரே. (௫௩)

சொல்லத்தகுவதினியுண்டோ துளவம்வைத்துவளர்த்தோம்பு
மில்லுக்கணையாய்ப்புனிதவிட மீரோழலகத்தினுமில்லைக்
குல்லைப்பசியகொழுந்தனினாக் கொண்டுமாலையருச்சித்தா
லெல்லிற்றிகழ்வைகுந்தமதிற் கருடனேறியினிதுசெல்வார். (௫௪)

இரைக்குந்திரைநீர்க்கங்கைமுத லெல்லாநதியிற்றோய்வதினு
முரைக்குந்தரகமேதமுத லுலவாத்தருமஞ்செய்வதினு
நிரைக்குறும்பூந்துழாயிலையை நினைந்துசிரத்திற்றிரிப்பாரோற்
குரைக்குந்திணாயுழியிற்றுயிலுங் கோமானுலகிற்குடியிருப்பார். (௫)

மாயப்பிறவிக்கடல்வீழ்ந்து மருகியுழலுமானிடருக்
கேயப்புகழ்முறுதியொன்றுண் டெளிதிற்றுளவச்சருகெடுத்துத்
தோய்த்தோடுமுட்கொள்ளிற் றொல்லைப்பாவத்தொடர்பறுத்துத்
தாயிற்புவனமீன்றெடுத்த சதுரானனத்தோன்பதமடைவார். (௫)

**கருசு குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த
அத்தியாயம்.**

வெறியார் துளவமஞ்சரியாஸ் வெயில்காறிகிரிநெடியோனை
மறியார்கரத்துச்சுடர்முக்கண் வாளைன்றனையருச்சிப்போ
ரறியாநின்றபேதமையா லன்னைகருப்பைமலக்குழியிற்
செறியான்வினைவல்லிலங்கறுத்து முத்திப்பதமேசேருமால். (௫௭)

செய்தற்கெளிதாய்ப்பலன்பெரிதாய்த் செரிஞ்சுந்தருமம்புகலக்கேண்
மையிற்பொலியுங்களத்திறையைப்பஞ்சாச்சரத்தின்மறைவிதியாற்
கையிற்புனிதமலர் தூவிக் கருத்தால்வண்ணகுவழிபடுவான்
வையத்துழலும்பிறவியெனும் வாரிகடக்கும்புண்பெற்றான். (௫௮)

ஐதியாயவாணலிங்கம் படிகம்பசும்பொன்னவீர்வெள்ளி
சோதிநவமாமணியிவற்றாற் றுலங்குமிலிங்கமண்ணுற்செய்
பேதவிலிங்கஞ்சயம்புலிங்கம் பெரியோர்தாபித்திடுமிலிங்கங்
கோதிலாதுவழிபடுவான் சிவலோகத்திற்குபுகுபுகுவான். (௫௯)

சொன்னவிலிங்கப்பேதத்து னொன்றுதன்னைச்சோராம
லுன்னிமூன் றுகாலத்தி னொருபோதேனுமுறுமலராற்
பன்னுசிவமந்திரங்கொண்டு பரமசிவனென்றருச்சித்தான்
றன்னைக்கணங்களடிபரவச் சிவராருபஞ்சாருமால். (௬௦)

வன்பிலேனுங்கைதவத்தை மருவியேனுமனங்குழையு
மன்பினேனும்வினோத்தி னேனுமரும்பொன்பெறவேனு
மின்பவுலகிற்புகழேற வெண்ணியேனுஞ்சிவனடியைத்
துன்பமறவேபுகித்தார் பிரமாதியராற்றொழுகிருப்பார். (௬௧)

பரசபாணிக்கடிமைபுகும் பாசுபதயோமென்றுங்
கரியமாயன்றனைப்பழிக்குங் கள்வர்தாமுங்கருங்கண்ணற்
குரியபாகவதர்பாமென் றுமையோர்பாகன்றனைப்பழிக்குந்
திருவிலாரும்வாய்புழுத்துத் தீவாய்நரகத்து றுவாரால். (௬௨)

செம்பொற்சிலைவெஞ்சிலையாளர் சிவசேடத்தையருந்தாமற்
பம்புபுனற்குவலிலிடுவ தியல்பாம்பரமன்பொருடன்னி
னம்பியீக்காலளவுகொண்டோர் நளினையத்திலுறைவிரிஞ்ச
னும்பருலகந்தனில்வாழ்நா ளெல்லாநிரையத்துழல்வாரோ. (௬௩)

புல்லினமரத்திற்குடுமண்ணிற் பொதியுந்தழையிற்பொருந்துகருங்
கல்லிற்பஞ்சலோகத்திற் சுதிர்மாமணியிற்காசினியில்
வுல்லைதமக்கங்கியன்றவற்றால் வரதன்கோவில்வகுப்பித்தார்
செல்லலாறுத்துவினையொழித்துச் சிவசாலோகஞ்சேர்வாரோ. (௬௪)

எந்தத்தேவராலயங்க ளியன்றதவத்தாலியற்றிவித்தா
ரந்தத்தேவர்தம்பதத்தை யடைவார்மஹாங்களாவினங்கள்
வந்துற்றுறையுஞ்சாலேபொது மறையோர்க்கில்லமிவைவகுத்தோ
ரிந்தவுலகிழ்புகழுறைய விமையோருலகின்றமுறைவார். (௬௫)

விழைவினாலேகடவுளர்க்கு வியனாலயங்களெடுப்பதினும்
பழையதிருக்கோயிலேச்சிறப்பாய்ப் பரிந்துண்டாக்கன்மிகுபயனாற்
தழையும்பூசையொழிந்திறந்த கோயிற்பிடுங்கித்தான்பிறிதாய்க்
குழையும்னத்தாலியற்றிடினுங் கும்பிரகங்குனித்திடுவார். (௬௬)

மாசிலாதமடத்தருமம் வைத்ததொழித்துப்பிறிதியற்ற
லீசர்கோவிற்றுரைபரிந்த லிசைமாமறையோரியல்பறிந்து
கூசாததிகாரஞ்செலுத்தன்மேற்கொண்டொழுங்குங்குணமுள்ளோர்
நீசொன்னக்கிலையோடு நிரைபத்தென் றுமமுந்திடுவார். (௬௭)

திருந்துசீலமடபதியைத் தொட்டோருடுத்தசேலையொடு
பொருந்துபுனலின்மூழ்கியிடப புனிதராவார்புகுந்தன்ன
மருந்தினாலோவம்மடத்தி லரியதவச்சாந்திராயனத்தைப்
பரிந்துசெய்தாலல்லாது பரமபுனிதராகாரே. (௬௮)

பாவிபுனிதநிலையழிந்தோன் பரமனணியிற்றாணின்றோன்
யாவரோனும்பசியின்மெலிந தெய்தினாலேவர்தம்மைத்
தேவொன்னப்பாவித்துச் சிறப்போடன்னமினிதனித்தார்
நாவுக்கினியவமுதருந்தித் துறக்கவிடுநண்ணுவார். (௬௯)

அனந்தகோடிதருமங்க ளரியதவங்கள்பெருவேள்வி
நினைந்துநாளுஞ்செய்தபல னிமிடப்பொழுதிவினிதனிக்கும்
புனைந்தமுன்னாலதிதியர்பாற் புரியுமன்னதானமென்றால்
வனைந்தவேணியரன்விரிஞ்சன் மாலென்றிவராற்றரவற்றோ. (௭௦)

நிலமால்வரைகளவற்றிலெல்லா நெடியமேருவனாயென்னக்
குலமாநதிகளவற்றிலெல்லாங் கொழிக்குந்தினைசூழ்கங்கையெனப்
பொலனாவிசும்பின்வானவர்க்குப் பொருவில்குவிசபதியென்னப்
பலவார்தானதருமத்து என்னதானம்பலனுடைத்தே. (௭௧)

துறக்கநீங்கியாங்கிழிந்த வேந்தன்சிங்கத்துவசனுடன்
சிறக்குந்தண்டதரனிவர்கள் புனியிற்சென்றுதினந்தோறு
நிறக்கவன்னதானமிட்டு மீண்டுந்துறக்கநிலைபெற்றார் [நேன்.
மறக்கவேண்டாமெனவுரைத்தான் மனிதர்க்கெல்லாம்பொதுகின்

கடுக குண்டலவிகுண்டலர் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

அன்னதானம்புரிவதுபோ லரியதருமமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லரியதவமுமொன்றில்லை
யன்னதானங்கொடுப்பதுபோ லரியவிரதமொன்றில்லை
யன்னதானஞ்செய்வதுபோ லன்னதானுஞ்செய்யாளே. (௭௩)

என்றும்புலரிநீர்படிந்தோர் வெகுளிதீர்ந்தோரெவரிடத்து
நன்றியுரைப்போர்மகிழ்ந்திருப்போர் நாவிலிரண்டுமொழியாதோர்
துன்பம்பொறையின்வைகிடுவோ ரிரககமுடையோர் தூய்மையினோ
சென்றசென்றவுலகுதொறுந் தேவர்போகந்துய்த்துறைவார். [ர]

பொய்யுங்கனவும்பொருந்திடுவோர் பொதுவிவருந்துகரிப்பாய்ப்போர்
வெய்யகுரளோபகர்ந்திடுவோர் மேலோர் தமக்குப்பழிபுரைப்போர்
வையமுரைக்குங்கதையனைத் தும் வாளாப்பொய்யென்றிடுத்தியோர்
கொய்யுங்கருவிதனைக்கொண்டு நாவைக்குரைக்கக்குலைந்தழுவார். ()

அண்டகடாகவைப்பிடத்தி னளவில்புனிதநதியிலெல்லா
மண்டுபுனற்கங்கையினிகராய் வழுத்தவுள்தோமானிடவர்
பண்டுபெரும்பாதகம்புரிந்தா ரேனுமொருநூட்படிவரென்றிற்
றுண்டமதிவானவனுலகிற் புகுந்துபெரும்போகங்கெய்ப்பார். ()

ஒடுபுனற்கங்காநதியி னுவந்துதிருநீராடினரு
மாடவெழுந்துசென்றாரு மன்றிச்செல்வேனென்றாரும்
பிடுபெறவேநினைந்தாரு மாடிவந்தபெரியோரை
நாடித்தொழுதுபுகழ்ந்தாரு நற்றாய்வயிற்றினண்ணோ. (௭௪)

விரிஞ்சலுலகத்திடைபிறந்து விளங்குமுன்றுப்தவியையும்
பரிந்துபுனிதஞ்செய்வல்ல பாகீரதிபுக்காடியிடுந்
திருந்துமுளத்துமானிடர்தந் தீயபிறவிவேருமறுத்
தடுஞ்சின்மயவீடளிக்குமெனல்புகழ்வார்நாவுக்கத்சயமே. (௭௫)

நீலகண்டன்றிருமுடிமே னிலவேடிசுலியலைவிளங்கு
மோலநுநீர்க்கங்கையுடன் வேறோர்நதியையொப்புரைக்குஞ்
சீலமில்லாப்பாதகர்தாந் சென்றசென்றநரகமெல்லாந்
தாறுமூலமழுகிவிழ வாயிற்புழுக்கான்ரிடத்தாழ்வாந் (௭௬)

விளங்கும்பிராணயாமத்தை விதியிலெவளோசெய்திடுவார்
துளங்கிமனத்தினழுக்ககற்றித் தொடர்ந்தபாவத்துரிசற்றுத்
களங்கமில்லாமதியம்போற் சித்தியெட்டுங்கைசேர
வுளங்கொள்போதநிலையாய முத்திப்பதத்தைபுறுவாரோ. (௭௭)

பிரதாரத்தைவிரும்பாதார் பிறர்தம்பொருளைப்பரியாதார்
குரவர்தம்மையின்றோரைத் தேவரென்னக்குறித்திடுவோர்
விரவுகற்பினிலேநின்ற கணவற்பேணுமெல்லியலார்
நிரையராசிகாணும லமரர்பதத்தினிலேபெறுவார். (௮௧)

சுருதிநீதிவேதாந்தந் தூயமனுவேமுதலான
மிருதிபுராணந்தருமநிலை விளங்கச்சொல்லுஞ்சாஸ்திரங்க
ளரிதிலுரைப்போர்கேட்போர்க ளவற்றையுலகினி றுத்துவிப்போர்
பருதியென்னவுலகத்தை யவபோபரிக்கும்பான்மையோ (௮௨)

மறந்தேனின்னுமொன்றுள து கேட்டிவிரும்பிக்குலவணிக
சிறந்ததிருமாலடியார்பாற் செல்லாதொழிகுவெனவெம்மோ
•டறைந்துவிடுவன்கூற்றுவன்மற் றென்றாலந்தப்பாகவத
ருறைந்தவிடமேதேவரெல்லா முறையுமிடமென்றுணர்வாயால். ()

பொல்லாநிறையக்கடனீந்த விதுபோல்வேறுபுணையுண்டோ
வில்லாத்நீமைசெய்தொழுதி யிறக்குங்காலத்தசாமான்ரு
னல்லாதரவற்றுடன்மகவை நாராயணவென்றழைத்திடலா
லொல்லைவினையையொருவிழுத்தி யற்றுவென்பதுபொருளே. ()

மற்றோர்தருமமெண்ணுவரோ மாயன்றிருவாழ்மணிமாற்ப
னுற்றதிருப்பேராயிரத்தி லொருபேரேனுமொருபொழுது
சற்றேயுரைக்கத்தவம்பெற்றோர் தழுவும்பாவவிலங்குத்துப்
பொற்றேரல்குலரம்பையரோ டமராபதியிற்போயுறைவார். (௮௫)

உலகமெல்லாநிறைந்துறையு மொருவன்காட்டத்தொடுங்கழல்போ
லிலகுசாளக்கிராமத்தி லெக்காலமுமுற் றுறைந்திடுவ
னலகிலாதுகடையுமிடத் தரணியிடே தான்றவ்வழல்போ
னிலவுமனத்திற்பாவிக்க நெடுமாலாங்குவெளிப்படுமால். (௮௬)

பொருவிலாவைகுந்தத்தும் பொற்றாமையாடன்னிடத்தும்
விரவியுரையுமதுபோலச் சாளக்கிராமவியன்சிலையி
லுரகசாகியுறைவெனென்ப துணர்வாலுணர்ந்துமலர்பெய்வார்
துரகமேதமெருருகோடி புரிந்தார்போகந்துய்த்திடுவார். (௮௭)

கண்ணன்சாளக்கிராமத்தைக் கருதித்திருமஞ்சனமாட்டுந்
தண்ணென்புனவிலோர் துளியுஞ் சாத்துந்துளவிலோரிலையு
முண்னுமபெரியதவமுடையோ ருழின்முறையைக்கடந்தன்னை
வண்ணமுலைப்பாறனைவாயா லுண்ணுனொன்றுமறைசொல்லும். ()

கடுஅ குண்டலவிசுண்டலர் காதையுனாத்த அந்நியாயம்.

மாயன்சாளக்கிராமநிலை வைகுமிடத்துக்கணித்தாகி
மேயவொருகாவதத்தளவு விலங்குபுழுப்புள்வினிர்தவெலாந்
தூய்வைகுந்தஞ்சேருமென்றற் சோராதேதானருச்சிப்போர்
தீயரறியாமால்பதவி சேர்வாரென்னலத்சயமோ. (அக)

சாளக்கிராமமொன்றேனுந் தானமளிக்குந்தன்மையோர்
வாளக்கிரிசூழ்நிலமுழுது மறையோர்க்களித்தபலன்பெறுவர்
நாளக்கமலநறும்பூவா னுளுமதணையருச்சிக்கில்
வேளைக்கடிந்தோன்சிவலிங்கங் கோடிபூசித்ததின்மேலாம். (கஉ)

அரிகேசவனேகாதசியை யொருநாளியற்றுமவர்க்குமறை
பரவுதுரகமேதத்தைப் பன்னாளியற்றுமபலமுண்டார்
தளையின்மணிதராய்ப்பிறந்தோ ரொருநாளரிவாரஞ்சரிக்கில்
நிரையராசிதனைப்பாரார் நெடுமாலுலகினிறைந்திடுவார். (கக)

தானமென்றுநதவமென்றுந் தவத்தால்சமாதித்தவம்பழுத்த
மோனமென்றுமொழிந்திடுவார் முத்திக்கிவற்றற்பயனுண்டோ
கானநறும்பூந்துழாயலங்கற் கண்ணனேகாதசியிலன்ன
பானமொழிந்தோர்முறையியற்றிப் பரமன்பதத்தைப்பெறலாமால்.

என்னாளவேகாதசியை யியற்றுதிருந்தார்மேகினியோ
ரன்னாளவும்பெரும்பாவ மவர்பானிற்குமவ்விரத
முன்னுமுன்னம்பாவவினை யொழியும்பருதிக்கொதுங்கிருள்போற்
பன்னாளதனையியற்றியிட்டோர் நெடுமாலுருவிற்படிந்திடுவார். (க)

ஆதலாலேதருமநிலை யனைத்துமுரைத்தோமச்சதனைப்
போதிலுறையுந்நிருமநுவும் புருடோத்தமனைப்புண்ணியனை
யோதிவினையையறுத்துலக முய்யவேண்டுமெனத்தேவ
தூதனுரைத்தான்விசுண்டலன்கேட்டினையின்னுஞ்சொல்லுவான்.

வேறு.

நன்றுநன்றுநீ சொல்லியதருமத்தி னலத்தா
வின்றுநான்மகிழ்ந் தின்பத்தின்வைகினே நெம்பு
னென்றலாததீ நரகத்திலுறாவகை மீட்பான்
றுன்றுதாரினாய் சொல்லெனையமபடன் சொல்வான். (கடு)

முன்னையுள்ளதோர் பிறப்பினின்முற்றிய தரும
மன்னிநின்னுழை வைகியதனைநீ வழங்கி

லின்ன லுற்றறின் முன்னவனிரையம்விட் டெழுவ
னன்ன தன்மையான் கிளர்த்துவன்கேட்டியென் றறைந்தான். ()

நினதுமுற்பிறப் பெட்டினினெடுவளங் குன்றூப்
புனிதநன்மது வனத்தினிற் பொருவில்சா கலிய
னென லுரைத்தபே ரிருநூலாவேதத்தி னியல்பிற்
றனைநிகர்ப்பரி லாதவன்றோன்றினன் றவத்தால். (கூ௭)

அந்தமாமுனிக் கிரேவதியெனுமணங் களுள்பால்
வந்தமைந்தரொன் பதின்மரும்வளருநா ளவரி
லைந்துமைந்தரில் லறத்தினையடைந்தனர் மற்றைப்
பிந்துமைந்தர்க ளுல்வருந் துறவறம் பிடித்தார். (கூ௮)

ஆசையற்றவர் துறவறத்தொழுகிய வன்னான்
மாசிலாமச்ச நாட்டிலோர்மறையவ னாகிப்
பூசுரற்குமே லாகவாழ்ந்தில்லறம் புண்டு
போசனத்தின்மு னதிதிபார்த்திருந்தனை புறம்போய். (கூ௯)

அவன்டத்திணி லத்தியராகநல லருளா
லெவ்வமற்றவந் நால்வருமெய்தின ரெய்தத்
தெவ்வடர்த்தபொற நிகிரியானெனக்கொடு சென்று
பவ்வமுற்றநல் லமுதினின்னடி சில்பண் டனித்தாய். (கூ௦)

விடையவல்வினை வேரறவெறிந்திடு ஞானப்
படையினுர்தமக் கொருபகற்பரிந்துண வளித்த
வுடையநற்பல மதனை முழுவது மனிக்கிற
றடையிலாதுபோய்த் துறக்கநாடடைவனுன் றமையன். (கூ௧)

என்னவோதிய யமபடனின்னுரை கௌ
வன்னநற்றரு மத்தினையவன்பொருட் டளிப்பா
னுன்னிரோடு முதவினனுதவமற் றவனு
மின்னலாகிய நிரையந்தீர்த்திளவலோ டிற்றான். (கூ௨)

அரம்பைமாதர்தம் வளைக்கையாற்கவரிநின் றசைப்பப்
பரம்புசெங்கதிர் விமானத்திற்பண்பொடு மருவிச்
சுரும்புலாவுபைந் தருத்துணர்வானவர் சொரிய
விரும்புமன்பினு விருவருந் துறக்கமெய் தினரால். (கூ௩)

முகமலர்ந்துநன் முகமனோடனியவை மொழியா
வகமகிழ்ந்தீமா மறவிதூதனைவிடுத் தனையோர்
புகலருந்தகைத் தாகியபொன்னுல கின்ப
முகமனந்தங்க ளுண்டனரெனமுனி யுரைத்தான். (கூ௪)

தண்டலஹிதண்டலர் காதையுரைத்து வத்தியாய முற்றிற்று.

ஆத்தியாயம் ௨௫-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௧௦௦.

இருபத்தாறுவது,

காஞ்சனமாலே காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஆயிரந்தடக்கைவேந்த னருந்தவமுனியைநோக்கி
மாயிருநிலத்திற்பீய வணிகரைத்துறக்கத்துய்த்த
மாயநன்மாகமென்று யதனிடத்தூய்மையின்னுந்
தாயினுமினியாய்சொல்கென் றிரத்தலுந்தவத்தோன்சாற்றும்.

நீரதுதன்மைசொல்லிற் புனிதமாய்நிமலமாகிப்
பாரினினிலைமைபெற்றுப் பள்ளத்திலோடிவெண்மை
யாரவேயுடைத்தாய்நொய்தாய் மன்னுயிர்க்கமுதமாகிச்
சீர்பெறத்தன்மையெய்தும் மென்மையாஞ்செய்கையாலே. (உ)

ஆகையாற்புனல்கள்யாவு மச்சுதன்வடிவமாகு
மாகமாதத்தினுங்கண் வானவரொளிகளெல்லாஞ்
சேகறுபுனலில்வந்து சேர்ந்திடுமதனின்மூழ்கி
நாகநாட்டின்பமொன்றாய் நண்ணுவர்வேந்தர்வேந்தே. (ங)

செங்கதிர்மகரராசி சேர்ந்தநற்காலந்தன்னிற்
பொங்குநீர்க்கங்கையாகுங் குளம்படிப்புனலுமென்றற்
றிங்களவெண்கவிகைவேந்தே செப்பவேறுவமையுண்டோ
வங்கதினாடப்பெற்று ரமரர்நாடாளப்பெற்றார். (ச)

அனையதோர்மாகமாதத் தடைவுறுமாறைந்தாய
தினமெலாம்புனலிலாடத் திண்மையிலாதினேத்தோன்
வினையறவெழுநாண்மற்றை யைந்துநாள்விரிநீர்தோய்க
வினியவைமாட்டான்மூன்று நாட்படிந்திடினுநன்றே. (ரு)

முராரியைமூன்றுபோதும் வழிபடன்முறையிற்செய்தும்
விரானியதிபமிட்டும் வேண்டியசிறப்புச்செய்தும்
புராரியைவிதியினேற்றிப் பூசித்துப்பூசுரார்க்குத்
தராதலமுதலாயுள்ள தானங்களனைத்துஞ்செய்தும். (ரூ)

மாகநீர்வ்லாறுடி மற்றதனிறுதிதன்னி
லோகையான்மறையோர்க்கென்ன முறுபுனலுதவிச்சீர்தம்
பாகுவெள்ளிலேபூணூரம் பாதுகைகவிகையாடை
யீகைபொற்சிவிகையாதி யியன்றவையீதல்செய்தே (எ)

உரியமாமறையோர்தம்மை யுவப்பித்துமாகந்தன்னி
லரியேகாதசியைக்கூட்டும் வண்ணமேயதனைக்கூட்டும்
பெரியர்தாமிகத்திலுள்ள போகங்கள்பெரிதுதாய்த்துத்
திருமருமார்பன்வையும் வைகுந்தஞ்சேர்வரன்றே. (அ)

உற்றிதற்காடுகின்ற வுயர்புனல்யாதென்றோதில்
வற்றியவென்னீர்குவற் குடப்புனல்வாழந்தம்மூர்
முற்றியபுறத்துவாவிக் குளநதிமுறையில்வேதஞ்
சொற்றதண்கடலின்னனீர் துகளறுதூயகங்கை. (ஆ)

ஓதியபிரயாகைத்தெண்ணீ ரிவையிவையொன்றுக்கொன்று
மேதகுபலன்கண்க்கும் பிரயாகையில்விரும்பியாடிப்
போதுவார்பேறுகஞ்சப் பொகுட்டினிற்புலனமீன்ற
வேதியன்றானுவால் விளம்பிடற்கரியதம்மா. (கா)

இந்திரன்சசிமால்செய்யா ளீசனம்பிகைவிரிஞ்சன்
சந்தரவாணிதிக்கிற் சூழ்மற்றையெழுவரோடுஞ்
சந்திராதித்தர்விண்ணோர் தானவரியக்கர்சித்தர்
சிந்துரத்திலதக்கோலத் திருநுதலரம்பைமாதர். (கக)

இனையவர்முதலாயுள்ளோ ரியாவருமுகங்கடோறும்
வினையறப்பிரயாகைதன்னில் விரும்பிரீராடல்செய்வா
ரனையவர்கலியுகத்தி லவ்வுருக்கரந்துவந்து
மனிதராய்மாகந்தன்னின் மறிபுனலாவாரே. (கஉ)

உலகினின்மனிதராடி யுகத்திடுபாவந்தன்னாற்
பலபலநதிகளெல்லாங் கருநிறம்படைத்தநீர்
நிலவியபிரயாகையாடி நின்மலமாகுமென்று
லலகிலாப்பெருமையெம்மா லறைவதற்கெளியதன்றே. (கங)

வேறு.

பெருகுரீர்ப்பிர யாகையின்முன்றுநாட்
சுருதிபோற்றிடு மாகத்திறோய்ந்துளோர்
புரவிமேதத்திற் கோடிபுரிந்தவர்க்
குரியநற்புலம் பெற்றிடலுண்மையே. (கச)

மன்றலங்குழற் காஞ்சனமலைதா
னன்றுமுத்தின மாடுநலன்கொடா
வென்றிவாளரக் கன்றுயர்மீட்டிட
நின்றகாதைகே ளென்றுகிகழ்த்தினான் (கரு)

ககஉ காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கேட்டவேந்தன் கிளர்ந்தவுவகையால்
வாட்டடங்கனூர் காஞ்சனமாலையா
ரீட்டுநெல்வினை யாதவ்வரக்கன்யார்
கோட்டமில்லோ யுளையெனக்கூறினான். (கக)

காத்தவீரிய னன்னகமுறலுந
தீர்த்தமாமுனி செப்புவன்யானெனும்
வார்த்தையென்னு மமுதினைமன்னர்கோன்
கூர்த்தநெஞ்சங் குழைந்திடக்கூறினான். (கௌ)

பண்டைநற்கதை தோறும்பகர்ந்துள
தண்டர்போற்று மருஞ்சிறப்பாவது
மண்டுவேள்விக னூற்றின்வருபலங்
கொண்டகாதைகேட் டார்க்குங்கொடுப்பது. (கஅ)

வானுடுக்குலந் தன்னின்மதியெனக்
கானுலாவிய கற்பகநாடெனந
தானமேவு மரம்பையர்தம்முளும்
பூநறுங்குழற் பொற்பின்விளங்குவாள். (ககூ)

பஞ்சின்மெல்லெனப் பாரிற்படிந்துசெங்
கஞ்சமென்னக் கவின்பெறுசீரடி
யஞ்சமென்னப் பெயர்தரவாமையின்
விஞ்சுவெள்வயி றெறுத்துவிளங்குமால் (௨௦)

கொம்பரன்னத் தொழுதிக்குரலென
வம்பொனூபுரத் தாணிமுத்தத்தரி
பம்புகோலப் பரட்டின்கொழுங்கவின்
செம்பொன்னுக்குத் தராசுற்சிறந்தவே (௨௧)

அரத்தமென்பஞ் சணிமலர்ந்தாளுகிர்
நிரைத்தமெல்லிதட் டாமரைநேரென
வுரைத்ததேதென வெள்ளியொளிவிடச்
சிரித்தமூரன் நிலாவிற்சிறந்தவே (௨௨)

நாடினமென்மயி ரின்றிரம்பொழிந
தாடன்மனமத னம்புபெயர்வழு
மோடுநீரி லுகழுஞ்சினைவராற்
சேடுமன்னத் திராளகணைககால்களே (௨௩)

வெங்கயப்புழைக் கையினைவென்றல
நாங்களைச்செல்வ னந்தப்புரத்தின்வாய்த்
தங்குதோரண வாழையின்றண்டெனப்
பொங்குகோலக குறங்குபொலியுமால் (௨௪)

ஆடுமாம்மி னகல்படவட்டமு
மோடுதேர்த்தட்டு மொததுநவமணிப்
பாடலங்கு பசும்பொறகலாபமேற்
சூடுமல்குல் துதிகருநதரத்ததே. (௨௫)

மண்ணும்விண்ணு மலையுமலையுமுண்
டண்ணல்கண்வள ராலநதளிரென
வண்ணநீல மயிரொழுங்கோடெழி
னண்ணுசிறுத ரம்நலமிக்கதே (௨௬)

கண்டுகூறிடக் காட்சிக்கரியது
பண்டைமால்வரை போலும்பணைமுலை
யண்டமீதுறு தென்னனுமானத்தா
லுண்டுகொல்லென் னுணருமருங்குலே (௨௭)

மக்கண்மால்கொளு நெஞ்சம்வனப்பெனு
மிக்கமாகடல் வீழ்நதுள்ளமுந்தியே
புக்கபோது புறம்பெழபொங்குநீர்
மொக்குளென்ன முகிழ்த்தமுலைகளே (௨௮)

கண்ணுடைப்பசங் காம்பெனககண்கவர்
வண்ணநல்லெழில் வாய்ந்தமென்றோளினே
தண்ணென்காந்தட் சரோருகம்போலுமாற்
றெண்ணிலாவுகா மெல்விரற்செங்கையே (௨௯)

துற்றுபூவிரி சூழ்பசும்பூகமவேள்
கொற்றவெள்வளை போன்றகொழுங்கமுத்
தெற்றுதெண்டிடை யாரத்திசைகல
ஊற்றமூன்று வரையோடொளிருமால் (௩௦)

பைம்பொன்வள்ளை பதித்தனகாதினிற்
சம்பராரி விழைவிற்கமர்செயு
மம்புதிட்டு மணிமணிச்சாணைபோற்
செம்பொற்றோடு சிறந்துவிளங்குமால் (௩௧)

கஞ்சு காஞ்சனமாலே காத்தையுரைத்த அத்தியாயம்.

தெண்டினைப்பவ ளக்கொடிச்செவ்வியும்
விண்டகிஞ்சுக மென்மலர்ச்செம்மையுங்
கொண்டுவாசங் குலவுந்துவரிதழ்த்
தொண்டையங்கனி போலத்துலங்குமே. (௩௨)

குருந்தநாண்மல ரோருளிர் முத்தமோ
முருந்தமோமுரு காரிளமுல்லையோ
விரிந்தவாண்மதி வெண்குருத்தோவெனத்
தெரிந்ததில்லைச் சிறுகைத்தோற்றமே. (௩௩)

வேறு.

இருகடலினைவிழி யெதிர்த்தொன்றென்றினைப்
பொருதிடுமெனப்பசும் பொன்னினாலய
னரிதினிலியற்றிய வனையவொத்ததால்
மருவிரிநாசியின் வண்ணமென்பவே. (௩௪)

நஞ்சினுமமிழ்தினு மூழ்கிராமவேல்
வெஞ்சரமியையென விளங்கிமென்மைசா
லஞ்சனவரியணிந் தனங்கனெண்ணிய
வஞ்சினமுடிப்பதன் மதர்த்தகண்களே. (௩௫)

கருகியநீலத்தைக் குழைத்துக்கைவலா
னிருகடைகுனிதர வெழுதியேற்றிய
வரிசிலையாமென வளைந்துதோற்றிய
பொருவருந்தகையவாம் புருவோகையே (௩௬)

சந்திரரேகைதன் சனிமூங்கிப்போ
யந்தரந்திரிதர வழகுபெற்றுலாய்ச்
சிந்துரவரிநெடுந் திலதஞ்சேர்த்ததான்
மைந்தர்தம்முளங்கவர் துதலின்மாட்சியே. (௩௭)

மையிருண்முகிவிடை வயங்குதாரகை
யெய்தியவாமென விடையெரித்திடக்
கொய்யிணர்விடுமலர் குழுமித்தென்றுழி
பெய்யிருளோதியார் பேசவல்லரே. (௩௮)

இத்தகையானவ ளிருந்துவாழ்வுறுஞ்
சித்திரக்கயிலையிற் தீர்ந்துசென்றுதா
னுத்தமமாம்பிர யாகையுற்றுநீ
ரத்திரவிழியினு ளாடினுவாள். (௩௯)

விண்ணகம்வழிக்கொடு வினாந்துசேறலு
மண்ணகம்போற்றிடு மிமையமால்வரைக்
கண்ணகன்முழையினிற் கண்ணுற்றானரோ
பெண்ணமுதினையொரு பிரமராக்கதன்.

(ச௦)

மடநீதைநீயாராநின் வரவெனெவ்விடத்
தடைந்திடவேசுவா யந்தரஞ்செல
மிடைந்ததெத்தவத்தினுன் மிக்கநல்லெழில்
கடைந்தவேற்கண்ணியெத் தவத்திற்கைக்கொண்டாய். (ச௧)

கூந்தலீரமுங் கொழித்தபாணுரைப்
பூந்துகிலீரமும் புலர்த்திலாமையா
லேந்தினமுலையினு ளீர்த்ததண்டுளிப்
பார்தளிற்கொடியவன் றலையிற்பட்டதே. (ச௨)

தண்டுளிபடுதலாற் றறுகட்சீற்றத்துப்
பண்டைவல்லரக்கனும் பான்மைநீங்கினே
னெண்டொடியென்மன முருகுமீதெலாம்
விண்டுநீயுரைத்தியென் றரக்கன்வேண்டினுன். (ச௩)

வேண்டலுங்கிளியென மிழ்ந்துவாஸ்கவின்
மாண்டருகாஞ்சன மாலையென்பெயர்
தீண்டருமணங்கியான் செழும்பிரயாகையிற்
பூண்டதோர்மாகநீர் பொருந்தியாடினேன். (ச௪)

வடவரைசிலையென வளைத்தவானவன்
கடல்வீடமமுதென வருந்துங்கண்ணுதற்
படவரவரையசைத் தாடும்பண்ணவன்
சுடரொளிமுச்சுடர் தோற்றுங்கண்ணினுன். (ச௫)

அயில்விழியரம்பைய ரமரர்போற்றிட
மயிலியலுமையொடு மணந்துவைகுறும்
வெயிலினங்கதிருகு வியன்பொதும்பர்குழ்
கயிலையங்கிரியினிற் போகின்றேன்கண்டாய். (ச௬)

நிலைபெறுபிரயாகையின் னீரதாதலாற்
கலையினீர்த்தண்டுளிக் காரரக்கநின்
றலையினிற்படவுள முருக்கித்தாங்கிய
புலையுடல்முழுதையும் புனிதமாக்கிற்றே. (ச௭)

சுரு. காஞ்சனமாலே காந்தயுனாத்த அத்தியாயம்.

இந்தரீராடிய வினியபான்மையான்
முந்தியபிறப்பினின் முற்றுபாவந்தீர்த்
தந்தரத்தரம்பைய ரடைந்தவாறெல்லாம்
புந்தியுட்கொள்ளவே புகல்வன்கேட்டியால். (சஅ)

கழிந்தமுற்பவத்தினிற் கலிங்கதேயத்திற்
றழைந்தபேர்நிதியுடைத் தரணிகாவலன்
விழைந்திடுதிருநகர் வேசையாகியே
மொழிந்திடவருநல முற்றிவைகினேன். (சக)

இருநிலத்தியல்பினி லெழிவின்வண்மையிற்
றிருமகளிவளெனச் சிறக்கவைகினே
னரசிளங்குமரரு மமைச்சர்மைந்தரு
மருமலிமுன் றிலில் வந்துணங்குவார் (ரு௦)

இன்னணங்காமுக ரினையர்யாவரும்
பொன்னிதிமழைதினம் பொழிந்துபுல்லுவார்
கன்னவினோளினூர் தம்மிற்காதியே
கொன்னெடும்படையினால் விளிவர்கோடிபேர் (ரு௧)

காமுகரெனும்பல களிவண்டின்னலத்
தேமுறுகளிமதுத் தினமருந்தலாற்
பூமலரெனவெழிற் பொலிவுகுன்றிடத்
தாமரைமுகமலர் சலிமமுங்கினேன். (ரு௨)

என்னையேவிரும்பிய வினோளர்யாவரும்
பின்னையான்விரும்பவும் பெயர்ந்தும்பார்த்திடா
துன்னிடாதொழியும்நா ளிளமையோய்ந்திடத்
துன்னியமூப்பினு ஷிரக்கந்தோன்றியே. (ரு௩)

ஏதியாம்புரிந்தன மிற்றைநாள்வரை
யாதுலர்வறியவர்க் கன்னமிட்டிலே
மாதவற்கியன்றவை வழங்கல்செய்திலே
நாதனையனுதின நயந்துபோற்றிலேம். (ரு௪)

தூயவைபுரிந்திலேம் பலருந்துஞ்சிட
மேயநல்வனப்பினால் வினையியற்றினே
மாயவைதீர்த்திடு மமைதியாதெனப்
போயினென்புரோகித முனிவன்புக்கில்வாய். (ரு௫)

பொருபடைமன்னவன் புரோகிதன்சரண்
சிரமுறவிறஞ்சினேன் செய்தபாவத்தா
னரகிடைவிழாதுபொன் னுஞ்சேர்ந்திடக்
குரவனீயருளென விரங்கிக்குறினேன்.

(௫௭)

கூறியவாசகங் குரவன்கேட்டனு
மாரியநெஞ்சினு னஞ்சலஞ்சனீ
வீறுயர்ப்பிரயாகையின் மேவியாடியே
யீறுடற்கிழைத்து வானுலகத்தெய்துவாய்.

(௫௮)

எல்லையிறவங்களால் யாககோடியா
லொல்லையிற்றீர்த்திடா வுலப்பில்பாவங்கள்
வல்லையோமாக நீர்மருவியாடினா
லெல்லொளிமுன்னிரு ளென்னவோடுமால்

(௫௮)

அன்றியுங்கேட்கு நீயமரர்நாயகன்
கன்றியகாமத்தாற் கவுதமன்றனி
மன்றல்சேரகவிகை தன்னைமற்றவன்
குன்றல்செய்காவிடைக் கூடிவைகுங்கால.

(௫௯)

மாமுனியெய்தினன் வடவைபோன்முனிந்
தாமிசுதல்ல வீதென்றறிந்திடாக்
காமுறுபுரந்தரன் காயமெங்கணுந்
தோமுறுயோனியாய்த் தோன்றுகென்னவே.

(௬௦)

ஒருத்திதனல்குலை யுவந்தபாவத்தான்
மருத்துவனுடலெலாம் வாவன்மொய்த்தென
வருத்தியிலாயிரம் யோனியாதலுங்
கருத்தழிந்திந்திரன் கரந்துபோயினான்.

(௬௧)

பண்பலசெய்திடும் பாகசாதனன்
விண்புகுபெருவரம் வெற்பின்சாரலிற்
றண்புனலோடையிற் சலசமொட்டிடைப்
புண்படுமுளத்தினன் புகுந்துவைகினான்

(௬௨)

காமனேகெடுத்தன னென்றுங்கங்குலிற்
சோமனேயின்னணந் துணிவித்தானெனும்
பூமினேயனையவன் புணர்ப்புத்தானென
நோமனேகந்துயா துவலற்பாலதோ

(௬௩)

ககஅ காஞ்சன்மலைகாதையுரைத்த அத்தியாயம்.

பஞ்சபாணப்பகைப் பாவிவஞ்சத்தா
 னெஞ்சினையாவரே நிலைநிறுத்துவார்
 கஞ்சநான்முகனுளங் கலக்கியன்னவ
 னஞ்சினிலொருதலை யறுப்பித்தானரோ. (ககச)

வருபினியாவையு மருந்திறீர்த்திடு
 மரிவையர்காமனோ யதனிற்றீர்த்திடா
 தொருகணப்பொழுதினி லூக்கம்போக்கியே
 நரகிடைப்படுத்திடு மென்றுநாணிநான். (ககரு)

இந்திரனிவ்வண மிருக்குங்காலையி
 லந்தரநாடெலா மரசிலாமையாற்
 சந்திரனிலாதவான் நன்மையொத்தலும்
 வந்திரைத்தீண்டின னானந்தம்வானுளோர் (ககசு)

சுண்டியவானவ ரியக்கர்கின்னர
 ராண்டகையரசனை நாடியல்லலுற்
 றாண்டுறந்தவரென வணங்கியொல்லேபோய்க்
 காண்டகுருவினைக்கண்டு கூறுவார். * (ககஎ)

ஐயநீகேட்டி வாளுநாயகன்
 றையலிந்திரானியைத் தணந்திங்கெம்மைநீத்
 தொய்யெனக்கரந்துளான் நேடியோய்ந்தனஞ்
 செய்வதேதினியென வணங்கிச்செப்பினார். (ககஅ)

தேவர்களுரைத்தசொற் கேட்டுத்தேசிகள்
 காவலர்செல்வமாங் களிப்புக்கைமிகப்
 பாவமுநோக்கிடார் பழிக்குமஞ்சிடா
 ராவதுநினைக்கிலா ரறனுமோம்பலார். (ககக)

புரந்தரன்காமத்தைப் பொருந்திப்புண்ணிய
 வரந்தருகவுதமன் பன்னிமானமா
 மரந்தைவெஞ் சாபத்தாலழகுமாசுறக்
 கரந்தனன்வாவியங் கமலத்துள்ளரோ. (கக௦)

அத்தலைசேருமென் றமரோடெழா
 வித்தகத்தேசிகள் விரைவினோடுபோய்த்
 தத்துநீர்வாவியின் கரையிற்சார்ந்துநின்
 றுத்தமவருதியென் றுரைசெய்தானரோ. (கக௧)

அழைத்திடுவாசக மமரர்கோன்செவிப்
புழைத்தலைப்புகுதலும் பொருமிவெய்துயிர்
திழைத்ததிவினையெநந திருந்தவாவியுட்
டழைத்ததாமரையொரீக் கரையிற்சார்ந்தனன் (எஉ.)

நாணியவூளத்தின னடுங்குமேனியன்
கோணியமுகத்தினன் குறைந்தநோகுகின
வாணியுமபாணியு மறந்தவாயினன்
பேணியகுரவனை யிறைஞ்சிப்பேசுவான் (எங்.)

பொன்னிகரகலிகை புருவச்சாபமு
மன்மதன்சாபமு மவுணிசாபமு
மென்னிறையறிவுட னெழிலகவாநதிட
மன்னியசுடலையின் மாலையாயினேன் (எசு.)

பேதைமற்றொருத்தியை விருமபிப்பெய்வளைக
கோதையர்குழாததையுங் கொளும்பொன்னுட்டையும்
போதலர்கறபகப பொதும்பர்வாழ்வையு
மேதமுற்றிழந்திடு மென்னைக்காத்தியால் (எரு.)

எந்தையெயென்றவ னிரநதுகூறலு
மந்தணன்கூறுவா னஞ்சலஞ்சனீ
சிந்துநீர்ப்பிரயாகை சென்றுமூழ்கினால்
வந்ததிவினையெலாந் தீர்த்துமாயுமே (எசு.)

பெரிதுமாதவமருள் பிரயாகையாடுவான்
வருகியெய்மோடென மகிழ்நதுவாசவன்
குரவனோடெழுந்துபோயக குளிர்முத்தேக்கர்பா
யிரைபுனற்றிருநதி யாடியேறினான் (எஎ.)

அலைதவழ்பிரயாகை நீராடுதன்மையாற
புலையுறுபாவமபோய்ப் புனிதனாகிய
நிலைதெரிசுருவவ னுடனிறைந்திடுங்
கலைபுனையோனிபோய்க் கண்களாகென்றான். (எஅ.)

மந்திரிகூறிய கணத்தில்வாசவன்
சுந்தரமேனியிற் றேன்றும்யோனிபோய்க்
கந்தநாரியசெழுங் கஞ்சக்காடென
மைந்துடன்முழுதினு மலாக்கனாயவே (எக.)

கஎ௦ காஞ்சனமலை காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

துறைகெழுபிரயாகையின் றாய்மையீதென
மறைதெரிபுரோகிதன் கூறிமா துரீ
பறைபுனற்றிருநதி யதனிலாடினா
ளிறைவுறுபாவம்போ மென நிகழ்த்தினான். (அ௦)

கேட்டலுமுவகையுட் கெளுமயான்வன்
றாட்டுணைதொழுதுபோய்த் தருமத்தன்றியே
யீட்டியபொருளெலா மிரவலர்க்கனித்
தோட்டியவினையினே னுருதியெண்ணினேன். (அ௧)

யாக்கையுமிளமையு மினியசெல்வமு
நீக்கமில்லினைகளு நிமிடப்போதினின்
மேக்குயர்மின்னென விந்துபோமெனத்
தூக்கியவுளத்தினேன் றுறவுமேற்கொண்டேன். (அ௨)

ஒட்டியகிளைகளு முலப்பில்செல்வமுஞ்
சுட்டதுபோலநீத் தினியசோலையின்
மட்டவிழ்ப்பிரயாகையை மருவிமாகமொன்
றுட்டெளிவோடுநா னுவந்துமூழ்கினேன். (அ௩)

அங்கதின்மூன் றுநா ளாடுநற்பலத்
திங்குறுதிவினை யாவுநீக்கினேன்
றங்குமுனவொன்பது தினத்தின் றன்மையாற்
பொங்கிளமுலையர மகளிர் போற்றவே. (அ௪)

சுருதியாழ்விஞ்சையர் தொழுதுபோற்றிட
வருசுவேதாவுக்கு வந்துதோன்றியே
யரிமதர்ச்செய்யகண் ணரம்பைமாதரிற்
பொருவரவழகுடைப் பூவையாயினேன். (அ௫)

அரம்பையரிமையமால் வரையளித்ததீங்
கரும்பனமென்மொழி யுமைகருத்தினில்
விரும்புறுதோழியாய் மேனவைகியே
பெரும்பகற்கயிலையில் வாழும்பேறுற்றேன் (அ௬)

முன்புளவாசனை தோன்றிமுற்றலாற்
றுன்பறப்பிரயாகையின் மாகந்தோறுமுற்
றின்புறவாடுவே னினையதென்றிரம்
வன்புறுமரக்களின் வரவையோதென்றாள். (அ௭)

வேறு.

அணங்குநீர்மைய ளன்ன துகூறலும்
வணங்கினிந் தந்த மாயவரக்கணு
மிணங்கியன்ன திசைக்குவனீங்கெனக்
குணங்களற்றவன் கொள்கையைக்கூறுவான்.

(அஅ)

சீசியன்ன துரைக்குந்திரத்ததோ
மாசிலாமுற் பிறப்பினின்மற்றியான்
காசிமாநகர் தன்னிற்கலைபயில்
பூசுரர்க்கொரு புத்திரனாயினேன்

(அக)

வேதமங்கம் விளங்கும்பலகலை
யோதினேனவம் னுண்மையறிந்திலேன்
மாதனம்பெறு வேட்கைமலிதலாற்
போதமற்றுநான் புன்மைவிழைத்துளேன்.

(கூ0)

புலையராதி பொருள்படைத்தோர்கையிற்
றலைமைகீழ்மை யெண்ணாதவர்தாந்தகு
நிலைமையற்ற நிதியொடுபாவமு
மலைவில்லாம லளித்திடவாங்கினேன்

(கூக)

எண்ணில்பாவ மிழைத்துளதன்றியே
புண்ணியஞ்சிறி தேனும்புரிந்திலே
னண்ணல்காசியி லாற்றியபாவந்தா
னுண்ணிதேனு மலையினுநோன்மைத்தே

(கூஉ)

கங்கைக்குழ்தரு காசியின்மாய்ந்துளோர்
மங்கைபாகன் நிருவுருமன்னுவார்
பொங்குபாவ மிகுதியிற்புல்லியே
னங்குமாண்டு மழிபிறப்பற்றுளேன்

(கூங)

எருவையாகி யிருபிறப்புற்றுளேன்
மருவுசீற்ற மறப்புலியாகியே
வெருவுதோற்றத்து மூன்றுருமேவினே
னரவத்தோற்ற மிருபிறப்பாகினேன்.

(கூச)

கூகையாயொரு தோற்றத்துக்கூடினேன்
பாகவார்பிறைப் பற்கொடும்பன்றியாய்
மோகமுற்றிரு தோற்றத்துமுத்தினே
னாகப்பற்றின்மே லிப்பிறப்பாகினேன்.

(கூரு)

௧௪௨ காஞ்சனமாலை காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மறந்தபாவ மனந்தமருவியு
மிறந்ததத்தல மாதலினேந்தினாய்
பிறந்ததன்றிப் பெருநாகத்திலீழ்ந்
துறைந்திலேனுைக் காணவுமுற்றுளேன். (௯௬)

இந்தவாறிரண் டாயிரமாண்டியான்
சந்தவாரிமை யத்தடஞ்சார லீல்
வந்துவைகி வருந்தியதன் றியே
சின்தையிற்றெளி வுற்றிலேன் றீமையேன். (௯௭)

மடந்தைதின் றிரு வாண்முகங்காண்டலு
முடைந்துபாவங்க ளோடக்களிப்புற்றே
னிடைந்தவென்னைப் புரத்தியென்றேத்தினுன்
கடைந்தவேற்கண்ணி யீதுகமுறினுள். (௯௮)

துளபமாலைத் தொழுதுபிரயாகையி
லளவின்மாக மதியமர்ந்தாடினேற்
குளபலத்தினோர் மாகத்துறுபலன்
கொளவளிப்பனீ கோடியென்றோதியே. (௯௯)

துகிலினீரம் பிழிந்திடுதோயத்தோ
டகமுவப்ப வரக்கபெறுகென
விகலும்வேற்கண்ணி யீய்ந்தனளேற்றிட்டா
னிகரின்மாகப் பலத்தைநிஞதனே. (௧௦௦)

வேறு.

அங்கைநன்னீ ரவனங்கையுறுமுன்
வெங்கணரக்கனவ் வேடமொழித்துத்
திங்கண்முடித்த சிவன்முடிபாத
வைங்கனைவேளிவ னுமெனநின்றான். (௧௦௧)

தேவருருக்கொடு நின்றருள்செம்ம
லேவன கண்ணியை யேத்திவணங்கிப்
பாவைநினைத்தொழு திப்பரிசுற்றே
னுவளசொல்லி யளித்தருளென்றான். (௧௦௨)

நன்னுதன்மாது நயந்ததுகேளா
மன்னினிலத்தில் வதிந்தவரெல்லாம்
பெர்ன்னுலகுற்றிடு புந்தியுளாரே
விண்ணசெய்வ ரெனப்புகல்கின்றான். (௧௦௩)

நற்றருமங்க ணலம்பெறுநீதி
யுற்றவுயிர்க்கொலை தீர்ந்திடலோதிக்
கற்றுணர்மேல வரைக்கனிவித்தன்
மற்றுளகாம வசத்தினைமாற்றல். (௧௦௪)

ஐதிலர்தீமை யியம்புதநீர்த
லேதிலர்தார மிரும்பொருள்வெளவுங்
காதலொழித்திடல் கண்ணனையேத்தும்
போதநிகுத்திடன் மன்னுயிர்போற்றல். (௧௦௫)

உடம்பினையானென வுன்னுதல்போக்க
லிடம்படுமாசை சுருக்கிலிருக்க
லிடம்படுநன்மை யியற்றுதல்செய்தல்
வடம்படுமார்ப விடார்மதிநூலோர். (௧௦௬)

யானுரைசெய்தன வித்துணையுந்தான்
மானவனெஞ்சின் மதித்துணர்வுற்றுக்
கானமர்பூவிரி கற்பகநாட்டிற்
ருனமமர்ந்துறை யென்றனடையல். (௧௦௭)

இன்னனவோதிய காலையினெல்லைத்
துன்னொளிமாமணி துற்றுவிமானம்
பொன்னகர்வானவர் கொண்டுகுந்த
ரன்னவனைக்கொடு நாகமடைந்தார். (௧௦௮)

வார்முலைகாஞ்சன மாலையணங்குஞ்
சேருமரம்பைய ரோடுசிறந்து
கார்தவழுங்கயி லாயமடைந்தே
யாரியையேவ வியற்றியமர்ந்தாள். (௧௦௯)

காஞ்சனமலை காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

அ அத்தியாயம் ௨௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௨௦௬.

இருபத்தேழாவது,

அக்கினிபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

இக்கதைமுன்னருச்சுனன்கேட்டுளமகிழ்மா முனிவ னிசைத்த தாகுஞ், செக்கரொளிமணிமாலைத் தேர்வேந்தேமாகமதித்திரத்தை யோது, மக்கதைவேறென் றுளதின் றுனக்கியானறைந்திடுவ னத னைக்கேளென், றுக்கவினைமாதவத்து வசிட்டமுனிதிலீபனைப் பார் த்துணாக்கலுற்றான். (க)

துடங்கியபல்வேள்விகளாற் றுனத்தானுல்வகையாஞ் சுருதித ன்னா, லடங்கியுள்ளத்தைந்தடக்கி யைந்தழலிற்றவமியற்று மமைதி தனனால், விடங்குலவுகளாதி விண்ணோரைப் பூசைசெயும் வினையந் தன்னா, லிடம்படுநல்லோகத்தான் மாகமதிதரும்பலத்தை யெய் தொணுதே. (உ)

முன்னையிதனானிகழ்ந்த தொருகதைகேள் கந்தருவர் முதல்வ னான, பொன்னணியுங்கனைகழற்காற் சுமுகனருள்புதல்விபிரமோகி யென்பா, ளின்னிசையாழ்விஞ்சைப்பயில் சீலனளித்திடுகசிலை யாழி னோர்க்குண், மன்னுசுரவேதிதர வந்தருள்சுற் சுரையென்னு மட நல்லாளே. (ங)

சந்திரகாந்தன்புதல்வி சுதாரையெனுந்தளிரியலத் தனையோர் தம்மில், வந்தருளுஞ்சுப்பிரபன் மகளாயசுப்பிரவை யென்னவா முங், கந்திருவர்கன்னியர்க ளோரைவர்பருவத்தாற் கவினாற்பண் பார், றந்திரியாழ்விஞ்சையினாற் றோழமையாலனைவருமோர் தன் மையாவார். (ச)

பங்கயமேற்றிருமகளைப் படைமதவேளிரதியென்னும் பாவை தன்னைச், செங்கயற்கட்டிலோத்தமையையரம்பையைமேனகைத்தி ருவைச்சிவனுநீரார், கொங்கையினாற்கண்மலராற் செவ்வாயாற்கூந் தலாற் கோலவெற்பை, யங்கைவடிவேலைமல ராம்பலைநீர்முகிலை யழ கழிக்குநீரார். (ரு)

மடமயில்போ லைவருமொத் தழகேசன்மணிமீட மன்னுகோ யிற், புடையிலொருபால்வைகி யிளவேனிற்பருவத்துப்போதுகொ ய்தே, பெடையனம்போ னடைபெயர்ந்தே யச்சோதவாவினிற்பெருநீராடிப், படுமணற்கூலத்தேறிப் பார்வதியைவழிபாடு பண்ண லுற்றார். (க்)

வெண்மணலிலுமையாடன் நிருவுருவையினிதமைத்து விரை
ப்போதாலும், தண்மைபெறுநீராலும் பாணிதகுங்குமநானஞ்சந்த
த்தாலும், முண்மதியில்விருப்பாலும் முறுபூசை யியற்றியந்தவுமையா
ண்முன்னர்ப், பண்முறைதேரியல்பாடிப் பற்பலகானடம்புரிந்தார்
பாவைநல்லார். (௭)

தெரிவையரத்திரம்புரியும் வேலைக்கண்ணச்சோதச்செழுநீராடப்
புரியுமுன்னூல்வேதநிதி தருபுதல்வனக்கினீபன்புகுதலோடும் [ப்
வரிநெடுங்கண்மடவியர்கண் மன்மதனோமுருகனோவந்தானென்ற
பரவசமுற்றவன்வடிவா மமுதத்தைவிழிநாவாற்பருகினோ. (௮)

பெண்மணியையுமையவலோ வழிபட்டபெருந்தவத்தின்பேறுதானோ
'கண்மணிகள் குளிர்ப்பேறக்காமனையாங்கா னும்கைகாட்டிற்றென்பார்
முண்வலையத்திவன்றன்னை மருவாமலுயிர்வாழமாட்டோமென்பார்
வெண்மணிபோற்றிருநகையான் வேதியரினமணம்புணராவிலையென்பார். (9)

வேறு.

காளையிவனைக் கலக்கும்வினயமெண்ணி
வாளேப்பொருதடங்கண் மாதர்புடைவந்திடலும்
வேளேப்பொருவும் விடலைமுனிமெல்லியலார்
கோளைக்கருத்துணர்ந்து நெஞ்சொடிதுகூறினான். (௧0)

இலங்காரமாலே யிளமுலையாரின்ப
வலங்காரமைக்க ணயிலம்புதான்பாய
நிலங்காவல்புண்ட படைநேமியானாதி
கலங்காதிநின்ற கருத்துடையார்யாரோ (௧௧)

இந்தவுலகி லெவர்பொறுப்பார்காமனோ
யுந்துமதனம்பா லுடல்பாதியாய்க்கருகி
வெந்துவிரகத்தீத் தலைக்கொண்டுமேல்வெடித்துச்
சிந்துகனலீசன் நிருதுதற்கண்ணென்பாரோ. (௧௨)

முன்னமொருத்திக்காய் முகநான்குதான்பெற்று
மன்னவ்ளங்கூடாம லாசைநோய்மீதுறப்
பொன்னவிரும்புண்டரிகப் பூந்தண்மடலேந்தி
யின்னமும்பாலன்ன மிரங்காதிருந்தானே. (௧௩)

செல்வமழிக்குஞ் சிறப்பழிக்குஞ்சீரழிக்கு
மல்குமறிவழிக்கு மானநிறையழிக்குங்

கள ௬ அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

கல்வியழிக்குங் குலமழிக்குங்காமமெனப்
பல்வளையாராசை துறந்திவர்பற்றில்லோர். (௧௪)

ஆதலாற்காம மறத்தீதெனப்புகன்று
மாதரார்தன்பான் மருவிவளையாமுன்
மீதிலாயோகத் திரத்தான்முனிசுமரன்
போதுலாம்வாவி யிடைக்கரந்துபோயினான். (௧௫)

இரவினுழந்தா ரிருநிதியம்பெற்றுடனே
வினாவிவிழந்தாலென்ன மெல்லியலார்மாழ்கிக்
கரவினகன்றொழிந்த காளைதனைக்காணாம
லெரியின்மெழுகொத் துருகியிவ்வா றிசைத்தாரோ. (௧௬)

நண்பரீயெம்மை நயவாதுநண்ணுது
விண்படுமின்னென்ன வினாவினகன்றொழிந்தாய்
பெண்பிறப்பில்வந்தோர் விரும்பப்பெயர்ந்தொழிதன்
மண்பிறப்பினீதி யிழையோற்குமாட்சிமையோ. (௧௭)

அஞ்சுவிடையத்தி லமர்ந்தபோகத்தமைதி
நெஞ்சதனில்வைத்து நெடிதுய்க்குமாறதுபோல்
விஞ்சையரிற்றேன்றி விரும்பினேநன்னலத்தைக்
கஞ்சமலர்த்தாரினு யுண்டுகளியெய்தாயோ. (௧௮)

மைக்கிளைத்தகண்ணாற்கு மைந்தற்குமண்ணுலகிற்
கைக்கிளையாகாதென்ப துன்னளவிற்கண்டோமே
யிக்கிளையலைவருமின் நெத்தவறுதானிழைத்தே
மெய்க்கிளையீத் துன்னை விரும்பவிரும்பாயோ. (௧௯)

மல்லார்புயத்தோய் வனப்பையடிமுடிமட்
டெல்லாம்பிழையா தினிதமைத்தும்யாமிரந்தும்
புல்லாயெனவும் புறக்கணித்துப்போகமனங்
கல்லாய்ப்படைத்தனனோ கற்றுணர்ந்தவேதாவே. (௨௦)

பொன்னங்கமலநறும் பொய்கைக்கரைமருங்கின்
மின்னும்புரிநூல் விளங்குமணிமார்பன்
றன்னந்தனியே தனியேநெனவருத
வின்னந்தனிகாண்ட லெத்தவத்தாலெய்திடுமோ. (௨௧)

வேளையேயன்னான் வனப்பைகிழிகுளிர
நாளையாமிவ்விடத்து நண்ணியிடைக்காண்போமோ

தோளையேழுற்றுருகத் தோய்வோமோவென்றுரைத்து
வாளையேய்கண்ணார் மறுகிமனந்தளர்ந்தார். (௨௨)

மாலேவருமுன்ன மணையிடத்திற்சென்றிலமே
லாலமெனமுனிவ ரன்னைமாரென்றஞ்சி
வேலையேனைய விழிமடவார்வெய்துயிர்த்துச்
சோலையகன்வாவி யகன்றுமனைதுன்னினரால் (௨௩)

அக்காலம்வெய்யோ னனிர்மண்டலஞ்சேபபக்
கக்காவுமிழங் கதிர்க்கற்றையுள்ளடக்கித்
தக்கார்பிரிந்தவர்போற் றுமரைகள்பொற்பழியப்
புக்கான்குடபுலத்துப் புன்மாலையோங்கியதே (௨௪)

அடைந்தமடநல்லா ரனைவோருந்தததந்
தடங்கணம்புபாயமதன் றன்கையம்புமேபாய
மிடைந்தமலர்ப்பாயலெல்லாம் வெந்துசருகாக
விடைந்துருகிவெய்துயிர்த்தங் கிவ்வாறிசைக்கின்றார். (௨௫)

கங்குலோன்மாரன் குழைகுணிக்கக்கால்குணிக்குந்
திங்களோமன்றற் சிறியவிளந்தென்றலோ
பொங்குநீர்த்தெண்கடலோ போனானைப்புல்லாமன்
மங்குலேயின் னுயிரை மாய்ப்பான் றுடங்கியதே. (௨௬)

என்றிணையன்னி யிடைவார்மனங்குழைவார்
குன்றமுலையாரங் குளிர்சந்தனத்தேய்வை
நின்றுபொரிந்திடவே நெட்டுயிர்ப்பானீற்றுவா
நின்றையிரவோவிரிஞ்சர்க் கிட்டவிரடுவென்றுபைப்பார். (௨௭)

பூவையையும்பாரார் புரிநரம்பின்யாழ்தடவார்
பாவையும்பாரார் பசங்கிளிக்கும்பாலுதவார்
கோவையிதழ்மெல்லியலார் கொற்றச்சிலைவேட
னவைவிடமாழ்கு மிளமானெனக்குழைந்தார் (௨௮)

வாடைதவழு மணிச்சாளரமுகப்பி
னீடுமிளநிலவு நீங்காதரமியத்துக்
கூடியிளங்குயில்கள் கூவுமலர்க்காவினென்றால்
விடுமவிசுழற்றார் மேவிடமேதென்றயர்வார் (௨௯)

பைந்தண்குவளைப் பசியமலர்ப்பாயலுநீர்
சிந்துங்குளிரியுடன் நெங்கதலிமென்குருத் து

௧௪௮ அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மிந்துசிலாதலமு மேய்ந்தகாமத்தழலால்
வெந்துகனல்போல வெதும்பத்தளர்ந்திடுவார். (௩௦)

பூசநறுஞ்சாந்தம் புலராமற்றெண்பனிரீர்
விசுதொறுங்கோலமுக மென்முளரிவாடிவார்
வர்சமலர்வாடை வரும்வருந்தோறுந்தழைத்த
வாசையனன்முழ்க வழன்மெழுகுபோற்குழைவார். (௩௧)

கொட்டுஞ்செழுங்கலவைக் குங்குமமேன்முத்துவடஞ்
சுட்டதெனச்சிந்தித் துணைநெடுங்கண்முத்தணிவார்
விட்டதுயிரென்ன வெதும்பித்தளர்ந்திடுவார்
பட்டதுயரென்றோ பகருந்தரமன்றால். (௩௨)

ஏழைமடமாத ரிவ்வாறுருங்காற்
ருழிக்கொழுங்குவளை சற்றேபிணிநெகிழ்ப்பக்
கோழிக்குலமிரைப்பக் கங்குல்குறைந்தகல
வாழித்திணாமுகட்டிற் றேன்றினுதைவனே. (௩௩)

வேறு.

இருள்கீறிய கதிர்கீழ்திசை யெழுபோதினின்மடவார்
விரகானல மதுதீர்தர விரிநீர்படிபவர்போன்
மருவாமலர் விரிவாவியின் மகிழ்வோடவர்புகுதா
முருகார்புனன் முட்கானறை முகிழ்நாண்மலர்கொய்தார். (௩௪)

புளினத்திடை மருவிச்சிறு புதுவெண்மணலதனா
லளிதுற்றிய குழலம்பிகை யணிபொன்னுருவமையா
நளினப்புது மலரானனி வழிபாடுநயந்தே
கனிமுற்றிய மயில்போலவர் கைகொட்டிநடித்தார். (௩௫)

வான்முட்டிய சிகரக்கிரி யிமவான்மடமயிலே
கூனற்பிறை யணிவேணிய நெருபால்வளர்கொடியே
வேனிர்கிறை மதவேளென வருவேதியன்விடலை
தானித்தலை நெருநற்படி யடையப்பணிதாயே. (௩௬)

மாதேயரு னுதியென்றவ ரடிவீழ்ந்தனர்வழுத்தும்
போதேமறை யினையோன றும் பொய்கைத்தலைபுகுந்து
தாதேமலர் செறிநீரிடை சந்தித்தொழில்புரியக்
காதேறிய வரிவேலன கண்ணாரதுகண்டார். (௩௭)

நன்றேயிது நன்றேமிக நமோயுமையவளை
யின்றேபுரி பூசைப்பல னிவனைத்தரலென்றாக்

குன்றேயெனு முலையீரினிக் குழுமிப்புடைவளைத்தே
யொன்றேமெனி லகல்வானென வுறவந்துவளைத்தார்.

(௩௮)

வேறு.

பற்றினர்வளைத்தனர் படுத்தினர்பிடித்தார்
சுற்றினர்வளைத்தனர் துணைக்கைமலர் தம்மான்
மற்றுணைவிடக்கடவ மல்லமருவாமன்
முற்றுகிலம்நிள்கள வுணர்ந்தெனமொழிந்தார்.

(௩௯)

மாமுனியதற்குநகை யாடிமடநல்லீர்
தீமுனமருங்கடி மணஞ்செய்திலனின்னாட்
காமுறுகலப்புநல னன்றுகடிசெய்வான்
ரோமில்குரவற்குநனி சொல்லியிவண்மீள்வேன்

(௪௦)

அல்லதுகலந்திட லடாதெனமறுததுச
சொல்லியிடமூரலொடு தோகையர்க்குச் சொல்வார்
நல்லமணிபெற்றவர் நடுக்கடலுக்குத்தே
யொல்லைநெடுநீர்முழுதி நாடியுழல்வாரோ

(௪௧)

என்புருகநற்றவ மியற்றியிடல்யாரு
மன்புருகுபோகமத ருந்தியிடவன்றோ
வின்பமுறயாமுனை யிரந்திடவுமந்தோ
வன்புபுரிவாயிதுவு மண்ணுலகிலுண்டோ

(௪௨)

தேவருமாக்கரு மியக்கரொடுதெய்வ
மூவருமிம்மாதர்நல முற்றினர்களன்றோ
யேவரினலுத்தினை யிகழ்ந்தவரிழந்தார்
பாவவுருமுற்றிய பசுக்களை நிகர்ப்பார்

(௪௩)

ஏடவிழ்மலர்க்குமுனி னாகலவியின்ப
மாடவர்மறுத்திட லடாதெனவுரைப்ப
வாடியமனத்தன்மறை நீதிபலவேராதிக்
கூடுதல்செய்யேனென முனிந்துபலகூற.

(௪௪)

இணங்குதல்செய்யானிவ னெனத்தெரிவைமாதர்
பிணங்கிவலிதிற்கொடு பிடித்துநிலன் வீழ்த்திக்
கணங்கொண்மயிலைந்தொரு கலாபமயிறன்னை
மணம்புணருமாறிதென வன்பினின்மணந்தார்.

(௪௫)

முலையினிலனைத்திடுவர் நீண்டுமுரிபுருவச்
சுலையினை யைமோந்திடுவர் வாயமுதுதேக்கி

கஅர் அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

நிலையழிவரங்கைகொடு நீளிகளிறுக்குங்
கலையினென்கிழத்திடுவர் முறைமுறைகலப்பார். (சக)

இங்கிவர்களின்னண மணைந்தினிதினமேவித்
தங்கடுயரத்தழற ணித்தொழுகுபோழ்தின்
வெங்கனலெனத்தகைய வேதியன்வெகுண்டே
கொங்குடைமலர்க்குழவி னொராடிதுகூறும். (சஎ)

மேயவளையின்பமுற மேலியிடல்லா
னேயமொருசற்றுமற நின்றவெனைநீவீர்
பேயெனவழைத்திவ ணடர்ந்துபிழைசெய்தீ
ராயதிறனாலகை யாகெனவழைந்தான் (சஅ)

இப்பரிசுசாபமிட வெல்வளையினுருள்
மெய்ப்படி யுமாயை யில் விழைநடுவெனவா னா
செப்பரியசாபவுரை ரெப்பியதினீயு
மப்பரிசுபேயுருவ பாடுநெனவின்னார் (சக)

மாரியிடுசாபமிரு பா லுமருவாமுல்
தேறியமனத்தினினை யுஞ்செய லுங்கி
வேறுபடுபேயுருவ மேலியறுவாரும்
பாறுபடுகாணிடை ப்புநனந்திரந்தர் (ரு)

ஒடுவர்மறித்திடுவ ரோரொருநத்தம்பிற்
கடுவர்பிடிப்பர்வழி தேழுமறிவார்பற்
பாடுவர்களிடமு வார்பலநிந்தநா
லாடுவர்கிர்ப்புழல் வார்பனமா ள்நா. (ருக)

மங்கையனாவெதியனை யீன்றவா ண்மற்ற
ரிங்கிவர்கள்பேயுருவ மெய்திய நுகைவா
வங்கைகொடுதம்வயி றலைத்தழு அமாழ்நா
தங்குதுயர்வாரியிடை தாழ்ந்தவ பழற்றார். (ருஉ)

பற்றறுவனத்திடை பசாசுருவமேவி
மற்றிவர்கடுய்க்குமுண வென்பதுமறந்தே
யுற்றவர்வெறுக்கொள வுறுக்குவர்வெருட்டி
சிறறியல்லிலங்குகொலை செய்தொழுருளா ளின் (ருக)

வேறு.

துன்றமகரரவித் தோமறுபூசத்தினத்தி
னின்றபுனலாடி நியமங்கழித்திடுவான்

மன்றல்செறியச்சோத வாவிக்கமைருங்கி
னென்றியடைந்தா னுரோமசனாழுத்தமனே.

(௫௪)

பேதையராயைந்து பிசாசருவமேயினரு
மாதவத்தைநீத்த மறைமாணிப்பேயனுமாய்
முதுணர்வாய்நின்ற முனியைச்செகுத்துண்பான்
கோதுபுரிமனத்தா ரோடிக்குறுகனுமே.

(௫௫)

ஆய்ந்துமுனிசெய்த நெடுந்தவத்தினற்புதத்தாற்
பாய்ந்தனுசமாட்டாமற் தூரத்திடைப்பயந்து
காய்ந்தவனன்முடுக்கக் காட்சிபோனிற்றனுமே
வீய்ந்தவினைமறையோன் வேதநிதிவந்துற்றான்.

(௫௬)

வந்தானுரோமசனை வாழ்த்தினன்றொழுதா
னெந்தாயிவனடைய வெத்தவஞ்செய்தேனென்றான்
சிந்தாகுலவிருளோத் தீர்க்குந்தினகரனே
நொந்தேன்படுந்துயரங் கேட்பாய்துவல்கின்றேன்.

(௫௭)

தக்கதருமந் தவறாதவென்மகவை
யொக்கவுடன்வளைத்திவ் வொண்டொடியரோதவொண்ணு
மிக்கவிரகத்தா லணைந்தார்வெகுண்டுவனு
மக்கணத்திற்சாபமிட வன்னவருஞ்சாபமிட்டார்.

(௫௮)

சாபவசத்தாற் பசாசருவந்தாமருவிப்
பாவைமடமாதருமென் பாலனுமிக்கானடைந்தார்
கோபமறநோன்பியற்றுங் கோதிலாமாதவருட்
தீபமனையாபிதனைத் தீர்த்தருளவேனுமென்றான்.

(௫௯)

தெள்ளுமறைவேதநிதி செப்புமொழிகேட்டுருகி
வள்ளற்பெருந்தகைய மாசிலாமாமுனிவ
னுள்ளந்தனைத்தெருட்டி யுன்மகனுமங்கையருங்
கொள்ளுமலகைக் குணந்தவிர்ப்பனஞ்சலென்றான்.

(௬௦)

யானின் னுரைக்கு மருந்தருமநற்காதை
தானின் னுகேட்குந் தரமிவர்க்குண்டாகவெனக்
கானின்றபேயர்தம்மைக் கண்ணற்கருணைசெய்து
மேனின்றரோமசனும் வேதநிதிக்கீதுரைத்தான்.

(௬௧)

எம்மையடைந்தா ரிடரொழியாதின்றகலேம்
வெம்மையுறுசாப வினையகலவிப்பேயர்

கூடி 2 அக்கினிபன் காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

தம்மைநெடுமாகநீ ராட்டிவிப்பன் றப்பாதென்
நிம்மைநலனுட்டுகதி மாகத்தியல்புணர்த்தான். (கூஉ)

முந்துபிறப்பேழு முயன்றுதனிமூட்டியிடு
மைந்துபெரும்பாதகமு மல்லாமலெத்தவத்து
நந்தியொழியாய்ப்பாவ நள்ளிருளுமொல்லேவிடு
முந்துபுனலி லொருமாகந்தோய்ந்திடிலே. (கூங)

வேறு.

மருவிமானத வாவிவா
யரிதின்மாகம தாடினோர்
பெரிதுதாமுறு பேறுசீர்
விரியுளுனமும் வீடுமே. (கூச)

உமையைத்தான் றர வோங்கிய
விமையச்சார விரும்புன
லமையத்தோய்வுறு மன்பினோர்
தமையெப்பாவமுஞ் சார்வுறு (கூடு)

அண்டர்போற்றுமச் சோதநீர்
பண்டைமாகம் படிந்துளோர்
கொண்டலூர்தி குறித்துவாழ்
விண்டலத்திடை மேவுவார். (கூசு)

சதுரமாகந தலைப்பட
வெதிரிகானக மேவியே
யதிருமென்புன லாடுவா
ருதரகும்பியு றுர்களே. (கூஎ)

பிருகுபாண பிறங்குநா
ணருமதைத்தலை நண்ணியே
முருகுசேர்புனன் மூழ்கினார்
மருவுவார்சிவன் வாழ்பதம். (கூஅ)

போதுசேர்யமு னைப்புன
லாகிமாகம தாடினார்
தீதிலாத செழுஞ்சுடர்ச்
சோதிவாழ்பதி துன்னுவார். (கூக)

சங்குலாஞ்சர சோதியிற்
பொங்குநீர்படி புண்ணியோர்

பங்கயாசனன் வாழ்பதத்
தங்கணையமர் வார்களே.

(௭௦)

பு னறன்னிடை
யானமாகம தாடுவார்
தேனலாவு செழுந்துழாய்
வானவன்பதி வைகுவார்.

(௭௧)

வேறு.

சனாயுகண்டகை கேசினிசந்திர பாகை
வனாகிழித்துவீழ் கெளந்தமிதருதுங்க பத்திரை
யிரைபுனற்பொன்னி சிந்துவோடியல்தெரி வைகை
பொருநையிங்கிவை யாடுவார்வைகுந்தம் புகுவார்.

(௭௨)

நீலகண்டம்புட் கரநேபாளம்பிற் பாதங்
கோலமாங்குருக் கேத்திரந்தேவகூ டத்தோ
டேலுமற்புத மோங்கரமாகள மியன்ற
ஞாலமெண்ணும கேச்சுரநைமிசா ரணியம்.

(௭௩)

இன்னும்புண்ணிய தலம்பலவிவற்றினின் மாகந்
தன்னிற்றெண்புன லாடுவார்கடவுட்சா ரூபந்
துன்னுவாரிவற் றதிகமாய்ச்சொ லும்பிர யாகை
மன்னியாடுவார் வயங்குசாயுட்சிய மடைவார்.

(௭௪)

மாயிரும்புவி யிடத்தினிற்றுரகமாம் வேள்வி
யாயதாதியார் தருமங்கனெவற்றினு மதிகந்
தூயநற்பிர யாகையின்மாகநீர் தோய்த
னையமாயிதி னிகழ்வதோர்கதைநிகழ்த் துவமால்.

(௭௫)

அந்தணுகே ளவந்திராடாள்பவ னழகார்
மந்தரப்புயன் வீரசேனப்பெயர் மன்னன்
சிந்துநீர்ப்புன னருமதையகன்கரை சேர்ந்து
பந்தநீக்குறும் வேள்விகள் பற்பல செய்தான்.

(௭௬)

உலகமேத்திடு மிராயசூயத்தினி லொன்று
மிலகுநீதிசேர் துரகமேதத்திலீ ரெட்டு
மலகிலாப்பெருந் தானங்களரியன வெவையு
மலைவிளாதுசெய் தளித்தனன்மாசிலாக் குணத்தோன்.

(௭௭)

தலம்புகழ்ந்திடு மவன்றிருநாட்டினிற் சார்ந்தோ
னலம்பிடித்துழு துழல்பவன்றீனனென் றறைவோ

க.அ.அ. அக்கினீபன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

னிலம்பொறுத்திடாப் பாவஞ்செய்மறையவ னெறியைக்
குலம்பொறுத்திடா திகழ்ந்திடவேகினன் கொடிபோன். (௭௮)

கிளைகடிந்திடப் போனவன்கிலேசமுற் றிரங்கி
யுளையுமப்பின னகவிடமெங்கணு முழன்று
வளையுமாக்கையன் மாசிமாகத்தினின் மருவித்
துளையுநற்பிர யாகையினுலாநட் டோய்ந்தான். (௭௯)

அன்னநாளினி லருமகமாற்றிய வரசு
மின்னபாவங்க ளியற்றியவேதிய னிவனும்
பின்னரோர்பக லெல்லையிலிழிந்துபோய்ப் பிறங்கும்
பொன்னினுட்டி னிற் புரந்தரனவையிடைப் புகுந்தார். (௮௦)

புகுந்துமற்றவ றிருவரும்பொருவறு விமானந்
திகந்தழுட்டிட மணங்கமழ்திவ்விய சாந்த
மிருந்தநற்கலன் னுகின்முதற்போதம்வே றின்றிப்
பகுந்துதுய்த்தல்யான் கண்டனன்வாசவன் பதியில். (௮௧)

அனையதாம்பிர யாகையின்மாகமா டினர்கள்
புளையுதுன்மணி மார்பவிப்புவிழிடைப் பிறவார்
முனையிலவென்றட லிராயசூயம்பல முடித்தா
வனையராயினும் பிறப்பர்களிரும்புவி டிடத்தே. (௮௨)

நன்றிமாகநீர் நலம்பெறவாடின ரோடு
நின்றவேள்விக ணிரப்பினர்நிகரென லாகா
ரன்றிமாகநீர்ப் பலத்தினுலலகைநீர் கதையி
தொன்றுகேளென வுரோமசன்பின்னரு முரைப்பான். (௮௩)

வேறு.

பேசியவளம்பெறு பிலக்கமலைநின்றும்
வீசியசரச்சொதியின் மேல்ககாயின்வைகு
மாசொருவுதேவதுதி யென்னுமறைவல்ல
பூசுரனல்வைணவ மெனுநிலைமைபூண்டோன். (௮௪)

இந்தமறையந்தண னிருந்தவமியற்றி
மைந்தனோர்சுமத்திரனை வாழ்வுடனளித்தே
சிந்தைவிடயங்களில் விடாதுநிலேசமித்
தைந்தழலினின் றுதவ மன்புறவியற்றா. (௮௫)

நீரினிடையுழ்கநெடு நாளதுகழித்துஞ்
சாருலவையுண்டர வெனத்தவமிழைத்து

நாரணையுள்ளுற விருத்திரவைநீங்கிப்
பாரினிடையாயிர மெனும்பருவநின்றான்.

(அசு)

உற்றிவனெடும்பக லுறுந்தவமியற்ற
முற்றுதலொழிந்தொரு முழைத்தலைபுகுந்தே
கொற்றவயவேங்கைபொடு கூடவுறைவானேல்
மற்றிவனருந்தவ மதித்துணரவற்றே.

(அள)

இத்தகையனின்னண மமர்ந்தொழுதுமேல்லை
மெய்த்தகதிரேழிலுற மேவருதினத்திற்
பத்தியுடனல்விரத முற்றதுபரித்தே
யுத்தமன்வழுத்தியிசை யோதியிடுபோழ்தின்.

(அஅ)

சங்கினொசுக்கர நெடுங்கதைநல்சார்ங்க
மங்கையொருநான்கினு மெடுத்தழகெரிப்பப்
பொங்குவரிவன்சிறைய புட்டிடரி லேறித்
திங்களெனவெண்கவிகை சேணினிழல்செய்ய.

(அசு)

வாசவனமா லிகைபொன் மார்பிடைவயங்கக்
காசின்மணிதுற்றிய கனங்குழைவில்வீச
வீசுமணிமாமவுலி வெண்கநிற்கொழிப்ப
வோசைநெடுவாருதி யுறங்குபொருளுற்றான்.

(க௦)

ஒல்லைநெடுமாயனுற லுந்தவமுளந்தோன்
வல்லையிலெழுந்தனன் வணங்கினன்வழுத்தி
யெல்லையறுமின்பநிலை யெய்திமகிழ்வோங்கிச்
சொல்லமுடியாதுருகு தூயமுனிசின்றான்.

(கக)

மாயவனருட்கண்மலர் வுற்றினிதுநோக்கித்
தூயவனருப்பொடு துதித்திடுதிரத்தா
லேயமகிழ்வுற்றன மியைந்தவரம்வேண்டென்
றாயிரமறைப்பெயரி னுனறையலோடும்.

(கஉ)

நீதிமறையந்தண னிகழ்த்திடுவனய்யா
வாதிமறையோன்முதல வவ்வமரரெல்லா
மோதவரிதாயநின துண்மையையுணர்ந்துன்
பாதமலரைப்பரவு பத்தியமையாதோ.

(கங)

முன்பெறுபெருந்தவ முயன்றொழுகினேனே
வன்புறுமனக்கொடிய வஞ்சகன்முன்னெய்தி

கூடக அக்கினீபன் காதையுணர்த்த அத்தியாயம்.

யன்பினில்வரந்தருவ மென்னுமருள்போதா
தென்பெறுவதையவுணீ யேத்துமடியேனே. (கூச)

அச்சுதவுணீத்தொழு தடைந்தவடியார்க்கு
வச்சிரன்விரிஞ்சனிவர் வாழ்வுமொருவாழ்வோ
நச்சிலனவற்றினல னம்பனிநதருளே
யிச்சையதுவேயமையு மென்றுரையிருத்தான். (கூரு)

உரைத்ததையுவந்துவண மூருமொருவள்ளல்
விரைத்துளபமாலேமுகில் வேதியுணீநோக்கித்
தரைத்தலையெடுத்தெமை வழத்தியதுதன்றை
பரித்திடுவைபற்றியெம தன்பதுபழுத்தே. (கூசு)

பண்பினிலெனைப்பர விடும்பனுவறன்னை
நண்பினிலுரைத்தவெவ ரேனுநவைநீங்கி
யொண்புலியிடத்தினினை வுற்றபொருண்மேவி
வின்பெறுவார்நம்மடிய ருக்குளவர்மேலோர். (கூஎ)

உரந்தருதவத்துமறை யோயெனவுரைத்துக்
கரந்தனன்விசும்பினிடை காரெழிலிவண்ண
னிரந்தரல்வேதியனு நேமியனையேத்தி
யரந்தைகெடநோற்றுநெடு நாளவணிநுந்தான். (கூஅ)

இன்னணமுரோமசு நெடுத்தினிதியுட்ப
நன்னிலமைவேதரிதி நாரணனைநோக்கிப்
பன்னியவனேத்தியிடு பாடலெதுவென்றோச்
சொன்னவுடனம்முனிவ னப்பனுவல்சொல்வான். (கூக)

ஏத்தியிடுபாடலை யிரைப்பொழுதுதன் னிற்
சீர்த்திவனிதைக்குரிய சீர்த்திமுனிகற்றே
பார்த்தெனையழைத்தது பயிற்றவுமுணர்ந்தேன்
தோத்திரமிதற்குரிகர் சொல்வதெதுமாதோ. (கூ0)

வேறு.

வாகுதேவனை மலர்மகள்கொழுநனை மண்முழுதுண்டானை
நேசமுற்றிய வடியருக்கெளியனை நெடுநிலமளந்தானைப்
பேசுகின்றதும் பேசவேபடுவதும் பேச்சுமாய்நின்றானை
யோசைமாக்கடன்முகட்டினி லுறங்கியவொருவனைத்தொழுவாமே.

கஞ்சநாண்மலர் விதியொடுவேதமுங் காண்பதற்கரியானைப்
பஞ்சபூதமாய் மன்னுயிர்ப்பஞ்சியாய்ப் பறந்தவந்துறைந்தானை

விஞ்சையாய்மற்றை விஞ்சையுமாகியே மேருவாயனுவாகி
யஞ்சுவெம்படை யங்கையிற்றாங்கிய வமலனைத்தொழுவாமே. ()

ஆதியாய்நடு வாயவற்றந்தமா யடிமுடியற்றானைப்
பேதிபாநின்றசமையங்கடொறுநின்று பெரும்பதமளிப்பாளைச்
சோதிபாய்மன விகற்பமற்றாருளத் துரியத்திற்றொழுவானை
யோதியாவருமறியொணுநிற்குணத்தொருவனைத்தொழுவாமே. ()

பொன்னினுப்பணிமுடிசுடகாதியின் பொன்னெனப்படுமாபோற்
பின்னமாகியே காட்டுபல்லுயிரெலாம் பெயர்த்துந்தானாவானைப்
பன்னுவாக்கொடு மனத்தினுக்கதினாய்ப் பற்றுபற்றுள்ளார்
நன்னிலைக்குவே றற்றொளியாகிய நம்பனைத்தொழுவாமே. (க0ச)

முத்தரென்றுதா னென்றுவேறற்றொரு முழுமுதலானனைப்
பித்தரென்றுதா னென்றுவேறற்றொரு பேரருளானைத்
தத்துவங்களிற் புலப்படாக்கடவுளாய்த் தத்துவமானனைச்
சித்தர்சித்தத்துச் சின்மயமாகிய தேவனைத்தொழுவாமே. (க0டு)

ஆனைமூலமே மூலமேயென்றெடுத் தழைத்திடவருவானை
வானிலைந்தரு மடவரல்வேண்டிட மண்ணிடைநடுவானைத்
தானெனும்பொருண் மறந்துணர்வொடுங்கினுற் றுனவனுனை
வானெனும்பதங் கடந்தருவுருவமாமாயனைத்தொழுவாமே. (க0சு)

பற்றுநல்வினை யாளர்தங்கருமத்துப் பலன்களையளிப்பாளை
மற்றயோகியர் தம்முழைப்பாவக மருவியவுருவானை
யற்றஞானியர்க் கெங்கனுமகம்புற மாகிவேறற்றானைத்
துற்றுநீரொளியிருசுடர்க்கண்ணனைக் கண்ணனைத்தொழுவாமே.

கங்கைநீர்கொடு சதுமுகவிரிஞ்சனாற் கழுவிதாளானைப்
பொங்குமுக்குணத் தரிய புத்தொழில்களுந் தனித்தனிபுரிவானை
யெங்கும்வேறு வேறியாவுளரெனத்தொழு மியல்பினர்க்களியாம
லங்குவேறுவே றரும்பொருளாயரு ளனகனைத்தொழுவாமே.

வைதுளோர்கட்கும்வாழ்த்தினர்தங்கட்கும்வன்பினில்மறவெம்போர்
செய்துளோர்கட்குமன்புசெய்தோர்கட்குஞ் செழுந்துணர்மலர்மாரி
பெய்திவளர்கட்கும்வெருப்பறவிருப்பினுற் பெறுதியளிப்பாளை
யெய்துமாதவர்பிறவியின்பகைஞனை யிறைவனைத்தொழுவாமே.

வேறு.

என்றுமாமுனிபுகழ்த் தன்னீதவன்பாட

னன்றிதென்னவே நயந்துடன்படிப்பவர்கேட்போர்

கஅஅ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

சென்றுபுன்மையாம் பிறவியிற்சேர்ந்திடார்சேர்வர்
குன்றீள்குடைக் கவித்தவன்குறாகழற்றுணையே. (கக0)

அக்கீபன் காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் உவ-க்குத் திருவிருத்தம் ௧௩௧௩.

இருபத்தெட்டாவது,

சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மீட்டுமரோமசன் விளம்புலான்வேதியரேறே
நாட்டிற்றென்றிசை நரபதிநளிர்மதிமரபிற்
கோட்டமின்றியே யுதித்தவன்குலகிரிப்பிடரிற்
றீட்டுசெங்கயற் கொடியினுன்சித்திரசேனன் (க)

நால்வகைப்படு கடற்பெருந்தாணைக்குநாதன்
கோலொழுக்கினின் மனுவெறிநடாத்தியசூரிசில்
வேலெனத்தகு விழிச்சியர்மதனவேளென்னு
மால்படைத்திடப் புயவரைபடைத்திடும்வான்போன். (உ)

அறிவினிகையிற் பொறையினினிகரிலாவரசன்
நெறியில்வைதிக நிலையினிலைபெறுமனத்தோன்
மறையிலாக்கிய வேள்விகள்வரம்பில்முடித்தோ
னிறைவர்மூவரு மொருமையென்றபேதத்தினைசந்தோன். (ங)

பொங்குதேரல்குற் புணர்முலையாம்பையர் பொலு
மங்கைமாதர் நூ ருயிரர்வனமுலைமருவித்
கொங்குலாவிய சோலையில்வாவியிற் துறுபு
பங்கயப்பெரு வனத்திடைப்பருதியிப்பொலிவோன் (ச)

முன்னையுழினை துறத்தலான்முயங்குதீநட்பான்
மன்னர்மன்னவன் வைதிகநிலையினைமறந்து
பின்னல்வேணியான் பாசண்டப்பிதற்றினர்பூசு
மன்னுவென்பொடி மெய்யினர்வாழ்மனையடைந்தீன். (ரு)

ஆயதீய்மையி லரசனைப்புகுத்துவானெடுத்த
மாயவேடத்தர் வைதிகச்சைவம்போன்மருவித்
தூயவானதட் கஞ்சுகம்போர்த்தசெஞ்சுழல்கட்
காயும்வெம்புவித் கைதவவேடத்தைக்கலந்தான். (ரி)

பூச்சுவேறென்றும் புந்தியினீதியைப்புணர்க்கும்
பேச்சுவேறென்று மாயவர்மன்னவர்பிரானே
திச்செயந்தணர் வேதத்தைத்திறம்புசித்தாந்த
நாச்சுகம்பெறுங் கூறிடக்கேளெனரவின்றான்.

(எ)

விண்டுலெண்பதென் வேதங்களென்பதென்வேதப்
பண்டையந்தண ரென்பதென்வேள்வியென்பதுவென்
றுண்டவெண்பிறை வேணியான்சமையத்தைத்தொடுத்துக்
கண்டவைதிக மிகழ்ந்திடன்முத்தியாங்கண்டாய்.

(அ)

பஞ்சபாதகஞ்செய்திடல் பண்பலசெய்த
லஞ்சலாதுகொளரியகாபாலியரடியை
நெஞ்சினற்றொழுதிடுவையேனிடத்திற்பாவ
நஞ்சராமுன்னிற் றேரைபோனடுங்கியோடிடுமே.

(ஆ)

இந்தநற்சமையத்தினிலடைந்தவரியல்பு
விந்தைநாயகன் சினகரம்வேதியில்லஞ்
சிந்திமண்ணற மாய்த்திடலதுசெயாதொழியில்
வெந்ததீநரகத்தினில் வீழ்குவர்வினாந்தே.

(க)

என்றுபுன்மதக் கபாலியரியம்பிடக்கேட்டு
வென்றிவேந்தனும் வினைவழியொழுகியமனத்த
னன்றுநன்றெனப் புகழ்ந்திதுமனக்கொடுநயந்து
நின்றவைதிக நிலையினையறத்தொடுந்தான்.

(கக)

வல்லையீணடுதன் கோயிலத்தாணியைமருவிச்
சொல்லினேவல்செய் யுழையரைத்துண்ணெனக்கூவி
யொல்லையாடெலாம் வைதிகமொழிகவென்றோதிக்
கல்லென்மாமுரசறைகுதிர் களிற்றின்மேலென்றான்.

(கஉ)

ஆன்றதன்னுழைக் கபாலியாமதத்தினையடைந்தார்க்
கேன்றறற்கலன் வெறுக்கைகளிவுளிதேர்யானே
நான்றதொங்கல்வெண் கண்கைபொற்சிவிகைகணல்தி
யூன்றிநானிலத் தனீதியைநீதிபோயொழிப்ப.

(கங)

தருமகண்டக ராகியபுன்மதஞ்சார்ந்தோ
ரிருநிலத்துவா முச்சதன்கோயில்களிடத்துக்
கரியமாறிரு மேனியைக்கடவிடைக்கவிழ்த்தே
புரியநன்னிலைவணவர்க் கலக்கணங்குறுத்தார்.

(கச).

கூட 0 சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேந்துதண்டிச்ச்சிலர்சிலர் வேதுநாடடைந்தார்
ரோயந்தநெஞ்சினர் சிலர்சிலரம்மதத்துற்றார்
காயந்தநெஞ்சினர் சிலர்சிலராவியைக்கழித்தார்
பாந்தளிற்று யில்பரனடியார்பட்டதொன்றோ. (கரு)

ஆதிவேதமு நீதியுந்தருமமுமகன்று
தீதுமேற்கொடி யாவருந்தீமையேபுரிந்தார்
காதுவேன்மன்னனியல்பு காசினிக்கியல்பென்ன
வோதுகின்றதைக் காட்டுவான்போன்றதவ்வுலகம். (கசு)

அறநெறித்தலை யகன்றிடப்பாரிடமகன்ற
மறநெறித்தலைவளர்தலான மன்னுயிர்மடியக்
கறைமுகிற்சுலர் துளியறக்கரந்தனகரப்ப
வுறைபசும்புலு முதலறக்கருகினவொடுங்கி. (கஎ)

விளைவுதீர்த்திட வுணவறப்பசியினுல்வெதும்பி
யுளையுமாநில மணிதனாக்கரத்தினுலொறுத்துக்
களைகனாகிய மன்னவன்வருத்தலிற்கலங்கித்
தளைகளோடுமு நரகினரா மெனத்தளர்ந்தார். (கஅ)

ஆயகாலையிலறநெறி யருககன்வந்துதிப்பத்
தீயபாவமாம்வல்லிருள் வளைந்ததுதீரத்
தூயநல்வினை துறந்தவ னுருயிர் துறந்து
போயினுனடுமறலிதன் னுலயம்புகுந்தான். (கக)

வேறு.

அந்தரநெறியினி லழன்றநெஞ்சினர்
சிந்துறுபொறிக்கன நெரிக்குங்கண்ணினர்
வெந்திறப்படையினர் வெருவுந்தோற்றத்தர்
வந்தனர்வளைந்தனர் மறலிதூதரே. (உ0)

உருப்பமோடெதிர்த்தன ருதிரஞ்சிந்திடத்
தருக்கினர்புடைத்தனர் தலையிலார்த்தனர்
வெருக்கொளமுசலத்தால் வெகுண்டேமாதினர்
நெருப்பெழுமுகியார் நெறிக்கொண்டேகுவார். (உக)

காருருக்கியன்றன துண்டக்கங்கமெய்ச்
சோரிகளொழுகிடத் தொடர்ந்துகோத்திட
லார்நுணைவாட்களா லரிந்திட்டேகியே
சூரியன்காதல னவையிற்றுன்னினார். (உஉ)

கண்டனவெண்ணுங் கன்னிற்ப்பாவியைத்
தண்டலினரகிடைத் தாணுய்ப்பீரென
மண்பெவஞ்சினத்தொடு மறலிதூதுவர்
கொண்டுபோய்நரகினிற் குளிப்பித்தாரரோ.

(2.15)

வேறு.

கோரமானரௌரவங் கொடியதீயரௌரவ
மாறழ்கள்வீசியோ டமுன் நகாலகூத்திரம்
பேருறும்பியானகம் பிறங்குதத்தகும்பம்வெஞ்
சோரியுண்டிசங்கடஞ் சுவானவுண்டிமுதலவாய்

(உசு)

எண்ணுதியநரககோடி யாவினும்புகுத்தவே
நண்ணுபாவமலமகன்று நரகசேடமயிலுவான்
வண்ணமாமலைப்புறத்து முழையினென் றுமருவிவாழ்
கண்ணழற்கொளித்ததீற்றக் கழுதின்றோற்றமெவியே.

(25)

ஓடுமீனும்மூரக முறுத்துவெய்யதழலுயிர்த்
தாடுநின் றுபாடுமீட் டழுங்கியல்லலுற்றுமுட்
காடுதோ றும்வெம்மட்சி கனற்றவெந்துதிரிதரும்
வாடுமேனிநாவறந்து வாய்புலர்ந்துமாழ்கியே.

(25)

ஆரோணைப்புரப்பரென்ன வழுதினாத்திரங்கிடும்
பாரிலென்னவயிற்றெழுந்த பசியையாரொழிப்பரென்
றோருயிப்பிறப்புமென் றெடுங்குமென் றுதுவருநுங்
கார்திறப்பசாசுமுன்று கதறுகின்றநாளினே.

(2.6)

அம்மலைப்புறத்திலான்ற வாச்ரமத்தடைந்துவாழ்
செம்மையானமுனிவனெஞ்ச மருவுதேவதுதிசெலா
வெம்மையானகரியநெட்டை விகட்கோரவுருவொடே
சும்மையிட்டிரைத்தழுங்கு பேயைநோக்கிச்சொல்லுவான்.

()

வேறு.

ஏதுபுரிந்தோ யேதுநினைந்தோ யிப்போற்றின்
மாதயுநுற்ற நீயழுதந்தோ மறுகின்றாய்
தீதையொழிப்பே னீதுயர்விட்டே செப்பென்னப்
பாதகவோடப் பேயழுதுள்ள படிசொல்லும்.

(2.5)

நன்மையுக்கும் காலமணித்தா நலனிலே
புன்மையுமந்தே விண்ணையெதிர்க்கும் பொறிபெற்றேன்

௧௬௨ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

ஞென்மையினுவா ஞாணனாமர் துதியாத
தன்மையிலிர்தப் பாவவசத்திற் றளர்கின்றேன். (௩௦)

மாயிருஞாலத் தென்றுநடக்கு மறைநீதித்
தேயவனீதிப் புன்மைநிறுத்தித் திருமாறன்
னாயிரநாமத் தோர்பெயரோனு மறையாத
பேயறிவாஸிப் பேயுருவானேன் பிழைசெய்தேன். (௩௧)

மாமறை னாலோர் பாகவதற்குள் வரமிக்கோ
யேழுபாவப் பேயுருவானே னினியுய்யத்
தாமரையன்ன கண்ணருள்சற்றே தாவென்னக்
கோமுனிதானு மஞ்சலையென்னு விதுகூறும். (௩௨)

தங்கியபாவத் திந்தனமாய்க்குந் தழுவென்னப்
பொங்குதரங்கச் சேர்பிரயாகைப் புனறன்னிற்
செங்கதிர்கும்பஞ் சேர்வுறுகாலைச் சென்றழிற்
கங்குனிதத்துப் பேயுருமாயுங் கண்டாயே. (௩௩)

பாவவிலங்கு வெட்டுகுடாரிப் படர்மாயை
யோவனுதோற்றப் பாந்தனொறுக்கு முவணப்புண்
மேவருபோகந் தந்தருள்விண்ணு நிறைதாருத்
தேவர்வழுத்துந் தண்பிரயாகைத் தெண்ணீரே. (௩௪)

வேறு.

அந்நதிப்பெருமையா ரளவிட்டோதுவார்
முன்னொருகேரளப் பகாசமுற்றியே
நன்னதித்திவலையா னலம்பெற்றுய்ந்தமை
சொன்னதோர்காதைகே ளென்றுசொல்லினான். (௩௫)

சேரமான்மனுநெந் யரசுசெய்திடுங்
கேரளநாட்டின்வாழ் மறையின்கேள்வியன்
சோர்விலாவசுவெனச் சொல்லும்பேரினான்
பார்புகழ்நீதியிற் பண்பின்வைகுநாள். (௩௬)

அந்தமாமறையவ னரும்பொன்யாவையுந்
தந்தைதன்தாயத்தார் வலிதிற்றுகொள
வந்தமாரிலமெலாந் திரிந்திளைத்தபின்
வந்தமால்வரையினிற் சென்றுவீந்திட்டான். (௩௭)

அப்பெருவரையினி லாவிதீர்த்தவர்
துப்புறுமலகையாய்த் தூயரின் மூழ்குவார்
தப்பறுமறிஞனு மன்னதன்மையா
லொப்பறுபேயுரு வெரல்லைமேவினான்.

(௩௮)

கருநிறவலகையாய்க் காட்டுள்யாவர்க்கும்
பருவரலுறுத்தியே பசியினன்மெலிந்
தருவரைவிந்தியத் தடவிநீனெறி
வெருவரலுற்றழு தடைந்துவெம்பினான்.

(௩௯)

மாண்டகுதவங்களை வளருந்தானத்தைக்
காண்டகுவேள்வியைக் கடவுட்பூசையைச்
சேண்டருவிரதத்தைச் செய்துளோற்கலால்
வேண்டியபோகங்கண் மேவற்பாலதோ.

(௪௦)

நிலைபிழைத்தொழுகினர் நியமமற்றவர்
கொலைபுரிந்துண்டவர் குரவர்க்காய்ந்துளோர்
கலைபுனையல்குலார் கற்புமாற்றினே
ருலைவுறுபெருந்துய ருழந்தமாழ்குவார்.

(௪௧)

உற்றிடுதருமத்தை யுணர்ந்துசெய்திடார்
மற்றதன்பலன்பெற மெழுகுதிற்பராத்
றெற்றெளப்பாவமே செய்வர்செய்தபின்
குற்றமாமதன்பயன் குறுகவஞ்சாரர்.

(௪௨)

செய்திடுபாவத்தாற் செறிந்த சீவனை
வைதிகத்தருமத்தா லன்றிமற்றாரு
தெய்தியகேரள வலகையீடழிந்
துய்திறமின்றியே யுழலுங்காலையே.

(௪௩)

நாவினிராண னாமேத்துவான்
றேவுதெண்கங்கைநீர் செறித்தகுண்டுகைக்
காவினனசைத்திடு காவிச்சேலைய
னேவெனவவ்விடை யெய்தினாரோ.

(௪௪)

யடைந்தவேதியன்றனை யலகைகண்ணுநீ
யிடைந்தெதிர்தடுத்தான் வெய்யவேடத்தை
யுடைந்துநெஞ்சுட்கிட வொல்லைகாட்டியே
குடங்கைகொண்டமைந்தஞ்ச லென்றுகூறிற்றே

(௪௫)

சுருதி ரசேனன் காதையுணாத்த அத்தியாயம்.

உத்தமவேதிய வுதகமீந்தெனக்

சித்தலையுயிரளித் திடுதியென்றலுஞ்

சுத்தமாமறையவன் றேலுமென்புமாய்ப்

பித்தர்போனின்றனை யானாபேசென்றான்.

(சௌ)

கேட்டலுமலகைமுற் பிறப்பிற்கேரள

நாட்டினின்மறையவ னான்முன்றீமைப

யீட்டியதவறிஞ லெடுத்ததிவ்வுருக்

கோட்டமில்லுணத்தினு யென்றுகூறியே.

(சௌ)

இரந்தவர்க்கன்னமிட் டினிதுதுய்த்திலேன்

விருந்தினர்வாடிட வேற்றிடம்புகுந்

தருந்தினன்பசியபுல் லாவுக்கிட்டிலேன்

புரிந்திலேன்கடவுளர் பூசையென்பதே.

(சஅ)

தாகமுற்றடைந்துளோர் தமக்குத்தீம்புன

லோகையோடளித்திலே னுண்ணுநீர்ப்பந்த

லேகும்வெம்பாலையி லினிதமைத்திலேன்

பாகொடுவெள்ளிலை பகவற்கிட்டிலேன்.

(சக)

இறந்தவர்கடன்கழித் தெள்ளொட்டிலேன்

றுறந்தவர்க்கரியசெந் தூசளித்திலே

னறந்தெரிபொதுமட மமைத்திலேன்மறை

சிறந்துளோர்க்கிடுகுடைச் செருப்புநல்கிலேன்.

(ரு0)

வெள்ளநீர்நண்பகல் விரும்பியாடிலே

னொள்ளெரியதனிடை யோமஞ்செய்திலேன்

புள்ளுறைபழுமரப் பொங்கர்வைத்திலே

னுள்ளநொந்தடைந்தவர்க் குவகைசெய்திலேன்.

(ருக)

கார்த்திகைத்திங்களிற் கடவுளாலையத்

தேத்தருநெய்விளக் கனந்தமிட்டிலேன்

கூத்தனைமணிரிறக் கொண்டல்வண்ணனை

நாத்தழும்பேறிட நயந்துபோற்றிலேன்.

(ருஉ)

முத்தினத்தரிதின விரதமுற்றிலேன்

பத்தியாற்சிவரிசி பண்பிற்செய்திலே

னுத்தமமாகநீ ருவந்துமூழ்கிலே

னத்தவக்குறையினு லலகையாயினேன்

(ரு௩)

உம்மையிற்றருமங்க ளொன்றுஞ்செய்திலா
ரிம்மையினற்பல னெய்திவாழ்வரோ
வம்முறைக்குணவற வழங்கிவாடிய
வெம்மைகண்டுண ரேதுவாகவே.

(௧௦௪)

மதியினின்முயற்சியால் வாழ்வுண்டாகுமோ
மதியினின்மடியினால் வறுமையெய்துமோ
விதிவழிப்பண்டுசெய் வினையின்பேறல்லா
லதிகமோரணுவும்வந் தடைவதில்லையே

(௧௦௫)

இட்டுணைத்தீமையால் யாதுண்டாயினுந்
தொட்டுணு புணவென் றோரணுந் துய்த்திலேன்
கட்டழற்கதிர்வந்துங் கூகைக்கண்ணினுள்
விட்டிலதெவரினி விதியைவெல்லுவார்.

(௧௦௬)

ஆயினுநினக்கிந்த வடவிவாழ்வுறு
பேயினம்பாறிட மிக்கபீதியாற்
றேபுநல்வழிபெலா ன் சேமமாகெனத்
தூயநன்முகமனோ டிணையசொல்லுமால்

(௧௦௭)

பண்டொருகாலையான் படர்ந்ததேயத்தில்
விண்டலம்போழ்ந்துயர் வெற்பினின் றுவீழ்
தண்டிளித்தாசனா யாற்றின்றாள் துறைக்
கண்டயர்வுயிர்த்தனன் களையின்வைகுங்கால்.

(௧௦௮)

வேறு.

மணங்கமழ்மலர்குழ் வனத்திடையிருந்து வரம்பில்பற்பறவை
தற்குழி, விணங்கியபெடையோ டெழில்கொள்வண்டான மிருநதி
யகன்களையெய்திப், பிணங்குசைவலத்தைத் தாளினுனீக்கிப் பெரு
ம்புனற் பெடையொடுமருந்திக், கணங்கொள்வெம்புளினத் திடை
மணந்தயர்வாய்க் கண்டியில்கொண்டிடுங்காலே

(௧௦௯)

தண்பனைச்சாரதப் பழுமரத்திருந்தோர் தாவுவானாங்கடிதிழி
ந்து, கண்படைகொள்ளும் பறவையைப்பிடிப்பான் கருதியங்கவற்
றயலெய்தும், பண்புணர்ந்தெழுந்து வெறியயலகன்ற பறவைவான
ரமுகம்பார்த்துத், திண்புனியிடத்திற் பிழைசெய்யாவெம்சைச்செகு
ப்பவென்னடுத்ததென்றியம்பும்.

(௧௧௦)

சுருதி சித்திரசேனன் காண்புணர்த்த அத்தியாயம்.

வாங்குநீருலகின் மன்னஞ்ஞந்தவறு வருத்தியேவதைத்தொழில்
புரிவார், யாங்குளார்தவறு மிழைத்திலமெம்மாட் டித்தவறிழைத்
தவாறென்றோ, வாங்கதுகிடக்க நினதுமுற்பிறப்பை யறிந்துளே
னுனாக்குவனென்னு, வோங்குவானாங்கேட் டறிவையுலுணர்த்தி
பென்னவண்டானமீதுரைக்கும். (சுசு)

முற்பிறப்பதனி லாசனீயாகி முறையிகழ்ந்தனீதியேயியற்றிக்,
கற்பனைகடநது சிலபகலிருந்து கழிந்தனைகழிந்ததற்பின்னர், வெற்
புணதிரடோள் யமபடர்விடுப்ப வெய்யதீநரகெலாமமுந்திப், பிற
பிறப்பதனி லளவிலாக்கொடிய புன்மையாம் பிறப்பெலாம் பிறந்
தாய். (சுஉ)

மீட்டியிந்த வானரமான வினையமுமன்னவனுசி, நாட்டினிலு
னீதி நடத்துநாண்மற்றோர் நான்மறை யந்தணன்கதலித், தோட்ட
முட்புகுநது வன்பினிற்பலன்கள் பறித்துநீதுய்த்தி பலத்தாற்,
காட்டியதிதுதின் ரோற்றமென்றோற்றங் கழுவவன்கேட்டியென்றி
சைக்கும். (சுரு)

புண்ணியமிலாநீ யரசுசெப்காலைப் புரோகிதனாகியான் வந்
தேன், வண்ணவான்பருதி யாவுதிண்டியநாண் மறையவர்க்கிருதி
வழங்கென், நெண்ணு திதியமென் வயினளிர்காயவற்றி லோரெள்
ளவோனூ, மண்ணிடையநக நருமதைக்கனாயின் மறையவர்க்களி
த்திலேன் கவரந்தேன். (சுசு)

மறையவர்க்களித்த பொருளைவஞ்சித்த மடமையான் மதியி
லாநினைப்போன். முறைமுறைநரகின் முப்பதாயிரமானின்னெடு
மூழ்கியபின்னர்ச், சிறையுடைப்பறவை யாகியவினையன் செப்பு
வனப்பிறப்பதனின், னிறைவளைக்கரத்தா ளென்னுடன் பிறந்தாளி
ல்வயிற்கரந்தியான் புதந்தேன். (சுரு)

தவளவெண்மதி போல் விளங்கியதகட்டுத் தாலமேபுதலியக
ஞ்ச, முவளகத்தொடுக்ககரந்துகொண்டேசு யொருவனோடெதிர்
ந்துகுதாடித், துவளவேதோற்றுப் பொருளெலாமிழந்த் தொடர்
பினுல்வினையினுர்கண்டாய், பவளவாய்க்குறுந்தாட் சேவல்லண்டா
ன மாயினேனென்றுபின்பகரும். (சுசு)

அன்புறுதுணைவி யாகிமுன்வதிந்தா ளயலகந்தொறுந்தணிபுகு
ந்தாங், கென்பரிசுவளுங் கஞ்சமேகவரந்த வியல்பினுள்ளுமிப்பி
றப்பிற், புன்புறத்தாவற் பேடையாயடைந்தான் புருந்ததியிசி

னிமேலும், நன்பயனனிக்குங் காமருபிப்பேர் நாட்டினில்யாங்களு
நீயும். (௬௭)

அன்னத்தின்பெடையு மன்னமுமாகி யத்தலை யவதரித்திடு
வோம், பின்னுமோர்பிறப்பி லான்குலமாகப்பிறந்துபின்மனிதராய்
ப்பிறப்பேபா, மின்னிலையார்க்குங்கடப்பதற்கரிதென் றெழில்கொள்
வண்டானமன்றியம்ப, நன்னதிக்கையிற் கேட்டனனந்த நாண்மு
தலொருவரை நலியேன். (௬௮)

கங்கையம்புனனீ யின்றெனக்களித்தாற் கருநிறப்பசாகரு
நீங்கு, மங்கதன்பெருமை முன்னரேயுணர்ந்தே னன்னதுகேட்டி
யோர்நாட்டிற், பங்கயமாற்பன்பாரியாத்திரன்றன் பாலகனுன்மறை
பயின்றோன், பொங்கழல்வேள்விக் குரியனல்லாத பூசுரன்மனை
வேட்டித்தான். (௬௯)

அந்தவெம்பாவப் பலத்தினுலந்தவந்தண னந்தமுற்றிடலும்,
விந்தமால்வரையி லலகையாய்ப்பிறந்து மேனியெட்டாண்டென்
னோடுறைந்து, சிந்தையிற்றுயராலுழலுநாண்முன்னைப் பவத்தினிற்
சிறுவனற்றாதை, கொந்தழற்சுடலைப் பட்டவேனென்பைக் குளிர்
புனற்கங்கையிலிட்டான். (௭௦)

பகிரதிப்புனலி லென்பிடலோடும் படுகுலைப்பசாகருநீங்கித்,
துகிற்புணாக்கனிவா யரம்பையர்குமுத் துலங்குபொன்விமானமேற்
கொண்டு, பகரருஞ்சோதி விண்ணவனாகிப் பசுந்துணர்கற்பகநாட்
டிற், பசுவதுகண்டேனாதுலாலிர்தப் புனிதநீர் நின்வயின் வேட்
டேன் (௭௧)

அலகையினுருவங் கொண்டியான்வந்தத் தாண்டுமுவாயிரஞ்
சரித்தே, னுலகினிலுலவை யுண்டிடல்வருந்தி யுழன்றிந்தமியனைப்
புரத்த, லிலகியதவத் தோயதிகமார்தரும மென்பதையுணர்ந்துகா
விறக்கிச், சிலகரகத்திற் கங்கைநீருதவித் தீமையின் நகற்றென
லோடும். (௭௨)

வேதியனதனைக் கேட்டுநற்றரும விதியெலாம்வேறுவேறியம்
பித், தாதையுந்தாயும் பிருகுகச்சத்திற் றங்கினரவர்தம்மையாட்
டச், சீதவான்கங்கைநீர்கொடுபோந்து சென்னெறி வேட்டின்ற
னக்கிப், போதுதானடித்த நருமமோவென்னுப்புந்தியிற்றெளிவுற
வுணர்ந்தேன். (௭௩)

கனது சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

வேட்டவாதுலருக் கீதனன்மென்னுத் ததீசிமுன்விளம்பியவா
ய்மை, கேட்டதுதன்னைநினைந்துளந்தெனிர்தேனாதலாகடல்கிழித்
தொழுகு, மோட்டுநீர்க்கங்கைப்புனல்பெறுகென்ன வனித்தனன்
முறையிலவாங்கிக், காட்டுறைகழுதுபருகியுந்தோய்ந்துங் கழித்
ததுபழித்ததீயுருவே. (எசு)

தீவினையலகை யுறவொழித்தமரர் திருவுருப்பெற்றமைநோக்
கிப், பூவுறையயனுமெறிதிரைக்கங்கைப் புனலையுமுணர்ந்திடமா
ட்டா, னாவதுகருதியாதிவானவனு மலர்சடைப்புனைந்தனனென்றா,
லேவரேயெனினுமதனிலோர்துளியைப் பருகிடிவிருமையுந் தொலை
ப்பார். (எரு)

காவடியதனிற்கொணர்ந்தெண்புனலைக்காதலானுகர்ந்துதோ
ய்ந்ததனாற் பாவமாரலகையுருவொழித்தமரர் படிவமாய்ப்பெற்ற
னெனென்றா. போவதுபுரிந்துகங்கைமாநதியிற் புனிதநீராடியதவ
த்தோர், மேவருமுத்திபெறுவரென் றுரைத்தல் வியப்புபொயென்
றுமெய்யாமால். (எசு)

எனவுரைத்துன்ன லுய்ந்தனென்னா விருபிறப்பாளனையேத்
திப், புனைமலர்ப்பசுந்தார் விண்ணவனாகப் பொலிவுறுகேரள மறை
யோ, னனிமலரகத்து நறைமழைபிழிற்று நலந்திகழ்கற்பகநாட்டிற்,
றினகாணொளியின் மணிகுயின் றிமைக்குஞ் செழும்பொன்மானத்
தொடுசேர்ந்தான். (எஎ)

மற்றவன்றேவ னாகியபின்னர் மறையவன்மறித்தும்வான் கங்
கை, யுற்றுநீராடி யரும்புனன்மொண்ட கரகங்களுறியுஞ்சூகாவிற்,
பற்றினனேற்றித் தோளினிற்சுமந்து பதியிடைப்புருந்துதாய் தந்
தை, சுற்றியகிளைஞ ராவானுதவித் தொல்வினையறுத்தினிதிருந்
தான். (எஅ)

வேறு.

என்றுதேவத்துதி யியம்பக்கேட்டலு
நன்றெனவவனடி வணங்கிநல்வினை
யொன்றிடாக்கைதவ வலகையோகையான்
முன்பிரயாகையின் மாகமுழ்கின்றால். (எசு)

சூடியகணத்தினி லமலனாய்மலர்
சூடியதுன்பமா னுமஞ்சொல்லியே

மா க பு ர ண ம்.

மாடியர்நவமணி மானமூர்ந்துபோய்த்
தேடருந்துறக்கத்துச் சேர்ந்ததென்பவே. (அ௦)

ஆதலால்வேதிய வலகையாமைந்து
மாதராரோடுநின் மைந்தன்றன்னையஞ்
சீதநீர்ப்ரயாகையிற் றிளைத்துத்தோய்விக்கப்
போதுவோமெனவவர்க் கொண்டிபோயினான். (அ௧)

விண்ணிடைவிசைகொடு செல்லும்வேலையிற்
கண்ணினிற்ப்ரயாகையைக் கண்டுகைதொழாத்
தண்ணளியுரோமசன் றன்னொடெய்திய
புண்ணியவேதியர்க் கிவைபுகன் றிட்டான். (அ௨)

கமலமாமலுறை கடவுள்வேதிய
னமலமாம்வேள்வியை யமைத்ததிவ்விட
முமையொடுமுக்கண னுறைந்ததிவ்விடம்
விமலமாமுகில்விழி துயின் றதிவ்விடம். (அ௩)

வானவர்யாவரு மவுனமாகியே
காணுறைமுனிவருங் கடவுண்முவரு
மீனமில்பேறெல்லா முற்றதிவ்விட
நானொருநாவினா னவிலற்பாலதோ. (அ௪)

பேசியவந்நதிப் பெற்றியிற்றெனத்
தேசிகரோமசன் செப்பியொல்லையே
வீசநீர்தியினி லிறங்கிமேவிய
மாசிநீர்தம்மொடு மாகமாடினார். (அ௫)

வீங்குநீர்தியினின் மாகமாடலுந்
தீங்குறுபேயுருத் தீர்ந்துமைந்தனும்
வீங்கிள முலையைந்து மின்னனார்களுந்
தாங்கினர்பண்டையிற் றமதுசெவ்வியே. (அ௬)

கணங்குழையைவருங் கலக்கமைந்தனாக்
கிணங்குபவதுவைபு மினிதியற்றியே
தணந்தனனுரோம சனவருமீண்டுதம்
மணங்கொளுந்நகர் வந்துவைகினார். (அ௭)

இன்னணமாகீ ரியல்புமீர்ப்புன
னன்னதிப்ரயாகையி னலமுமாமென

௨௯ சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாயம்.

மன்னவன் றிலீபனுண் மகிழ்ந்துகேட்டிடப்
பன்னின்னவசிட்டனென் றுலாக்கும்பண்ணவன். (௮௮)

என்றுதானைமிசா ரணியத்தெல்லீவா
யொன்றியமாதவ முவந்துசெய்திட
நின்றமாமுனிவரர்க் கியம்பிரீங்கினுன்
துன்றியபலகலை யுணர்ந்தகுதனே (௮௯)

ஆற்றுநீராடிய வன்பற்கின்புறச்
சாற்றியபுராண நூற் சாற்றுநதன்மையிற
காற்றொடுகழல்தன கனிகைபாதுகை
மேற்றொடுநதுகிறநது வினைகணிச்சுவார் (௯௦)

இக்கதைபடித்தவ ரினிதுவந்திடச
செக்காவான்மணிகலன் பசுமபொன்செய்யதூ
சொக்கவான்குலநில முவந்துநலகேனோ
சக்கரபாணிதன் னுலகஞ்சாவரால் (௯௧)

மாகநீர்வளத்தினை வழுததும்பாடலு
னோகையோடொருகவி யேனுமோதுவார்
போகமாபியாவையும் புனியிறறுய்த்தபின்
கைநாட்டின்பமு நயநதுதுய்ப்பரே (௯௨)

வாழிநான்மறை நெறிவாழியநதணர்
வாழிநீணிலத்தினின் மாகமாடினோர்
வாழியிச்சுக்கையினை வல்லமேலவா
வாழிமாலடியவர் வாழிவைவயமே. (௯௩)

சித்திரசேனன் காதையுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆ அத்தியாயம் ௨௮-க்குத் திருவிருத்தம் ௨௯௨௨.

மாகபுராண முற்றிற்று.

